

Rafał Szamburski

Na trawie, szosie i hopkach

**Historia wrzesińskiego kolarstwa
i sportów motorowych**

Rafał Szamburski

Na trawie, szosie i hopkach

Historia wrzeńskiego kolarstwa i sportów motorowych

Wrzesnia 2013

Copyright © by Rafał Szamburski
Września 2013

Skład i druk:
Wydawnictwo KROPKA Jolanta i Waldemar Śliwczyńscy
62-300 Września, ul. Fromborska 18
tel. 61 437 49 50
e-mail: drukarnia@wrzesnia.info.pl

Wydawca:
Wrzesińskie Obiekty Sportowo-Rekreacyjne
62-300 Września, ul. Gnieźnieńska 32a, skr. poczt. 52
tel./fax 61 436 05 52
e-mail: wosr.wr@neostrada.pl
www.wosr.wrzesnia.pl

ISBN 978-83-932454-1-3

Spis treści

Wstęp	5
Część I: Kolarstwo	8
Rozdział I	9
Rozdział II	17
Rozdział III	25
Rozdział IV	30
Rozdział V	39
Rozdział VI	54
Rozdział VII	63
Część II: Sporty motorowe	132
Rozdział I	133
Rozdział II	158
Rozdział III	178
Rozdział IV – Bibliografia	217
Ilustracje – kolarstwo	222
kolarstwo szosowe	223
kolarstwo górskie	243
Ilustracje – sporty motorowe	291
sporty motorowe	292
motocross	346
działacze	369
siedziby motoklubów	376
crossowiska i tory	379
dokumenty, dyplomy, pamiątki	393

Wstęp

Historia wrzesińskiego kolarstwa i sportów motorowych to trzecia publikacja mojego autorstwa, której pomysłodawcą jest Zbigniew Ogrodowicz, dziś były już dyrektor Wrzesińskich Obiektów Sportowo-Rekreacyjnych we Wrześni. Dla przypomnienia: pierwszą była *Historia wrzesińskich obiektów sportowo-rekreacyjnych do 2008 roku*, drugą *Krążek i obęcz. Historia wrzesińskiego hokeja na lodzie i koszykówki*.

Do tej pory ani sporty motorowe, ani kolarstwo nie doczekały się monografii, w związku z czym niniejsza praca jest próbą ujęcia obu zagadnień w opracowanie o takim właśnie charakterze.

Rok 2011 skłania do podsumowań, albowiem jest to trzydziesta rocznica pierwszych zmagania Jacka Lonki na poziomie mistrzostw Polski w motocrossie. Po wtóre, w roku 2010 nasz wielokrotny mistrz kraju – J. Lonka – wygrał lokalny plebiscyt na sportowca 90-lecia, zorganizowany przez „Wiadomości Wrzesińskie”, natomiast jego syn Łukasz, idący w ślady ojca i również odnoszący sukcesy w motocrossie, był bezkonkurencyjny w głosowaniu na sportowca roku. Czas najwyższy, aby dokonać próby zebrania w jednym opracowaniu dziejów sportów motorowych w naszym mieście, gdyż obecna sytuacja w tych dyscyplinach (a raczej tylko jednej – motocrossie) jest tylko reliktem stanu z lat sześćdziesiątych czy siedemdziesiątych. Wtedy to zawodnicy z Wrześni lub startujący we wrzesińskim klubie (Zjednoczonych) zajmowali czołowe miejsca w Wielkopolsce oraz dali zauważyć się na arenie ogólnopolskiej. Sytuacja ta utrzymywała się dekadę później za sprawą wyników sportowych przede wszystkim Jacka Lonki, ale także jego braci – Krzysztofa i Waldemara – oraz Andrzeja Szalbierza.

Następnym powodem przystąpienia do pisania jest szybka degradacja źródeł historycznych. Kiedy zaczynałem pracę nad monografią, rychło zorientowałem się, że informacje, których nie ma ani w sprawozdaniach wielkopolskich związków sportowych, ani w materiałach archiwum państwowego w Poznaniu czy w Gnieźnie, mogą uzyskać z dyplomów i książeczek licencyjnych będących w posiadaniu zawodników lub ich rodzin. Jednak dyplomy, licencje i inne pamiątki ulegają zniszczeniu oraz rozproszeniu. Rodzina dzieli się pozostałościami po dziadku sportowcu, tak że w przypadku jednego z wrzesińskich zawodników wdowa po nim dysponowała zdjęciami, wnuczek niebędący mieszkańcem Wrześni medalami, natomiast córka – także mieszkająca poza naszym miastem – posiadała dyplomy (nie wszystkie, bo część z nich zaginęła w trakcie licznych przeprowadzek). Mniemam, że podobny los spotka te pamiątki, które wykorzystałem do napisania tej monografii i które zwróciłem rodzinom.

W przypadku niektórych zawodników – na przykład Stefana Gładyszewskiego, Wacława Bukowskiego, Bolesława Hyżorka czy innych – wiemy, że byli i uczestniczyli w życiu sportowym. Po ich wynikach jednak nie zostało ani śladu, gdyż po pierwsze, w dostępnych archiwaliach nie ma śladu, po wtóre, zasoby rodzinne pozbawione są informacji o ich osiągnięciach.

Drugą dyscypliną obecną w niniejszym opracowaniu monograficznym jest kolarstwo, które – po wielu latach regresu w naszym mieście, sięgającego swym początkiem końca lat sześćdziesiątych – w ostatnich dwudziestu latach rozkwita. Co prawda nie jest to kolarstwo szosowe, jak przed laty, lecz przede wszystkim górskie, niemniej jednak tak wła-

śnie się dzieje. Czytelny tego asygnatem jest zarówno organizacja wielu imprez kolarskich we Wrześni, jak i budowa toru w Małpim Gaju, a przede wszystkim wyniki naszych zawodników z lat 2004-2006. O wychodzeniu z regresu świadczą osiągnięcia Grzegorza Tomczaka, Jacka Lonki, Radosława Lonki czy Przemysława Filipka. Wydaje się jednak, że najlepsze czasy ostatnich dwudziestu lat kolarstwo wrześnińskie, przede wszystkim górskie, ma już za sobą. Dla mnie świetny to moment, aby pokusić się o próbę podsumowań.

Cezury czasowe opracowania. W przypadku kolarstwa od lat trzydziestych XX wieku do 2010 roku, w odniesieniu natomiast do sportów motorowych – od czasów powojennych (pierwszy wynik pochodzi z 1955 roku) do 2010.

Omówienie literatury. Podstawą do napisania niniejszej publikacji były zasoby archiwalne Archiwum Państwowego w Poznaniu oddział w Gnieźnie, Polskiego Związku Motorowego w Poznaniu, Wielkopolskiego Związku Kolarskiego w Kaliszu i Klubu Sportowego Start Września (te ostatnie będącego w posiadaniu osoby prywatnej). W oparciu o materiały pochodzące w wyżej wymienionych źródeł napisany został szkic pracy, który następnie uległ wypełnieniu dzięki dyplomom zawodników, książeczkom licencyjnym, notkom prasowym, relacjom osobistym zawodników i działaczy, komunikatom końcowym zawodów, jak również informacjom uzyskanym z proporczyków, tabliczek znajdujących się na pucharach czy z samych pucharów. Komplet źródeł informacji zawarto na ostatnich stronach publikacji.

Nie bez znaczenia dla kształtu monografii były rozmowy z uczestnikami życia sportowego naszego miasta. Kontakty osobiste były zarówno owocne w informacje – na przykład spotkania z Sylwestrem Miczugą – jak i osobliwe. Do tych drugich należy kontakt z uroczym 97-latkim Bolesławem Kuleckim, gdzie kwestie kolarskie schodziły na dalszy plan, dając pierwszeństwo opowieściom frontowym z czasów drugiej wojny światowej, okraszonym między innymi radziecką piosenką „O Duraku”. Były również rozmowy, w których głównym celem rozmówcy było lansowanie własnej osoby poprzez liczne kłamstwa i dalekie mijania się z prawdą. Na szczęście nie znalazły się w pracy, albowiem nie przeszły procesu weryfikacyjnego informacji. Miałem również kontakt z ewidentnym mitomanem (wymienionym w bibliografii), którego ani jedna informacja nie została uwzględniona w pracy.

Konstrukcja monografii. Praca podzielona została na dwie zasadnicze części. Pierwsza z nich odnosi się do kolarstwa, druga do sportów motorowych.

Część pierwsza została podzielona na okresy analogiczne do periodyzacji dziejowej, tak więc rozdziały odnoszą się do epoki II RP, lat powojennych 1945-1989 i czasów najnowszych – po 1989 roku. Rozdziały poprzedza charakterystyka wielu aspektów życia sportowego zawodnika (od zagadnień odnoszących się do sprzętu poprzez ubiór, na sposobach odżywiania kończąc). Część pierwszą zamyka suplement omawiający rajdy rodzinne w latach 1998-2010.

W części charakteryzującej sporty motorowe omówiono wiele aspektów związanych z dyscypliną, jak w przypadku kolarstwa od kwestii sprzętu poprzez ubiór, na sposobach treningu kończąc. Następnie przechodzimy do wyników – bez podziału na epoki, od 1955 roku począwszy, na 2010 skończywszy. Zarówno w przypadku części odnoszącej się do kolarstwa jak i tej poświęconej sportom motorowym wydaje się, że strony poświęcone wynikom są przeładowane materiałem. Być może, jeżeli jednak teraz nie zbierzemy i nie zachowamy ich dla potomności, później może nie być czego zachowywać. Podczas

moich wizyt w domach rozmówców często słyszałem: „Przyszedł pan parę lat za późno”. To stwierdzenie odnosiło się oczywiście do pamiątek rodzinnych (przede wszystkim dyplomów) posyłanych z dymem w sferę niebytu. Ktoś może powiedzieć, że ratunkiem i medium dla wyników zdobywanych w ostatnich latach jest internet. I tak, i nie. Tak, ponieważ istotnie są strony, na których wyniki podawane są rzetelnie i kompletnie. Nie, gdyż dzieje się tak od niedawna, a w przypadku jednej ze stron (odnoszącej się do motocrossu) ongiś były na niej wyniki od 2000 do 2010 roku, w chwili obecnej z niewiadomych przyczyn zostały zredukowane do okresu 2004-2010.

Praca ma swoich recenzentów. Dla części pierwszej jest nim Zbigniew Ogrodowicz, dla części drugiej Sylwester Miczuga – postać, która ma swoje miejsce i w historii sportu we Wrześni, i na stronach niniejszego opracowania.

Podobnie jak poprzednią książkę, tę również dedykuję wszystkim zawodnikom wymienionym w monografii, działaczom sportowym oraz tak zwanym ludziom dobrej woli, zaangażowanym w rozwój i funkcjonowanie kolarstwa oraz sportów motorowych w naszej ukochanej Wrześni.

Część I: Kolarstwo

Charakterystyka ogólna

Sprzęt sportowy

W odniesieniu do okresu poprzedzającego wybuch drugiej wojny światowej nie jesteśmy w stanie powiedzieć, na jakich rowerach jeździli nasi zawodnicy. Postępowanie się przedwojennymi katalogami i reklamami może być złudne, gdyż wymienione w nich marki mogą nie odnosić się do zawodników z Wrześni i jej najbliższej okolicy.

Po drugiej wojnie światowej kolarze z Wrześni i okolic zaopatrywali się w sprzęt w sklepie sportowym przy Rynku, prowadzonym przez Tadeusza Czupryniaka. Oprócz tego po rowery i ich wyposażenie urządzano wyjazdy do Konina i Poznania. Czasami podróże służbowe działaczy sportowych do Warszawy sprawiały, że wzbogacano się o potrzebne do jazdy akcesoria.

W latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych wrzesińscy kolarze posługiwali się rowerami następujących marek: Turist, Eska, Favorit, Diamant, Temple Bross, jak również wyrobami produkcji polskiej – kolarzówkami Jaguar, Bałtyk i Huragan.

Jaguar był rowerem produkowanym przez bydgoskiego Rometa na bazie ramy Renaulta. W obrębie marki Jaguar istniały dwa rodzaje rowerów – Jaguar, nazwijmy go: zwykły, i Jaguar Specjal. Ten drugi był rowerem specjalnego przeznaczenia, przede wszystkim dla zawodników startujących w Wyścigu Pokoju czy w innych imprezach wschodnioeuropejskiego formatu. Na odmianie Specjal jeździła ówczesna kadra Polski. Niekiedy za sprawą aktywności Rady Głównej Ludowych Zespołów Sportowych w Warszawie czy Rady Wojewódzkiej LZS w Poznaniu zdobywano takie cacka, po czym przekazywano je zawodnikom w powiecie. W ten oto sposób trafiały także do Wrześni.

Jaguar posiadał siodło Brooksa i łańcuch marki Sides, ponadto pięciotryb Regina (włoski) i opony Kovalit lub Pirelli. Jaguar Specjal – ramę Renault, siodło Brooks, łańcuch Sides, tryb Regina, hamulce Mafag, koła i resztę osprzętu marki Campagnolo (także włoskiej).

W latach sześćdziesiątych cena roweru Jaguar wynosiła od 3200 do 3600 złotych, Specjal kosztował aż 11 tysięcy złotych. Za kolarzówkę Bałtyk trzeba było zapłacić 2500 tysięcy złotych, za Huragana 2400. Średnie wynagrodzenie robotnicze w tym czasie we wrzesińskich zakładach wahało się między 1200 a 1800 złotych miesięcznie.

Turist, jak sama nazwa wskazuje, był rowerem o profilu turystycznym, ale po odpowiednich przeróbkach (lub czasami nawet bez nich) nadawał się do wyścigów kolarskich. Podobnie rowerem o profilu turystycznym – i tak samo jak Turist czeskim – była Eska, przez niektórych zwana w Polsce „ślepiakiem”. Ślepiak posiadał tak z tyłu, jak i z przodu po jednym trybie. Kolejnymi rowerami produkowanymi przez naszych braci Czechów były Favority. Z kolei Diamant był wytwarzany w Niemieckiej Republice Demokratycznej.

Temple Bross był rowerem zaopatrzonym w ramę marki Renault. Wykonany on był z rurek cienkościennych, co miało znaczący wpływ na niską masę roweru. Dodatkowymi atutami rowerów Temple Bross były tarcze aluminiowe oraz piętnaście przełożeń przerzutki.

Huragan był sprzętem rodzimej produkcji. Wytwarzano go w bydgoskim Romecie, co powodowało, że we Wrześni rower ten cieszył się sporą popularnością. Huragan zaopatrywano w polski osprzęt, z wyjątkiem opon Kovalit.

Wyżej wymienione marki dotyczą przede wszystkim rowerów przeznaczonych do jazdy na szosie, tylko sporadycznie wykorzystywanych do zawodów w kolarstwie przełajowym. O kolarstwie górskim nikomu się wtedy jeszcze nie śniło. Ten sen miał dopiero nadejść kilkadziesiąt lat później.

Dziś zawodnicy z Wrześni, jeżdżący przede wszystkim w górskiej odmianie kolarstwa, posługują się między innymi markami: Merida, Grand, Scott, Wheeler, Corratec. Na takich rowerach jeździli bracia Jacek i Radosław Lonkowie. Radosław Sołtykowski przemierzał górskie trasy na amerykańskim rowerze Kona, Zbigniew Ogrodowicz na sprzęcie marek: Author i Garry Fischer. Jeden z najmłodszych wrześnian startujących w zawodach – Bartosz Zaworski – jeździ na modelu No Saint.

Ogumienie

Ogumienie rowerowe pokonało długą i żmudną drogę od tego, jakie było stosowane w początkach sportu rowerowego, do chwili pojawienia się opon najnowszej generacji, czyli bezdętkowych.

Kolarzówka Bałtyk posiadała opony z tak zwanymi zaszywanymi brzegami. Przeciwległe strony opony połączone były ścięciem. Opona ta przylegała do felgi za sprawą stosowania kleju Skorolep, mającego tę właściwość, że nigdy nie zasychał. Po wzmocnieniu dętki kilkoma atmosferami powietrza – czyli, krótko mówiąc, napompowaniu jej – opona nie przemieszczała się na feldze.

Popularnymi markami opon były wtedy: Kovalit, czeskie Barum oraz włoskie Pirelli. W Kowalicy i Pirelli zaopatrzone były Huragany i Jaguary. Te ostatnie były najdroższe, bowiem trzeba było zapłacić aż 180 złotych za sztukę. Cena Kowalitów oscylowała w granicach 130 złotych za oponę. W polskie „stomilki” nikt się nie zaopatrywał, albowiem dzielni kolarze nie byli głupcami, a jeśli już ktoś to czynił, to jedynie w akcie desperacji lub sabotażu.

W odniesieniu do okresu po 1989 roku, przede wszystkim do kolarstwa górskiego, najpopularniejszą marką był Continental. Opony Michelin według opinii naszych kolarzy są, po pierwsze, zbyt drogie, a po wtóre, mniej wytrzymałe na uszkodzenia mechaniczne niż „kontinentale”. Na ogumieniu Pirelli nikt już nie jeździ. Bardzo popularne jest dziś ogumienie firmy Schwalbe.

Powoli do użycia wchodzi koła bezdętkowe. Stosuje je między innym Tomasz Urbano-wicz – zawodnik rodem z Wrześni, związany dziś z Miłostawiem.

Osprzęt

Zanim nastała epoka obręczy metalowych, a później aluminiowych, rowery zaopatrywane były w koła (rozmiar 28 cali) o bambusowych felgach. Były to koła z tak zwanymi długimi nyplami. Opony do tych kół były przytwierdzane na klej Skorolep – albo i bez niego; wszystko zależało od stanu zaopatrzenia sklepów.

W latach pięćdziesiątych (choć przed wojną również) używane były w rowerach tak zwane szprychy ciągnione. Były one szerokie przy piąście i nyplach, zwężane na całej

długości i wąskie przy wewnętrznej części felgi. Cel takiego zabiegu produkcyjnego był jeden – eliminacja zbędnego ciężaru.

Pozostałymi elementami wyposażenia były hamulce, mile widziane Mafag, przerzutki Campagnolo oraz jednostronne pedały. Przerzutki Campagnolo miały atut, gdyż posiadały linki pękające na zewnątrz, co miało znaczenie zwłaszcza podczas szybkiej jazdy. Pęknięta przy znacznej prędkości linka nie blokowała kół, co działało się nagminnie w przypadku pęknięcia linek polskich, pękających do wnętrza i powodujących blokadę kół.

Specjalne zabiegi stosowano wobec łańcuchów. Gotowano je w łożu oraz w smarze grafitowym. Celem tych zabiegów było pełniejsze zabezpieczenie stali przed wilgocią. Tego typu kuracje wobec łańcuchów przeprowadzano przede wszystkim jesienią i zimą.

W ostatniej dekadzie stosowano osprzęt następujących marek: Shimano, Mavic, Sram, Ritchey. Popularnym gadżetem rowerowym był widelec Sid Rock Shock – tak zwane Błękitne Marzenie (nazwa z racji ceny widełek – ponad 2 tysiące złotych). Ważniejszym jednak niż sama marka osprzętu jest jego klasa zapewniająca za określoną cenę adekwatny do niej standard. I tak, nasi kolarze jeżdżą często na sprzęcie klasy XT lub rzadziej XTR. XT są modelami tańszymi, o niższych standardach, XTR – droższymi, o standardach wyższych.

Ubiór

Zawodnicy LZS-ów posiadali bawełniane koszulki w kolorach czerwonym i zielonym. Pod nimi noszono białe podkoszulki. Kolarze należący do Spójni jeździli w koszulkach, w jakich w sezonie zimowym ćwiczyli hokeiści należący do tego klubu. Często były one przepoczone, ale w związku z tym, że na rynku panowały niedostatki sprzętu sportowego (w tym ubioru sportowego), z konieczności zadowalano się takim rozwiązaniem. Posiadanie podkoszulka było obowiązkowe, pod rygorem niedopuszczenia zawodnika do zawodów. Spodenki były także wykonane z bawełny, z dodatkiem wkładki z irchy.

Ponadto kolarze mieli polskie dresy, na których widniały emblematy klubu. Napisy na dresach czy na koszulkach treningowych mogły być tylko i wyłącznie w języku polskim. W chwili obecnej kolarze noszą koszulki z lycry oraz odzienia wierzchnie typowe dla uprawiania kolarstwa. Popularnym wśród naszych zawodników są wyroby BCM Nowatex z Puszczkowa, jak również odzież Pearl Izumi.

Obuwie początkowo noszono takie, jakim posługiwano się na co dzień. Z czasem jednak, podobnie jak w innych dyscyplinach, zaczęły obowiązywać określone standardy. Hitem obuwicznym wśród kolarzy w latach sześćdziesiątych były włoskie buty Avanti, lecz z powodu wysokiej ceny niewielu kolarzy było na nie stać. W związku z tym zawodnicy zadowalali się polskimi podróbkami, nazywanymi obuwem typu Avanti. Na stopach noszono elastyczne skarpetki, obowiązkowo białe z powodu dbałości o higienę zawodników.

Po 1989 roku, gdy do Polski szerokim strumieniem wlały się takie marki, jak Adidas czy Puma, kolarze jeździli w obuwiu ww. marek, z tym zastrzeżeniem, że nie było to obuwie przeznaczone do jazdy na rowerze, lecz do uprawiania każdej innej dyscypliny sportu. Specjalizacja w tej materii miała nadejść ciut później. Dziś popularnym obuwem wśród kolarzy są wyroby marek: Sidi, Diadora, Lake czy Shimano, wszystkie serii SPD (Shimano Pedaling System). Jest to obuwie specjalistyczne przeznaczone wyłącznie do jazdy na rowerze. Funkcjonowanie systemu SPD polega na zapobieganiu oderwania się buta

zawodnika od pedału, dzięki zastosowaniu rozwiązań bliskich tym, jakie wykorzystuje się w wiązaniach narciarskich.

Obuwie, podobnie zresztą jak wszystkie elementy odnoszące się do życia sportowego, przeszło tak dalekie zmiany, że dzisiaj na zawodach standardem jest podgrzewanie butów, następnie nakładanie ich na stopę, po czym usuwanie z wnętrza buta nadmiaru powietrza. Wszystko po to, aby nadać obutej stopie możliwie jak najbardziej aerodynamiczny kształt.

Początkowo kolarze jeździli z gołą głową, ponieważ jazda na rowerze była sportem typowo letnim. Później, kiedy trenowano także w zimnych porach roku, zaczęto stosować czapki. W latach sześćdziesiątych poczęły obowiązywać kaski, a raczej ochrona głowy wykonana z pasków napełnianych pianką.

Dziś popularne są kaski marek: Las, Limar, Met i Bell. Zimą pod kask kolarze nakładają bawełniane chusty i czapki. Okulary BBB i Google. Grzegorz Tomczak upodobał sobie okulary i kask modeli, w których jeździł Lance Armstrong (kask Giro i okulary Oakley).

Treningi

W początkowym okresie rozwoju tej dyscypliny nie istniało pojęcie „trening”. Panowie wyciągali z piwnic i szop rowery, następnie zapisywali się jako uczestnicy zawodów, po czym startowali w nich z lepszym lub gorszym skutkiem. Dopiero w miarę rozwoju dyscyplin sportowych pojawiało się pojęcie „trening”, pisane wpieryw z angielska „training”.

W przypadku naszego miasta i amatorskiego stosunku trening kolarski trwał od stycznia do grudnia. Początkowo nie dokonywano rozróżnienia na podokresy, ponadto trening nie był profilowany na wytrzymałościowy, szybkościowy itd. W trakcie treningu liczyły się tylko dwie liczby – ilość przejechanych kilometrów i czas ich pokonania. Pierwotnie w trakcie przygotowań nie wspierano się biegami czy ćwiczeniami z obciążeniem. Opierano się na naturalnym potencjale człowieka i przygotowaniu ogólnym.

W późniejszych latach trening został podzielony na trzy zasadnicze fazy. Pierwszą był okres przygotowawczy, drugą czas startów, trzecia to faza roztrenowania. W przypadku naszego miasta w okresie przygotowawczym nasi kolarze uczestniczyli w biegach kolarskich przełajowych, w fazie startowej poza właściwymi zawodami uprawiali jedynie turystykę rowerową, w okresie roztrenowania najczęściej w ogóle nie wsiadali na rower, przechodzili do uprawiania innej dyscypliny – piłki nożnej lub hokeja. W związku tym, że kolarze przygotowywali się, startując w przełajach, siłą rzeczy i mimochodem uprawiali bieganie.

Trenowano zarówno w najbliższym otoczeniu Wrześni, jak i na szosach między Wrześnią a innymi miastami – na przykład na trasie łączącej Wrześnię z Koninem lub Wrześnię z Poznaniem czy Gniezmem.

W najbliższym otoczeniu miasta przygotowywano się w lasku Dębina. Trenowano tam między innymi do wyścigów przełajowych. Zawodnicy zakładali na plecy rower i pokonywali naturalne przeszkody w terenie. Jednakże uczestnictwo i trofea w zawodach przełajowych nie były celem samym w sobie. Przełaje, jak wspomniano, stanowiły jedynie formę przygotowań, albowiem najważniejsze były biegi kolarskie na szosie.

Trening tygodniowy obejmował od trzech do czterech sesji w ciągu siedmiu dni. Jednak dotyczyło to przede wszystkim uczniów szkół średnich oraz kolarzy pracujących

w Stokbecie i trenujących w LZS Września. Pozostali jak na przykład zawodnicy Stali, Spójni czy Sparty, a później Zjednoczonych, którzy na co dzień zajmowali się pracą zawodową, warunkowali czas treningu w ciągu tygodnia ilością wolnego czasu.

W ciągu dnia pokonywano zazwyczaj od 20 do 50 kilometrów, choć czasami treningi obejmowały dystanse dłuższe, od 100 do 350 kilometrów dziennie. Dystans 100 kilometrowy odbywał się na trasie Września – Konin (z nawrotem na wysokości młeczarni w Koninie). Pewnego razu Henryk Bachorz, odbywający służbę wojskową we Wrocławiu, w ramach treningu pokonał trasę Wrocław – Września, by dnia następnego, wracając z przepustki, trasę tę przejechał po raz wtóry. W ciągu roku zawodnicy przejeżdżali od czternastu do szesnastu tysięcy kilometrów, co daje nam średnią od 38 do 43 kilometrów dziennie.

Kiedy zawodnicy z Wrześni zaczęli jeździć w klubach spoza miasta – na przykład gdy H. Bachorz został kolarzem w Kolejarzu Poznań, a następnie w Lechu – treningi odbywały się między innymi na stadionie Warty, w ramach czwartków kolarskich. W treningach uczestniczyli tylko zawodnicy klubów wielkopolskich, wśród nich ówczesna czołówka z Czabańskim i Beringiem na czele.

Kolarze należący do wrzesińskich klubów najczęściej trenowali sami – tak jak umieli, zwiększając dystans z równoczesnym zmniejszaniem czasu jego pokonania.

Nieco lepiej w kwestii jakości treningu i uwag merytorycznych powodziło się zawodnikom Ludowych Zespołów Sportowych. Trenerem LZS Stokbet Września był niejaki Balcerzak. Zawodnicy jemu podlegli otrzymywali zalecenia treningowe wybite jednym palcem na maszynie. W LZS-ach trening był zindywidualizowany i przystosowany do możliwości fizycznych trenującego. W związku z tym każde z zaleceń, jakie wyszło spod palca trenera, było inne.

Po LZS Stokbet zawodnicy kontynuowali karierę w LZS Wielkopolska. Opiekę nad zawodnikami sprawował tam Marian Krzeszczak. Pod jego skrzydłami wychowywali się: Stefan Filipczak, Jan Grobelniak, Jerzy Ciesielski, Andrzej Staszak i Andrzej Ambrożak – mający opinię najlepszego technika spośród wszystkich kolarzy Wielkopolski drugiej połowy lat sześćdziesiątych ubiegłego wieku. Podczas sesji treningowej w LZS-ach najczęściej obowiązywała jazda ciągła ze „szprycą”, czyli akcentem. Polegał on na maksymalnym przyspieszaniu na odcinku kilometra lub dwóch. Tak było od wiosny do jesieni. Zimą natomiast jazda ciągłą ze znaczną ilością kilometrów, ale bez stawiania „szpryc” – ze względu na możliwość poślizgu kolarza.

Kolarze LZS trenowali każdego dnia z wyjątkiem poniedziałków. Pierwszy dzień tygodnia przeznaczony był na konserwację sprzętu rowerowego. Polegała ona na demontażu wszystkich ruchomych części roweru, następnie wyczyszczeniu ich oraz nasmarowaniu z zastosowaniem smarów lekkich. Po tych zabiegach następował ponowny montaż. Jak wspomina Andrzej Staszak, po kolejnym montażu koło musiało się poruszać, kiedy się na nie dmuchnęło.

Treningi podzielone były na: indywidualne i grupowe. Na zajęciach indywidualnych obszarami rozwijanymi w obrębie jednostki treningowej była siła i szybkość. Zajęciach grupowe odbywały się w gronie zawodników liczącym od czterech do dziesięciu osób. Zespół, a zarazem team występujący w zawodach, dzielony był na dwie podgrupy. Zadaniem pierwszej było wytwarzanie siły napędzającej peleton, pozostali – dwóch lub trzech zawodników – stanowili grupę szturmową, cierpliwie czekającą na atak do finiszu.

Ponadto trenowano naukę jazdy w grupie, „na kole”, czyli jazdę w niewielkiej odległości od kolarza będącego przed danym zawodnikiem. Nauczano również zmian pozycji w grupie, jazdy na określonym przełożeniu oraz zasad zachowania bezpieczeństwa w ruchu zamkniętym.

Dla pokolenia Jacka Lonki i innych kolarzy uprawiających kolarstwo górskie autorytetem w dziedzinie porad trenerskich początkowo był Andrzej Staszak. To właśnie z nim trenował J. Lonka przed wejściem do grona zawodników kaliskiego KTK, a później do francuskiego klubu UC Artix.

Kolarze najmłodszego pokolenia – Grzegorz Tomczak i jego brat Piotr – trenowali pod okiem swojego ojca Stefana. Ten z kolei wiedzę na temat metod treningowych czerpał od Kazimierza Marchewki i Jacka Kasprzaka. Bracia Tomczakowie zakładali przejechanie w ciągu jednej sesji treningowej nie określonego dystansu (na przykład stu kilometrów), lecz z góry założonego czasu (na przykład trzech lub czterech godzin). Grzegorz i Piotr Tomczakowie zaczęli trening od pokonania trasy Września – Czerniejewo. Dopiero w Czerniejewie wyjeżdżali na drogę prowadzącą do Nekli lub Gniezna czy też przez Szczytniki Czerniejewskie na drogę do Witkowa.

Treningi kolarskie są dziś obszarem tak szerokim, że nie sposób jest choćby w skrócie omówić ich na stronach niniejszego opracowania. Na rynku księgarskim istnieje kilkadziesiąt pozycji, które w sposób szczegółowy omawiają to zagadnienie. Zasadnicza różnica między tym, co kiedyś, a tym, co dzisiaj polega na tym, że nie ma już w treningach podokresów – cały czas zawodnicy są w fazie startowej.

Jednak, aby nie zbywać czytelnika tak lakonicznymi sformułowaniami, pozwolę sobie przytoczyć rozkład roczny treningu Radosława Lonki. Zimą biegi w terenie – trzy razy po 10 kilometrów, codziennie narty biegowe (jeśli oczywiście pozwalają na to warunki atmosferyczne), ponadto pływanie, ćwiczenia w siłowni. Ponadto rankiem 4 serie po 600 (sic!) przysiadów w serii. W okresie zimowym treningiem są starty w zawodach przełajowych. Kolejny rodzaj ćwiczeń wchodzący w skład treningu R. Lonki to ćwiczenia rozciągające. Wykonywane są przez niego codziennie. Dla regeneracji i odnowy biologicznej – sauna.

R. Lonka, trenując w terenie jazdę na szosie, pokonuje dystans ponad 100 kilometrów dziennie, w jeździe na rowerze górskim do 100 kilometrów w jednej sesji treningowej. Nie jest to jednak jednostajna jazda w równym tempie. W przypadku jazdy w terenie górzystym czy pagórkowatym w cyklu wytrzymałościowym stosuje się długie podjazdy. W cyklu szybkościowym jazdę z akcentami – jazda ciągła akcentowana jest odcinkami sprintu trwającymi około kilometra.

Obozy

Dzięki relacji Stefana Filipczaka dysponujemy wiedzą na temat treningów podczas obozu zimowego w Bystrej k. Bielska-Białej. W zgrupowaniu (lata sześćdziesiąte XX wieku) uczestniczyli zawodnicy Ludowych Zespołów Sportowych.

Przed przystąpieniem do sesji zawodnicy musieli odkręcić pięciotryb, po czym zainstalować tylko jeden tryb. Trening w warunkach obozowych podzielony był na dwie sesje – ranną i popołudniową. Sesja ranna trwała około trzech godzin i polegała na jeździe ciągłej. Po sesji rannej zawodnicy udawali się na obiad, po którym następował odpoczy-

nek, a po nim sesja popołudniowa. Zajęcia w drugiej części dnia odbywały się na werandzie ośrodka, w którym mieszkali zawodnicy. Na czas popołudniowego treningu weranda pełniła funkcję sali gimnastycznej. W takich warunkach przeprowadzano ćwiczenia ogólnorozwojowe, zgrupowane w obwody stacyjne. W obwód wplecione były skoki oraz zeskokki. Głównym zadaniem tych ćwiczeń było wzmocnienie nóg. Przy pierwszym okrążeniu obwodu przy każdej stacji spędzano pół minuty, podczas drugiej rundy przy każdej ćwiczone minutę, przy trzeciej znów pół minuty, by wrócić do minuty przy okrążeniu czwartym. I tak razy kilkanaście. Ponadto w salce-werandzie ćwiczone ze sztangą – głównie przysiady oraz wznosy. Ćwiczenia te zgrupowano w serie. W salce był sprzęt umożliwiający zawodnikom „jazdę na rolkach”, czyli ćwiczenia na rowerze stacjonarnym. Wszystkie zajęcia w sali prowadzone były przez asystenta trenera.

W trakcie obozu zawodnicy byli otoczeni opieką lekarską, mieli systematycznie przeprowadzane badania krwi oraz moczu, jak również badania mające na celu wykazanie ilości spalonych podczas treningu kalorii.

Na obozie zimowym w Bystrej uczono kolarzy z LZS-u jazdy po śliskiej nawierzchni. Młodzi adepci kolarstwa, będąc na tym zgrupowaniu, próbowali wjechać pod skocznię w Szczyrku, co jednak okazało się dla nich zadaniem zbyt karkołomnym. W dosłownym tego słowa znaczeniu. Jan Grobelniak, który był uczestnikiem tego zgrupowania, wspomina, że w ramach zajęć obozowych zawodnicy odbyli trening na trasie z Bystrej przez Wisłę do Żywca. Jan Grobelniak do Żywca nie dojechał, jednak osiągnął wzniesienie o nazwie Kubalonka. Na Kubalonce skończyła większość zawodników z grupy.

Ponadto dla kolarzy organizowano obozy letnie. Na obozie letnim w Margoninie na drodze prowadzącej do Międzychodu przeprowadzano tak zwane tempówki, czyli jazdę na czas na dystansie 1, 3 i 5 kilometrów (z mierzaniem tętna przed i po przejechanych dystansie). Inne ze zgrupowań było w Kwiliczu koło Międzychodu, w pałacu przejętym przez miejscowy PGR. Z relacji Andrzeja Staszaka dowiadujemy się, jak wyglądał rozkład zajęć na obozie. Po pobudce następowała zaprawa, na której biegano i wykonywano ćwiczenia zwinnościowe. Po nich prysznic i śniadanie. Po rannym posiłku następował wyjazd na trening w terenie, trwający od dwóch do trzech godzin. Treningi polegały na jeździe ciągłej w grupie z częstą zmianą pozycji. Po treningu prysznic, obiad i obowiązkowa drzemka. Po południu tenis i gry zespołowe. Po nich kolacja i wczesne udanie się na spoczynek.

Najmłodsze pokolenie zawodników – mam tu na myśli między innymi Grzegorza Tomczaka – również przygotowywało się na obozach sportowych. Z relacji G. Tomczaka dowiadujemy się o rygorach, jakie panowały na obozie w Polanicy-Zdroju. Pierwszy tydzień to treningi według wytycznych, jakie zawodnikom przekazali trenerzy – czyli około 7-8 godzin jazdy na rowerze przy założeniu, że każdego dnia zawodnicy muszą pokonać dystans co najmniej 200 kilometrów. Dopiero w drugim tygodniu obozu sportowego do kolarzy dołączali trenerzy. Zmieniło się niewiele – w dalszym ciągu obowiązywał dystans 200 kilometrów, które były pokonywane w czasie od 7 do 8 godzin. Zawodnicy wchodzili na rowery o godzinie 10.00 i jechali. Czasami trening był dzielony, na przykład 150 kilometrów przed południem i 50 po południu lub wieczorem. Suma kilometrów musiała wynosić circa 200. Obiad spożywano w trakcie jazdy, trener podjeżdżał do zawodników i podawał im naleśniki. Ci, nie przerywając jazdy, zjadali, po czym dalej nabijali kilometry na licznik.

W razie panowania warunków pogodowych uniemożliwiających jazdę treningi odbywały się w sali gimnastycznej. Po tak intensywnych zajęciach nie było czasu na nic – jedynie na jedzenie, czynności higieniczne i pójście spać.

Diety

W latach sześćdziesiątych wrześnińscy kolarze otrzymywali 12,50 złotego diety wypłaconej przez rodzimy klub przed wyjazdem na zawody. Za pieniądze te (równowartość jednego wina „pisanego patykiem”) musieli kupić napoje i żywność – na czas zmagania kolarskich i regenerację po zakończeniu zawodów. Często jednak pieniądze, zamiast przeznaczać na pożywienie, zamieniali na substancję o naturze eterycznej, co powodowało niedostatki w wyżywieniu mające wpływ na wyniki sportowe. Ważnym jednak była sama jazda i radość z tego czerpana. Czynniki takie jak żywienie odchodziły na plan dalszy.

Na tym poziomie uprawiania sportu (amatorskim) przeważnie nie stosowano specjalnych preparatów adresowanych do sportowców. Przeważnie – ponieważ zdarzały się odstępstwa. Zawodnicy wchodzący w skład reprezentacji Wielkopolski seniorów (Ciesielski, Grobelniak, Staszak) otrzymywali preparat zwany Glukovit. Jak sama nazwa wskazuje, na specyfik ten składały się glukoza i witaminy. Granulat Glukovitu zawodnicy dostawali w klubie lub nabywali w aptekach za część otrzymanej diety.

Dziś kwestia żywienia sportowców jest częścią wielkiego przemysłu sportowego, a omówienie jego zasad przekracza ramy niniejszego opracowania. Aby jednak nie zbywać czytelnika tak lakonicznym stwierdzeniem, należy wspomnieć o batonach węglowodanowych lub białkowych: Power Bar, Carbo, Akuna, Snack, żelkach energetycznych czy substancji energetycznej w tubie. Składnikiem diety są również napoje izotoniczne, Nutri Drinki oraz aminokwasy rozgałęzione BCAA.

Grzegorz Tomczak, wspominający obozy w Polanicy-Zdroju, wskazuje na podawanie zawodnikom w trakcie zmagania obozowych dodatkowych porcji białka. Ponadto przed treningiem podawano L-karnitynę – aminokwas przyspieszający spalanie tłuszczu, jednocześnie przyczyniający się do wytwarzania energii. Pozostali żywili się po prostu zdrowo. Węglowodany pochodzące z makaronu, jogurty – i w drogę: na trening lub zawody.

W sferze tabu pozostaje kwestia dopingu. Nikt z naszych dzielnych zawodników nigdy nie brał żadnych preparatów. Takie jest ich zdanie o sobie samych – tylko po tym zdaniu pozostaje pytanie, dlaczego po niektórych z naszych kolarzy po zawodach, i to w środku nocy, przyjeżdżały karetki pogotowia? Jak to się dzieje, że jeden z naszych kolarzy potrafi być tuż po treningu „padnięty”, by po krótkiej wizycie w miejscu ustronnym tryskać siłami, witalnością i mieć ochotę na dalsze kilometry?

Rozdział II

Kolarstwo w latach 1918 do 1939

Początek kolarstwa w Polsce to 1869 rok, kiedy to w parku Krasińskich w Warszawie odbył się pierwszy wyścig na rowerach. W okresie II Rzeczypospolitej, w 1920 roku, powstał Związek Polskich Towarzystw Kolarskich (przekształcony w 1938 roku w Polski Związek Kolarski). W 1921 roku odbyły się pierwsze mistrzostwa kraju, a w 1928 wystartował pierwszy Bieg Dookoła Polski (Tour de Pologne), w którym udział miała także Września.

W 1924 roku na igrzyskach olimpijskich w Paryżu kolarze torowi wywalczyli na dystansie 4 kilometrów srebrny medal. Co warte zauważenia, był to pierwszy medal polskiego sportu zdobyty na igrzyskach olimpijskich. Niewątpliwie sukces ten miał przełożenie na morale i motywacje młodych Polaków stojących u progu wyboru dyscypliny sportowej.

Trudno mówić o kolarstwie przed drugą wojną światową, w dzisiejszym tego słowa znaczeniu. Zamiast pojęcia „kolarstwo” należałoby raczej użyć sformułowania „jazda na rowerze przez osoby uprawiające sport”. Wrześnianie zajmujący się uprawianiem sportu w czasie dogodnym dla jazdy na rowerze wsiadali nań i startowali w zawodach. Najczęściej lokalnych.

W sierpniu 1929 roku na łamach „Orędownika Wrzesińskiego” pojawiło się ogłoszenie o powstającym we Wrześni Klubie Cyklistów (W.K.C.W.). Towarzystwo zapraszało panie i panów w wieku od 18 do 50 lat o zgłaszanie się do firmy K. Czerniak (mającej swoją siedzibę w Rynku) celem zapisania się do organizacji. Zawodników tej organizacji spotykamy w zawodach rozgrywanych w mieście.

Sekcje kolarskie posiadały następujące wrzesińskie organizacje: Sokół, Gimnazjalny Klub Sportowy, hufiec harcerski, Victoria, Związek Strzelecki, Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej oraz Szkoła Mleczarska i 68 pułk piechoty. Z Karty Statystycznej Towarzystwa Gimnastycznego Sokół Września, wypełnionej przez władze klubowe za sezon 1937/38, dowiadujemy się, że w tych latach stowarzyszenie w sekcji kolarskiej miało sześciu zawodników. Wszyscy byli w wieku między 19. a 34. rokiem życia.

Nie były to sekcje w dzisiejszym tego słowa znaczeniu. Wymienione wyżej nazwy pełniły raczej rolę sztyldów, pod którymi młodzi ludzie startowali w zawodach kolarskich. Nie dotyczyło to wszystkich, bowiem część kolarzy występowała jako zawodnicy niemający przynależności klubowej.

W okresie poprzedzającym wybuch drugiej wojny światowej we Wrześni szczególnie przygotowywano się do dwóch imprez kolarskich. Pierwszą były Narodowe Biegi z okazji 3 maja, drugą Powiatowe Dni Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego.

Biegi kolarskie z okazji Święta Narodowego 3 Maja

Zawody z okazji rocznicy konstytucji majowej organizowane były przez władze miejskie, konkretnie przez Gminną Komisję Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego, pod przewodnictwem burmistrza Wrześni Wacława Sołtysiaka.

Do wiadomości publicznej była podawana nie tylko godzina i przebieg trasy, ale również inne warunki przystąpienia do udziału w biegu. I tak, organizatorzy zwracali uwagę,

aby do zawodów przystępowały osoby mające za sobą odpowiedni trening, strój lekkoatletyczny oraz badania lekarskie. Ponadto chętni musieli mieć ukończone 18 lat i być mieszkańcami Wrześni.

Trasy biegów miały różną długość. Na przykład odcinek biegu majowego z 1929 roku miał 7 kilometrów i przebiegał tylko ulicami naszego miasta. Bieg rozpoczął się na ulicy Szkolnej, dalej prowadził Witkowską, po niej zawodnicy śpieszyli do mety Szosą Strzałkowską, po czym zjeżdżali w Słowackiego, Warszawską, Sienkiewicza i Poznańską. Bieg miał swój finał na bieżni Stadionu Miejskiego. Dziesięć lat później, w 1939, święto doczekało się dwóch tras. Pierwsza z nich miała długość 5, druga 20 kilometrów.

Czołówka biegu majowego z 1929 roku (dystans 7 km):

1. Ignacy Lemański (z czasem 18:00 min)
2. Stanisław Purol (18:05 min)
3. Czesław Kuliński (18:37 min)
4. Czesław Ładyszkowski (bez podania do wiadomości publicznej czasu).

Zawody w 1930 roku zorganizowano na tym samym dystansie i na tej samej trasie. W klasyfikacji indywidualnej miejsca zajęli:

1. Marian Pawlak (17:55 min)
2. Stanisław Purol (18:07 min)
3. Leon Olejniczak (19:48 min)

Odnoszenie się do wyników dziś osiąganym nie ma sensu, gdyż przepaść między kolarstwem przedwojennym a dzisiejszym jest olbrzymia i dotyka każdego aspektu uprawiania tej dyscypliny.

Niewielki sens ma również szukanie analogicznych wyników w innych miastach i na identycznym dystansie. Gdzie by ten wyścig nie był rozgrywany, tam wszędzie były inne warunki zewnętrzne mające wpływ na osiągnięty rezultat. W odniesieniu do Wrześni również trudnym jest komentowanie wyników, ponieważ nie posiadamy informacji co do liczebności pelotonu, nie wiemy, przy jakich warunkach atmosferycznych przebiegał wyścig i na jakim sprzęcie startowali zawodnicy. Wiemy, że część nawierzchni pokryta była kostką granitową, czyli materiałem nieułatwiającym jazdy. Z przebiegu trasa wynika, że peloton musiał kilka razy skręcić, co – jak wiemy – także ma wpływ na wynik końcowy biegu.

3 maja 1937 roku zorganizowano dwa biegi na dystansie 20 kilometrów. Pierwszym był wyścig kolarski, drugim bieg patrolowy.

Wyścig kolarski (Narodowy Bieg Kolarski) przebiegał w następujący sposób. Rozpoczął się w Rynku, następnie prowadził do Nadarzyc, stamtąd do Gozdowa i dalej do Węgierek. We Wrześni, także w Rynku, było zakończenie wyścigu. W klasyfikacji końcowej miejsca zajęli:

1. Kazimierz Konieczka (z czasem 37:13 min)
2. Rudolf Turber (porucznik 68 pp)
3. Ludwik Lipert
4. Jan Kmieciak
5. Władysław Witaszak

Do wiadomości publicznej został podany tylko czas zwycięzcy biegu. Czasy pozostałych zawodników być może nawet nie zostały zarejestrowane z powodu niedostatecznej ilości stoperów lub zegarków z sekundnikiem.

W następnym roku podczas Narodowych Biegów Kolarskich (1938) przeprowadzono trzy wyścigi. Pierwszy na dystansie 5 kilometrów w kategorii młodzików. Drugim był wyścig na dystansie 20 kilometrów. Trzeci natomiast przeprowadzono na rowerach typu wojskowego.

W wyścigu na 5 kilometrów w kategorii młodzików miejsca zajęli:

1. Dyonizy Przyborowski (11:28 min)
2. Mieczysław Śmigórski (11:39 min)
3. Witold Bączkowski (11:52 min)
4. Łojewski
5. Kwaśniewski

Dwaj ostatni podani do wiadomości publicznej bez imion oraz czasów.

W biegu na 20 kilometrów miejsca zajęli:

1. Marian Lewandowski (43:32 min)
2. Adam Koszarek (45:47 min)
3. Waclaw Szubert (48:34 min)
4. Jan Kmieciak
5. Edmund Nowicki

W biegu na 20 kilometrów na rowerach typu wojskowego klasyfikacja końcowa przebiegła następująco:

1. Strzelec Leon Marczak (54:23 min)
2. Kapral Romuald Kukulski (55:40 min)
3. Starszy Strzelec Smoczyk (56:00 min)

Poprzez porównanie czasów z biegiem na 20 km domyślamy się, że rowery typu wojskowego były przede wszystkim cięższe. Być może posiadały dodatkowy ekwipunek. Jak widać, była to konkurencja tylko dla żołnierzy. W tym przypadku w biegu uczestniczyli wojskowi z 68 pułku piechoty.

3 maja 1939 roku, z okazji kolejnej rocznicy uchwalenia konstytucji, we Wrześni odbyły się dwa biegi kolarskie. Pierwszy na dystansie 5, drugi 20 kilometrów.

Wyniki wyścigu na odcinku 5 kilometrów:

1. Józef Łojewski (13:13 min)
2. Mieczysław Śmigórski (13:15 min)
3. Bronisław Kolbertowicz (13:18 min)
4. Stanisław Spychała (13:19 min)
5. Józef Śliwiński (13:21 min)

Wyniki biegu na dystansie 20 kilometrów:

1. Marian Lewandowski (46:26,2 min)
2. Jan Kmieciak (46:26,5 min)
3. Kazimierz Górski (46:52 min)
4. Stanisław Łojewski (50:08 min)
5. Adam Koszarek (52:02 min)
6. Jan Kubacki (52:26 min).

Biegi kolarskie w ramach Dni Sprawności Fizycznej

Biegi kolarskie rozgrywane w ramach Dni Sprawności Fizycznej organizowane były przez władze miejskie i powiatowe. W gminie organizatorem święta była Gminna Komisja Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego pod przewodnictwem burmistrza. W odniesieniu do powiatu współorganizatorem imprezy była Powiatowa Komisja Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego pracująca pod kierunkiem starosty wrzesińskiego.

Dni sprawności fizycznej nie miały stałej daty w kalendarzu imprez, ale zazwyczaj odbywały się w maju lub w czerwcu. Początkowo była to impreza jednodniowa, później rozgrywana w ciągu kilku dni, na które składały się na przykład dwa kolejne weekendy.

12 czerwca 1932 roku Komendant Powiatowy WFIPW zorganizował bieg kolarski na dystansie 20 kilometrów. Klasyfikacja końcowa przedstawiała się następująco:

1. Stefan Czyżewski (z czasem 35:00 min, PW Marzenin)
2. Stefan Lipoński (35.20 min, SMP Września)
3. Edward Klatt (36.03 min, niestowarzyszony)
4. Szczepan Andrzejewski (PW Marzenin)
5. Stanisław Skrzyczak (68 pp)

Święto Przystosowania Wojskowego i Wychowania Fizycznego w roku 1933 przypadło między innymi na 28 maja. W tym dniu 1. miejsce w biegu kolarskim zdobył Bolesław Kulecki. Dane o wyścigu pochodzą z niewielu do dziś zachowanych dyplomów.

W 1936 roku Święto Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego przypadało na 23 i 24 maja. 1. miejsce w biegu kolarskim przypadło Marianowi Lewandowskiemu, drugie Ludwikowi Lipertowi, trzecie Bolesławowi Kuleckiemu (oryginalna pisownia nazwiska – Kólecki).

Również na maj przypadło święto wychowania fizycznego w roku następnym. Trasa biegu kolarskiego o dystansie 40 kilometrów miała początek we Wrześni, następnie biegła przez Strzałkowo, Paruszewo, Graboszewo, Kościanki, Młodziejewice, Gozdowo i Nadarzyce. Wyścig kończył się we Wrześni. Kierownikiem biegu był podporucznik rezerwy Hugo Katzer.

W czerwcu 1938 roku odbył się po raz kolejny Powiatowy Dzień Przystosowania Wojskowego i Wychowania Fizycznego. W ramach dnia sprawności przeprowadzono wyścig na dystansie 40 kilometrów. Pierwsze trzy miejsca zajęli:

1. Kazimierz Górski (GKS Września)
2. Wincenty Łojewski (Sokół Września)
3. Jan Kmiecik (Sokół Września)

Podczas Dnia Sprawności Fizycznej Gminy Września-Północ (1939) w wyścigu kolarskim na dystansie 10 kilometrów 3. miejsce zajęła drużyna Związku Strzeleckiego z Wrześni. Zwycięzcami zawodów byli członkowie Związku Strzeleckiego z Psar Polskich. W klasyfikacji indywidualnej tej imprezy pierwsze trzy miejsca zajęli:

1. Witold Bączkowski (KSM Gutowo Małe)
2. Mieczysław Kulczak (KSM Gutowo Małe)
3. Henryk Rybacki (ZS Psary Polskie)

18 czerwca 1939 roku podczas Powiatowego Dnia Sprawności Fizycznej przeprowadzono bieg kolarski na dystansie 40 kilometrów. 2. miejsce zajął w nim Witold Bączkowski reprezentujący KPW Września (z czasem 69:01 min), 3. miejsce Bolesław Kulecki

z KSM Września (69:07 min). Z niewiadomych przyczyn nie podano nazwiska zwycięzcy biegu.

Kolarskie Pierwsze Kroki

Począwszy od 1931 roku, organizowano Kolarski Bieg „Pierwszych Kroków” imienia Dzieci Wrzesińskich. Organizatorem wyścigów było Starostwo Powiatowe we Wrześni. Z ramienia powiatu organem wykonawczym był Komendant Przysposobienia Wojskowego i Wychowania Fizycznego. Wyniki sportowe osiągnięte podczas tych zawodów stanowiły podstawę do uzyskania Państwowej Odznaki Sportowej.

Pierwsze „Pierwsze Kroki” rozegrano 14 maja 1931 roku na dystansie 20 kilometrów. Wystartowało w nich 26 zawodników, z czego 20 bieg ukończyło. W klasyfikacji indywidualnej miejsca zajęli:

1. Stefan Lipoński (37:22 min, SMP Września)
2. Stanisław Purol (38:18 min, Victoria Września)
3. Wacław Tabaka (38:54 min, PW Miłosław)
4. Jan Andrzejewski (39:02 min, Związek Strzelecki Września)
5. Ignacy Staszak (39:07 min, Związek Strzelecki Września)
6. Edward Sobkowiak (39:42 min, Hufiec Gimnazjalny Września)
7. Feliks Bogaczyk (bez podania czasu i przynależności klubowej, podobnie jak pozostali od miejsca 8 do 20).
8. Wojciech Mikołajczyk
9. Jan Nowak
10. Wincenty Józwiak
11. Eugeniusz Spisak
12. Kazimierz Osiński
13. Stanisław Nowak
14. Leon Włodarczak
15. Wawrzyn Taran
16. Kazimierz Godzich
17. Stefan Jelak
18. Tadeusz Drzewiecki
19. Władysław Palaczyk
20. Tadeusz Cyraniak

Bieg rozegrany 5 maja 1932 roku na dystansie 20 kilometrów wiódł jak niżej. Start był przy Cmentarzu Ewangelickim, dalej trasa prowadziła do Gozdowa, z niego do Podwęgierek, następnie do Węgierek. Stamtąd do Gutowa Wielkiego i Szosą Strzałkowską do mety usytuowanej przy Szpitalu Powiatowym.

Inne zawody

Ponadto organizowane były Biegi Cyklistów w ramach Dorocznego Święta Sprawności Fizycznej Towarzystw Wojskowo-Wychowawczych Powiatu Wrzesińskiego. Jedną z takich imprez odbyła się 3 czerwca 1928. Trasa: Września (Stadion Miejski) – Gutowo Małe – Bierzplin – Września (Stadion Miejski).

W związku ze zbliżającymi się w 1936 roku igrzyskami olimpijskimi w Berlinie, Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego, działając w porozumieniu z Polskim Komitetem Olimpijskim, zobowiązał Powiatową Komendanturę Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego na czele z Lucjanem Jankowskim do organizacji imprezy pod hasłem „Szukamy Olimpijczyka”. Pierwsza tego typu impreza odbyła się we Wrześni 30 kwietnia 1934 roku. W jej ramach przeprowadzono bieg kolarski na dystansie 10 kilometrów. W wyścigu wystartowało dziesięciu zawodników. Klasyfikacja końcowa przedstawiała się następująco:

1. Bolesław Kulecki (19:53 min, KSM Września)
2. Jan Kluj (20:39 min, 68 pp)
3. Marian Lewandowski (21:58 min, Szkoła Wieczorowa)

W 1935 klubową imprezę kolarską zorganizował KS Victoria Września. 21 lipca tego roku o godzinie 14.30 na Stadionie Miejskim rozegrano jazdę na torze o długości 60 metrów i szerokości 1 metra. Konkurencję tę nazywano też techniką opanowania steru. Wygrywał ten z zawodników, który w jak najdłuższym czasie pokonał dystans 60 metrów. Klasyfikacja końcowa przedstawiała się jak niżej:

1. W. Szubert (z czasem 3:44,5 min, KS Victoria)
2. W. Majdecki (z czasem 2:19,09 min, KS Victoria)
3. S. Taran (z czasem 2:07,05 min, KSMM)

Tego samego dnia o godzinie 15.30 przystąpiono do przeprowadzenia wyścigu na dystansie 20 kilometrów. Klasyfikacja końcowa:

1. B. Kulecki (42:55,7 min, KSMM)
2. M. Lewandowski (45:59,4 min, KS Victoria)
3. F. Paklepa (z czasem 46:13,8 min, Szkoła Mleczarska)

W 1935 roku aktywnym wrzesińskim kolarzem był Marian Lewandowski, biorący udział nie tylko w imprezach we Wrześni, ale również poza nią. W maju tego roku M. Lewandowski zajął 2. miejsce w wyścigu na dystansie 20 kilometrów zorganizowanym przez Klub Sportowy Cyklistów z Gniezna. M. Lewandowski 20-kilometrowy dystans pokonał w czasie 30:12 min. W lipcu tego roku M. Lewandowski zajął 2. miejsce w wyścigu na odcinku 100 kilometrów zorganizowanym przez Towarzystwo Cyklistów z Gniezna. Startując w grupie II (poza konkursem), M. Lewandowski ww. dystans pokonał w czasie 3:20 h. Drugim startującym w wyścigu zawodnikiem reprezentującym Wrześnię był W. Szubert – zajął ostatnie miejsce z powodu defektu roweru.

Sekcje kolarskie wrzesińskich organizacji nie zajmowały się tylko i wyłącznie organizacją imprez o charakterze rywalizacji sportowej. Parały się również turystyką i rekreacją. Na przykład sekcja kolarska Sokoła w 1937 roku zorganizowała wycieczkę rowerową do Gniezna na odpust Świętego Wojciecha.

Bolesław Kulecki – życiorys skrócony

Wyjątkowe miejsce w dziejach przedwojennego kolarstwa zajmuje Bolesław Kulecki, urodzony we Wrześni 28 września 1914 roku. Pan Bolesław w chwili przeprowadzania z nim rozmowy miał 97 lat, cieszył się dobrym samopoczuciem i niemal znakomitą pamięcią. Mówiąc szczerze, wcale nie szukałem pana Bolesława, lecz jego rodziny. Działo się tak z powodów wtedy dla mnie oczywistych (data urodzin B. Kuleckiego – 1914 rok)

oraz braku wyobraźni. Tak więc kiedy Bolesław Kulecki stanął w drzwiach pokoju swego domu przy ulicy Letniej, przez chwilę musiałem zebrać się w sobie, aby w sposób możliwy jak najbardziej rzeczowy rozpocząć rozmowę.

W latach II RP Bolesław Kulecki należał do następujących organizacji: KSMM (Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej) Sokoła i Victorii Września. W tych organizacjach zajmował się uprawianiem kolarstwa.

Z monografii dotyczącej rodzin wielkopolskich (tytuł pracy w bibliografii) dowiadujemy się, że Bolesław Kulecki był dwukrotnym mistrzem Polski. Niestety, opracowanie nie podaje dat zdobycia tytułów mistrzowskich, próżno też szukać w nim rangi mistrzostw. Być może były to mistrzostwa branżowe lub też konfrontacja zawodników należących do oddziałów terenowych Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej.

Bolesław Kulecki nie był w stanie przypomnieć sobie rangi mistrzostw, wiedział jedynie, że takowe tytuły zdobył. I to dwukrotnie. Ponadto potrafił precyzyjnie opisać wygląd marmurowych statuetek, które otrzymał za zdobycie tytułów mistrzowskich. Po pamiątkach tych nie został nawet ślad, gdyż zostały zagrabione w latach drugiej wojny przez lubujących się w ładnych i drogich przedmiotach naszych przyjaciół Niemców.

Jak wspomina, we wszystkich zawodach uczestniczył na rowerze turystycznym, gdyż w rodzinnym domu panowała bieda i nie było pieniędzy na zakup profesjonalnej kolarzówki. Później jednak doczekał się takiego roweru. Był on prezentem od żony burmistrza Wacława Sołtysiaka. Jaki był związek między B. Kuleckim a rodziną Wacława Sołtysiaka? Otóż siostra Bolesława Kuleckiego – Teodora (z męża Urbanowicz) – była sekretarzem burmistrza. Syn burmistrzostwa Sołtysiaków próbował sił w sporcie rowerowym i w związku z tym miał zakupiony doskonały rower z przerzutkami, co na tamte czasy stanowiło nie lada udogodnienie i luksus. Kiedy panicza znudziło paranie się ciężkimi treningami, jego matka, czyli pani burmistrzowa, dała rower bratu Teodory. W ten oto sposób B. Kulecki posiadał rower, na którym startował do końca swojej przygody ze sportem. We wrześniu 1939 roku z powodów oczywistych kariery sportowe musiały zostać zawieszona na kołku. Tak też się stało w przypadku Bolesława Kuleckiego.

W trakcie kampanii wrześniowej B. Kulecki służył w 17 Gnieźnieńskim Pułku Artylerii Lekkiej jako radiotelegrafista. Był łącznikiem między sztabami Armii Poznań i Armii Pomorze. Jak wspomina, osobiście przerosił korespondencję między generałami Kutrzebą i Bortnowskim.

Po wojnie Bolesław Kulecki kontynuował pasję kolarską – o czym w następnym rozdziale poświęconym wynikom wrześnian. Ponadto był instruktorem kolarstwa we wrzesińskich klubach.

Ciekawostkami niech będą następujące fakty: B. Kulecki ostatni raz wsiadł na rower w wieku 96 lat. Zaprzestał jeździć nie z inicjatywy własnej, lecz za sprawą interwencji rodziny. W czasie kariery zawodowej w branży rzeźniczej i jednocześnie kolarskiej palił.

Września na trasie

15 października 1922 roku Towarzystwo Cyklistów i Motorzystów w Poznaniu zorganizowało wyścig kolarski na dystansie 115 kilometrów. Bieg rozegrano na trasie Poznań – Września – Gniezno – Poznań.

15 września 1928 roku przez Wrześnię przebiegał VII etap wyścigu Tour de Pologne Poznań – Łódź liczący 211 kilometrów. Kolarze przyjechali do Wrześni od strony zachodniej i zanim opuścili nasze miasto, przejechali ulicami: Dworcową, Poznańską, Sienkiewicza, Warszawską i Szosą Warszawską, po czym wyjechali na drogę prowadzącą do Słupcy.

W 1931 roku władze państwowe zorganizowały imprezę z okazji 10. rocznicy powrotu Górnego Śląska do Polskiej Macierzy. W województwie poznańskim organizatorem imprezy był Poznański Okręgowy Związek Kolarski. Elementem obchodów rocznicowych był bieg kolarski na trasie Gdynia – Katowice. Nasze miasto znalazło się na trasie etapu Gniezno – Września – Kostrzyn – Poznań – Ostrów.

30 kwietnia 1931 roku, około godziny 14.30, do Wrześni przyjechało dwóch kolarzy z Gniezna, przywożąc ampułki z wodą z Bałtyku. Ampułki zostały odebrane przez zastępcę burmistrza Stanisława Koniecznego, a następnie przekazane kolarzom sztafety zmierzającej do Kostrzyna. Powiatowy Komendant WFIPW zorganizował honorową eskortę towarzyszącą kolarzom na drodze do Kostrzyna. Eskortę stanowili kolarze z naszego miasta.

21 lipca 1934 roku przez Wrześnię biegła trasa Wyścigu Kolarskiego Dookoła Wielkopolski. Uczestniczyło w nim 70 zawodników. Wyścig urządzono z inicjatywy redakcji „Dziennika Poznańskiego”. Pierwszy dzień zmagani kolarskich rozgrywał się na trasie: Swarzędz – Kostrzyn – Nekla – Września – Miłosław – Nowe Miasto – Jarocin.

15 sierpnia 1934 roku Września była areną rywalizacji kolarskiej o mistrzostwo Gniezna. Wyścig na dystansie 100 kilometrów rozegrany został na trasie: Gniezno – Iwno – Kostrzyn – Nekla – Września – Gniezno.

Na 27 sierpnia 1935 roku planowano, że trasa niemiecko-polskiego wyścigu kolarskiego w części wieść będzie przez powiat wrzesiński, Wrześni nie wykluczając. W ostatniej chwili jednak, zamiast trasy Jarocin – Miłosław – Września – Poznań, wytyczono inną: Nowe Miasto – Środa – Kórnik – Poznań. Wrześnię w ten sposób pominięto.

W 1938 roku Września znalazła się na trasie biegu kolarskiego „Wyścig Do Morza”. Etap liczący 176 kilometrów rozpoczynał się w Poznaniu, następnie prowadził do Wrześni, dalej do Konina i przez Koło do Kutna.

Rozdział III

Kolarstwo w latach 1945-1989

Kolarstwo powojenne różniło się nieco od tego sprzed drugiej wojny. Do ścigania się na szosie doszła kolejna odmiana dyscypliny, mianowicie kolarstwo przełajowe. Nie spotykamy się już natomiast z odmianą zmilitaryzowaną – czyli z wyścigami na rowerach typu wojskowego.

Ponadto sportowcy w okresie PRL-u mogli liczyć na patronat państwa, czego nie było przed wojną. Jednak, jak wykaże część poświęcona wynikom, na nic się to zdało. Mecenat państwa był średni, wyniki zawodników mierne lub mniej niż mierne.

Różnic jest więcej, w związku z czym ograniczę się do omówienia kilku z nich. Po drugiej wojnie lepszy był dostęp do sprzętu sportowego, co jednak nie oznaczało przyrostu w stanie osobowym braci ścigającej się na rowerach. Wręcz przeciwnie – organizacji posiadających sekcje kolarskie było we Wrześni mniej niż do 1939 roku.

W zawodach po drugiej wojnie nie uczestniczyli już żołnierze. Jak pokazano w rozdziale poprzednim, w okresie do 1939 roku wojsko było blisko społeczeństwa, które miało być przez nie chronione, a wyrazem tej bliskości były między innymi wspólne zawody sportowe, w tym kolarskie.

Kolejną kwestią jest stosunek władz do sportu. W epoce PRL-u kładziono nacisk na umasowienie dyscyplin. Takiego pojęcia nie znał sport przedwojenny.

Sekcje kolarskie we Wrześni

Do czasów utworzenia Międzyzakładowego Klubu Sportowego Zjednoczeni Wrześni wrzesińscy kolarze trenowali i startowali na miejscu w następujących klubach: Stali, Sparcie i Spójni Września oraz w LZS Września.

Spójnia Września

W czasie istnienia w latach pięćdziesiątych XX wieku sekcji kolarskiej Spójni Września w treningach i zawodach z ramienia klubu uczestniczyli: Ryszard Kostrzewski (ceniony wrzesiński lekkoatletka, hokeista i koszykarz), Henryk Bachorz, Sylwester Bednarek, Bolesław Kulecki, Konrad Rożek, Jerzy Rembowicz i Wiktor Wagner.

Spotykając się z moimi rozmówcami, często słyszałem „Tolek” jako imię dane Wagnerowi. Od „Tolka” wywiedziono imię Telesfor. Tak więc przez chwilę na stronach niniejszej monografii postać ta funkcjonowała jako Telesfor Wagner. Dopiero rodzina wywiodła mnie z błędu, ja natomiast czynię to w stosunku do między innymi kolegów klubowych, którzy mają okazję przekonać się, jak miał na imię kolega z klubu.

Zatrzymajmy się również na chwilę przy Bolesławie Kuleckim. Oprócz tego, że był on zawodnikiem klubu Spójnia Września, pełnił również funkcje instruktora oraz organizatora zawodów kolarskich. Ponadto B. Kulecki wymieniany jest jako instruktor we wrzesińskiej Sparcie i Victorii.

Stal Września

Sekcja kolarstwa Stali funkcjonowała przy ZWG T-10 Tonsil. W 1952 roku zawodnicy sekcji kolarskiej uczestniczyli w wyścigu o Puchar Polski. Źródło podaje liczbę 26 zawodników, w związku tym rodzi się pytanie, na jakim szczeblu zawodnicy Stali startowali. Najprawdopodobniej były to eliminacje gminne lub powiatowe do Pucharu Polski.

Zjednoczeni Września

Klub Zjednoczonych Września powstał w 1957 roku, ale już rok później sekcja zawiesiła działalność. Przyczyny zawieszenia są osnute niepamięcią, co nie dziwi ze względu na krótki okres działania sekcji. Zawodnicy zawieszonych sekcji kolarskiej Zjednoczonych kontynuowali sportowe pasje w ramach funkcjonowania Ludowych Zespołów Sportowych, tak na wsiach, jak i w samej Wrześni. Później w LZS Wielkopolska. Opiekunami sekcji kolarskiej MZKS Zjednoczeni Września byli: Jan Jakubczak (ojciec Romana) i Romuald Mikołajczyk.

LZS Września

W latach sześćdziesiątych jedyną wyczynową sekcją kolarską we Wrześni była sekcja Ludowych Zespołów Sportowych przy zakładzie Stokbet. W szczytowym okresie działalności należało do niej 20 zawodników, w większości zatrudnionych w tym przedsiębiorstwie. Zawodnicy LZS-ów pracowali sześć godzin dziennie, dwie godzinny (z ośmiogodzinnej zmiany) przeznaczone były na treningi.

W latach sześćdziesiątych do sekcji należeli między innymi: Henryk Budniak, Henryk Bachorz (rocznik 1938), Andrzej Ambrożak (1944), Jerzy Ciesielski (1946), Jerzy Kamrowski (1942), Jerzy Kordus (1944), Roman (lub Romuald) Poprawski, Jacek Kisieliński, Andrzej Staszak, Jan Kaczmarek, Piotr Staszak, Jan Grobelniak (1947), Stefan Filipczak (1947), Janusz Stefaniak (1945), Lech Antczak i Adam Napierała.

Sekcja organizacyjnie podporządkowana była Radzie Powiatowej Zrzeszenia Ludowych Zespołów Sportowych, Stokbet natomiast przyjął na siebie rolę sponsora – tą nazwą zakładu przy nazwie sekcji.

Rada Powiatowa Zrzeszenia Ludowych Zespołów Sportowych we Wrześni prowadziła nie tylko sekcję wyczynową, ale również działalność mającą na celu propagowanie tej dyscypliny sportu. W ramach tych czynności 24 maja 1967 roku RP LZS zorganizowała Pierwszy Krok Kolarski, który został wygrany przez Piotra Staszaka.

Instruktorem sekcji był Jerzy Ciesielski. W czasie kiedy on szkolił zawodników, doszło do rozwiązania sekcji. Powodem jej likwidacji były nikłe wyniki zawodników oraz nieprawidłowości w przydziale sprzętu sportowego, otrzymywanego od Rady Wojewódzkiej LZS.

W najbliższym otoczeniu Wrześni sekcja kolarska należąca do Zrzeszenia Ludowych Zespołów Sportowych działała w Obłaczkowie (LZS Obłaczkowo). Niestety, brak jakichkolwiek danych na temat jej działalności. Nieco lepiej jest – ale nieznacznie – w odniesieniu do sekcji LZS Chwalibogowo. Wiemy, że w 1966 roku do sekcji kolarskiej tego klubu należeli między innymi: Janusz Stefaniak, Jan Grobelniak, Kazimierz Ruskowiak i Zenon Napierała. W późniejszych latach Janusz Stefaniak widziany jest w LZS Stokbet Września.

LZS Wielkopolska

Kontynuacją kariery w Ludowych Zespołach Sportowych było wstąpienie do LZS Wielkopolska. W drugiej połowie lat sześćdziesiątych w reprezentacji LZS Wielkopolska znaleźli się: Andrzej Ambrożak, Jerzy Ciesielski, Jan Grobelniak, Stefan Filipczak, Andrzej Staszak i Jan Surdyk.

Jeden z moich rozmówców twierdzi, że kiedy kolarze wrześnińscy należeli do LZS Wielkopolska (sekcji seniorów), sekcję kolarską (także seniorską) zaczął organizować w 1969 roku dyrektor PGR Sokołowo Hilary Korzyniewski. Sekcja kolarska kolarzy miała należeć do LZS Orkan Sokołowo. Gorącym orędownikiem tego pomysłu (sekcji w ramach LZS Orkan Sokołowo) był Jerzy Ciesielski. To między innymi za jego namową szeregi LZS Wielkopolska opuścili Andrzej Staszak i Stefan Filipczak. Posunięcie to jednak okazało się fatalne. Niebawem H. Korzyniewski wycofał się z planu stworzenia sekcji kolarskiej, a nasi panowie zostali na lodzie. Zawodnicy wrześnińscy nie mieli powrotu do LZS Wielkopolska z oczywistych powodów. W tym czasie już Marian Krzeszczak – trener naszych zawodników w LZS Wielkopolska – rozpoczął treningi z nowym narybkiem. Powtarzam – tak głosi jedna z wersji, sami kolarze zapytani o to nie pamiętają, czy takie zabiegi miały miejsce, czy nie. Faktu tego nie potwierdza jeden z działaczy Orkana, opiekun sekcji lekkoatletycznej Tadeusz Smoliński. Jak twierdzi, H. Korzyniewski miał azymut na sekcję piłki nożnej i to w nią chciał inwestować, w niej upatrywał wyników sportowych.

Z końcem jazdy naszych panów w LZS Wielkopolska być może było tak, że panowie przestali jeździć z powodów życiowych (kontuzja, wstąpienie do wojska, założenie rodziny, podjęcie pracy zawodowej), ale wygodnym jest obarczenie odpowiedzialnością za niezrobienie światowej kariery dyrektora nieistniejących PGR-ów. Tym łatwiejsze to, że ów nie żyje i nie może się bronić.

Zryw Września

W 1955 roku klub sportowy Zryw działający przy zespole szkół przy ulicy Wojska Polskiego posiadał dziewięć sekcji, w tym oddział kolarski. Najsprawniejszym zawodnikiem połowy lat pięćdziesiątych tej szkolnej sekcji był Aleksander Marciniak. W późniejszych latach nie spotkałem więcej informacji na temat funkcjonowania tej sekcji.

Inne kluby

Zawodnicy wrześnińscy trenowali także w klubach spoza naszego miasta. Henryk Barchorz był zawodnikiem najpierw Kolejarza, a następnie Lecha Poznań. W barwach Lecha startował także Andrzej Bandosz (z urodzenia kostrzynianin, od początku lat siedemdziesiątych we Wrześni). Andrzej Staszak po zakończeniu kariery w LZS Wielkopolska kontynuował jazdę na rowerze w Stomilu Poznań. Jerzy Ciesielski trenował w sekcji kolarskiej gnieźnieńskiego klubu LZS Chrobry. W szeregach zawodników tego klubu w 1969 roku widzimy Rajmunda Gąsiorka – przedsiębiorcę z Czerniejewa, dziś sponsora licznych imprez na terenie Wrześni i powiatu. W tymże roku R. Gąsiorek uzyskał licencję na I klasę młodzieżową. Ponadto Wiktor Wagner był zawodnikiem Gwardii Poznań.

Organizacja imprez we Wrześni

Po wojnie, kontynuując tradycję przedwojenną, organizowano Święto Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Obronnego. W ramach święta organizowano także biegi kolarskie. I tak, 8 czerwca 1947 roku zorganizowano wyścig na trasie Września – Gozdowo – Węgierki – Września. Start i meta były w Ogrodzie Bractwa Kurkowego przy ulicy Słowackiego.

W latach pięćdziesiątych organizacją zawodów sportowych (między innymi biegów kolarskich) zajmował się Powiatowy Komitet Kultury Fizycznej, a po jego reorganizacji Powiatowy Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki. Komitet przygotowywał między innymi mistrzostwa powiatu wrzesińskiego. Na jednej z takich imprez było kilkanaście kategorii – od klasy rowerów turystycznych po wyścigi na torze o nawierzchni żużlowej.

W latach sześćdziesiątych w całym kraju organizowano Spartakiady z okazji 1000-lecia istnienia Państwa Polskiego. Ich początek to rok 1960 (koniec – 1966). Spartakiady organizowane były od szczebla najniższego, czyli gromadzkiego, poprzez gminny, powiatowy, wojewódzki, na centralnym kończąc. Ponadto lokalni działacze przygotowywali spartakiady branżowe – dla pracowników należących do Związku Zawodowego Metalowców czy dla osób zatrudnionych w Państwowych Gospodarstwach Rolnych w gminie czy w powiecie. Spartakiady branżowe miały w nazwie „1000-lecie Państwa Polskiego”.

W ramach tego ogólnopolskiego sportowego czynu w 1960 roku zorganizowano we Wrześni spartakiadę, elementem której były wyścigi kolarskie. Przygotowaniem ich zajęli się dwaj działacze: Jan Jakubczak i Romuald Mikołajczyk – kierownicy sekcji kolarskiej KS Zjednoczeni Września.

We Wrześni organizowano również Spartakiady Tysiąclecia Państwowych Gospodarstw Rolnych. Organizatorem tego rodzaju imprez był Oddział Wrzesiński Związku Zawodowego Pracowników Rolnych.

W impet organizacyjny włączyła się także Rada Powiatowa Ludowych Zespołów Sportowych. Przykładem jej posunięć organizacyjnych niech będzie bieg kolarski z 1 września 1963 roku (początek Dni Wrześni). Wtedy to, wspólnie z Powiatowym Komitetem Kultury Fizycznej i Turystyki, przeprowadzono wyścig kolarski na dystansie 70 kilometrów o Puchar PZ Gminnej Spółdzielni.

Organizacja zawodów

W jaki sposób przebiegał bieg kolarski? Kolumna kolarzy była eskortowana przez jazdy Milicji Obywatelskiej. Ponadto w osobnych samochodach (a czasami w milicyjnych) znajdowali się sędziowie zawodów oraz „obserwatorzy”. Całość wyścigu zamknięta była karetką pogotowia.

Jadący w peletonie kolarze walczyli nie tylko na czas, ale czasami również wręcz. Nie były to zachowania nagminne, niemniej jednak zdarzały się przypadki spychania z roweru czy walki na pompki. Podczas wyścigu kolarskiego w 1966 roku, rozegranego na trasie Poznań – Szamotuły – Pniewy – Poznań, z roweru zepchnięty został Jan Grobelniak. Będąc wysadzony z siodła (i to dosłownie), uderzył głową słupkę drogową i doznał przy tym wstrząśnienia mózgu. Po tym epizodzie wylądował w szpitalu w Poznaniu, po czym został szybko z niego wypisany, ponieważ zawody, w których uczestniczył, nie były ubez-

pieczone. Organizatorom zależało więc na szybkim wypisaniu ze szpitala kłopotliwego, przynoszącego problemy zawodnika.

Kolarze w trakcie wyścigów kolarskich nabywali także umiejętności gimnastycznych. Dokonywali tego w trakcie załatwiania podczas biegu (i to bez schodzenia z rowerów) potrzeb fizjologicznych.

Września na trasie

W kwietniu 1948 roku Września znalazła się na trasie wyścigu szlakiem Bolesława Chrobrego, przebiegającego pod hasłem „Ziemie Zachodnie na zawsze połączone z matczyną”. Jeden z trzech etapów wyścigu przebiegał na trasie Poznań – Swarzędz – Kostrzyn – Nekla – Września – Kosowo – Gniezno – Kostrzyn – Poznań.

W 1954 roku (1 i 2 maja) Września znalazła się na trasie III Okręgowego Turystycznego Rajdu Kolarskiego. Wyścig przebiegał na trasie Poznań – Kórnik – Środa – Września – Giecz – Poznań. Ponadto w 1959 roku we Wrześni był lotny finisz wyścigu Poznań – Warszawa.

W późniejszych latach Września była świadkiem między innymi etapów Wyścigu Pokoju (z lotnymi finiszami) oraz Wyścigu Dookoła Polski. Poniżej przykłady kilku epizodów z Wrześnią w jednej z ról.

11 maja 1960 przez Wrześnię przebiegała trasa XIII Wyścigu Pokoju, w samym mieście odbył się lotny finisz. Około 15.30 pierwszym, który minął linię finiszu, był Francuz Sciardis, drugim zawodnik z Niemieckiej Republiki Demokratycznej - Hagen, na trzeciej pozycji uplasował się również gość znaną z Sekwany - Reaux.

W 1966 roku przez miasto przejeżdżał peleton XIX WP (18 maja, etap Kutno – Poznań liczący 177 kilometrów). We Wrześni, na 128. kilometrze etapu, ponownie usytuowano lotny finisz. Pierwszym zawodnikiem, który osiągnął jego linię, był Belg Van Neste.

11 maja 1967 roku podczas XX Wyścigu Pokoju we Wrześni po raz kolejny w naszym mieście zainstalowano lotny finisz. Pierwszym zawodnikiem, jaki przejechał linię finiszu, był kolarz z NRD Manfred Dahne, drugim Holender Hans Tesselaa, trzecim reprezentant Czechosłowacji Karel Sever.

Kolejny lotny finisz został rozegrany 9 maja 1971 roku w ramach XXIV WP. Belg Marcel Omloop był pierwszym kolarzem, który przejechał linię lotnego finiszu, drugim Osincew, na trzeciej pozycji uplasował się reprezentant ekipy czechosłowackiej - Holik.

9 lipca 1979 roku na stadionie miejskim we Wrześni rozegrano finisz III etapu XXXVI Wyścigu Dookoła Polski z Włocławka do Wrześni. Najszybszym był Krzysztof Sujka, drugie miejsce zajął Janusz Kowalski, trzecie Tadeusz Skrzypek. Następnego dnia peleton wyruszył w kolejny etap wyścigu z Wrześni do Oleśnicy. Z Wrześni w trasę wyruszyło 106 kolarzy.

18 maja 1982 roku, w ramach ósmego etapu XXXV WP, we Wrześni była trzecia lotna premia etapu. Pierwszym kolarzem, który na niej się zameldował, był Portugalczyk A. Fernandes, następnie Holender Lammerts i Orgodol, reprezentant Mongolii.

Udanym dla Polaków był lotny finisz we Wrześni rozegrany w ramach XXXIX Wyścigu Pokoju 11 maja 1986 roku. Jej zdobywcą był Sławomir Krawczyk tuż przed Zdzisławem Wroną.

Rozdział IV

Wyniki wrzesińskich zawodników

Najpierw przedstawiono wyniki naszych zawodników osiągnięte we Wrzeźni, w drugiej kolejności rezultaty zdobyte poza naszym miastem.

Osiągnięcia we Wrzeźni

1949

Bolesław Kulecki – 1. miejsce w Powiatowym Wyścigu Kolarskim, Wrzeźnia, 18 września.

1950

Bolesław Kulecki – 1. miejsce w Wyścigu Szosowym I Kroku Jesiennego na dystansie 10 kilometrów (w czasie 15:03 min).

1951

Bolesław Kulecki – 1. miejsce w Wyścigu Kolarskim o Mistrzostwo Powiatu Wrzeńskiego na dystansie 25 kilometrów (36:17 min), Wrzeźnia, 22 lipca.

1952

Wiktor Wagner – 3. miejsce w Powiatowym Wyścigu Pokoju na dystansie 50 kilometrów, z czasem 1:27 h, Wrzeźnia, 27 kwietnia (jako zawodnik Gwardii Poznań).

1953

Henryk Bachorz – 2. miejsce w wyścigu na dystansie 4 kilometrów (z czasem 7:32 min), Wrzeźnia, 22 lipca (reprezentujący Spójnię Wrzeźnia).

Henryk Bachorz w parze z Konradem Rożkiem – 2. miejsce w biegu amerykańskim parami w Mistrzostwach Powiatu Wrzeńskiego (w kategorii wyścigów torowych).

Wiktor Wagner – 1. miejsce (w parze z Nowackiewiczem) w biegu australijskim parami w Torowych Mistrzostwach Powiatu, Wrzeźnia, 6 września.

1955

Wiktor Wagner – 1. miejsce oraz tytuł Mistrza Powiatu w wyścigach rowerów wyścigowych na dystansie 20 kilometrów (z czasem 37:20 min), Wrzeźnia, 15 maja.

Henryk Bachorz – 1. miejsce w Mistrzostwach Powiatu Wrzeńskiego; wyścig na dystansie 20 kilometrów (z czasem 37:37 min), Wrzeźnia, 15 maja.

W odniesieniu do tej samej imprezy kolarskiej – Mistrzostw Powiatu Wrzeńskiego rozegranych tego samego dnia i tego samego roku – dwóch zawodników: Henryk Bachorz i Wiktor Wagner, posiadają na dyplomach pierwsze miejsce. Albo mamy do czynienia z pomyłką (co jest mało prawdopodobne) lub też panowie startowali w innych kategoriach, co nie zostało uwzględnione przez osoby wypisujące dyplomy.

Aleksander Marciniak – 1. miejsce w biegu na dystansie 500 metrów (ze startu lotnego, z czasem 49 sekund). A. Marciniak był reprezentantem Państwowego Liceum Mechanicznego.

Ryszard Kostrzewski – 2. miejsce w biegu na dystansie 500 metrów (ze startu lotnego). R. Kostrzewski był zawodnikiem Państwowego Liceum Ogólnokształcącego.

Aleksander Marciniak – 1. miejsce w wyścigu kolarskim na dystansie 20 kilometrów (z czasem 39:05 min).

Konrad Rożek – 2. miejsce w wyścigu kolarskim na dystansie 20 kilometrów.

Dwa wyżej wymienione wyniki pochodzą z kroniki szkolnej. Komunikat tam zawarty nie podaje szczegółów, to znaczy rangi imprezy i daty. Być może były to mistrzostwa powiatu – wskazuje na to dystans, ale o niczym nie przesądza.

1960-1963

Od 1960 roku organizowano we Wrześni spartakiady inspektoratu Państwowych Gospodarstw Rolnych. III Spartakiada Inspektoratu PGR odbyła się 8 lipca 1962 roku. Dystans biegu kolarskiego wynosił 30 kilometrów. W imprezie wystartowali między innymi zawodnicy z Wrześni, na czas zawodów przypisani do PGR-ów lub spółdzielni produkcyjnych wsi powiatu wrzeńskiego. Poniższa tabela przedstawia: imię i nazwisko uczestnika zawodów, czas, jaki osiągnął w biegu kolarskim, oraz wieś, którą reprezentował.

Wyniki III Spartakiady Inspektoratu PGR (8.07.1962 r.)

Miejsce	Imię i Nazwisko	Czas	Wieś
1.	Lech Waligórski	41:00 min	Chwalibogowo
2.	Marian Adamski	42:30 min	Chwalibogowo
3.	Jan Wykręt	42:53 min	Sokołowo
4.	Henryk Kuźniewski	(nie ukończył biegu)	Nowa Wieś
5.	Piotr Olszewski	45:00 min	Gorzyce
6.	Alfred Węsierski	45:10 min	Ostrowo Szlacheckie
7.	Andrzej Ambrożak	47:00 min	Sokołowo
8.	Jerzy Kamrowski	47:10 min	Chwalibogowo
9.	Janusz Walczak	53:20 min	Bugaj
10.	Krzysztof Jadczyk	54:00 min	Chwalibogowo
11.	Kazimierz Sumienny	(nie ukończył biegu)	Zawodzie
12.	Henryk Bachorz	54:50 min	Sokołowo

1 września 1963 roku w wyścigu na dystansie 70 kilometrów (o Puchar PZ Gminnej Spółdzielni) piętnaste miejsce zajął Jerzy Kamrowski (LZS Września) z czasem 1:41:45 h. Dla porównania, pierwszy na mecie zameldował się Leon Marecki (KS Warta Poznań) z czasem

1:30:12 h, co, biorąc pod uwagę stan dróg i sprzętu, było w tym czasie nie lada osiągnięciem. Strata ponad jedenastu minut między Mareckim a Kamrowskim – notabene najwyższej uplasowanym w wyścigu wrześnianiem – i to w wyścigu na szczeblu powiatowym, nie wróżyła dobrych wyników wrześniemu środowisku. W tym samym wyścigu pod względem klasyfikacji zespołowej LZS Września zajęł ostatnią, szóstą pozycję. I takie głównie były wyniki zawodników z Wrześni: miejsce dwunaste, piętnaste czy osiemnaste. Nie dotyczy to Jerzego Ciesielskiego, odnoszącego najwyższe zwycięstwa spośród zawodników wrzeńskich. Kolarze klubów poznańskich bili naszych na głowę i na nic zdadzą się wywody długie i obfitujące w przymiotniki, jak również bajanie o niesamowitych wyczynach dokonywanych na szosie dawno, dawno temu. Materiał archiwalny jest bezlitosny. Chyba że mamy do czynienia ze spiskiem masońskim lub żydowskim, eliminującym naszych zawodników, spychając ich na plan dalszy. Jednak nie wydaje mi się. Potwierdzeniem tego niech będzie inny wyścig z 1963 roku, zorganizowany między innymi z okazji setnej rocznicy wybuchu powstania styczniowego. Pełna nazwa tych zawodów brzmiała „Wyścig Szlakiem Walk Pod Pызdrami i 700-lecia Pызdr oraz XX-lecia Ludowego Wojska Polskiego”. W wyścigu wystartował Jerzy Kamrowski – niesklasyfikowany – wymieniany jedynie jako jeden z uczestników, oraz Jan Surdyk. Przy jego nazwisku pojawia się informacja, że uczestnik wycofał się z biegu kolarskiego.

1965

W tymże roku, 5 września, TKKF Łączności Września wspólnie ze Związkiem Zawodowym Pracowników Łączności zorganizowali wyścig kolarski na dystansie 30 kilometrów. Trasa wyścigu: Września – Miłosław – Września. W klasyfikacji indywidualnej zawodów miejsca zajęli:

1. Edward Ławniczak (54:02 min)
2. Andrzej Cierznik (54:09 min),
3. Henryk Makowski (56:02 min).

Wyżej wymienieni zawodnicy zostali zakwalifikowani do zawodów okręgowych, jakie odbyły się w Lesznie 19 września 1965.

1966-1967

W latach sześćdziesiątych organizowano we Wrześni zawody kolarskie o Puchar Przechodni Prezydium Powiatowej Rady Narodowej we Wrześni. W materiale archiwalnym zachowały się dwie relacje z lat 1966 i 1967.

25 czerwca 1966 na szosach powiatu wrzeńskiego przeprowadzono Spartakiadę Powiatową Pracowników PGR. Nagrodą był wspomniany Puchar Przechodni PPRN. Dystans wyścigu wynosił 35 kilometrów. Wyniki klasyfikacji indywidualnej:

1. Janusz Stefaniak (53:15 min, Grabowo Królewskie)
2. Jan Grobelniak (53:20 min, Chwalibogowo)
3. Kazimierz Ruskowiak (55:10 min, Chwalibogowo).

24 lipca 1966 przeprowadzono we Wrześni Kryterium Uliczne. Jan Grobelniak zajął w nim 2. miejsce w kategorii juniorów.

Podczas Dni Wrześni (4 września 1966) przeprowadzono Torowe Wyścigi Kolarskie. Zawody rozegrano w następujących konkurencjach:

- wyścig młodzików na dystansie 8000 m (20 okrążeń toru),
- wyścig juniorów – 2000 m (5 okrążeń toru),
- wyścig australijski dla juniorów – 8000 m,
- wyścig australijski dla młodzików – 8000 m.

Poniżej wymieniam tylko wyniki sportowe zawodników z Wrześni.

Wyniki wyścigu młodzików na dystansie 8000 m:

Adam Napierała – 8. miejsce

Andrzej Staszak – 12. miejsce

Pierwszy na mecie był Zbysław Pietek, reprezentujący barwy Stomilu Poznań.

Podczas przeglądania akt zespołu Prezydium Powiatowej Rady Narodowej we Wrześni (1950-1975), znajdujących się w archiwum gnieźnieńskim, przy nazwisku Adama Napierały i Andrzeja Staszaka zamajaczyły mi dwie cyfry – 1 i 2. Niestety, jedynka i dwójka okazały się tylko numerami startowymi naszych zawodników, nie zaś miejscami na podium, jak miałem nadzieję.

Wyścig juniorów na 2000 m:

Stefan Filipczak – 4. miejsce (3:11,2 min)

Jan Grobelniak – 6. miejsce (3:15,5 min)

Najlepszym zawodnikiem biegu okazał się Jerzy Krzewiński z Lecha Poznań, który ukończył zmagania z czasem 3:07 min.

W wyścigu australijskim juniorów:

Stefan Filipczak – 7. miejsce

Jan Grobelniak – 11. miejsce (w II biegu australijskim J. Grobelniak był ósmy).

Najlepszy w tym biegu był zawodnik Lecha Poznań Leszek Wikucki. W drugim biegu australijskim natomiast – Andrzej Kaczmarek z poznańskiego Stomilu. W czołówce jak zwykle brak kolarzy z Wrześni.

Wyścig australijski młodzików:

Adam Napierała – 8. miejsce

Andrzej Staszak – 11. miejsce

Pierwsze miejsce zajął reprezentant Stomilu Poznań Kazimierz Gogolewski. W „czubie” znów próżno szukać nazwisk zawodników z Wrześni.

W konkurencji sprint dla juniorów (2000 m, 5 okrążeń toru):

Stefan Filipczak – 4. miejsce (3:11,2 min)

Jan Grobelniak – 6. miejsce (3:15,5 min)

Najlepszy był Jerzy Krzewiński z Lecha Poznań, który pokonał dystans w czasie 3:07 min.

W klasyfikacji końcowej tych zawodów S. Filipczak zajął 5., a J. Grobelniak 13. miejsce. W ogólnej klasyfikacji dominowali zawodnicy klubów poznańskich: Lecha, Warty, Stomilu. Taki stan rzeczy odzwierciedla osiągi naszych zawodników zarówno wcześniej, jak i w późniejszych latach. Zawodnicy LZS Stokbet Września czasem nawet nie byli klasyfikowani – nie podawano ich miejsc dojazdu do mety ani czasów. Czasem pomijano także imiona zawodników. Przy nazwisku Gawarecki dopisano jedynie informację, że reprezentował barwy LZS Stokbet Września. I to tyle.

8 października 1967 przeprowadzono kolejne zawody o Puchar Przechodni Prezydium Powiatowej Rady Narodowej we Wrześni. Rozegrano wówczas następujące biegi na nawierzchni żużlowej stadionu miejskiego:

- 8000 m młodzików
- wyścig australijski dla młodzików
- 2000 m dla juniorów
- 8000 m – 6 finiszy dla juniorów
- wyścig australijski dla juniorów

W wyścigu na 8000 m młodzików miejsca zajęli:

Jan Kaczmarek – 11. miejsce

Piotr Staszak – 15. miejsce

Bieg australijski dla młodzików zakończył się 20. miejscem dla Jana Kaczmarka.

Wyścig na dystansie 2000 m w kategorii juniorów zakończył się jak niżej:

Romuald Poprawski – 3. miejsce (3:13,3 min)

Jacek Kisieliński – 5. miejsce (3:15,5 min)

Andrzej Staszak – 12. miejsce (3:22,0 min)

Dla porównania, dysponujemy czasem najlepszego zawodnika. Był nim Eugeniusz Mikołajczak z Lecha Poznań, który przejechał dystans w czasie 3:11,0 min.

Wyścig na 8000 m – 6 finiszy dla juniorów:

Romuald Poprawski – 8. miejsce

Jacek Kisieliński – 10. miejsce

Andrzej Staszak – 15. miejsce

Wyścig australijski dla juniorów:

Romuald Poprawski – 3. miejsce

Jacek Kisieliński – 6. miejsce

Andrzej Staszak – 12. miejsce

W klasyfikacji łącznej trzech wyścigów juniorów najlepszym zawodnikiem z Wrześni był Jan Kaczmarek, zajmujący 12. miejsce. Pierwsza lokata przypadła zawodnikowi Warty Poznań Romualdowi Szajowi (obecnie prezesowi Poznańskiego Towarzystwa Cyklistów).

W klasyfikacji generalnej, klubowej juniorów i młodzików na 4. miejscu uplasował się Romuald Poprawski, na 7. Jacek Kisieliński, na 13. Andrzej Staszak. Na 1. miejscu znalazł się Eugeniusz Mikołajczak z Lecha Poznań.

Osiągnięcia poza Wrześnią

1952

Wiktor Wagner – 2. miejsce w IV Wyścigu Kolarskim o Puchar Przechodni „Gazety Zielonogórskiej” na dystansie 50 kilometrów (z czasem 1:31:45 h). Gorzów Wielkopolski, 10 sierpnia (jako zawodnik Gwardii Poznań).

1953

Wiktor Wagner – 3. miejsce w kategorii I w Kolarskich Mistrzostwach Miasta Poznania w ramach ZMP-owskich rajdów pokoju, na dystansie 50 kilometrów (z czasem 1:21:03 h), Poznań, 10 maja (jako zawodnik Gwardii Poznań).

1954

Wiktor Wagner – 1. miejsce w kategorii rowerów wyścigowych w szosowym wyścigu kolarskim na dystansie 35 kilometrów (z czasem 50:21 min), „Szlakiem Wiosny Ludów”. Bieg przeprowadzono na trasie Miłosław – Sokołowo – Miłosław podczas obchodu 106. rocznicy Wiosny Ludów. Miłosław, 16 maja.

1955

Henryk Bachorz – 5. miejsce (w kategorii IV) w wyścigu z okazji Dnia Kolejarza. Dystans 25 kilometrów (w czasie 38:40 min), Poznań, 11 września.

1956

Henryk Bachorz – 2. miejsce w wyścigu australijskim w ramach Ogólnopolskiego Ulicznego Wyścigu Kolarskiego o Puchar Rady Koła „Kolejarz” Poznań. Poznań, 6 sierpnia. Dystans 22 kilometrów H. Bachorz (reprezentujący wówczas KS Kolejarz) przejechał w czasie 36 minut.

W tym samym roku H. Bachorz wszedł do reprezentacji KS Kolejarz, która wystartowała w mistrzostwach drużynowych województwa poznańskiego dla klasy III. W mistrzostwach drużyna zdobyła 2. miejsce z czasem 1:26:21 h na dystansie 50 kilometrów. W drużynie oprócz Henryka Bachorza znaleźli się: Władysław Piotrowski, Jerzy Umbrajt i Jerzy Musiałowicz.

Henryk Bachorz – 4. miejsce w wyścigu dookoła powiatu Góra Śląska. Dystans 60 kilometrów (w czasie 1:56:00 h), 30 września.

1957

Henryk Bachorz – 2. miejsce i tytuł wicemistrza KS Lech Poznań na rok 1957 w kategorii kart wyścigowych A. Tytuł wicemistrzowski klubu H. Bachorz zdobył na dystansie 50 kilometrów, pokonując go w czasie 1:28:10 h. Poznań, kwiecień.

Następnie przyszedł czas na start drużynowy. Drużyna, w składzie której oprócz H. Bachorza znaleźli się Jan Mikołajewski i Adam Kudliński, zajęła 2. miejsce w wyścigu szosowym o drużynowe mistrzostwo Wielkopolski na rok 1957. Zespół Lecha Poznań dystans 50 kilometrów przejechał w czasie 1:26:00 h.

1958

W tym roku karierę kolarską rozpoczął Wojciech Przybylski – i to bardzo efektownie, wygrywając w Poznaniu Mały Wyścig Pokoju.

1961

W najbliższym otoczeniu Wrześni, na wsiach, organizowano gromadzkie spartakiady 1000-lecia Państwa Polskiego. Przykładem takiej spartakiady są zawody, jakie odbyły się

w Psarach Polskich 18 czerwca 1961 roku na dystansie 8 kilometrów. Poniższa tabela przedstawia wynik tych zawodów.

Wyniki Gromadzkiej Spartakiady 1000-lecia Państwa Polskiego (18.06.1961 r.)

Miejsce	Imię i nazwisko zawodnika	Czas
1	Jan Wykręt	14:14,4 min
2	Andrzej Ambrożak	14:14,4 min
3	Zbigniew Marzyński	15:14,2 min
4	Jan Szymański	15:33,1 min
5	Edward Perlikowski	15:35 min
6	Marian Gronikowski	15:36 min
7	Stanisław Samelak	15:36,4 min
8	Tadeusz Rzepka	15:40,8 min
9	Bogdan Juchacz	15:43,6 min

1962

Henryk Bachorz – 3. miejsce na Powiatowej Spartakiadzie 1000-Lecia rozegranej w Gnieźnie 3 czerwca 1962 roku. Dystans 45 kilometrów H. Bachorz przejechał w czasie 1:21:24 h. Był to jeden z ostatnich startów tego zawodnika.

Od 1962 roku na trasie Konin – Września – Konin organizowano Wyścig o Lampkę Górnika. Wyścig seniorski przeprowadzano na dystansie 100 kilometrów, juniorski – 80 kilometrów, dla młodzików zorganizowano trasę na dystansie 50 kilometrów. Częstym gościem imprezy był zawodnik LZS Wrześni Jerzy Ciesielski.

1963

Jerzy Ciesielski – 1. miejsce w Spartakiadzie Tysiąclecia Państwowych Gospodarstw Rolnych. 30 czerwca. Organizatorem zawodów był Związek Zawodowy Pracowników Rolnych, zarząd oddziału we Wrześni.

Awansem dla zawodników, którzy osiągnęli sukcesy na poziomie gmin czy powiatów, było uczestnictwo w zawodach szczebla wojewódzkiego. Jerzy Ciesielski po wyżej wymienionym zwycięstwie wziął udział w VIII Wojewódzkiej Spartakiadzie Pracowników Państwowych Gospodarstw Rolnych. Zajął 1. miejsce w wyścigu kolarskim na dystansie 60 kilometrów z czasem 1:29:14 h. Zawody odbyły się w Szamotułach w dniach 6-7 lipca. W tym samym roku i także w Szamotułach J. Ciesielski zajął 3. miejsce w wyścigu pierwszomajowym zorganizowanym przez tamtejszy PKKFIT. Także 3. miejsce w tym samym 1963 roku zajął J. Ciesielski w kolarskim wyścigu „Otwarcia Sezonu 1963 roku”. Wyścig odbył się na dystansie 40 kilometrów na trasie Poznań – Stęszew – Poznań 7 kwietnia 1963. Organizatorem biegu był Okręgowy Związek Kolarski w Poznaniu.

1964

Andrzej Ambrożak – 9. miejsce w wyścigu III Spartakiady Wielkopolski, na dystansie 121 kilometrów (z czasem 3:28:03 h), Turek.

Jerzy Ciesielski – 3. miejsce w biegu kolarskim na trasie Środa Wielkopolska – Kórnik – Zaniemyśl. Organizatorem wyścigu był Powiatowy Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w Środzie Wielkopolskiej. Środa Wielkopolska, 22 lipca. Jerzy Ciesielski wystartował wtedy w barwach LZS Września. Zajęcie trzeciego miejsca w tej imprezie było preludium do sukcesu w wyścigu ogólnopolskim.

13 września 1964 roku J. Ciesielski wystartował w Ogólnopolskim Kolarskim Wyścigu Szosowym o Puchar Przechodni Dyrektora Zakładów Przemysłu Gumowego „Stomil”. Wyścig liczył 90 kilometrów, które zostały pokonane przez J. Ciesielskiego w czasie 2:30:01 h. Wynik ten dał J. Ciesielskiemu (reprezentującemu wówczas barwy Chrobrego Gniezno) 2. miejsce.

1965

20 czerwca została rozegrana Spartakiada Gromadzka Września-Południe. Trasa o długości 20 kilometrów miała swój początek w Kaczanowie, dalej wiodła przez Wrześnię i następnie do Miechowa. Meta biegu, podobnie jak start, znajdowała się w Kaczanowie. Miejsca od pierwszego do piątego kolejno zajęli: Jerzy Ciesielski, Stefan Filipczak, Kazimierz Wasicki, Józef Boczek i Wiesław Wojciechowski.

W dniach 6-8 sierpnia w Grudziądzu odbyły się IV Kolarskie Mistrzostwa Polski Juniorów Zrzeszenia Ludowych Zespołów Sportowych. Jerzy Ciesielski uplasował się w nich na 4. miejscu.

W IV Wyścigu Ulicznym o Lampkę Górnika Zagłębia Konińskiego 1. miejsce zajął Jerzy Ciesielski reprezentujący barwy LZS Wielkopolska. Wystartował w kategorii powyżej 19 lat dla zawodników posiadających III i IV licencję. Bieg odbył się 24 października 1965.

Andrzej Staszak – 1. miejsce na Wojewódzkim Zlocie Spółdzielczości Pracy i Zrzeszenia Sportowego Start, 22 lipca, Pobiedziska.

1966

W tym roku sporo osiągnięć na swym koncie miał Jan Grobelniak. I tak, w lutym tego roku zajął w Opatówku 3. miejsce w Rejonowych Przełajowych Mistrzostwach Kolarskich Zrzeszenia LZS na dystansie 15 kilometrów. W marcu zajął również 3. miejsce w Wojewódzkich Kolarskich Mistrzostwach Przełajowych Zrzeszenia LZS. W maju ponownie uplasował się na 3. pozycji (w kategorii juniorów) w wyścigu pierwszomajowym, zorganizowanym przez Powiatowy Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w Słupcy.

W czerwcu J. Grobelniak zajął 2. miejsce w wyścigu kolarskim zorganizowanym z okazji Dnia Kolejarza. Trasa liczyła 45 kilometrów, jej początek był w Gnieźnie, następnie wiodła do Łubowa i dalej do Czerniejewa. Meta również w Gnieźnie. Podobnie 2. miejsce zajął J. Grobelniak w Spartakiadzie Powiatowej PGR Miłosław na dystansie 35 kilometrów.

1967

Pod względem klasyfikacji zespołowej LZS Stokbet zajął 2. miejsce w Drużynowych Mistrzostwach Zrzeszenia Ludowych Zespołów Sportowych.

Janusz Stefaniak – 2. miejsce i tytuł wicemistrza Wojewódzkiego Zrzeszenia LZS.

Andrzej Staszak – 2. miejsce na XII Spartakiadzie Letniej Pracowników Zakładów Rolnych, Miłosław 2 lipca. Dystans 20 kilometrów A. Staszak pokonał w czasie 29:10 min.

1968

Andrzej Staszak – 3. miejsce w IV Wojewódzkiej Spartakiadzie Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości, Słupca, 15 września.

Andrzej Staszak – 1. miejsce w wyścigu na Wojewódzkim Zlocie Spółdzielczości Pracy i Zrzeszenia Sportowego Start w Pobiedziskach, 22 lipca.

Rozdział V

Kolarstwo w latach 1989-2010

Po upadku sekcji kolarskich LZS Stokbet we Wrześni nie istniała organizacja zrzeszająca zawodników tej dyscypliny sportu. Dotyczy to zarówno kolarstwa szosowego jak i przełajowego. Kolarstwo szosowe przestało być tak popularne, jak w latach sześćdziesiątych czy siedemdziesiątych. Przełajowe nigdy nie było, natomiast po 1989 roku zostało zepchnięte do roli przedsezonowego treningu.

Po 1989 roku wytworzyła się moda na kolarstwo górskie, co związane było z pojawieniem się na rynku nowego, dotychczas nieznanego nam sprzętu sportowego – roweru górskiego. Początkowo ten rodzaj roweru był nieco inną odmianą sprzętu, jaki mieliśmy w garażach czy piwnicach, stanowił ciekawostkę, był modny, przez to często nabywany.

Dopiero później – kiedy się już nim nacieszono – zaczęto postrzegać nowość jako środek do osiągnięcia sukcesów na torze lub w terenie. Za początek kolarstwa górskiego we Wrześni uznaje się wyścig zorganizowany w 1998 roku przy wrześnińskim kempingu. Wystartowali w nim zawodnicy, którzy w późniejszych latach godnie reprezentowali nasze miasto w zawodach regionalnych i krajowych.

Po 1989 roku pojawiły się we Wrześni stowarzyszenia, których celem była organizacja ruchu kolarskiego w mieście. Jednak żadne z nich nie posiadało znamion klubu kolarskiego z pełnymi atrybutami – od bazy lokalowej zaczynając, na opiece finansowej kończąc. Organizacje te albo miały profil wybitnie organizacyjny, jak na przykład Wrześnińska Brygada Kolarska, albo finansowy – jak Techpak Września. Ich przegląd rozpoczniemy od Wrześnińskiej Brygady Kolarskiej, albowiem to właśnie poczynania jej członków odcisnęły na życiu sportowym Wrześni niezatarty ślad.

Wrześnińska Brygada Kolarska

Pod koniec lat dziewięćdziesiątych osoby jeżdżące na rowerach górskich i startujące w lokalnych zawodach kolarskich postanowiły się zorganizować. Tak powstał embriion Wrześnińskiej Brygady Kolarskiej. Za początek kolarstwa górskiego we Wrześni uznaje się Wyścig OKS, w ramach Dni Promocji Zdrowia, z czerwca 1998 roku. Start i jednocześnie meta wyścigu znajdowały się przy domku nr 190 kempingu przy ulicy Świętokrzyskiej. Na wyścigu poznali się zawodnicy uprawiający kolarstwo górskie: Zbigniew Ogrodowicz, Sebastian Gonet, Wojciech Przybylski, Andrzej Staszak i Wojciech Ratajczak. Część z nich brała później aktywny udział w życiu Wrześnińskiej Brygady Kolarskiej.

Początkowo Ogrodowicz, Gonet, Sołtykowski, Przybylski, Staszak i Ratajczak byli grupą koleżeńską działającą jako stowarzyszenie nieformalne. Motywem jej istnienia była potrzeba posiadania szyldu, aby pod nim występować oficjalnie do wrześnińskich władz w sprawach budowy toru i organizacji zawodów. W skład grupy wchodziły osoby będące członkami sekcji górskiej Poznańskiego Towarzystwa Cyklistów, które było wówczas najważniejszym organizatorem imprez kolarstwa górskiego w Poznaniu i Wielkopolsce.

Impulsem do oficjalnego zorganizowania się był moment, kiedy tor w Małpim Gaju został przebudowany, a Czesław Thamm - stojący na czele TKKF - z powodów zdrowot-

nych przestał organizować cykl Grand Prix MTB. WBKOl musiała wtedy dokonać procesu rejestracji, aby móc oficjalnie występować do burmistrza o dotację na organizację wyścigów.

Jako jej założyciele w kolejności figurują (w porządku alfabetycznym): Mirosław Buczkowski (ojciec Kamila), Dorota Czarnecka, Tomasz Czarnecki, Andrzej Filipek, Małgorzata Gołębiowska, Bogusław Gołębiowski, Sebastian Gonet, Paweł Ignaszak (ojciec Agaty), Błażej Kaczmarek, Zbigniew Kucza, Mirosław Marcinek, Tomasz Miara, Błażej Nowakowski, Zbigniew Ogrodowicz, Wojciech Przybylski, Wojciech Ratajczak, Radosław Sołtykowski, Grzegorz Tomczak, Piotr Tomczak, Karol Wagner, Piotr Wojciński, Tomasz Woś i Tadeusz Zieliński. Większość z członków założycieli Wrzesińskiej Brygady Kolarskiej to zawodnicy, jakich później będziemy oglądać na torach lub w terenie, część rekrutuje się z grona działaczy – albo raczej zaczęli nimi być po wstąpieniu do Wrzesińskiej Brygady Kolarskiej. Kolejny trzon organizacji to przedsiębiorcy finansujący działalność stowarzyszenia.

13 stycznia 2001 roku na walnym zebraniu członków założyciele Wrzesińskiej Brygady Kolarskiej jednogłośnie, bez głosów przeciw i wstrzymujących się, uchwałą nr 1 powołali Stowarzyszenie Wrzesińska Brygada Kolarska i zatwierdzili jego statut. Na tym samym zebraniu (uchwałą nr 2) powołano Komitet Założycielski Wrzesińskiej Brygady Kolarskiej we Wrześni. W jego składzie znaleźli się: Zbigniew Ogrodowicz, Wojciech Ratajczak, Dorota Czarnecka, Mirosław Marcinek i Stefan Tomczak (ojciec zawodników Piotra i Grzegorza Tomczaków, nie mylić z dyrektorem Gimnazjum nr 2). Założono wtedy priorytety w działalności stowarzyszenia, przede wszystkim – działalność w zakresie organizacji imprez i zawodów kolarskich, stwarzania nowych możliwości rozwoju dla wrzesińskiej młodzieży, dbanie o obiekt sportowy Tor Rowerowy „Małpi Gaj”.

27 stycznia 2003 roku w Krajowym Rejestrze Sądowym został złożony wniosek o rejestrację Wrzesińskiej Brygady Kolarskiej jako stowarzyszenia. Sąd Rejonowy w Poznaniu po rozpatrzeniu wniosku postanowił wpisać do Krajowego Rejestru Sądowego Wrzesińską Brygadę Kolarską z siedzibą przy ulicy Fromborskiej 23/30 (adres zamieszkania brygadzysty Zbigniewa Ogrodowicza).

5 marca 2003 roku odbyło się pierwsze posiedzenie zarządu Wrzesińskiej Brygady Kolarskiej. Podczas pierwszego posiedzenia Zarząd WBKOl ukonstytuował się w następującym składzie: prezesem został Zbigniew Ogrodowicz, sekretarzem Dorota Czarnecka, skarbnikiem Wojciech Ratajczak. Członkami zarządu zostali: Mirosław Marcinek i Stefan Tomczak.

23 kwietnia 2003 roku prezes WBKOl Zbigniew Ogrodowicz skierował wniosek do Sądu Rejonowego w Poznaniu o nadanie Wrzesińskiej Brygadzie Kolarskiej numer KRS. 24 kwietnia 2003 roku (sic!) Krajowy Rejestr Sądowy nadał stowarzyszeniu numer KRS – 0000152136.

29 września 2003 roku Wrzesińskiej Brygadzie Kolarskiej został założony w Banku Spółdzielczym rachunek bankowy.

8 marca 2004 roku Główny Urząd Statystyczny nadał stowarzyszeniu Wrzesińska Brygada Kolarska numer REGON – 634563732.

Po sfinalizowaniu procesu legislacyjnego Wrzesińska Brygada Kolarska poczęła organizować zasoby finansowe na prowadzenie działalności statutowej. 2 kwietnia 2004 roku do starosty wrzesińskiego Dionizego Jaśniewicza wpłynęło pismo z prośbą o dofinansowanie zakupu strojów kolarskich. W piśmie zostaje nadmienione, że firma Diamant zainteresowana jest dofinansowaniem WBKolu, ale przekazanie środków finansowych

Wrześnińskiej Brygadzie Kolarskiej (w wysokości 4500 zł) warunkuje dofinansowaniem brygady przez władze samorządowe w wysokości 2000 zł.

Pierwszym sponsorem WBKol był Krzysztof Wieczorek – właściciel sklepu rowerowego Aster, mieszczącego się we Wrześni przy ulicy Gnieźnińskiej. Obecnie sklep jest własnością Kamila Buczkowskiego, jednego z naszych kolarzy górskich.

Od 2002 sponsorem kilku kolarzy górskich należących do Wrześnińskiej Brygady Kolarskiej było przedsiębiorstwo Techpak. Mirosław Marcinek, Karol i Tomasz Wagnerowie oraz Marek Krajeński zapewнили wrześnińskim kolarzom środki finansowe w zakresie kupna sprzętu oraz pokrycia kosztów dojazdu na zawody (noclegi i wyżywienie). W orbicie zainteresowania przedsiębiorców znaleźli się Grzegorz Tomczak, później jego brat Piotr i Tomasz Woś.

Od początku istnienia Wrzeńska Brygada Kolarska nie miała charakteru profesjonalnego klubu sportowego, to znaczy klub nie posiadał obiektu sportowego na własność, zawodnicy nie byli objęci programem szkoleniowym, nie otrzymywali od klubu tego, co zwykle klub gwarantuje zawodnikom – od diet począwszy, na sprzęcie skończywszy.

Wrzeńska Brygada Kolarska była i jest stowarzyszeniem o czytelnym, organizacyjnym profilu. W orbicie poczynań WBKol-u znalazło się zarówno przygotowanie do treningów i startów toru Małpi Gaj, jak i organizacja imprez o zasięgu regionalnym i krajowym.

Organizacja toru Małpi Gaj

W 1999 roku Zbigniew Ogrodowicz wystąpił z inicjatywą budowy toru rowerowego na terenie byłego toru motocrossowego, położonego na terenie Uroczyska Zawodzie (Małpiego Gaju). Jesienią tego roku na łamach „Wiadomości Wrześnińskich” ukazał się artykuł dopinający temu pomysłowi. Niebawem wrześnińscy amatorzy kolarstwa górskiego złożyli wniosek do Urzędu Miasta i Gminy w sprawie modernizacji obiektu i adaptacji go do wymogów uprawiania na jego terenie kolarstwa górskiego. Podanie znalazło akceptację Czesława Thamma – przewodniczącego Gminnej Komisji Kultury i Sportu.

11 listopada 1999 roku tor Małpi Gaj wizytowany był przez radnych C. Thamma i Józefa Stanisławskiego oraz Bronisława Krakusa – działacza i zawodnika z Kalisza. Celem oględzin miało być wydanie oceny co do przydatności zaniedbanego toru motocrossowego do warunków wymaganych do uprawiania kolarstwa górskiego. Uznano, że nieużytkowany przez lata obiekt nadaje się do prowadzenia treningów i organizacji zawodów kolarskich. Wartością dodaną przyjazdu Bronisława Krakusa (organizatora eliminacji Mistrzostw Polski Amatorów „Family Cup” na Wielkopolskę) był start wrześnińców w wyścigach cyklu „Family Cup”.

18 sierpnia 2003 roku do burmistrza Miasta i Gminy Września Tomasza Kałużnego wpłynął wniosek z propozycją i prośbą ustanowienia Toru Rowerowego „Małpi Gaj” obiektem sportowym i użyczenia go Wrześnińskiej Brygadzie Kolarskiej.

Dzięki wstawiennictwu kilku przyjaźnie usposobionych dla pomysłu WBKol-u radnych w budżecie miasta znalazły się środki (około 12,5 tysiąca złotych) na odkrzaczenie, wyczyszczenie i udroźnienie większości trasy toru. Poczynione wówczas zabiegi nie były wystarczające dla przeprowadzenia treningów, które umożliwiałyby sukcesy w zawodach zarówno na szczeblu regionalnym, jak i ogólnopolskim. Podstawowym mankamentem była zbyt niska wysokość górki (hopek).

17 marca 2003 rozpoczęto modernizację toru. Jego projektantem był Zbigniew Ogrodowicz. W ramach przebudowy wycięto krzewy, w celu zwiększenia widoczności dla kibiców. Ponadto nawieziono ziemię, która posłużyła do podwyższenia wzniesień w celu zwiększenia stopnia trudności niektórych odcinków trasy. Pierwsze wywrotki piasku dostarczono dzięki staraniom Czesława Thammy.

Urząd miasta swoimi staraniami zaopatrzył modernizowany tor w 282 wywrotki piasku, pochodzącego między innymi z budowy autostrady. Za sprawą Marka Begiera na placu budowy toru pojawiło się kolejnych 500 wywrotek piasku, natomiast Mirosław Marciniak zaopatrzył budowę w dalszych 50. W następnym roku, kiedy rozpoczęła się budowa Gestampu, na budowę trafiły kolejne wywrotki ziemi.

Firma Marka Begiera z Nekli Trans-Begier była wykonawcą robót ziemnych. Przy budowie toru pracował sprzęt dostarczony dzięki staraniom Tomasza Miary (ładowarka) oraz Ryszarda Szambelańczyka (koparko-spycharka). Koszty paliwa ponosili członkowie brygady kolarskiej. Ponadto w pracach brali udział: ekipa techniczna starostwa powiatowego i urzędu gminy oraz członkowie Wrzesińskiej Brygady Kolarskiej.

Kolarze zrzeszeni w WBKol-u przy budowie toru przepracowali ponad 1200 godzin. Zachowały się listy obecności dokumentujące udział w tej budowie poszczególnych zawodników. Wynikiem ich zaangażowania stał się obiekt o wartości (na ówczesne czasy) około 100 tysięcy złotych. Szczególnie zasłużonymi przy budowie toru, jak również jego konserwacji, byli: Z. Ogrodowicz, Tadeusz Zieliński, Błażej Kaczmarek i Wojciech Ratajczak.

29 maja 2003 roku burmistrz Wrześni Tomasz Kałużny dokonał uroczystego otwarcia zmodernizowanego toru. Spotkanie kolarzy z władzami miejskimi prowadził brigadier WBKol-u Zbigniew Ogrodowicz.

Najistotniejszym elementem toru stały się dwie trasy do przeprowadzania wyścigów.

Trasy wyścigów w Małpim Gaju zostały zbudowane w formie małej i dużej pętli. Duża liczy około 4400 metrów, mała to około 120 metrów. Zawody na dużej pętli wymagają zamknięcia dróg w obrębie lasu, ponieważ odcinki dróg stają się fragmentami trasy. Mała pętla natomiast została stworzona z myślą o organizacji zawodów, w których nie jest wymagane zamknięcie dróg. Najwyższy kopiec toru osiągnął wysokość sześciu metrów, prędkość możliwa do osiągnięcia przy zjeździe z niego to około 50 kilometrów na godzinę.

Trasy wrzesińskie należą do jednych z najszybszych w rejonie, dają możliwość obserwacji trasy bez przemieszczania się na odcinku 1,5 km. Trasy były zawsze wygrabione, co ma znaczenie, gdyż defekty ogumienia zdarzały się nader rzadko.

Tor był wizytowany przez takie gwiazdy polskiego kolarstwa, jak: Lech Piasecki, Czesław Lang i Ryszard Szurkowski. To tutaj swoje kariery zaczynali: Marek Konwa, Maciej Paterski, Aleksandra Dawidowicz.

Po uruchomieniu toru powrócono do wysnutego niegdyś pomysłu przekształcenia Małpiego Gaju w park, który miałby być przeznaczony między innymi na organizację imprez sportowych, wyścigi kolarskie oraz festyny dla mieszkańców miasta i gminy Września. Park miał być usytuowany w naturalnej scenerii lasu Uroczyska Zawodzie. W tym celu przedsięwzięto rozmowy zarówno z władzami miasta, jak i Nadleśnictwem Czerniejewo, które zarządza tym kompleksem leśnym. Kosztem terenu będącego w gestii Nadleśnictwa Czerniejewo (Małpiego Gaju) Wrzesińska Brygada Kolarska chciała rozbu-

dować tor rowerowy i wybudować park. W tym celu skierowano pismo do nadleśnictwa z prośbą o wyrażenie zgody na przedsięwzięcie określonych kroków. W korespondencji do Z. Ogrodowicza władze odniosły się, iż co do powstania parku i rozbudowy toru podejmą decyzję po otrzymaniu pełnej dokumentacji – między innymi planu przewidywanej trasy w Małpim Gaju. Tomasz Kaczmarek reprezentujący władze nadleśnictwa wskazywał, że potencjalna rozbudowa toru nie może powodować wycinki drzew ani jakichkolwiek prac ziemnych na terenach leśnych.

W marcu 2004 roku władze nadleśnictwa w Czerniejewie wyraziły zgodę na podkrzesanie drzew do wysokości zapewniającej odpowiednią widoczność korzystającym z toru – dotyczyło to zarówno kolarzy, jak i kibiców. Jednakże w tym samym piśmie nadleśnictwo odżegnuje się od ponoszenia w związku z pracami kosztów. Nadleśnictwo wskazywało, że obcięcie gałęzi (podkrzesanie) ma być wykonane kosztem i staraniem użytkowników toru oraz gospodarza obiektu – to jest WOSiR-u.

I tak można by bez końca, kto do kogo pisał i co ten ktoś odpowiedział...

Ostatecznie, mimo licznych zabiegów czynionych przez Wrzesińską Brygadę Kolarską, nie udało się powołać trzeciego w mieście parku.

Organizacja imprez we Wrześni przez WBKol

Sztandarowymi imprezami Wrzesińskiej Brygady Kolarskiej były Grand Prix Wrześni oraz Cross Kolarzy Górskich. Zarówno Grand Prix Wrześni, jak i Cross Kolarzy Górskich były imprezami organizowanymi przez Wrzesińską Brygadę Kolarską do 2010 roku. Obie imprezy rozgrywały się na torze Małpi Gaj.

Grand Prix Wrześni w MTB

W 2000 roku na torze Małpi Gaj zorganizowano pierwsze zawody z cyklu Grand Prix Wrześni w kolarstwie górskim. Organizatorami byli Urząd Miasta i Gminy Września oraz Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej „Sokół” Września pod przewodnictwem Czesława Thamma. Grand Prix Wrześni były zawodami z kilkoma edycjami w ciągu roku. Pierwsze zawody cyklu rozegrano 23 lipca 2000 (kolejne edycje: 20 sierpnia, 10 września, 15 października i ostatnia 12 listopada). Każda z edycji przyciągała na start grono około 40 zawodników. Kiedy TTKF wycofało się z organizacji Grand Prix, impreza pod względem organizacyjnym była kontynuowana przez Wrzesińską Brygadę Kolarską.

Zawody z cyklu Grand Prix były powodem do popularyzowania kolarstwa górskiego, tak więc z roku na rok pojawiało się w peletonie coraz więcej zawodników – weterani startowali z nowo przybyłymi. W związku z tym dla zawodników doświadczonych i ze stażem na torze stworzono kategorię „zawodowiec”, która nie ma nic wspólnego z zawodowym uprawianiem tej dyscypliny.

Po 2000 roku kolarstwo górskie w Polsce nabierało impetu, co spowodowało, że pojawiało się w kraju coraz więcej atrakcyjnych imprez. To z kolei miało przełożenie na frekwencję podczas zawodów z cyklu GP. Z czasem na zawody Grand Prix przyjeżdżało coraz mniej zawodników. Kolarze z Wrześni (i nie tylko) startowali w zmaganiach krajowych, na które składało się kilka lub kilkanaście wyścigów. W ten sposób wiązani byli klasyfikacjami generalnymi zawodów, i to niekiedy kilkoma.

Cross Kolarzy Górskich

Ponadto w 2000 roku zainicjowano Cross Kolarzy Górskich. Pierwszy miał odbyć się 17 września 2000 na torze Małpi Gaj, ale ostatecznie nie doszedł on do skutku (podobna sytuacja miała miejsce w 2001 roku). Współorganizatorem pierwszych zawodów było Starostwo Powiatowe we Wrześni. Dla zawodników przewidziano już nawet kategorie – pięć żeńskich i dziewięć męskich. Wszystko na nic.

W 2002 roku Cross został włączony do cyklu zawodów Pucharu Wielkopolski, co podniosło rangę imprezy i gwarantowało większą frekwencję. Zawodnicy startujący w Pucharze Wielkopolski zbierali punkty do klasyfikacji generalnej i tym samym nie omijali Wrześni. Sam Puchar Wielkopolski natomiast był inicjatywą prezesa WBKol-u Z. Ogrodowicza, natomiast kompleksowej organizacji podjął się Wojciech Gogolewski z Wągrowca.

W 2002 roku w ramach Pucharu Wielkopolski Cross MTB Wrześni był jednocześnie siódmą eliminacją Pucharu Wielkopolski MTB.

Na uwagę zasługuje Cross z 4 października 2003 roku, gdyż honorowy patronat nad imprezą objął Czesław Lang – jedna z ikon polskiego kolarstwa.

Na 2010 roku zaplanowano organizację jubileuszowego X Crossu. Impreza została zaplanowana z dużym rozmachem, a osobą, która czynnie wspierała organizatorów, był burmistrz Wrześni T. Kałużny. W przeddzień Crossu w Hotelu Kosmowskim miał odbyć się zjazd piętnastu najbardziej utytułowanych polskich kolarzy, znanych z uczestnictwa w Wyścigu Pokoju. W hotelu miał zostać rozegrany turniej kreglarski i w zależności od wywalzonego miejsca miano przyznawać numery startowe do wyścigu, który planowano rozegrać następnego dnia jako „Wyścig Pokoju raz jeszcze”. Rezerwacje noclegów zostały poczynione, zaproszenia potwierdzono, przygotowano hymn Wyścigu Pokoju – i nagle okazało się, że w budżecie znalazły się pieniądze na remont drogi Września – Miłosław, co spowodowało jej zamknięcie. Wyłączenie z ruchu drogi pociągnęło konieczność wytyczenia objazdu, który został poprowadzony ulicą Działkowców przez Małpi Gaj. Wraz z wytyczeniem objazdu anulowano organizatorom zgodę na zamknięcie ulicy Działkowców na potrzeby crossu i tym samym imprezę władze WBKol-u musieli odwołać.

Przy organizacji i obsłudze crossów pracowało każdorazowo w charakterze wolontariuszy około 25-30 osób. Najaktywniejszymi byli: Beata Walkowiak, Magdalena Kurczalska, Iwona Jaroni, Kinga Plucińska, Aleksandra Nowak, Joanna Podsadna, Joanna Stanisławska, Anna Trubacz, Sylwia Miler.

Inne imprezy organizowane przez WBK

18 lipca 2001 roku Wrzeșińska Brygada Kolarska była współorganizatorem I Powiatowego Zlotu Rowerowego w Gorzycach. Celem imprezy było uaktywnienie dzieci i młodzieży z gmin powiatu wrzeșińskiego.

W 2010 roku we Wrześni zorganizowano jednodniową imprezę pod nazwą Mistrzostwa Wrześni w MTB XC. Były to zawody będące podsumowaniem wszystkich Grand Prix rozegranych w latach 2000-2010.

Elementami wspólnymi łączącymi dwie imprezy, tj. GP i Cross KG, jest sztab ludzi, na których zawsze mógł liczyć prezes-brygadzysta i główny organizator zawodów Zbigniew Ogrodowicz. Trudno wymienić wszystkich, ale kilka osób zasługuje na uwagę ze względu

na swą ciągłą obecność przy organizacji ww. imprez. Pierwszym z nich jest Grzegorz Dobraniecki – specjalista od nagłośnienia. W Polsce dobre nagłośnienie bywa rzadkością, natomiast we Wrześni jest ono standardem. Grzegorz Dobrosielski zapewniał podczas zawodów punkt gastronomiczny. Arkadiusz Pawlak był autorem plakatów do wrzeńskiego Crossu.

Budżet Wrzeńskiej Brygady Kolarskiej

Impet organizacyjny WBKol-u obył się stosunkowo małymi nakładami środków pieniężnych. Poniżej przedstawiono tabelę obrazującą stan finansów organizacji.

Rok	Przychody	Rozchody	Saldo
2003	7 500	8 451	- 951
2004	15 630	15 371,82	+ 2 260,75
2005	7 618	7 707,44	+ 553,67
2006	13 240	13 708	- 468
2007	13 235,75	13 124,38	+ 111,37
2008	18 403,79	18 460	- 56,21
2009	23 465,48	23 581,50	- 116,02
2010	27 171,68	22 076,13	+ 5 102,52

Budżet WBKol-u przeznaczany był na organizację zawodów z cyklu Grand Prix MTB Września oraz imprezy jednodniowej Cross MTB Września. Ponadto skromne, aczkolwiek rosnące z każdym rokiem środki przeznaczano na modernizację toru w Małpim Gaju. W latach 2009 i 2010 część środków została spożytkowana na organizację Biegu Kosynera we Wrześni.

KS Techpak Września

Klub KS Techpak Września należy do Wielkopolskiego Związku Kolarskiego z siedzibą w Kaliszu i jest jedyną wrzeńską organizacją kolarską zrzeszoną w związku (stan na 2010 rok).

KS Techpak nie jest klubem w pełnym tego słowa znaczeniu, to znaczy nie posiada ani bazy lokalowej, ani opieki trenerskiej – ma jednak to, czego brakuje innym klubom: pieniądze. KS Techpak zawiązał się właśnie jako komórka wspierająca pod względem finansowym działalność sportową Grzegorza Tomczaka.

W sprawozdaniu Wielkopolskiego Związku Kolarskiego czytamy, że w roku 2005 związek wydał tylko jedną licencję (dla kategorii junior młodszy). Zawodnikiem, który ją otrzymał, był właśnie Grzegorz Tomczak – zawodnik KS Techpak.

Jak wspomniano, właściciele Techpaku wzięli na siebie ciężar finansowania kariery Grzegorza Tomczaka. Według słów Stefana Tomczaka – ojca i trenera Grzegorza – Techpak przekazywał rocznie na Grzegorza sumę około 30 tysięcy złotych. W zamian przedsiębiorstwo otrzymywało reklamę. Odtąd nazwa Techpak Września zaczęła być obecna nie tylko w mediach, ale również w dokumentacji, jaka jest pokłosiem poszczególnych zawodów – od protokołów po komunikaty końcowe zawodów.

Rok później (2006) dla zawodników Techpaku nie wydano żadnej licencji. W 2007 roku zawodnicy Techpaku otrzymali dwie licencje – jedną w kategorii Młodzik, drugą w klasie Junior. Juniorem był już wówczas Grzegorz Tomczak, w kategorii Młodzik startował natomiast jego młodszy brat – Piotr.

W kolejnym roku (2008) w barwach KS Techpak ponownie startują dwaj licencjonowani zawodnicy. Jeden w kategorii Młodzik, drugi w Orlikach. Zawodnikami tymi są bracia Grzegorz i Piotr Tomczakowie. Przez jeden sezon w barwach Techpaku Września startował również Tomasz Woś.

Pod względem ilości medali zdobytych na Mistrzostwach Polski i Międzywojewódzkich Mistrzostwach Młodzików KS Techpak Września plasował się na 10. miejscu w Wielkopolsce z dwoma medalami – jednym w 2005, drugim w 2007 roku. W 2005 roku medalistą w kategorii juniorów młodszych był Grzegorz Tomczak.

W 2007 roku Techpak reprezentowało trzech zawodników. Byli nimi: Piotr Tomczak, Grzegorz Tomczak i Eryk Ostrowski. Cała trójka w barwach Techpaku wystartowała m.in. w Pucharze Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym w Kórniku. Wszyscy trzej zawodnicy mają tytuł Mistrza Polski w kategorii do lat 10 w cyklu „Family Cup” Mistrzostw Polski Amatorów.

Dziś (2010) Grzegorz Tomczak, mimo że na chwilę zawiesił karierę, nadal jest oficjalnie zawodnikiem Techpaku Września. Ma zamiar wrócić do sportu po zdobyciu zawodu strażaka.

Corratec Team

Corratec jest poznańską firmą zajmującą się produkcją rowerów. Posiada również własny team rowerowy, do którego należą wrzesińscy zawodnicy. Jednym z nich jest Radosław Lonka, obecny w zespole Corratec od 2008 roku. Następnym wrzesińskim zawodnikiem jest Przemysław Filipek. Ich obecność w barwach Corratec Team daje przede wszystkim pomoc finansową, niezbędną w uprawianiu dyscypliny. Szefem teamu i jednocześnie właścicielem firmy jest Piotr Pawlak.

JMT Team

JMT jest przedsiębiorstwem zajmującym się usługami wystawienniczymi. W latach 2004-2007 w teamie jeździł nasz najbardziej utytułowany zawodnik Radosław Lonka. Do zespołu należał także brat Radosława – Jacek. W barwach JMT startował również Łukasz Lonka – kuzyn Radka i Jacka, dziś z powodzeniem startujący w motocrossie.

Rolmus Team

Początki istnienia Rolmus Team wiążą się z aktywnością Jacka Maciejewskiego, poszukującego sponsora dla siebie i członków swojej rodziny, startującej w zawodach kolarstwa górskiego. Do rodu Maciejewskich oprócz Jacka należeli: córka Patrycja (rocznik 1994), syn Damian (1990) oraz bratanek Krzysztof. Szukając sponsora, w 2006 roku Jacek Maciejewski dotarł na ulicę Akacjową 6, gdzie mieści się siedziba firmy Rolmus PPHUT Export-Import. Właścicielem przedsiębiorstwa jest Mieczysław Szymkowiak.

Jacek Maciejewski szukał i znalazł osobę, która gotowa była wesprzeć ich starty. W ten sposób doszło do zawiązania współpracy między rodziną Maciejewskich a Rolmusem. Między Jackiem Maciejewskim a Mieczysławem Szymkowiakiem została podpisana umowa zakładająca, że Rolmus będzie finansował drużynę w zamian za noszenie przez rodzinę Maciejewskich logo firmy. Kolarze zobowiązywali się, że na wszystkich zawodach będą występować jako zawodnicy zakładu Rolmus i w okresie obowiązywania umowy nie będą reprezentować innej grupy kolarskiej. W zamian Maciejewscy otrzymali od Rolmusa (jak twierdzą Jacek i Damian) w pierwszym sezonie współpracy około 10 tysięcy złotych, w drugim roku współpracy połowę tej kwoty. Dziesięć tysięcy złotych przeznaczono w połowie na zakup sprzętu kolarskiego, w drugiej na uczestnictwo w zawodach (dojazdy, noclegi, wpisowe na zawody). Druga kwota pięciu tysięcy przeznaczona była wyłącznie na uczestnictwo Maciejewskich w zawodach.

Trudno jest mi skonfrontować te informacje z Mieczysławem Szymkowiakiem, ponieważ, jak twierdzi sam zainteresowany (a raczej niezainteresowany), w siedzibie jego firmy nie ma żadnych dokumentów mówiących o współpracy między Rolmusem a Maciejewskimi.

Oprócz rodziny Maciejewskich (Krzysztofa, Damiana, Jacka, Patrycji) przez dwa sezony w zespole startowali także Dorota Czarnecka, jej mąż Tomasz oraz Kamil Buczkowski.

Rolmus Team oficjalnie nigdy nie uległ rozpadowi – choćby z tego powodu, że nigdy oficjalnie nie powstał, a rok 2006 jest jedynie początkiem finansowania grupy kolarzy górskich z rodziną Maciejewskich na czele. Po okresie finansowania przez PPHUT Rolmus, Rolmus Team przestał istnieć, choć (jak wspomiano) rozwiązanie nie może mieć charakteru oficjalnego: po prostu zakończyło się jego istnienie wraz z wygaśnięciem umowy o sponsoring. Dziś pod szyldem Rolmus Team nie startuje żaden zawodnik.

Sekcja kolarstwa Górskiego MTB przy Wrzesińskim Ośrodku Sportu i Rekreacji

17 maja 2002 roku we „Wiadomościach Wrzesińskich” pojawiła się informacja, że dwaj działacze wrzesińskiego motocrossu Zjednoczonych, Victorii i Wrzosu – Mieczysław Morawski i Krzysztof Jeżewski – zorganizowali sekcję kolarstwa górskiego. Sekcja miała być powołana przy Wrzesińskim Ośrodku Sportu i Rekreacji. W artykule powiedziano, że poczynania wrzesińskich działaczy a propos kolarstwa górskiego zostaną sfinansowane przez Urząd Miasta i Gminy we Wrześni, Starostwo Powiatowe, PTTK oraz Ognisko TKKF Sokół. Jednak z zapowiedzi niewiele zostało. Jest to jedyna wzmianka, na jaką napotkałem, dotycząca sekcji kolarstwa górskiego przy Wrzesińskim Ośrodku Sportu i Rekreacji. Sekcja kolarstwa górskiego nigdy jednak nie powstała. Była jednym z nielicznych pomysłów Mieczysława Morawskiego, który nie został zrealizowany.

Inne kluby

Ponadto wrześnińscy kolarze jeździli pod następującymi szyldami. Dorota Czarnecka – Harfa Harryson. Był to team zorganizowany przez Henryka Charuckiego. Bartosz Zaworski od 2008 roku należy do TARIS Sevroll Puszczykowo. Opiekę trenerską sprawuje nad nim Rafał Łukawski – znany wielkopolski szkoleniowiec i zawodnik. Z grupy zawodników tego klubu wyróżnione jest grono kolarzy należących do ESKA BGŻ Team. Do zespołu

tego należy także Bartosz Zaworski. Zarówno Radio Eska, jak i Bank Gospodarki Żywnościowej są instytucjami finansującymi ten zespół. Radosław Hulewicz jest zawodnikiem TORQ Superior MTB Team Środa Wielkopolska.

Rodzinnie

Podobnie jak w przypadku sportów motorowych, w kolarstwie także obserwujemy zaangażowanie rodzinne w uprawianie tej dyscypliny. Trzyosobową reprezentację posiada rodzina Lonków: Radosław, Jacek i Łukasz. Dziś w startach bierze udział tylko Radosław; Jacek jest studentem, natomiast Łukasz, idąc w ślady ojca, święci tryumfy na torze motocrossowym.

Kolejną rodziną są Tomczakowie: bracia Grzegorz i Piotr oraz ich ojciec Stefan – jednocześnie ich doradca oraz trener. Epizod z kolarstwem miała także matka Grzegorza i Piotra – Danuta – oraz ich siostra Małgorzata. W chwili obecnej bracia Tomczakowie nie startują. Grzegorz zapowiada powrót do uprawiania kolarstwa (przede wszystkim udziału w zawodach) po skończeniu szkoły strażackiej.

Następną rodziną są Maciejewscy: Jacek, Damian, Patrycja i Krzysztof. Jacek jest ojcem Patrycji i Damiana, Krzysztof natomiast jest bratankiem Jacka. Obecnie (2011) nikt z Maciejewskich nie bierze udziału w startach, choć Jacek zapowiada powrót do uprawiania dyscypliny, kiedy na dobre osiedli się w pobliskim Wrześni Sędziwojewie.

Małgorzata i Bogusław Gołębiowski. Małgorzata startowała jako zawodniczka Wrzesińskiej Brygady Kolarskiej, jej mąż natomiast jest cenionym działaczem i współorganizatorem wielu imprez we Wrześni, ponadto sędzią kolarskim, prowadzącym dokumentację klasyfikacji łącznych, autorem zdjęć z imprez kolarskich.

Kolejnym małżeństwem są Czarnecky – Dorota i Tomasz. Oboje w chwili obecnej nie biorą udziału w starach; Dorota z powodu kłopotów zdrowotnych (dolegliwości kręgosłupa).

Rodzina Filipków to Andrzej i jego syn Przemysław. Najpierw przygodę z kolarstwem rozpoczął młodszy z rodziny Filipków, starszy po jakimś czasie poszedł w ślady młodszego. Obaj panowie do dziś czynnie uprawiają kolarstwo, biorą udział w zawodach.

Tandem ojciec-syn stanowią Zaworscy: Andrzej (rocznik 1962) i jego syn Bartosz (1997). Bartosz odnosi w ostatnich dwóch latach w swojej kategorii wiekowej spektakularne sukcesy. Spokrewniony z rodziną Zaworskich jest Radosław Hulewicz, prywatnie szwagier Andrzeja Zaworskiego.

Poczet rodzin uprawiających kolarstwo górskie uzupełniają: Sebastian Gonet z małżonką Katarzyną, Radosław Sołtykowski z żoną Dorotą oraz Zbigniew Ogrodowicz z córką Pauliną.

Na koniec, przed przejściem do części poświęconej wynikom, pozwolę sobie na przedstawienie życiorysów sportowych dwóch braci – Jacka i Radosława Lonków. Powody, dla których właśnie oni mają w monografii notkę biograficzną, znajdują Państwo w treści poniższych zapisków.

Jacek Lonka – życiorys skrócony

Przy tej okazji nie sposób kilkoma zdaniami nakreślić postaci Jacka Lonki (rocznik 1983), jedynego wrzesińskiego zawodnika, który był zawodowym kolarzem – to znaczy

otrzymywał wynagrodzenia za treningi i uczestnictwo w zawodach. Wyjaśnienie, co rozumie pod hasłem „zawodowiec”, wydaje się tutaj bardzo na miejscu, gdyż w wynikach jest kategoria „zawodowiec” niemająca nic wspólnego z zawodowym uprawianiem kolarstwa, a odnosząca się raczej do stażu w uprawianiu sportu i wieku.

Jacek Lonka, idąc w ślady brata Radosława, jeździł pod szyldem JMT, następnie w Kaliskim Towarzystwie Kolarskim, skąd trafił do klubu UC Artix z Francji, należącego do II dywizji (odpowiednik naszej II ligi).

Ale nie od razu, po kolei. We Wrześni Jacek trenował razem z jednym z nestorów wrzeńskiego kolarstwa – Andrzejem Staszakiem. Za jego sprawą trafił do Kalisza i działającego tam towarzystwa kolarskiego. W Kaliszu znajduje się silny ośrodek kolarstwa, przede wszystkim zaś odmiany torowej tej dyscypliny. W tym czasie kiedy pojawił się J. Lonka, trenerem reprezentacji kolarzy torowych był Jacek Kasprzyk. Polecił on Jacka Lonkę Andrzejowi Piątkowi – trenerowi reprezentacji narodowej kolarzy górskich. Był rok 2004. W tym roku Jacek Lonka dał się pokazać jako zawodnik, na którego „można postawić”. W tymże 2004 uczestniczył między innymi w Wyścigu Przyjaźni Polsko-Ukraińskiej, w którym (w poszczególnych jego etapach) plasował się na miejscach od 10. do 20. (na 140 zawodników). Także w 2004 roku J. Lonka zajął 21. miejsce na mistrzostwach Polski ze startu wspólnego w kategorii U-23 (Orlik) oraz 26. na Mistrzostwach Europy MTB w Książu koło Wałbrzycha, również w kategorii U-23.

Na Mistrzostwach Europy został zauważony przez działaczy z Francji, co zaowocowało kontraktem podpisanym przez J. Lonkę z francuskim klubem. Podpisanie zawodowego kontraktu było poprzedzone niezbędnymi badaniami wykonanymi we Francji. W przeprowadzce J. Lonki do Francji nie bez znaczenia była postawa polskich działaczy, którzy dali mu zielone światło na zgrupowaniu kadry kolarzy górskich pod koniec 2004 roku.

We Francji J. Lonka uprawiał kolarstwo szosowe. Każdego dnia uczestniczył w treningu, co drugi dzień w wyścigu. Długość dystansu wahała się między 90 a 130 kilometrów (90 w górach, 130 na płaskich odcinkach). Najwyższym osiągnięciem Jacka w barwach UC Artix było zajęcie trzeciego miejsca w jednym z etapów mistrzostw krajowych.

Niestety, kariera Jacka Lonki nie trwała tam długo, bo zaledwie jeden sezon. Po zakończeniu przygody z Francją Jacek wrócił do kraju i podjął naukę na wyższej uczelni. Powodów zakończenia kariery we Francji środowisko wrzeńskich sportowców podaje mnóstwo – jednak plotek powtarzać nie będę. Sam zainteresowany twierdzi, że doszło do wypalenia organizmu.

Radosław Lonka – życiorys skrócony

Starszym bratem Jacka jest Radosław (rocznik 1980). Przed rozpoczęciem przygody z kolarstwem parał się i bieganiem, i pływaniem, dopiero później zdecydował się na karierę kolarską. Jak wspomina, nie była to tylko jego decyzja – udział w jej podjęciu mieli zarówno ojciec Krzysztof, jak i stryj Jacek.

W początkowym okresie swojej aktywności kolarskiej startował jako zawodnik niestowarzyszony. Pierwszym jego zespołem był Monteway Team. Monteway jest firmą szyjącą stroje sportowe. W barwach tego przedsiębiorstwa Radosław Lonka startował w latach 1999-2000. Od 2000 do 2004 roku R. Lonka ponownie był zawodnikiem niestowarzyszonym. W 2004 udało mu się pozyskać sponsora – firmę JMT. W jej barwach startował

do 2007. Po opuszczeniu JMT, od 2007 roku, R. Lonka startuje w Corratec Team Piotra Pawlaka. Zawodnikiem tego teamu jest do dziś.

Radosław Lonka jest jedynym wrzesińskim zawodnikiem startującym w MTB, który ma na koncie najwięcej osiągnięć w tej dyscyplinie. Dla innych często przygoda z kolarstwem górskim, z różnych przyczyn, kończyła się po kilku sezonach. Nie zaś dla R. Lonki. W 2010 roku w klasyfikacji generalnej Scandia Maraton zajął trzecie miejsce. Miejsce na podium poprzedzone było startami we wszystkich ośmiu edycjach zawodów organizowanych pod egidą Czesław Langa.

W roku 2011 R. Lonka wygrał Tour de Pologne Amatorów – wyścig z Nowego Targu do Zakopanego. Zaszczytu tego dostąpił w wieku 31 lat. W 2012 powtórzył ten wyczyn.

Września na trasie

17 czerwca 1992 roku we Wrześni na Rynku zakończono II etap Międzynarodowego Wyścigu Solidarności. Była to pierwsza impreza kolarska o wydźwięku międzynarodowym z udziałem naszego miasta po 1989 roku.

15 września 2005 Września znalazła się na trasie IV etapu 62 Tour de Pologne, prowadzącego z Inowrocławia do Leszna. Września wygrała konkurs na Miasto Tour de Pologne, w związku z czym władze miejskie otrzymały 150 tysięcy złotych z przeznaczeniem na reklamę w radiu RMF.

Stosownie wcześniej zespół Czesława Langa – Lang Team – dostarczył i ustawił scenografię, a na nawierzchni pojawiły się odpowiednie oznaczenia. Ponadto w dzień wyścigu na ulicach ustawiono taśmy zabezpieczające oraz płoty, a wzdłuż traktu kolarskiego rozlokowano służby mundurowe. We Wrześni stawiły się również ekipy telewizyjne.

Kolarze do Wrześni wjechali od strony Gutowa Małego, dalej Szosą Witkowską mknęli aż do lotnej premii Kredyt Banku znajdującej się w Rynku. Lotna premia usytuowana była na 82. kilometrze etapu. Po czołówce, którą stanowili G. Florez i G. Serplantini, na Rynek wjechał rozczłonkowany peleton (łącznie 176 zawodników należących do 22 zespołów). Kolarze w międzynarodowej obsadzie pojawili się w naszym mieście około godziny trzynastej, by po kilkunastu minutach, bez zatrzymywania się, wyjechać z miasta. Za peletonem sunęła kawalkada 33 samochodów stanowiących obsługę wyścigu.

We Wrześni pojawił się również, w towarzystwie Roberta Korzeniowskiego, dyrektor Tour de Pologne – Czesław Lang. Z jego rąk nagrodę za wzorową organizację otrzymał Z. Ogrodowicz.

W 2007 roku Września miała okazję po raz kolejny przeżyć przygodę z Tour de Pologne. Na ten rok przypadała jego 64. edycja. Inicjatorem organizacji startu we Wrześni był Zbigniew Ogrodowicz, dyrektor Wrzesińskich Obiektów Sportowo-Rekreacyjnych. Nad przygotowaniem we Wrześni czuwał komitet organizacyjny, w skład którego weszli między innymi: burmistrz Tomasz Kałużny, zastępca burmistrza Waldemar Grześkowiak i starosta wrzesiński Dionizy Jaśniewicz.

Gmina Września przeznaczyła na organizację startu 80 tysięcy złotych, 20 tysięcy pochodziło z rąk prywatnego przedsiębiorcy. Dla porównania, Świdnica na przywitanie kolarzy i organizację mety wydała z kasy miejskiej milion złotych.

W przygotowaniu startu we Wrześni brało udział około 500 osób z miasta i powiatu, w tym 35 policjantów, 50 strażaków, 13 strażników miejskich, 10 sygnalistów, 180 osób ze służb porządkowych, 30 pracowników przedsiębiorstw miejskich i 50 urzędników. Nad oprawą artystyczną czuwały dwie orkiestry: Młodzieżowa Dęta z WOK-u oraz zespół ze Słupcy.

Dzień przed zaplanowanym startem, czyli 12 września, w godzinach popołudniowych, w Rynku rozpoczęto budowę miasteczka startowego. Następnego dnia – 13 września – około godziny siódmej do miasta zawitały ekipy biorące udział w imprezie. Start do V etapu wyścigu z Wrześni do Świdnicy rozpoczął się w Rynku o godzinie 9.57. Z żółtą koszulką lidera w trasę wyruszył Danilo Napolitano. We Wrześni wystartowali między innymi: Szwajcar Fabian Cancellara – mistrz świata w jeździe indywidualnej na czas z 2007 roku, Andy Schleck z Luksemburga – zwycięzca Tour de France z 2010 roku oraz Vincenzo Nibali – Włoch, tryumfator Vuelta a Espana z 2010 roku.

Trasa startu przebiegała w następujący sposób: ulicą Sienkiewicza, Chopina, Legii Wrzesińskiej, Słowackiego, Szkolną, Jana Pawła II, przez Rynek i powtórnie Chopina, dalej ulicami Opieszyn, Kaliską i Wrocławską. Przy rogatkach miasta, przed Obłaczkowem, nastąpił ostry start, do którego sygnał dał burmistrz T. Kałużny.

SUPLEMENT

Rowerowe Rajdy Rodzinne 1998-2010, czyli na obrzeżach kolarstwa

Rowerowe Rajdy Rodzinne są na poboczu kolarstwa, ale omówione zostały w niniejszej monografii z dwóch przyczyn. Po pierwsze, brali w nich udział zawodnicy z Wrześni, po wtóre, była to impreza propagująca jazdę na rowerze – a od tego zwykle rozpoczyna się przygoda z kolarstwem.

Początek Rajdów Rodzinnych sięga roku 1998, kiedy to odbyła się pierwsza tego typu impreza we Wrześni. Organizatorem rajdu była Gminna Komisja Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Sekcja Profilaktyki Społecznej.

W rzeszonym 1998 roku, 1 maja, na starcie stanęło 400 osób chętnych do wzięcia udziału w imprezie. Trasa pierwszego rajdu liczyła 16,5 kilometra, rozpoczynała się w naszym mieście, wiodła do Marzelewa, po czym wiejskimi drogami z powrotem do Wrześni. Zakończenie rajdu było na płycie Rynku, gdzie na uczestników czekały nagrody i upominki. Stały się one nieodzownym elementem każdego następnego majowego spotkania z turystyką rowerową. Po zakończeniu przeprowadzono (jak śmiesznie to nie zabrzmiało) wyścig VIP-ów. 1. miejsce zajął w nim Tomasz Miara.

W pierwszym rajdzie uczestniczyło 100 rodzin, co daje 75% wszystkich uczestników imprezy i w pełni oddaje charakter imprezy odbity w jej nazwie. Najmłodszy uczestnik rodzinnych rowerowych harców miał trzy lata, najstarszy siedemdziesiąt.

Organizatorem II Rowerowego Rajdu Rodzinnego była – jak wcześniej – Gminna Komisja Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, wespół z drugą organizacją lansującą trzeźwość – Wrzesińskim Stowarzyszeniem Abstynentów „Jantar”. Podobnie jak rok wcześniej, ten rajd także odbył się w Święto Ludzi Pracy. Ludzie dobrej roboty

mieli do pokonania 15 kilometrów, a na starcie o godzinie 10.00 stawilo się ich 491. Na zakończenie po raz kolejny odbył się wyścig VIP-ów, wygrany przez Radosława Sołtykowskiego (2. miejsce zajął Wojciech Przybylski, 3. Zbigniew Ogrodowicz). Impreza odbyła się pod hasłem „Promocji Zdrowego Stylu Życia”. Najmłodszy uczestnik miał lat pięć, najstarszy o siedemdziesiąt więcej. Finał i losowanie nagród przyniósł czterem uczestnikom rowery, 90 innym drobne, zbierające kurz po szafach upominki.

Trzecią edycję rajdu (2000) zorganizowało Koło Sportowe „Start” działające przy Spółdzielni Inwalidów Wiosny Ludów. SIWL wziął na swoje barki trud finansowania imprezy. Rajd wyjątkowo „daleko” wyjechał poza nasze miastao. Odbył się mianowicie na trasie Września – Mielżyn – Ruchocinek – Skorzęcin. Przeniesienie imprezy poza Wrześnię zaowocowało spadkiem frekwencji. W rajdzie wzięło udział zaledwie 160 osób. Najmłodszy uczestnik miał lat siedem, najstarszy sześćdziesiąt pięć.

Po przygodzie skorzęcińskiej rajd powrócił na łono Wrześni. 1 maja 2001 roku na starcie na Rynku stanęło 800 uczestników. Trasa wiodła do starego, dobrze znanego uczestnikom rajdów Marzelewa.

W 2002 roku rajd zaczął odbywać się trzeciego maja. Nieznacznie przesunięto termin, także nieznacznie zwiększono liczbę kilometrów, jakie były do pokonania. Ponad 1000 uczestników rajdu musiało pokonać 20-kilometrowy odcinek. W rajdzie uczestniczyła jedna siedmioosobowa rodzina, jedna sześć-, trzy pięcioosobowe i ponad 20 rodzin czteroosobowych. Najmłodszym uczestnikiem rajdu było dwulatek (lub dwulatka), najstarszym 86-latek. Do wygrania były cztery rowery – nieważne, że ciężkie, nieistone, że tanie i stalowe i ze wszelkimi możliwymi mankamentami.

Kolejna edycja rajdu – oprócz stałego organizatora, czyli Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych – miała współorganizatora w uczniach klasy III LO we Wrześni, pracujących organizacyjnie pod czujnym okiem nauczyciela wychowania fizycznego Leszka Nowackiego. Trasa rajdu wyniosła 25 kilometrów i zgromadziła na starcie 1200 uczestników. Po raz pierwszy na łamach prasy („Wieści z Ratusza”) pojawiły się liczby odnoszące się do rajdu. I tak, bezpieczeństwa na drodze strzegło 15 funkcjonariuszy (policji i straży miejskiej), 11 osób odpowiadało za opiekę medyczną. Przyznano 98 nagród, w tym 10 rowerów. Najmłodszy uczestnik miał dwa lata, najstarszy 76.

Następny, siódmy już rajd przebiegł pod hasłem „Zachowaj Trzeźwy Umysł”. Organizatorem imprezy, jak wcześniej, była komisja ustawicznie stojąca na bramce walki o trzeźwość i ciągle wpuszczająca doń gole. Po pokonaniu dystansu 26 kilometrów na uczestników, jak zwykle, czekały nagrody – między innymi rowery, grochówka oraz inne miłe dla oczu elementy powiatowego pejzażu.

Komisja walcząca ciągle i bez skutków zorganizowała kolejną edycję rajdu w 2005 roku. Na uwagę zasługuje wzrastająca liczba uczestników, która w tymże roku osiągnęła rekordowy pułap 1500 dusz (z grona między innymi 332 rodzin). Najmłodszy, nieświadomy uczestnictwa rajdowiec miał 1 rok, a najstarszy, najprawdopodobniej świadomy uczestnictwa – 78 . Po raz pierwszy z oferty rajdowej skorzystali uczestnicy Warsztatów Terapii Zajęciowej. Skróconą trasę 12 kilometrów pokonali pod czujnym okiem wychowawców i pod nosem dyrektor ośrodka.

Z biegiem lat rajd stawał się imprezą tyjącą w każdym obszarze. I tak, w 2006 roku na starcie stanęło blisko 2 tysiące osób (1939). Bezpieczeństwa na drodze strzegło 51 funkcjonariuszy, organizatorom udało się pozyskać 39 sponsorów, którzy sfinansowali zakup

129 nagród (w tym 15 rowerów) oraz 60 kasków dla dzieci rocznik 1995. Najmłodszy uczestnik miał lat sześć, najstarszy był o siedemdziesiąt lat starszy.

Na rok 2007 przypadł X Jubileuszowy Rowerowy Rajd Rodzinny. Został pobity rekord frekwencji – na start przybyło 2200 uczestników. Osoby jadące na rowerach pilotowane były przez motocyklistów z Klubu Motorowego „Born to Ride”. Wśród 238 nagród znalazły się jak zwykle rowery, a dla dzieci z rocznika 1996 ufundowano kaski. Fundatorem było Stowarzyszenie na Rzecz Osób Poszkodowanych w Wypadkach Komunikacyjnych „Drogowskaz”.

3 maja 2008 roku po raz kolejny pobity został rekord frekwencji w imprezie, bowiem uczestniczyło w niej 2310 osób gotowych do pokonania 25-kilometrowej trasy. Dla 56 uczestników był to jedenasty udział w rajdzie rodzinnym. Wśród 200 nagród znalazło się 12 rowerów.

Wyjątkowym był kolejny rajd (3 maja 2009), albowiem na trasie pojawiły się ekipy telewizyjne: TVN i TVP, oraz sprawozdawca Radia Merkur. Po wtóre, gościem specjalnym rajdu był Ryszard Szurkowski – postać, której nie trzeba przedstawiać. Wśród grona 2784 uczestników 40 osób startowało po raz dwunasty, 895 po raz pierwszy.

W rajdzie w 2010 roku uczestniczyło 3338 osób, z czego 996 po raz pierwszy, 38 po raz trzynasty. Najstarszy uczestnik gotowy pokonać trasę 24 kilometrów miał 83 lata, najmłodszy 10 miesięcy. Ten ostatni z pewnością gotowy nie był i został na rajd doniesiony. Był to pracowity dzień dla serwisu rowerowego, który musiał interweniować aż 50 razy.

Atrakcją imprezy był mistrz świata Ryszard Szurkowski, powtórnie uczestniczący we wrzesińskim rajdzie. R. Szurkowski wspólnie ze Zbigniewem Ogrodowiczem, wystartował na końcu, po czym obaj przemierzali się do czoła pelotonu.

Rozdział VI

Wyniki sportowe zawodników w imprezach rozgrywanych we Wrześni

1998

W 1998 komitet rywalizujący o zwycięstwo w lokalnych wyborach samorządowych – Obywatelski Komitet Samorządowy – zorganizował wyścig kolarski szumnie nazwany „wielkim”. Był to wyścig uliczny ze startem i metą w Rynku.

Andrzej Staszak – 1. miejsce w Wielkim Wyścigu Rowerowym zorganizowanym przez Obywatelski Komitet Samorządowy we Wrześni, czerwiec.

Wojciech Ratajczak – 3. miejsce w Wielkim Wyścigu Rowerowym zorganizowanym przez Obywatelski Komitet Samorządowy, czerwiec.

1999

Radosław Sołtykowski – 1. miejsce w wyścigu ulicznym zorganizowanym przez Obywatelski Komitet Samorządowy.

Wojciech Przybylski – 2. miejsce w wyścigu ulicznym zorganizowanym przez Obywatelski Komitet Samorządowy.

Zbigniew Ogrodowicz – 3. miejsce w wyścigu ulicznym zorganizowanym przez Obywatelski Komitet Samorządowy.

2000

W czerwcu odbył się wyścig kolarski z okazji Dnia Dziecka. Organizatorem imprezy była Gminna Komisja Kultury Fizycznej i Sportu. Bieg ten był taki jak wiele mu podobnych wcześniej i później, ale wyniki jego przytaczam z związku z obecnością w gronie zwycięzców Jacka Lonki – naszego jak do tej pory jedyne zawodowego kolarza. Zwycięzcy poszczególnych kategorii:

- P. Gut (SP2) w kategorii od lat 10 do 13,
- J. Zalas (Gimnazjum nr 2) w kategorii 10-13,
- M. Wawrzyniak (LO) w kategorii 14-15,
- J. Lonka w kategorii 16 i wyżej.

W 2000 roku rozpoczęto cykl zawodów zatytułowanych Grand Prix Wrześni. Grand Prix stało się imprezą, która na stałe zagościła w kalendarzu wrzesińskich (i nie tylko) kolarzy górskich. W latach późniejszych do cyklu dopisano główną nagrodę Grand Prix – Paczkę Śliwek. W ostatnich latach przy Grand Prix Wrześni widnieje XC – określenie stopnia trudności wyścigu.

Pierwszy cykl (2000) liczył pięć wyścigów. Ogółem uczestniczyło w nich 311 zawodników, w tym 9 kobiet. Najmłodszym uczestnikiem cyklu był Arkadiusz Lonka (syn Jacka), najstarszym Tadeusz Zieliński.

Klasyfikacja generalna Grand Prix 2000 roku (po pięciu etapach), przedstawiała się jak niżej:

- Paulina Ogrodowicz – 1. miejsce w kategorii dziewcząt do lat 12,
- Karolina Gościej – 2. miejsce w kategorii dziewcząt do 12,
- Daria Kurek – 3. miejsce w kategorii dziewcząt do 12
- Małgorzata Tomczak – 1. miejsce w kategorii dziewcząt do 15,
- Marta Przybylska – 1. miejsce w kategorii kobiet 16-30,
- Magdalena Maciejewska – 2. miejsce w kategorii kobiet 16- 30,
- Anna Kaczmarek – 3. miejsce w kategorii kobiet do 30,
- Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii kobiet powyżej 30,
- Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców do 12,
- Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii chłopców do 12,
- Kamil Buczkowski – 3. miejsce w kategorii chłopców do 12,
- Błażej Nowakowski – 1. miejsce w kategorii chłopców do 15,
- Arkadiusz Kryszewski – 2. miejsce w kategorii chłopców do 15,
- Tomasz Nowicki – 3. miejsce w kategorii chłopców do 15,
- Bartosz Kalkstein – 1. miejsce w kategorii mężczyzn do 30,
- Mateusz Paszun – 2. miejsce w kategorii mężczyzn do 30,
- Paweł Lisiecki – 3. miejsce w kategorii mężczyzn do 30,
- Zbigniew Ogrodowicz – 1. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 30,
- Tadeusz Zieliński – 2. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 30,
- Radosław Sołtykowski – 3. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 30.

Tryumfatorom poszczególnych kategorii nagrody i puchary wręczyła burmistrz Maria Taciak. Sponsorami 24 nagród i ośmiu pucharów byli: Urząd Miasta i Gminy Września, Starostwo Powiatowe oraz Zarząd Wielkopolski TKKF Poznań.

2001

W tymże roku cykl Grand Prix Wrześni obejmował już osiem edycji. Ostatecznie klasyfikacja generalna przedstawiała się następująco:

- Karolina Gościej – 1. miejsce w kategorii dziewcząt 10-12,
- Małgorzata Tomczak – 1. miejsce w kategorii dziewcząt 13-15,
- Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii kobiet 16-30,
- Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii kobiet 31 i wyżej,
- Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców 10-12,
- Błażej Nowakowski – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 16-30,
- Mirosław Buczkowski – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 31 i powyżej,
- Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Zawodowcy do 30,
- Jacek Lonka – 2. miejsce w kategorii Zawodowcy do 30,
- Radosław Sołtykowski – 1. miejsce w kategorii Zawodowcy 31 i powyżej.
- Tadeusz Zieliński – 1. miejsce w kategorii 50 i powyżej.

W klasyfikacji ujęto tylko zawodników z Wrześni lub blisko związanych z naszym miastem. Analogicznie będzie w latach następnych.

22 września tego roku po raz pierwszy wystartował Cross Kolarzy Górskich MTB. CKG podobnie jak Grand Prix na lata wszedł do kalendarza imprez kolarskich organizowanych w naszym mieście. W imprezie brali udział nie tylko zawodnicy z Wrześni. W 2002 roku w zawodach uczestniczyła Aleksandra Dawidowicz z Koźminka – pięciokrotna mistrzyni

Polski i mistrzyni świata. Wygrała ona II Cross Kolarzy Górskich w swojej kategorii wiekowej. Swoją obecność we Wrześni zaznaczył także Maciej Paterski z Jarocina – zawodnik kadry narodowej Polski kolarzy szosowych. Uczestniczył on w IV Crossie w 2004 roku, zajmując pierwsze miejsce w kategorii dla siedemnasto- i osiemnastolatków. Na Małpim Gaju startował również Rafał Łukawski – nauczyciel wychowania fizycznego, ale przede wszystkim trener kolarstwa górskiego, związany z Puszczykowem. W 2004 roku wygrał kategorię adresowaną do mężczyzn między 30. a 40. rokiem życia.

Wyniki klasyfikacji generalnej I Crossu Kolarzy Górskich przedstawiały się jak niżej:

- Agata Ignaszak – 2. miejsce kategorii 10-12 lat,
- Paulina Ogrodowicz – 3. miejsce kategorii do 13-14,
- Dorota Czarnecka – 2. miejsce w swojej kategorii wiekowej,
- Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii powyżej 31,
- Piotr Tomczak – 4. miejsce w kategorii do lat 10,
- Arkadiusz Lonka – 2. miejsce kategorii dzieci do 10,
- Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii 10-12,
- Łukasz Lonka – 2. miejsce w kategorii 10-12,
- Kamil Buczkowski – 3. miejsce w kategorii 10-12,
- Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii 16-20,
- Radosław Sołytkowski – 3. miejsce w kategorii mężczyzn 31-40,
- Radosław Lonka – 2. miejsce kategorii mężczyzn 21-30,
- Piotr Wojciński – 4. miejsce w swojej kategorii wiekowej.

2002

Klasyfikacja generalna II Crossu Kolarzy Górskich MTB rozegranego 5 października:

- Agata Ignaszak – 3. miejsce w kategorii dziewcząt 10-12,
- Małgorzata Tomczak – 3. miejsce w kategorii dziewcząt 13-15,
- Dorota Czarnecka – 3. (2.) miejsce w kategorii kobiet 16-31,
- Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii kobiet powyżej 31,
- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców do lat 10,
- Łukasz Lonka – 1. miejsce w kategorii chłopców 10-12,
- Kamil Buczkowski – 2. miejsce w kategorii chłopców 10-12,
- Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców 13-15,
- Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 19-20,
- Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii mężczyzn 21-30,
- Wojciech Przybylski – 3. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 31.
- Przemysław Filipek – 6. miejsce w swojej kategorii wiekowej.

Klasyfikacja generalna Grand Prix Wrześni w roku 2002 przedstawiała się jak niżej:

- Małgorzata Tomczak – 1. miejsce w kategorii dziewcząt 13-15,
- Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii kobiet 16-30,
- Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii kobiet powyżej 31,
- Kamil Buczkowski – 1. miejsce w kategorii chłopców 10-12,
- Grzegorz Tomczak 1. miejsce w kategorii chłopców 13-15,
- Błażej Nowakowski – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 16-30,
- Mirosław Buczkowski – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 31-50,

- Tadeusz Zieliński – 1. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 51,
- Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii w kategorii Zawodowcy do 30,
- Jacek Lonka – 2. miejsce w kategorii w kategorii Zawodowcy do 30,
- Radosław Sołykowski – 1. miejsce w kategorii Zawodowcy powyżej 30.

2003

III Cross Kolarzy Górskich MTB (4 października). Klasyfikacja generalna:

- Olga Ostrowska – 10. (8.) miejsce w kategorii dziewcząt i chłopców do 10,
- Ada Ignaszak – 4. miejsce w kategorii dziewcząt 10-12,
- Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii dziewcząt 13-15,
- Róża Jedynak – 3. miejsce w kategorii dziewcząt 13-15,
- Paula Gut – 5. miejsce w kategorii kobiet 16-30,
- Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii kobiet od 30. roku życia,
- Małgorzata Gołębiowska – 2. miejsce w kategorii kobiet powyżej 30,
- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii dziewcząt i chłopców do 10,
- Patryk Buczkowski – 3. miejsce w kategorii dziewcząt i chłopców do 10,
- Arkadiusz Lonka – 4. miejsce w kategorii chłopców 10-12,
- Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców 13-15,
- Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii chłopców 13-15,
- Łukasz Lonka – 3. miejsce w kategorii chłopców 13-15,
- Tomasz Juszcak – 7. miejsce w kategorii chłopców 16-18,
- Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 19-22,
- Tomasz Woś – 3. miejsce w kategorii mężczyzn 19-22,
- Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii mężczyzn 23-29,
- Tomasz Miara – 10. miejsce w kategorii mężczyzn 30-40,
- Andrzej Filipek – 5. miejsce w kategorii mężczyzn 41-50,
- Andrzej Staszak – 3. miejsce w kategorii mężczyzn 51-60,
- Tadeusz Zieliński – 1. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 60. roku życia,
- Piotr Wojciński – 4. miejsce w swojej kategorii wiekowej.

2004

IV Cross Kolarzy Górskich MTB (2 października). Wrześnianie, zwycięzcy, wraz z kategoriami:

- Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii kobiet powyżej 31 lat,
- Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii dziewcząt 13-15,
- Patrycja Maciejewska – 5. miejsce w swojej kategorii wiekowej,
- Szczepan Łatas – 1. miejsce w kategorii chłopców do 10 lat,
- Łukasz Lonka – 1. miejsce w kategorii chłopców 13-14,
- Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców 15-16,
- Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 19-22,
- Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 23-29,
- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców 10-12,
- Kamil Buczkowski – 5. miejsce w swojej kategorii wiekowej,

- Tadeusz Zieliński – 2. miejsce w swojej kategorii wiekowej,
- Przemysław Filipek – 3. miejsce w swojej kategorii wiekowej,
- Eryk Ostrowski – 4. miejsce w swojej kategorii wiekowej,
- Piotr Wojciński – 4. miejsce w swojej kategorii wiekowej.

Grand Prix Wrześni 2004. Klasyfikacja końcowa w poszczególnych kategoriach:

- Olga Ostrowska – 1. miejsce w kategorii dziewcząt 10-12,
- Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii dziewcząt 13-15,
- Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii kobiet powyżej 31,
- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców 10-12,
- Szczepan Łatas – 1. miejsce w kategorii dzieci do 10,
- Kamil Buczkowski – 1. miejsce w kategorii chłopców 13-15,
- Krzysztof Maciejewski – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 16-31,
- Tomasz Czarnecki – 1. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 31,
- Błażej Kaczmarek – 2. miejsce, powyżej 31,
- Tadeusz Zieliński – 1. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 50,
- Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Zawodowcy do 31,
- Radosław Sołytkowski – 1. miejsce w kategorii Zawodowcy powyżej 31,
- Przemysław Filipek – 3. miejsce w swojej kategorii wiekowej
- Eryk Ostrowski – 3. miejsce w swojej kategorii wiekowej

2005

V Cross MTB w Małpim Gaju. Wyniki wrzeńnian w poszczególnych kategoriach:

- Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii Juniorki,
- Małgorzata Gołębiowska – 2. miejsce kategorii Masters
- Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci,
- Kacper Grajek – 2. miejsce w kategorii Dzieci,
- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik Młodszy,
- Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy,
- Kamil Buczkowski – 2. miejsce w kategorii Junior Młodszy,
- Krzysztof Maciejewski – 1. miejsce w kategorii Junior,
- Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior,
- Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita,
- Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita,

Grand Prix „Wrześni 2005 – Paczka Śliwek”, klasyfikacja generalna cyklu:

- Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii dziewcząt 13-15,
- Patrycja Maciejewska – 2. miejsce w swojej kategorii wiekowej,
- Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii kobiet powyżej 31,
- Kamil Buczkowski – 1. miejsce w kategorii chłopców 13-15,
- Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Zawodowcy
- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców 10-12,
- Jacek Maciejewski – 2. miejsce w swojej kategorii wiekowej,
- Damian Maciejewski – 2. miejsce w swojej kategorii wiekowej,
- Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii dzieci
- Przemysław Filipek – 3. miejsce w swojej kategorii wiekowej,

- Adam Grzymisławski – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 16-30,
- Błazej Kaczmarek – 1. miejsce w kategorii mężczyźni 31-50,
- Andrzej Filipek – 1. miejsce w kategorii Zawodowcy powyżej 31,
- Tadeusz Zieliński – 1. miejsce w w kategorii mężczyzn powyżej 51,

2006

W tym roku odbyły się Pierwsze Sztafetowe Mistrzostwa Powiatu Szkół w Kolarstwie Górskim. Zawody rozegrano 19 maja na torze w Małpim Gaju. W kategorii szkół podstawowych zwyciężyła pięcioosobowa drużyna Samorządowej Szkoły Podstawowej nr 1. W rywalizacji szkół ponadgimnazjalnych zwyciężyła drużyna z Liceum Ogólnokształcącego im Henryka Sienkiewicza, na drugiej pozycji uplasowała się drużyna Zespołu Szkół Politechnicznych (w jej gronie startował Grzegorz Tomczak), na trzecim miejscu Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących przy ulicy Kaliskiej. Czwarte miejsce zdobyła druga drużyna ZSTiO z oddziału przy ulicy Gnieźnieńskiej.

W imprezie tej uczestniczyli zawodnicy, jakich później spotykamy na torach MTB w całej Polsce. Należeli do nich: Piotr Tomczak, Kamil Buczkowski, Damian Maciejewski i Przemysław Filipek. Ich obecność została podsumowana następującymi zapisami na dyplomach:

- Piotr Tomczak – 1. miejsce w I Mistrzostwach Powiatu Wrzesińskiego w Kolarstwie Górskim – wyścig sztafetowy szkół podstawowych, Września.

- Kamil Buczkowski – 1. miejsce w I Mistrzostwach Powiatu Wrzesińskiego w Kolarstwie Górskim – wyścig sztafetowy gimnazjów.

- Damian Maciejewski – 1. miejsce w I Mistrzostwach Powiatu Wrzesińskiego w Kolarstwie Górskim – wyścig sztafetowy gimnazjów.

- Przemysław Filipek – 1. miejsce w I Mistrzostwach Powiatu Wrzesińskiego w Kolarstwie Górskim – wyścig sztafetowy szkół ponadgimnazjalnych.

VI Cross MTB we Wrześni (7 października 2006) o „Janosikowe Ciupagi”. W imprezie uczestniczyło 192 zawodniczek i zawodników z całej Polski, co stanowiło rekord frekwencji na dorocznym Crossie. Wyniki klasyfikacji generalnej:

- Małgorzata Gołębiowska – 2. miejsce w kategorii Masters,

- Agata Ignaszak – 2. miejsce w kategorii Junior,

- Patrycja Maciejewska – 3. miejsce w kategorii Młodziczki,

- Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci,

- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Żacy,

- Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita,

- Krzysztof Maciejewski – 1. miejsce w kategorii Junior,

- Kamil Buczkowski – 2. miejsce w kategorii Junior Młodszy,

- Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w swojej kategorii wiekowej,

- Damian Maciejewski – 5. miejsce w swojej kategorii wiekowej,

- Przemysław Filipek – 3. miejsce w swojej kategorii wiekowej.

Październik 2006 roku. Wyniki klasyfikacji generalnej Grand Prix o Paczkę Śliwek.

- Patrycja Maciejewska – 1. miejsce w kategorii dziewcząt 13-15,

- Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii kobiet 16-30,

- Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii dzieci,

- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopcy 10-12,
- Kamil Buczkowski – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 16-30,
- Bartosz Losa – 2. miejsce w kategorii mężczyzn 16-30,
- Damian Maciejewski – 3. miejsce w kategorii mężczyzn 16-30,
- Krzysztof Maciejewski – 1. miejsce w kategorii Zawodowcy do 30,
- Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii Zawodowcy do 30
- Andrzej Filipek – 1. miejsce w kategorii Zawodowcy 30 i więcej,
- Błażek Kaczmarek – 2. miejsce w kategorii Zawodowcy 30 i więcej,
- Tomasz Miara – 2. miejsce w kategorii Zawodowcy 30 i więcej,
- Jacek Maciejewski – 3. miejsce w kategorii Zawodowcy 30 i więcej.

2007

Na 11 listopada 2007 roku przypadał ostatni wyścig z cyklu Grand Prix. Klasyfikacja końcowa cyklu Grand Prix o Paczkę Śliwek przedstawiała się następująco:

- Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii kobiet 16-30,
- Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii kobiet powyżej 31,
- Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii dzieci do 10,
- Kacper Grajek – 1. miejsce w kategorii chłopców 10-12,
- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców 13-15,
- Kamil Buczkowski – 1. miejsce w kategorii chłopców 16-30,
- Błażek Kaczmarek – 1. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 31,
- Tomasz Urbanowicz – 1. miejsce w kategorii Zawodowcy powyżej 31.

Wyniki klasyfikacji końcowej Crossu Kolarzy Górskich:

- Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii Masters
- Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w swojej kategorii wiekowej
- Kamil Buczkowski – 2. miejsce w swojej kategorii wiekowej
- Piotr Tomczak – 1. miejsce w swojej kategorii wiekowej
- Andrzej Filipek – 5. miejsce w swojej kategorii wiekowej
- Eryk Ostrowski – 1. miejsce w swojej kategorii wiekowej

2008

Na 28 września przypadała kolejna, VIII edycja Crossu Kolarzy Górskich. Zwycięzcy (wrześnianie) wraz z kategoriami:

- Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii Open Masters, rocznik 1978 i starsze,
- Małgorzata Gołębiowska – 2. miejsce w kategorii Masters II,
- Krzysztof Maciejewski – 1. miejsce w kategorii Elita,
- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik,
- Tadeusz Zieliński – 2. miejsce w swojej kategorii wiekowej,
- Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w swojej kategorii wiekowej,
- Przemysław Filipek – 4. miejsce w swojej kategorii wiekowej,
- Radosław Lonka – 2. miejsce w swojej kategorii wiekowej.

Klasyfikacja końcowa Grand Prix Wrześni o Paczkę Śliwek. Ostatni wyścig rozegrano 9 listopada. Klasyfikacja generalna cyklu:

- Dorota Czarnecka 1. miejsce w kategorii kobiet 31-50,
- Małgorzata Gołębiowska 2. miejsce w kategorii kobiet 31-50,
- Adrian Tomczak – 1. miejsce w kategorii dzieci do 10,
- Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii chłopców 10-12,
- Bartosz Zaworski – 2. miejsce w kategorii chłopców 10-12,
- Mateusz Witasik – 1. miejsce w kategorii chłopców 13-15,
- Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii chłopców 13-15,
- Kacper Grajek – 3. miejsce w kategorii chłopców 13-15,
- Oskar Michalak – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 16-30,
- Rafał Michalak i Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii mężczyźni 16-30,
- Tomasz Miara – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 31-50,
- Błażej Kaczmarek – 3. miejsce w kategorii mężczyzn 31-50,
- Tomasz Urbanowicz – 2. miejsce w kategorii mężczyzn 31-50,
- Błażej Kaczmarek i Tomasz Czarnecki – 3. miejsce w kategorii mężczyzn 31-50,
- Wojciech Przybylski – 1. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 51.

2009

W IX Crossie MTB uczestniczyło 163 zawodników, nie tylko z Wrześni, ale między innymi z Poznania, Jarocina czy Złotowa. Klasyfikacja końcowa przedstawiała się jak niżej:

- Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii Elita Kobiet.
- Dorota Czarnecka – 2. miejsce w kategorii Masters
- Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii Masters
- Kacper Urbanowicz – 1. miejsce w kategorii Super Amator,
- Bartosz Zaworski – 1. miejsce w kategorii Żacy,
- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy,
- Krzysztof Maciejewski – 1. miejsce w kategorii Elita,
- Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita,
- Wojciech Ratajczak – 5. miejsce w swojej kategorii wiekowej
- Andrzej Filipek – 5. miejsce w swojej kategorii wiekowej
- Przemysław Filipek – 4. miejsce w swojej kategorii wiekowej
- Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii Żacy

X Jubileuszowy cykl Grand Prix Wrześni „Paczka Śliwek”:

- Dorota Jankowiak – 1. miejsce w kategorii Dzieci do lat 10,
- Bartosz Zaworski – 1. miejsce w kategorii Chłopcy 10-12,
- Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii Chłopcy 10-12,
- Sebastian Jankowiak – 3. miejsce w kategorii Chłopcy 10-12,
- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Chłopcy 13-15,
- Jakub Zaworski – 2. miejsce w kategorii Chłopcy 13-15,
- Adam Frątczak – 3. miejsce w kategorii Chłopcy 13-15,
- Rafał Michalak – 1. miejsce w kategorii Mężczyźni 16-30,
- Bartosz Banasik – 2. miejsce w kategorii Mężczyźni 16-30,
- Michał Głowczewski – 3. miejsce w kategorii Mężczyźni 16-30,
- Radosław Hulewicz – 1. miejsce w kategorii Mężczyźni 31-50,
- Błażej Kaczmarek – 2. miejsce w kategorii Mężczyźni 31-50,

- Andrzej Zaworski – 3. miejsce w kategorii Mężczyźni 31-50,
- Marek Zaworski – 1. miejsce w kategorii Mężczyźni 51 i starsi,
- Wojciech Ratajczak – 2. miejsce w kategorii Mężczyźni 51 i starsi,
- Wojciech Przybylski – 3. miejsce w kategorii Mężczyźni 51 i starsi
- Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii Kobiety 16-30,
- Agnieszka Lewandowska – 2. miejsce w kategorii Kobiety 16-30,
- Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii Kobiety 31-50.

2010

Mistrzostwa Wrześni w MTB XC. W nazwie zawodów pojawia się XC – międzynarodowa kategoria określająca stopień trudności w kolarstwie górskim. Klasyfikacja generalna zawodów przedstawiała się następująco:

- Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii kobiet,
- Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii dzieci 10-12,
- Mateusz Taszarek – 1. miejsce w kategorii dzieci 13-15,
- Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 16-20,
- Rafał Michalak – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 21-30,
- Radosław Hulewicz – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 31-40,
- Andrzej Zaworski – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 41-50,
- Zbigniew Ogrodowicz – 1. miejsce w kategorii mężczyzn 51-60,
- Wojciech Ratajczak 1. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 61 lat.

W 2010 roku nie odbył się X jubileuszowy cross kolarzy górskich. Impreza została przesunięta na rok 2011 (2 października).

Rozdział VII

Wyniki wrzesińskich zawodników w zawodach rozgrywanych poza Wrześnią.

W Wielkopolsce zawodnicy wrzesińscy startowali w regionalnych zawodach, spośród których należy wymienić te o mistrzostwo Ziemi Wągrowieckiej, Kalisza, Jarocina, Żerkowa, miast rejonu śremskiego, Złotowa, Leszna, Gniezna, Wielunia i Poznania. Patronatami tych imprez były głowy miast – burmistrzowie czy wójtowie, jak również posłowie na Sejm RP. Część z wyżej wymienianych wyścigów zaliczana była do klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule.

Po startach we Wrześni czy na trasach wielkopolskich zawodnicy z Wrześni zaczęli uczestniczyć w Bike Maratonach organizowanych na terenie całego kraju, z przewagą jednak jego południowej części. W Polsce najbardziej prestiżowe maratony organizowane są przez Grzegorza Golonko, Macieja Grabka i Czesława Langa.

Niniejszy rozdział podzielony jest na lata – od 1998 do 2010. W obrębie lat wyniki pogrupowane są według kolejności alfabetycznej nazwisk zawodników. W odniesieniu do nazwisk w pierwszej kolejności wymienione są rezultaty uzyskiwane w Bike Maratonach – najbardziej prestiżowych zawodach. Po nich pozostałe wyniki w kolejności chronologicznej. Za nimi wyniki, bez podania daty dziennej i miesięcznej rozgrywania zawodów. Część wyników zamykają klasyfikacje końcowe.

Niekiedy w nawiasach występują dwa wyniki lub – sporadycznie, ale również – dwie daty. Dzieje się tak z przyczyny niezgodności w źródłach wiedzy, najczęściej zaś za sprawą rozbratu między danymi, jakie występują na dyplomach, a tymi, jakie można uzyskać w komunikatach końcowych opublikowanych w internecie – na stronach organizatorów wyścigu. W doświadczenia wiem, że i na dyplomach, i w komunikatach internetowych występują błędy, zatem stawać po stronie jednego czy drugiego źródła jest dość ryzykowne.

W rozdziale tym nie przedstawiam wszystkich wyników, ale tylko część z nich. Niemniej jednak na podstawie wymienionych tu rezultatów nieliczni czytelnicy tej publikacji będą mieli wyobrażenie co do osiągnięć wrzesińskich kolarzy, albo raczej sportowców amatorów jeżdżących na rowerach.

1998

Radosław Lonka – 9. miejsce w kategorii Senior w Pucharze Wielkopolski pod patronatem Wydziału Kultury Fizycznej i Sportu Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu, Poznań – Malta, 28 sierpnia.

Dorota Sołykowska – 5. miejsce w kategorii Senior w klasyfikacji generalnej III Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim, Poznań – Malta SKI, 10 maja.

Radosław Sołykowski – 3. miejsce w kategorii Senior w klasyfikacji generalnej III Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim, Poznań – Malta SKI, 10 maja.

1999

Radosław Lonka – 17. miejsce w kategorii Senior, Puchar Wielkopolski pod patronatem Wydziału Kultury Fizycznej i Sportu Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu, Cytadela 99, 21 marca.

Radosław Lonka – 4. miejsce w kategorii Junior w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Lasek Winiarski, listopad.

Radosław Lonka – 4. miejsce w kategorii Junior w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, listopad.

Radosław Lonka – 4. miejsce w kategorii Junior, Puchar MTB Servisco, Poznań.

Zbigniew Ogrodowicz – 6. miejsce w Pucharze Wielkopolski Family Cup, Poznań, Malta, 29 sierpnia.

Zbigniew Ogrodowicz – 27. miejsce w finale Mistrzostw Polski Amatorów w Kolarstwie Górskim, Poznań – Malta, 4-5 września.

Zbigniew Ogrodowicz – 4. miejsce w kategorii Masters w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Lasek Winiarski, listopad.

Wojciech Przybylski – 8. miejsce w klasyfikacji Weteranów Starszych w IV Pucharze Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, zaliczanym do eliminacji Mistrzostw Polski Amatorów w Kolarstwie Górskim (na dystansie 15 kilometrów), Poznań – Malta, 29 sierpnia.

Wojciech Przybylski – 5. miejsce w kategorii Masters w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Lasek Winiarski, listopad.

Radosław Sołtykowski – 3. (6.) miejsce w kategorii mężczyzn do 35 lat w II Mistrzostwach Polski Lekarzy w Kolarstwie Górskim, Żywiec, 4 września.

Andrzej Staszak – 3. miejsce w kategorii Masters w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Lasek Winiarski, listopad.

Andrzej Staszak – 3. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 35 lat w VI Mistrzostwach Miasta Kalisza w Kolarstwie Górskim, Kalisz, 24 października.

2000

Radosław Lonka – 14. (13.) miejsce w kategorii Elita w wyścigu na dystansie 22 km (z czasem 1:23:20 h) w Dziewiczej Górze pod Czerwonakiem, zaliczanym do Pucharu MTB Servisco, 26 marca.

Radosław Lonka – 8. miejsce w kategorii Elita w wyścigu zaliczanym do Pucharu MTB Servisco, 16 kwietnia.

Radosław Lonka – 7. miejsce w kategorii Elita w Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim Amatorów, Puszczykowo, 8 kwietnia.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Orlik i tytuł mistrza Wielkopolski w Mistrzostwach Województwa Wielkopolskiego i Lubuskiego w Kolarstwie Górskim, zaliczanych do V Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim, Poznań Malta, 21 maja.

Radosław Lonka – 4. miejsce w kategorii Orlik w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem, 1 maja.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii F w V Pucharze Wielkopolski w Kolarstwie Górskim Family Cup, zaliczanym do V Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim 2000, Poznań, 21 maja.

Radosław Lonka – 1. miejsce w Otwartych Mistrzostwach Miast Regionu Śremskiego w Kolarstwie Górskim z okazji Dni Śremu, Śrem, 10 czerwca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Orlik w Otwartych Mistrzostwach Ziemi Jaro-
cińskiej w Kolarstwie Górskim, Jarocin, 10 września.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii 19-35 lat w VII Mistrzostwach Miasta Kalisza
w Kolarstwie Górskim, Kalisz, 29 października.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita w VII Międzynarodowych Mistrzostwach
Kalisza.

Radosław Lonka – 8. miejsce w kategorii Elita w klasyfikacji generalnej Pucharu MTB
Servisco.

Radosław Lonka – 1. miejsce i tym samym tytuł mistrza Wielkopolski w kategorii Orlik
w klasyfikacji generalnej Family Cup 2000.

Zbigniew Ogrodowicz – 215. miejsce w Maratonie w ramach IV Festiwalu Rowerowe-
go Żywiec Bike Action 2000, Szklarska Poręba, 19-20 sierpnia.

Zbigniew Ogrodowicz – 15. miejsce w kategorii Masters II w wyścigu zaliczanym do Pu-
charu MTB Servisco na dystansie 22 km, w Dziewiczej Górze pod Czerwonakiem, 26 marca.

Zbigniew Ogrodowicz – 14. miejsce w kategorii Masters w finale V Amatorskich Mi-
strzostw Polski w Kolarstwie Górskim, Szczyrk, 2-3 kwietnia.

Zbigniew Ogrodowicz – 8. miejsce w kategorii 41 lat i powyżej w Otwartych Mistrzo-
stwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim Amatorów, Puszczykowo, 8 kwietnia.

Zbigniew Ogrodowicz – 6. miejsce w kategorii Masters w Mistrzostwach Wojewódz-
twa Wielkopolskiego i Lubuskiego w Kolarstwie Górskim, zaliczanych do V Amatorskich
Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim, Poznań – Malta, 21 maja.

Zbigniew Ogrodowicz – 12. miejsce w kategorii Masters II w Pucharze MTB Servisco,
II edycja, Dziewicza Góra, 16 kwietnia.

Zbigniew Ogrodowicz – 10. miejsce w kategorii Masters II w Pucharze MTB Servisco,
Dziewicza Góra, III edycja, 18 czerwca.

Zbigniew Ogrodowicz – 12. miejsce w kategorii Masters II w Pucharze MTB Servisco,
Dziewicza Góra, IV edycja, 24 września.

Zbigniew Ogrodowicz – 12. miejsce w kategorii Masters II w klasyfikacji generalnej
Pucharu MTB Servisco 2000.

Zbigniew Ogrodowicz – 6. miejsce w kategorii Masters w klasyfikacji generalnej Fami-
ly Cup 2000 – Wielkopolska.

Wojciech Przybylski – 11. miejsce w kategorii Masters II w wyścigu zaliczanym do
Pucharu MTB Servisco na dystansie 22 km (z czasem 1:14:30 h) w Dziewiczej Górze pod
Czerwonakiem, 26 marca.

Wojciech Przybylski – 18. miejsce w kategorii Masters w finale V Amatorskich Mi-
strzostw Polski w Kolarstwie Górskim, Szczyrk, 2-3 kwietnia.

Wojciech Przybylski – 10. miejsce w kategorii wiekowej 41 lat i powyżej w Otwartych
Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim Amatorów, Puszczykowo, 8 kwietnia.

Wojciech Przybylski – 4. miejsce w kategorii Masters w Mistrzostwach Wojewódz-
twa Wielkopolskiego i Lubuskiego w Kolarstwie Górskim zaliczane do V Amatorskich
Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim, Poznań – Malta, 21 maja.

Wojciech Przybylski – 20. miejsce w kategorii Masters II w Pucharze MTB Servisco,
Dziewicza Góra, III edycja, 18 czerwca.

Wojciech Przybylski – 14. miejsce w kategorii Masters II w Pucharze MTB Servisco, Dziewicza Góra, IV edycja, 24 września.

Wojciech Przybylski – 14. miejsce w kategorii Masters II w klasyfikacji generalnej Pucharu MTB Servisco

Wojciech Przybylski – 4. miejsce w kategorii Masters w klasyfikacji generalnej Family Cup 2000 – Wielkopolska.

Wojciech Przybylski – 6. miejsce w kryterium ulicznym w Poznaniu.

Wojciech Ratajczak – 12. miejsce w kategorii Masters II w wyścigu zaliczanym do Pucharu MTB Servisco na dystansie 22 km (z czasem 1:15:30 h) w Dziewiczej Górze pod Czerwonakiem, 26 marca.

Wojciech Ratajczak – 13. miejsce w kategorii Masters w finale V Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim, Szczyrk, 2-3 kwietnia.

Wojciech Ratajczak – 9. miejsce w kategorii wiekowej 41 i powyżej w Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim Amatorów, Puszczykowo, 8 kwietnia.

Wojciech Ratajczak – 19. miejsce w kategorii Masters II w wyścigu o Puchar MTB Servisco, II edycja, Dziewicza Góra, 16 kwietnia.

Wojciech Ratajczak – 8. miejsce w kategorii Masters w Mistrzostwach Województwa Wielkopolskiego i Lubuskiego w Kolarstwie Górskim, zaliczanych do V Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim, Poznań – Malta, 21 maja.

Wojciech Ratajczak – 6. miejsce w Otwartych Mistrzostwach Miast Regionu Śremskiego w Kolarstwie Górskim z okazji Dni Śremu, Śrem, 10 czerwca.

Wojciech Ratajczak – 11. miejsce w kategorii Masters II w Pucharze MTB Servisco, Dziewicza Góra, III edycja, 18 czerwca.

Wojciech Ratajczak – 11. miejsce w kategorii Masters II w Pucharze MTB Servisco, Dziewicza Góra, IV edycja, 24 września.

Wojciech Ratajczak – 11. miejsce w kategorii Masters II w klasyfikacji generalnej Pucharu MTB Servisco.

Wojciech Ratajczak – 8. miejsce w kategorii Masters w klasyfikacji generalnej Family Cup 2000 – Wielkopolska.

Wojciech Ratajczak – 6. miejsce w kategorii Masters w VII Międzynarodowych Mistrzostwach Kalisza.

Radosław Sołtykowski – 12. miejsce w kategorii Masters III edycji Pucharu MTB Servisco, Dziewicza Góra, 18 czerwca.

Radosław Sołtykowski – 14. miejsce w kategorii Masters I w klasyfikacji generalnej Pucharu MTB Servisco 2000.

Andrzej Staszak – 6. miejsce w kategorii Masters II w wyścigu zaliczanym do Pucharu MTB Servisco na dystansie 22 km (z czasem 1:12:55 h) w Dziewiczej Górze pod Czerwonakiem, 26 marca.

Andrzej Staszak – 5. miejsce w kategorii wiekowej 41 i powyżej w Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim Amatorów, Puszczykowo, 8 kwietnia.

Andrzej Staszak – 7. miejsce w kategorii Masters w Mistrzostwach Województwa Wielkopolskiego i Lubuskiego w Kolarstwie Górskim, zaliczanych do V Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim, Poznań Malta, 21 maja.

Andrzej Staszak – 7. miejsce w kategorii Masters II w Pucharze MTB Servisco, Dziewicza Góra, III edycja, 18 czerwca.

Andrzej Staszak – 11. (13.) miejsce w Szosowych Mistrzostwach Polski w kolarstwie Masters 2000, Kołobrzeg, 1-2 lipca.

Andrzej Staszak – 10. miejsce w kategorii Masters II w Pucharze MTB Servisco, Dziewiczka Góra, IV edycja, 24 września.

Andrzej Staszak – 2. miejsce w klasie II M w jeździe indywidualnej na czas na dystansie 13,5 km (z czasem 22:12,46 min), 1 października, Tor Poznań.

Andrzej Staszak – 2. miejsce i tytuł wicemistrza Wielkopolski w kolarstwie szosowym w jeździe indywidualnej na czas, Poznań.

Andrzej Staszak – 2. miejsce w Challengu Masters 2000 PTC w wyścigach na szosie.

Andrzej Staszak – 5. miejsce w kategorii Masters w VII Międzynarodowych Mistrzostwach Kalisza.

Andrzej Staszak – 10. miejsce w kategorii Masters II w klasyfikacji generalnej Pucharu MTB Servisco

Andrzej Staszak – 7. miejsce w kategorii Masters w klasyfikacji generalnej Family Cup 2000.

Grzegorz Tomczak – 4. miejsce w kategorii Junior w VII Międzynarodowych Mistrzostwach Kalisza.

2001

Sebastian Gonet – 44. miejsce (z czasem 1:43:50 h) w XI wyścigu w Kolarstwie Górskim „Na Śnieżkę” o Puchar Burmistrza Miasta Karpacza (na dystansie 16 kilometrów), Karpacz, 4 sierpnia.

Przemysław Filiation – 8. miejsce w kategorii Młodzik w Wielkopolskim Rajdzie Rowowym, Wągrowiec, 13-14 października.

Jacek Lonka – 9. miejsce w kategorii Junior (czas 1:50:44 h) w wyścigu MTB Cross Servisco, 13 maja.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Junior, Wielkopolskie Ściganie, Kalisz, 9 czerwca.

Jacek Lonka – 4. miejsce w kategorii Junior, Otwarte Mistrzostwa Miast Regionu Śremskiego w Kolarstwie Górskim, Śrem, 10 czerwca.

Jacek Lonka – 2. miejsce w kategorii Junior w II Otwartych Mistrzostwach w Kolarstwie Górskim o Puchar Ziemi Jarocińskiej, Jarocin, 16 czerwca.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Junior w Mistrzostwach Wielkopolski i Województwa Lubuskiego (Family Cup), Nędzrzew, 21 lipca.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Juniorów w II Otwartych Amatorskich Mistrzostwach Gniezna, Gniezno, 15 września.

Jacek Lonka – 4. miejsce w kategorii E – Junior Starszy – w Finale VI Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup, Tarnów, 8-9 września.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Junior, Otwarte Mistrzostwa Śremu w Kolarstwie Górskim, Jarosławki, 16 września.

Jacek Lonka – 3. miejsce w kategorii Junior, Wielkopolski Rodzinny Weekend Rowowy, Finał sezonu 2001, Wągrowiec, 13-14 października.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii roczników 1983-1985 w VIII Otwartych Mistrzostwach Miasta Kalisza w Kolarstwie Górskim, Lasek Winiarski, 28 października.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita w Memoriale Zdzisława Sitka, Poznań, 11 marca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii 19-35 lat w wyścigu na otwarcie sezonu 2001 w Kolarstwie Górskim, Kalisz, 25 marca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Orlik w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem, 1 maja.

Radosław Lonka – 13. miejsce w kategorii Elita w wyścigu MTB Cross Servisco, 13 maja.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita w Wyścigu Kolarskim na Rowerach Górskich Wągrowiec MTB 2001, Wągrowiec, 3 czerwca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Senior w wyścigu Wielkopolskie Ściganie, Kalisz, 9 czerwca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita w Otwartych Mistrzostwach Miast Regionu Śremskiego w Kolarstwie Górskim, Śrem, 10 czerwca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Orlik w II Otwartych Mistrzostwach w Kolarstwie Górskim o Puchar Ziemi Jarocińskiej, Jarocin, 16 czerwca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Senior w Grand Prix Włocławka, Włocławek, 23 czerwca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w Minitriathlonie Chyckińskim, Chycina, 16 lipca. Jedną z konkurencji imprezy była jazda na rowerze.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii F – Orlik – w Mistrzostwach Wielkopolski i Województwa Lubuskiego, Nędzrzew, 21 lipca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii F – Orlik – w finale VI Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup, Tarnów, 8-9 września 2001.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita w II Otwartych Mistrzostwach Gniezna w Kolarstwie Górskim, Gniezno, 15 września.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim „Dożynkowe Ściganie”, Jarosławki, 16 września.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Wielkopolski Rodzinny Weekend Rowowy, finał sezonu 2001, Wągrowiec, 13-14 października.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii 19-35 lat w VIII Otwartych Mistrzostwach Miasta Kalisza w Kolarstwie Górskim, Lasek Winiarski, 28 października.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Orlik w Mistrzostwach Wielkopolski i Województwa Lubuskiego w Kolarstwie Górskim w Nędzarszewie k. Kalisza. Po raz czwarty R. Lonka sięgnął po tytuł mistrza Wielkopolski.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Senior w II Otwartych Amatorskich Mistrzostwach Gniezna, Gniezno, 15 września.

Radosław Lonka – 2. miejsce i tytuł wicemistrza Polski w Kolarstwie Górskim w kategorii 19-23 lat.

Zbigniew Ogrodowicz – 9. miejsce w kategorii Masters II w wyścigu MTB Cross Servisco, 13 maja.

Zbigniew Ogrodowicz – 4. miejsce w kategorii Masters w Pucharze Ziemi Jarocińskiej, Jarocin, 16 czerwca.

Zbigniew Ogrodowicz – 7. miejsce w kategorii Masters w Euro Eco Crossie, 7 lipca.

Zbigniew Ogrodowicz – 2. miejsce w kategorii Masters II w Pucharze Wielkopolski Family Cup, Nędzrzew, 21 lipca.

Zbigniew Ogrodowicz – 35. miejsce (na dystansie 16 kilometrów, z czasem 1:32:56 h) w XI wyścigu w Kolarstwie Górskim „Na Śnieżkę” o Puchar Burmistrza Miasta Karpacza, Karpacz, 4 sierpnia.

Zbigniew Ogrodowicz – 16. miejsce w Amatorskich Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup 2001, Tarnów, 8-9 września.

Zbigniew Ogrodowicz – IX w kategorii Masters (czas 1:07:03 h) w Cross Country „Michałki 2001”, Wieleń – Dębogóra, 29 września.

Zbigniew Ogrodowicz – 5. miejsce w kategorii Masters II w Wielkopolskim Rajdzie Rowerowym, Wągrowiec, 13-14 października.

Wojciech Przybylski – 41. miejsce (czas 1:39:07 h) w XI wyścigu w Kolarstwie Górskim „Na Śnieżkę” o Puchar Burmistrza Miasta Karpacza (na dystansie 16 kilometrów), Karpacz, 4 sierpnia.

Wojciech Ratajczak – 14. miejsce w kategorii Masters (czas 1:14:50 h) w Cross Country „Michałki 2001”, Wieleń – Dębogóra, 29 września.

Radostaw Sołtykowski – 11. miejsce w kategorii Masters I w wyścigu MTB Cross Sevisco, 13 maja.

Radostaw Sołtykowski – 16. miejsce w kategorii Masters (na dystansie 16 kilometrów, z czasem 1:20:17 h) w XI wyścigu w Kolarstwie Górskim „Na Śnieżkę” o Puchar Burmistrza Miasta Karpacza, Karpacz, 4 sierpnia.

Andrzej Staszak – 9. miejsce w klasie III A na Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Przełajowym Masters, 18 marca, Chojnów.

Andrzej Staszak – 3. miejsce w Kolarskim Challenge Wielkopolski 2001 w kolarstwie szosowym, PTC Masters.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii klasy V w IV Koźminieckim Wyścigu Przełajowym na Rowerach Górskich o Puchar Wójta Gminy Koźminek, Koźminek, 7 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii dzieci od 11 do 12 lat w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem, 1 maja.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Młodzik w Wyścigach Kolarskich na Rowach Górskich Wągrowiec MTB 2001, Wągrowiec, 3 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Dzieci w zawodach w Kolarstwie Górskim Wielkopolskie Ściganie, Kalisz, 9 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Młodzik w Otwartych Mistrzostwach Miast Regionu Śremskiego w Kolarstwie Górskim, Śrem, 10 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Dzieci w II Otwartych Mistrzostwach w Kolarstwie Górskim o Puchar Ziemi Jarocińskiej, Jarocin, 16 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii 12-13 lat w Grand Prix Włocławka, Włocławek, 23 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w II Grand Prix MTB Amatorów o Puchar Burmistrza Miasta Wąbrzeźno, Wąbrzeźno, 8 lipca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii B w Mistrzostwach Wielkopolski i Lubuskiego, Nęderzew, 21 lipca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Żak w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim „Dożynkowe Ściganie”, Jarosławki, 16 września.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w Wyścigu Kolarskim Cross Country, Wieleń – Dębogóra, 29 września.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w Otwartych Mistrzostwach Chodzieży w Kolarstwie Górskim pod patronatem przewodniczącego Stowarzyszenia Gmin Ziemi Chodzieskiej, Chodzież, 6 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Żak w Finale Sezonu 2001 Wielkopolskiego Rodzinnego Weekendu Rowerowego, Wągrowiec, 13-14 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii roczników 1988 i 1989 w VIII Otwartych Mistrzostwach Miasta Kalisza w Kolarstwie Górskim, Lasek Winiarski, 28 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w Mistrzostwach Wielkopolski i Województwa Lubuskiego w Kolarstwie Górskim w Nędzarkowie k. Kalisza.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii do lat 12 w I Otwartym Crossie Rowerowym MTB, Parzęczew.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Żak w Wielkopolskim Rajdzie Rowerowym, Wągrowiec, 13-14 października.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzik w II Otwartych Amatorskich Mistrzostwach Gniezna, Gniezno, 15 września.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w finale VI Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim w Tarnowie w kategorii od 11 do 12 lat, Tarnów, 8-9 września.

Piotr Tomczak – 4. miejsce w kategorii I-II w wyścigach kolarskich na rowerach górskich Wągrowiec MTB 2001, Wągrowiec, 3 czerwca.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii 9-10 lat w Grand Prix Włocławka, Włocławek, 23 czerwca.

Piotr Wojciński – 120. miejsce w Open (57. w swojej kategorii wiekowej), dystans 80 kilometrów, Szklarska Poręba.

Piotr Wojciński – 6. miejsce w kategorii Orlik w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem, 1 maja.

Piotr Wojciński – 5. miejsce w kategorii Senior w zawodach w kolarstwie górskim Wielkopolskie Ściganie, Kalisz, 9 czerwca.

Piotr Wojciński – 2. miejsce w kategorii Orlik w II Otwartych Mistrzostwach w Kolarstwie Górskim „O Puchar Ziemi Jarocińskiej”, Jarocin, 16 czerwca.

Piotr Wojciński – 4. miejsce w kategorii F w Mistrzostwach Wielkopolski i Lubuskiego, Nędzrzew, 21 lipca (VI Amatorskie Mistrzostwa Polski w Kolarstwie Górskim).

Piotr Wojciński – 2. miejsce w kategorii Elita w II Otwartych Mistrzostwach Gniezna w Kolarstwie Górskim, Gniezno, 15 września.

Piotr Wojciński – 6. miejsce w kategorii Elita w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim „Dożynkowe Ściganie”, Jarosławki, 16 września.

Piotr Wojciński – 8. miejsce w kategorii Elita w Wielkopolskim Rajdzie Rowerowym, Wągrowiec, 13-14 października.

Tomasz Woś – 6. miejsce w kategorii Junior w Wielkopolskim Rajdzie Rowerowym, Wągrowiec, 13-14 października

2002

Kamil Buczkowski – 3. miejsce w kategorii Żak w Otwartych Mistrzostwach Śremu, Śrem, 1 maja.

Kamil Buczkowski – 1. miejsce w wyścigach kolarstwa górskiego w kategorii 11-12 lat, Wągrowiec, 1-2 czerwca.

Kamil Buczkowski – 2. miejsce w kategorii klasy V i VI Szkoły Podstawowej w Ogólnopolskim Wyścigu MTB Euro Eco Cross 2002, Złotów, 7 lipca.

Kamil Buczkowski – 2. miejsce w kategorii B Młodzików w Mistrzostwach Wielkopolski, Nędzrzew, 24 sierpnia.

Kamil Buczkowski – 3. miejsce w kategorii B roczników 1990-1991 w Finale VII Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup, Bartoszyce, 31 sierpnia – 1 września.

Kamil Buczkowski – 1. miejsce w kategorii Żak w III Otwartych Mistrzostwach Ziemi Jarocińskiej o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 8 września.

Kamil Buczkowski – 1. miejsce w kategorii dzieci do 12 lat w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem, 29 września.

Kamil Buczkowski – 2. miejsce w kategorii Żak w Rodzinnym Weekendzie Rowerowym, Wągrowiec, 11-13 października.

Kamil Buczkowski – 1. miejsce w kategorii roczników 1990 i młodszych w IX Otwartych Mistrzostwach Miasta Kalisza w Kolarstwie Górskim, Lasek Winiarski, 26 października.

Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii Open w III Otwartych Mistrzostwach Ziemi Jarocińskiej o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 8 września.

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w kategorii Kobiety 19 lat i więcej w wyścigu Rodzinnego Weekendu Rowerowego, Wągrowiec, 11-13 października.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w kategorii Masters w Mistrzostwach Wielkopolski Family Cup.

Przemysław Filipek – 4. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigach kolarstwa górskiego Wągrowiec MTB 2002, Wągrowiec 1-2 czerwca.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii C w Mistrzostwach Wielkopolski, Nędzrzew, 24 sierpnia.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Młodzik w III Otwartych Mistrzostwach Ziemi Jarocińskiej w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 8 września.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigu kolarskim Cross Country Michałki 2002, Wieleń – Dębogóra, 28 września.

Przemysław Filipek – 6. miejsce w kategorii 13-16 lat w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem, 29 września.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii Młodzik w Rodzinnym Weekendzie Rowerowym pod honorowym patronatem Burmistrza Miasta Wągrowiec i Starosty Powiatu Wągrowieckiego, Wągrowiec, 11-13 października.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii roczników 1988/89 w IX Otwartych Mistrzostwach Miasta Kalisza w Kolarstwie Górskim, Lasek Winiarski, 26 października.

Agata Ignaszak – 7. miejsce w kategorii Dzieci w Cross Country Michałki 2002, Wieleń – Dębogóra, 28 września.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w kategorii B Młodzików w Mistrzostwach Wielkopolski, Nędzrzew, 24 sierpnia 2002.

Jacek Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita w III Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim, Wielspin Puszczykowi, 14 kwietnia.

Jacek Lonka – 5. miejsce w kategorii 19-35 lat, II Ogólnopolski Cross Country MTB Antonin 2002, Antonin, 27 kwietnia.

Jacek Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita w Otwartych Mistrzostwach Śremu w MTB, Śrem, 1 maja.

Jacek Lonka – 28. miejsce i 12. w kategorii Orlik w I Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Polanica-Zdrój, 4 maja.

Jacek Lonka – 54. miejsce i 29. w kategorii Orlik w I Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Głuchołazy, 11 maja.

Jacek Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita w III Otwartych Amatorskich Mistrzostwach Gniezna w Kolarstwie Górskim, Gniezno, 18 maja.

Jacek Lonka – 2. miejsce w kategorii Senior, Wyścig w Kolarstwie Górskim Wągrowiec MTB 2002, Wągrowiec, 1-2 czerwca.

Jacek Lonka – 37. miejsce w kategorii Open i 17. w kategorii Orlik w III Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Czarnków, 8 czerwca.

Jacek Lonka – 18. miejsce i 7. w kategorii Orlik w IV Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Świeradów-Zdrój, 15 czerwca.

Jacek Lonka – 4. miejsce w kategorii Elita, III Otwarte Mistrzostwa Ziemi Jarocińskiej w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 8 września.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, Otwarte Mistrzostwa Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem, 29 września.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, Rodzinny Weekend Rowerowy, Wągrowiec, 11-13 października.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita w Memoriale Zdzisława Sitka, Poznań, 3 marca.

Radosław Lonka – 4. miejsce w kategorii Elita w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem, 1 maja.

Radosław Lonka – 32. miejsce i 15. w kategorii Orlik w I Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Polanica-Zdrój, 4 maja.

Radosław Lonka – 24. miejsce w Open i XI w kategorii Orlik w II Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Głuchołazy, 11 maja.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita w III Otwartych Mistrzostwach Gniezna w Kolarstwie Górskim, Gniezno, 18 maja.

Radosław Lonka – 46. miejsce i 22. w kategorii Orlik w III Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Czarnków, 8 czerwca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, I Wyścig Kolarski o Puchar Burmistrza Żerkowa, Żerków, 25 sierpnia.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita, III Otwarte Mistrzostwa Ziemi Jarocińskiej w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 8 września.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Otwarte Mistrzostwa Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem, 29 września.

Zbigniew Ogrodowicz – 6. miejsce w kategorii Masters III w III Otwartych Mistrzostwach Gniezna MTB, Gniezno, 18 maja.

Zbigniew Ogrodowicz – 7. miejsce w kategorii Masters II w zawodach Wągrowiec MTB 2002, Wągrowiec, 2 czerwca.

Zbigniew Ogrodowicz – 5. miejsce w kategorii Masters III w Euro-Eco-Cross w Złotowie, Złotów, 7 lipca.

Zbigniew Ogrodowicz – 129. miejsce (dystans – 40 kilometrów, z czasem 2:15:00 h) w Jurajskim Maratonie Rowerowym „Wheeler Maraton”, Ogrodzieniec, 17 sierpnia.

Zbigniew Ogrodowicz – 19. miejsce w kategorii Masters II z (dystans 50 kilometrów, z czasem 3:04:41 h) w II Gigant Maratonie, Wałbrzych, 14 września.

Zbigniew Ogrodowicz – 8. miejsce w kategorii Masters II w Cross Country Michałki 2002, Wieleń – Dębogóra, 28 września.

Zbigniew Ogrodowicz – 5. miejsce w kategorii Masters III, Wągrowiec MTB, Wielspin, Wągrowiec, 12 października.

Wojciech Przybylski – 9. miejsce w kategorii Masters III (z czasem 3:24:55 h) w II Gigant Maratonie (dystans 50 kilometrów), Wałbrzych, 14 września.

Wojciech Przybylski – 5. miejsce w kategorii Masters III w Rodzinnym Weekendzie Rowerowym, Wągrowiec, 11-13 października.

Wojciech Przybylski – 4. miejsce w kategorii Masters III w klasyfikacji generalnej Pucharu Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, zorganizowanego przez Poznańskie Towarzystwo Cyklistów.

Wojciech Ratajczak – 3. miejsce w kategorii Masters III w Wheeler Maraton, Ogrodzieniec, 17 sierpnia (Liga Bike Board).

Wojciech Ratajczak – 5. miejsce w kategorii Masters III z (dystans 50 kilometrów, z czasem 3:03:25 h) w II Gigant Maratonie, Wałbrzych, 14 września.

Wojciech Ratajczak – 145. miejsce w kategorii Open w klasyfikacji generalnej Ligi Bike Board z nagrodami Duro i Tiule.

Wojciech Ratajczak – 4. miejsce w kategorii Masters III w klasyfikacji generalnej Maraton Giant 2002.

Wojciech Ratajczak – 3. miejsce w kategorii Masters III w III Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim, 14 kwietnia.

Wojciech Ratajczak – 3. miejsce w kategorii Masters w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem 1 maja.

Wojciech Ratajczak – 4. miejsce w kategorii Masters III w Rodzinnym Weekendzie Rowerowym, Wągrowiec, 11-13 października.

Wojciech Ratajczak – 5. miejsce w kategorii Masters III w klasyfikacji generalnej Pucharu Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, zorganizowanego przez Poznańskie Towarzystwo Cyklistów.

Radosław Sołtykowski – 19. miejsce w kategorii Masters I (dystans 50 kilometrów, z czasem 2:58:56 h) w II Gigant Maratonie, Wałbrzych, 14 września.

Andrzej Staszak – 7. miejsce w II Grand Prix Masters w Kolarstwie Przełajowym, Wałbrzych, 16-17 marca.

Andrzej Staszak – 9. miejsce w klasie III A na Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Przełajowym Masters, 24 marca, Chojnów.

Andrzej Staszak – 2. miejsce w kategorii Open i I w kategorii III A w Pucharze Słona Góra (na dystansie 2,4 km, z czasem 6:18 min), Łowczówek, sierpień.

Andrzej Staszak – 4. miejsce w Wielkopolskim Challenge'u Kolarskim w sezonie 2002.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzik w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 17 lutego.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzik w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie MTB, Koźminek, 24 lutego.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w III Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, Puszczykowo, 14 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców w Nadziejach Olimpijskich MTB o Puchar Polskiego Komitetu Olimpijskiego, Antonin, 27 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem, 1 maja.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w III Otwartych Amatorskich Mistrzostwach Gniezna w Kolarstwie Górskim, Gniezno, 18 maja.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigu kolarskim MTB o Puchar Burmistrza Żerkowa, Żerków, 28 maja.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigach kolarstwa górskiego Wągrowiec MTB 2002, Wągrowiec, 1-2 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w Ogólnopolskim Wyścigu MTB Euro Eco Cross 2002, Złotów, 7 lipca.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce i brązowy medal w kategorii Młodzików w Mistrzostwach Polski MTB w Kolarstwie Górskim, Kielce, 19-21 lipca.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzików na VIII Cross Country E2-XC, Wałbrzych, lipiec.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w VIII Cross Country E2-XC, Książ, 28 lipca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w XII Wyścigu w Kolarstwie Górskim „Na Śnieżkę”, Karpacz, 31 sierpnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w III Otwartych Mistrzostwach Ziemi Jarocińskiej w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 8 września.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigu kolarskim Cross Country Michałki 2002, Wieleń – Dębogóra, 28 września.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii 13-16 lat w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem, 29 września.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w Otwartych Mistrzostwach Chodzieży w Kolarstwie Górskim pod patronatem Przewodniczącego Stowarzyszenia Gmin Ziemi Chodzieskiej, Chodzież, 6 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii roczników 1988-1989 w IX Otwartych Mistrzostwach Miasta Kalisza w Kolarstwie Górskim, Lasek Winiarski, 26 października.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Młodzik o Puchar Prezesa Polskiego Związku Kolarskiego, Kielce.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Młodzik, Grand Prix MTB Skoda Auto, Polanica-Zdrój.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzik, Grand Prix MTB Skoda Auto, Głuchołazy.

Grzegorz Tomczak – 5. miejsce w kategorii Młodzik, Grand Prix MTB Skoda Auto, Czarnków.

Grzegorz Tomczak – 4. miejsce w kategorii Młodzik, Grand Prix MTB Skoda Auto, Szczawno-Zdrój.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzik w klasyfikacji generalnej Grand Prix MTB Skoda Auto 2002.

Piotr Tomczak – 6. miejsce w kategorii 7-10 lat w II Ogólnopolskim Crossie Country MTB, Antonin, 27 kwietnia.

Piotr Tomczak – 5. miejsce w kategorii Dzieci w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem, 1 maja.

Piotr Tomczak – 4. miejsce w kategorii Żak w I Wyścigu Kolarskim MTB o Puchar Burmistrza Żerkowa, Żerków, 25 sierpnia.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii do 10 lat w Rodzinnym Weekendzie Rowowym pod patronatem Burmistrza Miasta Wągrowca, Wągrowiec, 11-13 października.

Piotr Wojciński – 2. miejsce w kategorii F w Mistrzostwach Wielkopolski, Nędzrzew, 24 sierpnia. (VII Amatorskie Mistrzostwa Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup 2002).

Piotr Wojciński – 5. miejsce w kategorii Elita w Otwartych Mistrzostwach Śremu, Śrem, 29 września.

Tadeusz Zieliński – 3. miejsce w kategorii Masters III w III Otwartych Amatorskich Mistrzostwach Gniezna w Kolarstwie Górskim, Gniezno, 18 maja.

Tadeusz Zieliński – 19. miejsce w kategorii powyżej 65 (60) lat w III Ogólnopolskim Wyścigu Kolarskim (szosowym na dystansie 50 kilometrów), Mogilno, czerwiec (sierpień).

Tadeusz Zieliński i Kazimierz Słomiński – 2. miejsce w kategorii powyżej 65 lat w Mistrzostwach Polski w Jeździe Parami, Pobiedziska, 22 czerwca.

2003

Kamil Buczkowski – 2. miejsce w kategorii Młodzik w IV Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Hestia Grand Prix, Gniezno, 17 maja.

Kamil Buczkowski – 3. miejsce w wyścigu rowerów górskich Swarzędz MTB 2003 o Puchar Swarzędzkiego Szczepu Harcerskiego Dukt, 25 maja.

Kamil Buczkowski – 2. miejsce w kategorii 13-14 lat w wyścigach kolarstwa górskiego, Wągrowiec, 1 czerwca.

Kamil Buczkowski – 2. miejsce w kategorii 13-14 lat w III edycji Crossu Rowerowego dla Najmłodszych, Mogilno, 29 czerwca.

Kamil Buczkowski – 3. miejsce w kategorii Młodzik w Mistrzostwach Wielkopolski i Lubuskiego, Nędzrzew, 30 sierpnia.

Kamil Buczkowski – 4. miejsce w kategorii Młodzik w III Otwartych Mistrzostwach Ziemi Jarocińskiej o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 14 września.

Kamil Buczkowski – 1. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigu kolarstwa górskiego Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Poznań.

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w kategorii Open w III Otwartych Mistrzostwach Ziemi Jarocińskiej w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 14 września.

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w kategorii kobiet w wyścigu IV Wielkopolskiego Rodzinno-Integracyjnego Weekendu Rowerowego, Puchar Wielkopolski MTB, Wągrowiec, 10-12 października.

Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii Masters w Mistrzostwach Wielkopolski Family Cup.

Tomasz Czarnecki – 161. miejsce w kategorii Open (na 269 startujących), dystans Mega, Liga Bike Board, Bydgoszcz, 27 kwietnia.

Andrzej Filipek – 15. miejsce w kategorii Open (na 109 startujących) w Bike Maratonie, Liga Bike Maraton, Bydgoszcz, 27 kwietnia.

Andrzej Filipek – 3. miejsce w kategorii M-M1, 27 w Open, na 114 startujących (z czasem 2:46:53 h) na dystansie Mega (54 km) w wyścigu zaliczanym do Pucharu Polski w Maratonie MTB, Gdynia, 29 czerwca.

Andrzej Filipek – 188. miejsce w kategorii Open (na 568 startujących), dystans Mega, w Bike Maratonie, Przesieka, 24 lipca.

Andrzej Filipek – 113. miejsce w kategorii Open (na 288 startujących), na dystansie Mega, w wyścigu na Festiwalu Rowerowym, Żywiec, 16 sierpnia.

Andrzej Filipek – 82. miejsce w kategorii M-M1 w klasyfikacji generalnej Ligi Bike Board 2003.

Andrzej Filipek – 5. miejsce w kategorii Masters II w wyścigach kolarstwa górskiego Wągrowiec MTB 2003, Wągrowiec, 1 czerwca.

Andrzej Filipek – 6. miejsce w kategorii Masters II w wyścigach kolarstwa górskiego Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Poznań.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii Open (na 109 startujących) w Bike Maratonie, Liga Bike Board, Bydgoszcz, 27 kwietnia.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii M-J, IX w Open (na 114 startujących, z czasem 2:30:59 h, na dystansie 54 kilometrów) w wyścigu Fjord Nansen Maraton zaliczanym do Pucharu Polski w Maratonie MTB (Liga Bike Board), Gdynia, 29 czerwca.

Przemysław Filipek – 47. miejsce w kategorii Open (na 568 startujących), dystans Mega, w Bike Maratonie, Liga Bike Board, Przesieka, 24 lipca.

Przemysław Filipek – 53. miejsce w kategorii Open (na 288 startujących), na dystansie Mega, w wyścigu na Festiwalu Rowerowym, Żywiec, 16 sierpnia.

Przemysław Filipek – 60. miejsce w kategorii M-J w klasyfikacji generalnej Ligi Bike Board 2003.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Ogólnopolskim Wyścigu Przelajowym „Swarzędz Cross” im. Mariana Kegela, Swarzędz, 23 marca.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior w IV Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, Puszczykowo, 6 kwietnia.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w wyścigu rowerów górskich Swarzędz MTB 2003 o Puchar Swarzędzkiego Szczepu Harcerskiego Dukt, 25 maja.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii 15-16 lat w wyścigach kolarstwa górskiego Wągrowiec MTB 2003, Wągrowiec, 1 czerwca.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii D/Mężczyźni w Finale Cross Family Cup 2003, Bytom, 6 lipca.

Przemysław Filipek – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Mistrzostwach Wielkopolski i Lubuskiego, Nęderzew, 30 sierpnia.

Przemysław Filipek – 4. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Country Cross Michałki 2003, Wieleń – Dębogóra, 27 września.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior Młodszy w III Otwartych Mistrzostwach Ziemi Jarocińskiej w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 14 września.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior Młodszy w IV Wielkopolskim Rodzinno-Integracyjnym Weekendzie Rowerowym (Puchar Wielkopolski MTB Masters), Wągrowiec, 10-12 października (pod honorowym patronatem Posłanki na Sejm RP Grażyny Pijanowskiej, Starosty Wągrowieckiego i Burmistrza Wągrowca).

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior Młodszy w wyścigach kolarstwa górskiego „Rowerzyści Zdobywają Cytadelę”, Poznań.

Małgorzata Gołębiowska – 4. miejsce w kategorii K-3 i 13. miejsce w kategorii Open (na 40 startujących), na dystansie Mega, Bike maraton, Lubin, 8 września.

Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii kobiet powyżej 17 lat w Otwartych Mistrzostwach Miasta Kalisza w Kolarstwie Górskim, Lasek Winiarski, 26 października.

Sebastian Gonet – 169. miejsce w kategorii Open (na 179 startujących), dystans Giga, Bike Maraton, Janowice Wielkie, 24 maja.

Sebastian Gonet – 195. miejsce w kategorii Open (na 482 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 14 czerwca.

Sebastian Gonet – 125. miejsce w kategorii Open (na 260 startujących), dystans Giga, Bike Maraton, Puck, 5 lipca.

Sebastian Gonet – 151. miejsce w kategorii Open (na 191 startujących), dystans Giga, Bike Maraton, Przesieka, 24 lipca.

Sebastian Gonet – 241. miejsce w kategorii Open (na 506 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Wałbrzych, 20 września.

Agata Ignaszak – 3. miejsce w kategorii do lat 14 w III edycji Crossu Rowerowego dla Najmłodszych, Mogilno, 29 czerwca.

Jacek Lonka – 2. miejsce w kategorii Orlik, Otwarte Mistrzostwa Wielkopolski w kolarstwie przełajowym, Kórnik, 16 lutego.

Jacek Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Memoriał Zdzisława Sitka, Poznań, 9 marca.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Open w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Kalisz, 16 marca.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii 19-35 lat, III Ogólnopolski Cross Country MTB, Antonin 2003, Antonin, 22 marca.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Amator, Ogólnopolski Wyścig Przełajowy Swarzędz Cross, im. Mariana Kegela, Swarzędz, 23 marca.

Jacek Lonka – 22. miejsce i 9. w kategorii Orlik w I Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Polanica-Zdrój, 3 maja.

Jacek Lonka – 37. miejsce i 16. w kategorii Orlik w II Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Głuchołazy, 17 maja.

Jacek Lonka – 1. miejsce w wyścigu MTB o Puchar Swarzędzkiego Szczepu Harcerskiego Dukt, Swarzędz, 25 maja.

Jacek Lonka – 2. miejsce w kategorii 19-29 lat, w wyścigach w Kolarstwie Górskim, Wągrowiec MTB 2003, Wągrowiec, 1 czerwca.

Jacek Lonka – 19. miejsce, 7. w kategorii Orlik w III Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Czarnków, 7 czerwca.

Jacek Lonka – 24. miejsce i 6. w kategorii Orlik, klasyfikacja generalna po IV edycji, Świeradów-Zdrój, 14 czerwca.

Jacek Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, w II zawodach Kolarskich MTB o Puchar Burmistrza Żerkowa, Żerków, 28 czerwca.

Jacek Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, III Otwarte Mistrzostwa Ziemi Jarocińskiej w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 14 września.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii 0, w wyścigu kolarskim na czas – zakończenie sezonu 2003. Poznańskie Towarzystwo Cyklistów, Poznań, 5 października.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Open w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Kalisz, 16 marca.

Radosław Lonka – 70. miejsce (na 75 sklasyfikowanych) w I Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Polanica-Zdrój, 3 maja.

Radosław Lonka – 26. miejsce w III Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Czarnków, 7 czerwca.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Open, I Ogólnopolskie Kryterium o Puchar Prezydenta Miasta Piły Zbigniewa Kosmatki, Piła, 16 sierpnia.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita, Otwarte Mistrzostwa Ziemi Jarocińskiej w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 14 września.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Senior, Cross Country Michałki 2003, Wieleń – Dębogóra, 27 września.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii 19-35 lat, X Otwarte Mistrzostwa Miasta Kalisza w Kolarstwie Górskim, Lasek Winiarski, 26 października.

Radosław Lonka – 1. miejsce w I edycji Akademickich Mistrzostw Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Poznań – Cytadela, 16 listopada.

Tomasz Miara – 161. miejsce w kategorii Open (na 269 startujących), na dystansie Mega (Liga Bike Board), Bydgoszcz, 27 kwietnia.

Tomasz Miara – 163. miejsce w kategorii Open (na 342 startujących), na dystansie Mega w Bike Maratonie, Krynica-Zdrój, 3 maja.

Tomasz Miara – 152. miejsce w kategorii Open (na 179 startujących), na dystansie Giga w Bike Maratonie, Janowice Wielkie, 24 maja.

Tomasz Miara – 246. miejsce w kategorii Open (na 482 startujących), na dystansie Mega, Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 14 czerwca.

Tomasz Miara – 32. miejsce w kategorii Open (na 114 startujących), na dystansie Mega (Liga Bike Board), Gdynia, 29 czerwca.

Tomasz Miara – 167. miejsce w kategorii Open (na 260 startujących), na dystansie Giga w Bike Maratonie, Puck, 5 lipca.

Tomasz Miara – 158. miejsce w kategorii Open (na 191 startujących), na dystansie Giga, w Bike Maratonie, Przesieka, 26 lipca.

Tomasz Miara – 124. miejsce w kategorii Open (na 137 startujących), na dystansie Giga, Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 9 sierpnia.

Tomasz Miara – 129. miejsce w kategorii Open (na 149 startujących), na dystansie Giga, Bike Maraton, Lubin, 8 września.

Tomasz Miara – 95. miejsce w kategorii Open (na 96 startujących), na dystansie Giga, Bike Maraton, Wałbrzych, 20 września.

Tomasz Miara – 82. miejsce w kategorii M-E2 w klasyfikacji generalnej Ligi Bike Board 2003.

Zbigniew Ogrodowicz – 72. miejsce w kategorii Open (na 114 startujących) w wyścigu zaliczanym do Pucharu Polski w Maratonie MTB (dystans Mega, 54 kilometry), Gdynia, 29 czerwca.

Zbigniew Ogrodowicz – 196. miejsce w kategorii Open (na 260 startujących) na dystansie Giga, w Bike Maratonie, Puck, 5 lipca.

Zbigniew Ogrodowicz – 319. miejsce w kategorii Open (na 568 startujących), na dystansie Mega, w Bike Maratonie, Przesieka, 24 lipca.

Zbigniew Ogrodowicz – 326. miejsce w kategorii Open (na 572 startujących), na dystansie Mega, w Bike Maratonie, Świeradów-Zdrój, 9 sierpnia.

Zbigniew Ogrodowicz – 210. miejsce w kategorii Open (na 489 startujących) w Bike Maratonie, dystans Mega, Lubin, 8 września.

Zbigniew Ogrodowicz – 132. miejsce w kategorii M-M1 w klasyfikacji generalnej Ligi Bike Board 2003.

Wojciech Przybylski – 150. miejsce w kategorii Open (na 269 startujących) w Bike Maratonie, dystans Mega (Liga Bike Board), Bydgoszcz, 27 kwietnia.

Wojciech Przybylski – 226. miejsce w kategorii Open (na 342 startujących) w Bike Maratonie, dystans Mega, Krynica-Zdrój, 3 maja.

Wojciech Przybylski – 263. miejsce w kategorii Open (na 482 startujących) w Bike Maratonie, dystans Mega, Polanica-Zdrój, 14 czerwca.

Wojciech Przybylski – 283. miejsce w kategorii Open (na 568 startujących) w Bike Maratonie, dystans Mega, Przesieka, 24 lipca.

Wojciech Przybylski – 151. miejsce w kategorii Open (na 288 startujących) w wyścigu na Festiwalu Rowerowym, dystans Mega, Żywiec, 16 sierpnia.

Wojciech Przybylski – 353. miejsce w kategorii Open (na 506 startujących) w Bike Maratonie, dystans Mega, Wałbrzych, 20 września.

Wojciech Ratajczak – 145. miejsce w kategorii Open (na 269 startujących), na dystansie Mega, Liga Bike Board, Bydgoszcz, 27 kwietnia.

Wojciech Ratajczak – 318. miejsce w kategorii Open (na 570 startujących), na dystansie Mega, Bike Maraton, Janowice Wielkie, 24 maja.

Wojciech Ratajczak – 39. miejsce w kategorii Open (na 114 startujących), na dystansie Mega, Liga Bike Board, Gdynia, 29 czerwca.

Wojciech Ratajczak – 176. miejsce w kategorii Open (na 260 startujących), na dystansie Giga, Bike Maraton, Puck, 5 lipca.

Wojciech Ratajczak – 337. miejsce w kategorii Open (na 568 startujących), na dystansie Mega, Bike Maraton, Przesieka, 24 lipca.

Wojciech Ratajczak – 505. miejsce w kategorii Open (na 572 startujących), na dystansie Mega, Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 9 sierpnia.

Wojciech Ratajczak – 264. miejsce w kategorii Open (na 489 startujących), na dystansie Mega, Bike Maraton, Lubin, 8 września.

Wojciech Ratajczak – 52. miejsce w kategorii M-M1 w klasyfikacji generalnej Ligi Bike Board 2003.

Wojciech Ratajczak – 5. miejsce w kategorii mężczyzn od 36 lat III Ogólnopolskim Crossie country MTB, Antonin, 22 marca.

Wojciech Ratajczak – 4. miejsce w kategorii Masters III w IV Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim, 6 kwietnia.

Wojciech Ratajczak – 4. miejsce w kategorii Masters III w Wyścigu Kolarskim Cross Country Michałki 2003, Wieleń – Dębogóra, 27 września.

Wojciech Ratajczak – 6. miejsce w kategorii Masters III Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule (klasyfikacja generalna).

Radosław Sołykowski – 1. miejsce w kategorii Elita, 4. w Open (na 109 startujących) na dystansie 40 kilometrów w IV Maratonie Rowerowym Bydgoszcz – Chełmno – Grudziądz – Bydgoszcz, zaliczanym do Pucharu Polski w Maratonach MTB (Liga Bike Board), 27 kwietnia.

Radosław Sołykowski – 232. miejsce w kategorii Open (na 570 startujących) na dystansie Mega, Bike Maraton, Janowice Wielkie, 24 maja.

Radosław Sołykowski – 8. miejsce w kategorii M-E2, 30 w Open (na 114 startujących) na dystansie 54 kilometry (z czasem 2:47:16 h) w wyścigu zaliczanym do Pucharu Polski w Maratonie MTB, Gdynia, 29 czerwca.

Radosław Sołykowski – 162. miejsce w kategorii Open (na 568 startujących) na dystansie Mega, Bike Maraton, Przesieka, 24 lipca.

Andrzej Staszak – 69. miejsce w kategorii Open (na 489 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Lubin, 8 września.

Andrzej Staszak – 3. miejsce w kategorii mężczyzn od 36 lat w III Ogólnopolskim Crossie Country MTB Antonin 2003, Antonin, 22 marca.

Andrzej Staszak – 7. miejsce w kategorii III A w jeździe indywidualnej na czas, Świerzawa, 20 września.

Andrzej Staszak – 7. miejsce w kategorii III A w wyścigu górskim, Świerzawa, 21 września.

Andrzej Staszak – 6. miejsce (klasyfikacja generalna) w kategorii Masters III, Świerzawa, 21 września.

Andrzej Staszak – 1. miejsce w kategorii B (powyżej 40 lat) w wyścigu na szosie w Ostrowie Wielkopolskim (start w Strzyżewie) oraz 1. miejsce w punktacji na najlepszego „górala”.

Andrzej Staszak – 3. miejsce w Wielkopolskim Challenge’u 2003 oraz Puchar Prezesa PTC.

Andrzej Staszak – 2. miejsce w kategorii Masters III w IV Wielkopolskim Rodzinno-Integracyjnym Weekendzie Rowerowym zaliczanym do Pucharu Wielkopolski MTB Masters, Wągrowiec, 10-12 października.

Andrzej Staszak – 3. miejsce w kategorii mężczyzn powyżej 35. roku życia w X Otwartych Mistrzostwach Miasta Kalisza, Lasek Winiarski, 26 października.

Andrzej Staszak – 12. miejsce w klasyfikacji górskiej Masters 2003 Polskiego Związku Kolarskiego.

Grzegorz Tomczak – 33. miejsce w kategorii Open (na 572 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 9 sierpnia.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzik w Przełajowych Mistrzostwach Polski LZS, Przytoczna, 19 stycznia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski w kolarstwie przełajowym, Kórnik, 16 lutego.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w Otwartych Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 23 lutego.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior w Memoriale Zdzisława Sitka, Poznań, 9 marca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w III Ogólnopolskim Crossie Co-entry MTB Antonin 2003, Antonin, 22 marca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Kalisz, 16 marca.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Amator w Ogólnopolskim Wyścigu Przełajowym „Swarzędz Cross” im. Mariana Kegela, Swarzędz, 23 marca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w Ogólnopolskim Wyścigu Przełajowym „Swarzędz Cross” im. Mariana Kegela, Swarzędz, 23 marca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii roczników 1989 i 1990 w X Otwarcium Sezonu w Kolarstwie Górskim, Lasek Winiarski, 30 marca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w V Koźminieckim Wyścigu o Puchar Wójta Gminy, Koźminek, 5 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigu o Puchar Marszałka Województwa Wielkopolskiego, Koźminek, 5 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigu o Puchar Nadziei Olimpijskiej, Koźminek, 5 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 5. miejsce w kategorii Elita w IV Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, Puszczykowo, 6 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w edycji Skoda Auto Grand Prix MTB 2003, Polanica-Zdrój, 3 maja.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w edycji Skoda Auto Grand Prix MTB 2003, Głuchołazy, 17 maja.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior w wyścigach kolarstwa górskiego Wągrowiec MTB 2003, Wągrowiec, 1 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w edycji Skoda Auto Grand Prix MTB 2003, Czarnków, 7 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzik w edycji Skoda Auto Grand Prix MTB 2003, Świeradów-Zdrój, 14 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w II zawodach kolarskich MTB o Puchar Burmistrza Żerkowa, Żerków, 28 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii 13-14 lat w III edycji Crossu Rowerowego dla Najmłodszych, Mogilno, 29 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w Country Cross z okazji 80-lecia Pogoni Mogilno, Mogilno, czerwiec.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w Mistrzostwach Polski MTB w kategorii Młodzik, na dystansie 10 kilometrów, Książ, lipiec.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w III Ogólnopolskim Wyścigu MTB Euro Eco Cross, Złotów, 5 lipca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w XIII Wyścigu w Kolarstwie Górskim „Na Śnieżkę”, Karpacz, 30 sierpnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców w VIII Amatorskich Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Górskim Cross Family Cup 2003, Bytom, wrzesień.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w III Otwartych Mistrzostwach Ziemi Jarocińskiej w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 14 września.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w Złotowskim Wyścigu MTB, Złotów, 21 września.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigu kolarskim Cross Country Michałki 2003, Wieleń – Dębogóra, 27 września.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w IV Wielkopolskim Rodzinno-Integracyjnym Weekendzie Rowerowym, Puchar Wielkopolski MTB Masters, Wągrowiec, 10-12 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Chłopcy-Gimnazjum w Otwartych Mistrzostwach Miasta Piły w Kolarstwie MTB Płotki 2003, Piła, 19 października.

Grzegorz Tomczak – 4. miejsce w kategorii Senior w Jesiennym Wyścigu z Handicappem, Wągrowiec, 25 października.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Senior w Jesiennej Czasówce z DHL, Wągrowiec, 25 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii roczników 1989 i 1990 w X Otwartych Mistrzostwach Miasta Kalisza w Kolarstwie Górskim, Lasek Winiarski, 26 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigach kolarstwa górskiego Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Poznań.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik o Puchar Prezesa Polskiego Związku Kolarskiego, Wałbrzych – Książ.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w Mistrzostwach Polski, Książ.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w wyścigu finałowym Skoda Auto Grand Prix MTB 2003 w kategorii Młodzik, Szczawno-Zdrój, i 1. miejsce w klasyfikacji generalnej Skoda Auto Grand Prix MTB.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii III klas Szkół Podstawowych w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Kalisz, 16 marca.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii klas III w Otwartych Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie MTB, Kalisz, 16 marca.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii 7-10 lat w III Ogólnopolskim Crossie Country MTB Antonin 2003, Antonin, 22 marca.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii 9-10 lat w wyścigach kolarstwa górskiego Wągrowiec MTB 2003, Wągrowiec, 1 czerwca.

Piotr Tomczak – 3. miejsce w kategorii klas IV w II Zawodach Kolarskich MTB o Puchar Burmistrza Żerkowa, Żerków, 28 czerwca.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii 11-12 lat w III edycji Crossu Rowerowego dla Najmłodszych, Mogilno, 29 czerwca.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii chłopców w III Ogólnopolskim Wyścigu Kolarskim MTB, Euro Eco Cross, Złotów, 5 lipca.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w I Ogólnopolskim Kryterium o Puchar Prezydenta Miasta Piły Zbigniewa Kosmatki, Piła, 16 sierpnia.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Chłopcy A w Mistrzostwach Wielkopolski i Lubuskiego, Nędzierzew, 30 sierpnia.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii A i Mężczyźni w Finale Cross Family Cup 2003, Bytom, 6-7 września.

Piotr Tomczak – 6. miejsce w kategorii Żak w III Otwartych Mistrzostwach Ziemi Jarościńskiej w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 14 września.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Dzieci w Złotowskim Wyścigu MTB, Złotów, 21 września.

Piotr Tomczak – 5. miejsce w kategorii Chłopcy w wyścigu kolarskim Cross Country Michałki 2003, Wieleń – Dębogóra, 27 września.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Dzieci w IV Wielkopolskim Rodzinno-Integracyjnym Weekendzie Rowerowym, Puchar Wielkopolski MTB Masters, 10-12 października.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii klas III-IV w Otwartych Mistrzostwach Miasta Piły w Kolarstwie MTB, Piła, 19 października.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Dzieci Starszych w wyścigach kolarstwa górskiego Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Poznań.

Piotr Wojciński – 46. miejsce w kategorii Open (na 269 startujących), dystans Mega, Liga Bike Board, Bydgoszcz, 27 kwietnia.

Piotr Wojciński – 49. miejsce w kategorii Open (na 284 startujących), dystans Giga, Liga Bike Board, Kraków, 1 czerwca.

Piotr Wojciński – 24. miejsce w kategorii Elita I, 33. w Open (na 153 startujących), dystans Giga – 107 kilometrów, z czasem 5:25:20 h) we Fjord Nansen Maraton w Gdyni, Puchar Polski w maratonach MTB (Liga Bike Board), Gdynia, 29 czerwca.

Piotr Wojciński – 21. miejsce w kategorii Elita I, 72. w Open (na 574 startujących), dystans Mega – 55 kilometrów, z czasem 3:43:17 h) w Maratonie w Jabłonce Orawskiej, Puchar Polski w maratonach MTB (Liga Bike Board), Jabłonka Orawska, 27 lipca.

Piotr Wojciński – 10. miejsce w kategorii Elita I, 16 w Open (na 95 startujących), dystans Giga – 95 kilometrów, z czasem 4:54:10 h) w Maratonie w Szczawnie-Zdroju, Puchar Polski w maratonach MTB (Liga Bike Board), Szczawno-Zdrój, 10 sierpnia.

Piotr Wojciński – 20. miejsce w Open (na 72 startujących), dystans Giga, Puchar Polski w maratonach MTB (Liga Bike Board), Bydgoszcz, 28 września.

Piotr Wojciński – 3. miejsce w kategorii Orlik 19-23 lata w Mistrzostwach Wielkopolski i Lubuskiego, Nędzrzew, 30 sierpnia (VIII Amatorskie Mistrzostwa Polski w kolarstwie górskim Cross Family Cup 2003).

Piotr Wojciński – 18. miejsce w kategorii M-M1 w klasyfikacji generalnej Ligi Bike Board 2003.

Tomasz Woś – 15. miejsce w kategorii Open (na 152 startujących), dystans Mega, Liga Bike Board, Olsztyn, 11 maja.

Tomasz Woś – 23. miejsce w kategorii Open (na 570 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Janowice Wielkie, 24 maja.

Tomasz Woś – 54. miejsce w kategorii Open (na 482 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 14 czerwca.

Tomasz Woś – 182. miejsce w kategorii Open (na 260 startujących), dystans Giga, Bike Maraton, Puck, 5 lipca.

Tomasz Woś – 22. miejsce w kategorii Open (na 568 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Przesieka, 24 lipca.

Tomasz Woś – 26. miejsce w kategorii Open (na 506 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Wałbrzych, 20 września.

Tomasz Woś – 3. miejsce w kategorii Open w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Kalisz, 16 marca.

Tomasz Woś – 441. miejsce w kategorii M-E1 w klasyfikacji generalnej Ligi Bike Board 2003.

Tomasz Woś – 3. miejsce w kategorii Elita w Memoriale Zdzisława Sitka, marzec.

Tadeusz Zieliński – 2. miejsce w kategorii Weterani Starsi w Mistrzostwach Wielkopolski i Lubuskiego, Nędzarzew, 30 sierpnia.

2004

Kamil Buczkowski – 2. miejsce w kategorii chłopców podczas IX Rajdu Rowerowego „Na Powitanie Wiosny”, Milkarowo, 21 marca.

Kamil Buczkowski – 3. miejsce w kategorii Młodzik w V Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim, Puszczykowo, 18 kwietnia.

Kamil Buczkowski – 5. miejsce w kategorii Młodzik w Wielkopolskiej Lidze Masters, Puchar Thule 2004, Wągrowiec.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w kategorii Bez Licencji, 5. w Open (na 6 startujących), dystans Giga w Maratonie Grande Fondo na VIII Festiwalu Rowerowym w Szklarskiej Porębie, 7 sierpnia.

Dorota Czarnecka – 5. miejsce w kategorii Seniorki, Wielkopolska Liga Masters, Puchar Thule 2004.

Dorota Czarnecka – 1. miejsce w II Gnieźnieńskim Maratonie Rowerowym.

Tomasz Czarnecki – 146. miejsce w kategorii Open (na 621 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 19 czerwca.

Tomasz Czarnecki – 129. miejsce w kategorii w Open (na 137 startujących), dystans Giga w Maratonie Grande Fondo na VIII Festiwalu Rowerowym w Szklarskiej Porębie, 7 sierpnia.

Andrzej Filipek – 242. miejsce w kategorii Open (na 621 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 19 czerwca.

Andrzej Filipek – 227. miejsce w kategorii Open (na 863 startujących), dystans Mega, VII edycja Bike Maraton Powerade DHL, Kraków, 28 sierpnia.

Andrzej Filipek – 158. miejsce w kategorii Open (na 589 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Przesieka, 18 września.

Przemysław Filipek – 80. miejsce w kategorii Open (na 621 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 19 czerwca.

Przemysław Filipek – 55. (56.) miejsce w kategorii Open (na 863 startujących), dystans Mega, VII edycja Bike Maraton Powerade DHL, Kraków, 28 sierpnia.

Przemysław Filipek – 26. miejsce w kategorii Open (na 589 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Przesieka, 18 września.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii Junior, na dystansie Grande, w Maratonie Rowerowym w Kolarstwie Górskim, Cross Country Michałki 2004, Wieleń, 25 września.

Przemysław Filipek – 162. miejsce w kategorii Junior w klasyfikacji generalnej Pucharu Polski w Maratonach MTB (Liga Bike Board).

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Otwartych Mistrzostwach Kalisza MTB, Kalisz, 14 marca.

Przemysław Filipek – 7. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Wielkopolskiej Próbie Kolarskiej o Puchar Marszałka Województwa Wielkopolskiego, Koźminek, 3 kwietnia.

Przemysław Filipek – 6. miejsce w kategorii Junior Młodszy w VI Koźminieckim Wyścigu MTB o Puchar Wójta, Koźminek, 3 kwietnia.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, 18 kwietnia.

Przemysław Filipek – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Otwartych Mistrzostwach Wągrowca w Kolarstwie Górskim, Wągrowiec MTB 2004, 6 czerwca.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii Junior Młodszy w II Wyścigu MTB o Puchar Burmistrza Żerkowa, Żerków, 11 lipca.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii Junior Młodszy w V Wyścigu MTB o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 14 sierpnia.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii Junior Młodszy w V Integracyjnym Week-endzie Rowerowym, Wągrowiec, 9-10 października.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Otwartych Mistrzostwach ZHR-DUKT w Kolarstwie Górskim Swarzędz MTB, Swarzędz.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Wielkopolskiej Lidze Masters Puchar Thule 2004, Wągrowiec.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii Junior Młodszy, Rowerzyści Zdobywają Cytaclę, Poznań, 27 czerwca.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce i brązowy medal w kategorii K3 i 24. w Open (na 34 startujących), dystans Mega, w Edycji DHL Powerade Bike Maraton 2004, II Otwarte Mistrzostwa Polski w Maratonie MTB, Jelenia Góra, 8 maja.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K-3 i 17. miejsce w kategorii Open (na 34 startujących), dystans Mega (w czasie 3:55:37 h) w IV Edycji DHL Powerade Bike Maraton 2004, Jastrzębia Góra, 3 lipca.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K-4 i 33. w kategorii Open (na 39 startujących) na dystansie Mega, IV Maraton Wałbrzych, 25 lipca.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K-3 i 20. miejsce w klasyfikacji Open (na 50 startujących), dystans Mega w VII Edycji DHL Powerade Bike Maraton, Kraków, 28 sierpnia.

Małgorzata Gołębiowska – 4. miejsce w kategorii K-3 i 26. miejsce w klasyfikacji Open (na 46 startujących), dystans Mega w VII Edycji DHL Powerade Bike Maraton, Przesieka, 18 września.

Małgorzata Gołębiowska – 6. miejsce w kategorii K-3 w klasyfikacji generalnej DHL Powerade Bike Maraton 2004.

Małgorzata Gołębiowska – 6. miejsce w kategorii Seniorki, w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2004.

Sebastian Gonet – 421. miejsce w kategorii Open (na 737 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Jelenia Góra, 8 maja.

Sebastian Gonet – 237. miejsce w kategorii Open (na 411 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Jastrzębia Góra, 3 lipca.

Sebastian Gonet – 351. miejsce w kategorii Open (na 589 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Przesieka, 18 września.

Agata Ignaszak – 3. miejsce w Amatorskich Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Górskim, Elk, wrzesień.

Łukasz Lonka – 6. miejsce w kategorii Młodzik MTB w klasyfikacji generalnej.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Orlik, Otwarte Mistrzostwa Kalisza MTB, Kalisz, 14 marca.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, V Mistrzostwa Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, Wielspin Puszczykowi, 18 kwietnia.

Jacek Lonka – 12. miejsce i 1. wśród Polaków startujących w kategorii Orlik w II Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Czarnków, 1 maja.

Jacek Lonka – 16. miejsce i 3. wśród Polaków startujących w kategorii Orlik w III Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Polanica-Zdrój, 8 maja.

Jacek Lonka – 10. miejsce w kategorii Orlik, XII Wyścig Kolarski Szukamy Kolarskich Talentów „Śladami Lecha Piaseckiego”, Przytoczna, 16 maja.

Jacek Lonka – 10. miejsce i 1. wśród Polaków startujących w kategorii Orlik w IV Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Bukowina Tatrzańska, 3 lipca.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii 0, X Ogólnopolski Wyścig Kolarski Masters, Memoriał Lecha Kluja, Kobylnica 24 lipca.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii 0 (Niestowarzyszeni), X Ogólnopolski Wyścig Kolarski po Ziemi Mogileńskiej, VI memoriał im. A. Olszaka, Mogilno, 25 lipca.

Jacek Lonka – 26. miejsce w Mistrzostwach Europy w Kolarstwie Górskim, Książ 31 lipca.

Jacek Lonka – 11. miejsce i 1. wśród Polaków startujących w kategorii Orlik w V Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Szczawno-Zdrój, 7 sierpnia.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, V Wielkopolski Integracyjny Weekend Rowery, Wągrowiec, 9-10 października.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii 17-35 lat, XI Mistrzostwa Kalisza w MTB, Kalisz, 24 października.

Jacek Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita, WLM, Puchar Thule 2004, Wągrowiec.

Jacek Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, Otwarte Mistrzostwa ZHR-DUKT w Kolarstwie Górskim Swarzędz MTB 2004.

Jacek Lonka – 15. miejsce i 7. wśród Polaków w klasyfikacji generalnej Skoda Auto Grand Prix MTB.

Radosław Lonka – 12. miejsce w kategorii Elita, Mistrzostwa Polski MTB, klasyfikacja końcowa, Kielce, 5 września.

Radosław Lonka – 22. miejsce w kategorii Elita w II Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Czarnków, 1 maja.

Radosław Lonka – 32. miejsce w kategorii Elita w III Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Polanica-Zdrój, 8 maja.

Radosław Lonka – 6. miejsce w kategorii Open (na 621 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 19 czerwca.

Radosław Lonka – 31. miejsce w kategorii Elita w IV Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Bukowina Tatrzańska, 3 lipca.

Radosław Lonka – 35. miejsce w kategorii Elita, V Edycja Skoda Auto Grand Prix MTB, Szczawno-Zdrój, 7 sierpnia.

Radosław Lonka – 6. miejsce w kategorii elita WLM, Puchar Thule, Wągrowiec.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Otwarte Mistrzostwa ZHR-DUKT w Kolarstwie Górskim, Swarzędz MTB 2004, Swarzędz.

Tomasz Miara – 246. miejsce w kategorii w Open (na 737 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Jelenia Góra, 8 maja.

Tomasz Miara – 236. miejsce w kategorii w Open (na 557 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Kielce, 29 maja.

Tomasz Miara – 122. miejsce w kategorii w Open (na 411 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Jastrzębia Góra, 3 lipca.

Tomasz Miara – 252. miejsce w kategorii w Open (na 589 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Przesieka, 18 września.

Mateusz Nogala – 86. miejsce w kategorii Open (na 203 startujących), dystans Mega, wyścig na Festiwalu Rowerowym, Szklarska Poręba, 7 sierpnia.

Eryk Ostrowski – 3. miejsce w kategorii Chłopcy 7-10 lat w III wyścigu MTB o Puchar Burmistrza Żerkowa, Żerków, 11 lipca.

Wojciech Przybylski – 367. miejsce w kategorii w Open (na 737 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Jelenia Góra, 8 maja.

Wojciech Przybylski – 255. miejsce w kategorii w Open (na 557 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Kielce, 29 maja.

Wojciech Przybylski – 448. miejsce w kategorii w Open (na 621 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 19 czerwca.

Wojciech Przybylski – 174. miejsce w kategorii w Open (na 411 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Jastrzębie Góra, 3 lipca.

Wojciech Przybylski – 149. miejsce w kategorii w Open (na 433 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Purda, 17 lipca.

Wojciech Przybylski – 313. miejsce w kategorii w Open (na 641 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 7 sierpnia.

Wojciech Przybylski – 327. miejsce w kategorii w Open (na 863 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Kraków, 28 sierpnia.

Wojciech Przybylski – 342. miejsce w kategorii w Open (na 589 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Przesieka, 18 września.

Wojciech Ratajczak – 440. miejsce w kategorii w Open (na 737 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Jelenia Góra, 8 maja.

Wojciech Ratajczak – 4. miejsce w kategorii Masters III w Otwartych Mistrzostwach ZHR Dukt w Kolarstwie Górskim, Swarzędz MTB 2004.

Radostaw Sołtykowski – 178. (181.) miejsce w kategorii w Open (na 737 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Jelenia Góra, 8 maja.

Radostaw Sołtykowski – 97. miejsce w kategorii w Open (na 411 startujących), dystans Mega, Bike Maraton, Jastrzębia Góra, 3 lipca.

Andrzej Staszak – 5. miejsce w kategorii III B w Mistrzostwach Polski w Jeździe Dwójkami na Czas, 19 czerwca, Pobiedziska.

Andrzej Staszak – 6. miejsce w kategorii III w Wieloetapowym Wyścigu Kolarskim o Puchar Bałtyku – VI edycja, Kołobrzeg – Rewal, 30 lipca – 1 sierpnia.

Andrzej Staszak – 3. miejsce w klasie Masters w Kolarskim Challenge'u Wielkopolski 2004 na szosie.

Grzegorz Tomczak – 4. miejsce w wyścigu na dystansie 23,5 km w kategorii Junior Młodszy w Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży, Zielona Góra, lipiec.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w Wyścigu o Puchar Prezesa Polskiego Związku Kolarskiego, Kielce, wrzesień.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Junior na dystansie Grande w Maratonie Rowerowym w Kolarstwie Górskim Cross Country Michałki 2004, Wieleń, 25 września.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Otwartych Mistrzostwach Chodzieży o Puchar Burmistrza Miasta Chodzieży, Chodzież, 3 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w V Wielkopolskim Integryjnym Weekendzie Rowerowym, Wągrowiec 9 – 10 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii rocznika 1988/89 w XI Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie Górskim, Kalisz, 24 października.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Junior MTB w klasyfikacji generalnej.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Wielkopolskiej Lidze Masters, Puchar Thule 2004, Wągrowiec.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii klas III w Zawodach Rowerowych Szkół Podstawowych w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 15 lutego.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii klas III w Otwartych Mistrzostwach Kalisza MTB, Kalisz, 14 marca.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii 7-10 lat w IV Ogólnopolskim Crossie Country MTB, Antonin, 27 marca 2004.

Piotr Tomczak – 4. miejsce w kategorii klas IV i V w Wielkopolskiej Próbie Kolarskiej o Puchar Marszałka Województwa Poznańskiego, Koźminek, 3 kwietnia.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Dzieci Młodsze w Otwartych Mistrzostwach ZHR DUKT w Kolarstwie Górskim Swarzędz MTB 2004.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Chłopców w V Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, 18 kwietnia.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii 7-10 lat w III Wyścigu MTB o Puchar Burmistrza Żerkowa, Żerków, 11 lipca.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii Chłopcy do lat 10 w V Wyścigu MTB o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 14 sierpnia.

Piotr Tomczak – 5. miejsce w kategorii A w Mistrzostwach Wielkopolski i Lubuskiego, Nędzrzew, 28 sierpnia.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Dzieci do lat 12 w Otwartych Mistrzostwach Chodzieży o Puchar Burmistrza Miasta Chodzieży, Chodzież, 3 października.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Chłopcy do lat 10 w V Wielkopolskim Integryjnym Weekendzie Rowerowym, Wągrowiec, 9-10 października.

Piotr Tomczak – 5. miejsce w kategorii A Mężczyźni (na 32 zawodników) w Finale Cross Family Cup (Amatorskie Mistrzostwa Polski), Elk, 4-5 września.

Piotr Tomczak – 3. miejsce w II Gnieźnieńskim Maratonie Rowerowym, Gniezno.

Piotr Wojciński – 74. miejsce w kategorii Elita, 75. w Open w Pucharze Polski w Maratonach MTB (Liga Bike Board), Kruszyń k. Krakowa, czerwiec.

Piotr Wojciński – 54. miejsce w kategorii Elita I (dystans 120 kilometrów, z czasem 4:28:10 h) w Bike Maratonie, Puchar Polski w maratonach MTB (Liga Bike Board), Bydgoszcz, 16 maja.

Piotr Wojciński – 24. miejsce w kategorii Elita I (dystans 60 kilometrów z czasem 5:01:03 h) w Bike Maratonie, Puchar Polski w maratonach MTB (Liga Bike Board), Sokolowko, 23 maja.

Piotr Wojciński – 44 miejsce w kategorii Elita I (dystans 110 kilometrów, z czasem 4:50:43 h) w Bike Maratonie, Puchar Polski w maratonach MTB (Liga Bike Board), Kraków, 6 czerwca.

Piotr Wojciński – 19. miejsce w kategorii Elita I (dystans 80 kilometrów, z czasem 3:44:46 h) w Bike Maratonie, Puchar Polski w maratonach MTB (Liga Bike Board), Gdynia, 1 sierpnia.

Piotr Wojciński – 9. miejsce w kategorii Elita I (dystans 86 kilometrów, z czasem 4:36:18 h) w Bike Maratonie, Puchar Polski w maratonach MTB (Liga Bike Board), Szczawno-Zdrój, 26 września.

Piotr Wojciński – 6. miejsce w kategorii Elita w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cyta-delę, Poznań, 27 czerwca.

Piotr Wojciński – 2. miejsce w kategorii Orlik w III Otwartych Zawodach Rowerowych o Puchar Wójta Gminy Jaraczewo, Parzęczew, 3 maja.

Piotr Wojciński – 34. miejsce w kategorii w Open (na 137 startujących), dystans Giga, wyścig na Festiwalu Rowerowym, Szklarska Poręba, 7 sierpnia.

Piotr Wojciński – 2. miejsce w kategorii F w Mistrzostwach Wielkopolski i Lubuskiego, Nędzrzew, 28 sierpnia (IX Amatorskie Mistrzostwa Polski w Kolarstwie Górskim Cross Family Cup).

Piotr Wojciński – 3. miejsce (dystans 84 km) w II Gnieźnieńskim Maratonie Rowerowym, Gniezno, 2004.

Mateusz Wojtala – 26. miejsce w kategorii Junior, 140. w Open w Pucharze Polski w Maratonach MTB (Liga Bike Board), Kryspinów k. Krakowa, czerwiec.

Tomasz Woś – 15. miejsce w kategorii w Open (na 737 startujących), dystans Mega, w Edycji DHL Powerade Bike Maraton, Jelenia Góra, 8 maja

Tomasz Woś – 143. miejsce w kategorii w Open (na 557 startujących), dystans Mega, w Edycji DHL Powerade Bike Maraton, Kielce, 29 maja.

2005

Kamil Buczkowski – 6. miejsce w wyścigach kolarstwa górskiego w kategorii Junior Młodszy, Wągrowiec, 5 czerwca.

Kamil Buczkowski – 1. miejsce w kategorii Młodzik w VII Letniej Wielkopolskiej Spartakiadzie LZS Mieszkańców Wsi Województwa Wielkopolskiego o Puchar Marszałka Województwa Wielkopolskiego, Wągrowiec, 26 czerwca.

Kamil Buczkowski – 5. miejsce w kategorii Junior Młodszy podczas VII Wielkopolskiego Integracyjnego Weekendu Rowerowego, Wągrowiec, 8 października.

Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii Masters, 9. w Open (na 14 startujących), dystans Mega w Eska Gatorade Bike Maraton, Wisła, 15 maja.

Dorota Czarnecka – 5. miejsce w kategorii K3 i 25. w Open (na 27 startujących), dystans Mega w Eska Gatorade Bike Maratonie, Boguszów – Gorce, 29 maja.

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w kategorii Masters, 17. w Open (na 23 startujących), dystans Mega w Eska Gatorade Bike Maraton, Zawoja, 16 czerwca.

Dorota Czarnecka – 11. miejsce w kategorii Open (na 20 startujących), dystans Mega w Eska Gatorade Bike Maraton, Stronie Śląskie, 3 lipca.

Dorota Czarnecka – 20. miejsce w kategorii Open (na 26 startujących), dystans Mega w Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, 17 lipca.

Dorota Czarnecka – 19. miejsce w kategorii Open (na 25 startujących), dystans Mega w Eska Gatorade Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 7 sierpnia.

Dorota Czarnecka – 12. miejsce w kategorii Open (na 12 startujących), dystans Giga w wyścigu na Festiwalu Rowerowym, Szklarska Poręba, 13 sierpnia.

Dorota Czarnecka – 17. miejsce w kategorii Open (na 25 startujących), dystans Mega w Eska Gatorade Bike Maraton, Myślenice, 21 sierpnia.

Dorota Czarnecka – 30. miejsce w kategorii Open (na 34 startujących), dystans Mega w Eska Gatorade Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 11 września.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w klasyfikacji generalnej (dystans Mega) w Eska Gatorade Bike Maraton.

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w kategorii Masters XC w Pucharze Burmistrza Wągrowca, 5 czerwca.

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w kategorii Masters w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Puchar Wielkopolski Thule, Poznań.

Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii Open w Skoda Maraton w Gnieźnie.

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters

Tomasz Czarnecki – 303. miejsce w kategorii Open (na 325 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Wisła, 15 maja.

Tomasz Czarnecki – 307. miejsce w kategorii Open (na 317 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Boguszów – Gorce, 29 maja.

Tomasz Czarnecki – 334. miejsce w kategorii Open (na 335 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Zawoja, 19 czerwca.

Tomasz Czarnecki – 262. miejsce w kategorii Open (na 286 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Stronie Śląskie, 3 lipca.

Tomasz Czarnecki – 314. miejsce w kategorii Open (na 350 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, 17 lipca.

Tomasz Czarnecki – 226. miejsce w kategorii Open (na 253 startujących), dystans Mega, w wyścigu na Festiwalu Rowerowym, Szklarka Poręba, 13 sierpnia.

Andrzej Filipek – 146. miejsce w kategorii Open (na 878 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Łomianki, 17 kwietnia.

Andrzej Filipek – 154. miejsce w kategorii Open (na 317 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Boguszów – Gorce, 29 maja.

Andrzej Filipek – 89. miejsce w kategorii Open (na 286 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Stronie Śląskie, 3 lipca.

Andrzej Filipek – 144. miejsce w kategorii Open (na 350 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, 17 lipca.

Andrzej Filipek – 81. miejsce w kategorii Open (na 168 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Duszniki, 28 lipca.

Andrzej Filipek – 81. miejsce w kategorii Open (na 150 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Bystrzyca, 29 lipca.

Andrzej Filipek – 101. miejsce w kategorii Open (na 136 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Głuszyca, 30 lipca.

Andrzej Filipek – 89. miejsce w kategorii Open (na 142 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Podgórze, 31 lipca.

Andrzej Filipek – 95. miejsce w kategorii Open (na 162 startujących), dystans Giga, wyścig na Festiwalu Rowerowym, Szklarska Poręba, 31 sierpnia.

Andrzej Filipek – 136. miejsce w kategorii Open (na 410 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 11 września.

Przemysław Filipek – 14. miejsce w kategorii M1 i 76 w Open (na 317 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton Boguszów – Gorce, 28 (29) maja.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii M1 i 25 w Open (na 286 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Stronie Śląskie, 2 (3) lipca.

Przemysław Filipek – 8. miejsce w kategorii M1 i 36 w Open (na 350 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, 16 (17) lipca.

Przemysław Filipek – 51. miejsce w kategorii Open (na 162 startujących), dystans Giga, w wyścigu na Festiwalu Rowerowym, Szklarska Poręba, 13 sierpnia.

Przemysław Filipek – 52. miejsce w kategorii (na 410 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 11 września.

Przemysław Filipek – 8. miejsce w kategorii Junior w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym w Kórniku, marzec.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii Junior w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim o Puchar Thule, Chodzież, 24 kwietnia.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii Junior w wyścigach kolarstwa górskiego Wągrowiec MTB 2005, Wągrowiec, 5 czerwca.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior w wyścigu Euro Eco Cross, Złotów, 3 lipca.

Przemysław Filipek – 6. miejsce w kategorii Junior w VI Ogólnopolski Wyścig Kolarski o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 28 sierpnia.

Przemysław Filipek – 4. miejsce w kategorii Junior Grande w Maratonie MTB Cross Country Michałki 2005, Wieleń, 17 września.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior w IV Ogólnopolskim Wyścigu Kolarskim w Puchar Burmistrza Żerkowa, Żerków, 24 września.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior w VI Wielkopolskim Weekendzie Rowerowym, Wągrowiec, 8 października.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior w V Ogólnopolskim Crossie Country MTB Antonin 2005.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior w Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim Dziewicza Góra 2005, Poznań.

Małgorzata Gołębiowska – 9. miejsce w kategorii K-3 i 43. miejsce w kategorii Open (na 79 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Łomianki, 17 kwietnia.

Małgorzata Gołębiowska – 6. miejsce w kategorii K-3 i 30. miejsce w kategorii Open (na 36 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Karpacz, 30 kwietnia.

Małgorzata Gołębiowska – 5. miejsce w kategorii K-3 i 23. miejsce w kategorii Open (na 30 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Złoty Stok, 11 czerwca.

Małgorzata Gołębiowska – 5. miejsce w kategorii K-3 i 19. miejsce w kategorii Open (na 28 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Gdańsk, 16 lipca.

Małgorzata Gołębiowska – 2. miejsce w kategorii K-3 i 16. miejsce w kategorii Open (na 17 startujących), dystans Giga, Liga Bike Maraton, Przesieka, 10 września.

Małgorzata Gołębiowska – 17. miejsce w kategorii Open (na 19 startujących), dystans Giga, Liga Bike Maraton, Bydgoszcz, 24 września.

Małgorzata Gołębiowska – 2. miejsce w kategorii Masters w VI Wielkopolskim Week-encie Rowerowym, Wągrowiec, 8 października.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii Masters w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Tiule, 2005.

Małgorzata Gołębiowska – 7. miejsce w kategorii K-3 w klasyfikacji generalnej Intel Powerade Bike Maraton 2005.

Sebastian Gonet – 379. miejsce w kategorii Open (na 878 startujących), dystans Mega, Liga BikeMaraton, Łomianki, 17 kwietnia.

Sebastian Gonet – 267. miejsce w kategorii Open (na 641 startujących), dystans Mega, Liga BikeMaraton, Karpacz, 30 kwietnia.

Sebastian Gonet – 250. miejsce w kategorii Open (na 317 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade BikeMaraton, Boguszów – Gorce, 29 maja.

Łukasz Lonka – 5. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym w Kórniku, marzec.

Łukasz Lonka – 8. miejsce w edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Gdynia, czerwiec.

Jacek Lonka – 18. miejsce w edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Gdynia, czerwiec.

Jacek Lonka – 18. miejsce w Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Górskim, Olsztyn k. Częstochowy, lipiec.

Jacek Lonka – 18. miejsce w V Edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Gdynia, 11 czerwca.

Jacek Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, IV Ogólnopolski Wyścig Kolarski o Puchar Burmistrza Żerkowa, Żerków, 24 września.

Jacek Lonka – 2. miejsce, MTB Łasków, Łasków, 2 października.

Radosław Lonka – 4. miejsce w kategorii Elita, Mistrzostwa Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kórnik, 20 lutego.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita, Otwarte Mistrzostwa Kalisza w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 27 lutego.

Radosław Lonka – 4. miejsce w kategorii Elita w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym w Kórniku, marzec.

Radosław Lonka – 6. miejsce w kategorii Elita, VI Mistrzostwa Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, Ośrodek Rehabilitacyjno-Wypoczynkowy Wielspin, Puszczykowi, 10 kwietnia.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, WLM, Puchar Thule, Chodzież, 24 kwietnia.

Radosław Lonka – 25. miejsce w II edycji Skoda Auto Grand Prix, Czarnków, 30 kwietnia.

Radosław Lonka – 29. miejsce w III edycji Skoda Auto Grand Prix, Polanica-Zdrój, 14 maja.

Radosław Lonka – 27. miejsce w edycji Skoda Auto Grand Prix MTB, Gdynia, czerwiec.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, wyścig kolarstwa górskiego, Wągrowiec MTB 2005, Wągrowiec, 5 czerwca.

Radosław Lonka – 17. miejsce w Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Górskim, Olsztyn k. Częstochowy, lipiec.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Senior, Euro Eco Cross, Złotów, 3 lipca.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita, VI Ogólnopolski Wyścig Kolarski o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 28 sierpnia.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, II Rowery Piknik „Jedynki”, wyścig o Puchar Burmistrza Puszczykowa, Puszczykowo, 11 września.

Radosław Lonka – 4. miejsce w wyścigu MTB Łaszków, 2 października.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, VI Wielkopolski Integryacyjny Weekend Rowerowy pod honorowym patronatem Burmistrza Wągrowca i Starosty Wągrowieckiego, ORW Wielspin, 8 października.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, klasyfikacja generalna Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2005, Wągrowiec, 8 października.

Radosław Lonka – 17. miejsce w kategorii Elita, Klasyfikacja końcowa Mistrzostw Polski MTB, Olsztyn k. Częstochowy, 17 lipca.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita, Otwarte Mistrzostwa Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Dziewicza Góra 2005, Poznań.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii 19-35 lat, V Ogólnopolski Cross Country MTB, Antonin 2005.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita, Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Puchar Wielkopolski Thule, Poznań.

Damian Maciejewski – 5. miejsce w kategorii Junior Młodszy w VI Ogólnopolskim Wyścigu Kolarskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 28 sierpnia.

Damian Maciejewski – 3. miejsce w wyścigu MTB Łaszków, 2 października.

Damian Maciejewski – 7. miejsce w kategorii Junior Młodszy, w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2005, Wągrowiec, 8 października.

Jacek Maciejewski – 5. miejsce w wyścigu MTB Łaszków, 2 października.

Patrycja Maciejewska – 3. miejsce w kategorii Młodziczki w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim o Puchar Thule, Chodzież, 24 kwietnia.

Patrycja Maciejewska – 4. miejsce w kategorii Młodziczki w wyścigach kolarstwa górskiego, Wągrowiec MTB 2005, Wągrowiec, 5 czerwca.

Patrycja Maciejewska – 6. miejsce w kategorii Młodziczki w VI Wielkopolskim Integryacyjnym Weekendzie Rowerowym, Wągrowiec, 8 października.

Patrycja Maciejewska – 5. miejsce w kategorii Młodziczki, w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2005, Wągrowiec, 8 października.

Tomasz Miara – 229. miejsce w kategorii Open (na 878 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Łomianki, 17 kwietnia.

Tomasz Miara – 274. miejsce w kategorii Open (na 641 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Karpacz, 30 kwietnia.

Tomasz Miara – 118. miejsce w kategorii Open (na 286 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Stronie Śląskie, 3 lipca.

Tomasz Miara – 170. miejsce w kategorii Open (na 350 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, 17 lipca.

Tomasz Miara – 81. miejsce w kategorii Open (na 168 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Duszniki, 28 lipca.

Tomasz Miara – 81. miejsce w kategorii Open (na 150 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Bystrzyca, 29 lipca.

Tomasz Miara – 101. miejsce w kategorii Open (na 136 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Głuszyca, 30 lipca.

Tomasz Miara – 89. miejsce w kategorii Open (na 142 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Podgórze, 31 lipca.

Mateusz Nogala – 405. miejsce w kategorii Open (na 641 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Karpacz, 30 kwietnia.

Mateusz Nogala – 57. miejsce w kategorii Open (na 168 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Duszniki, 28 lipca.

Mateusz Nogala – 117. miejsce w kategorii Open (na 150 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Bystrzyca, 29 lipca.

Mateusz Nogala – 135. miejsce w kategorii Open (na 136 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Głuszyca, 30 lipca.

Mateusz Nogala – 83. miejsce w kategorii Open (na 142 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Podgórze, 31 lipca.

Mateusz Nogala – 56. miejsce w kategorii Open (na 253 startujących), dystans Mega, wyścig na Festiwalu Rowerowym, Szklarska Poręba, 13 sierpnia.

Eryk Ostrowski – 10. miejsce w kategorii Żak w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym w Kórniku, 20 lutego.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii Chłopcy do lat 10 w VI Mistrzostwach Puszczykowa pod patronatem Burmistrza Puszczykowa, 10 kwietnia.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci Młodsze w wyścigu MTB Wągrowiec MTB 2005, Wągrowiec, 5 czerwca.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii do lat 10 w Otwartych Mistrzostwach Chodzieży w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Chodzieży, Chodzież, 24 czerwca.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii do lat 8 w 26 Wielkim Festynie Rowerowym dla Dzieci, Kórnik, 4 września.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii Dzieci 7-10 lat w Mistrzostwach Wielkopolski i Lubuskiego, Nędzrzew, 10 września.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w wyścigu MTB w VI Wielkopolskim Integracyjnym Week-encie Rowerowym, Wągrowiec, 8 października.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci Młodsze w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Puchar Wielkopolski Thule, Poznań.

Eryk Ostrowski – 5. miejsce w kategorii 7-10 lat w V Ogólnopolskim Cross Country MTB Antonin 2005.

Wojciech Przybylski – 289. miejsce w kategorii Open (na 878 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Łomianki, 17 kwietnia.

Wojciech Przybylski – 429. miejsce w kategorii Open (na 641 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Karpacz, 30 kwietnia.

Wojciech Przybylski – 232. miejsce w kategorii Open (na 347 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Szczawno-Zdrój, 14 maja.

Wojciech Przybylski – 354. miejsce w kategorii Open (na 643 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Nowiny, 25 maja.

Wojciech Przybylski – 194. miejsce w kategorii Open (na 392 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Złoty Stok, 11 czerwca.

Wojciech Przybylski – 142. miejsce w kategorii Open (na 206 startujących), dystans Giga, Liga Bike Maraton, Gdańsk, 16 lipca.

Wojciech Przybylski – 143. miejsce w kategorii Open (na 162 startujących), dystans Giga, wyścig na Festiwalu Rowerowym, Szklarska Poręba, 13 sierpnia.

Wojciech Przybylski – 206. miejsce w kategorii Open (na 242 startujących), dystans Giga, Liga Bike Maraton, Przesieka, 10 września.

Wojciech Przybylski – 395. miejsce w kategorii Open (na 421 startujących), dystans Giga, Liga Bike Maraton, Bydgoszcz, 24 września.

Wojciech Ratajczak – 443. miejsce w kategorii Open (na 878 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Łomianki, 17 kwietnia.

Wojciech Ratajczak – 6. miejsce w kategorii Masters III w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim o Puchar Thule, Chodzież, 24 kwietnia.

Wojciech Ratajczak – 7. miejsce w kategorii Masters III w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2005, Wągrowiec, 8 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym w Kórniku, marzec.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kórnik, 20 lutego.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Otwartych Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 27 lutego.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w VII Koźminieckim Wyścigu MTB o Puchar Wójta Gminy, eliminacje do Wielkopolskiej Próby Kolarskiej o Puchar Marszałka Województwa Wielkopolskiego, Koźmin, 9 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w VI Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, Puszczykowo, 10 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Wielkopolskiej Lidze Masters, Puchar Thule 2004, Chodzież, 24 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Wyścigach Kolarstwa Górskiego Wągrowiec MTB 2005, Wągrowiec, 5 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 5. miejsce w Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Górskim, Olsztyn k. Częstochowy, lipiec.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Junior Młodszy w wyścigu kolarstwa górskiego na dystansie 24 km o Puchar Burmistrza Miasta Wołów, Wołów, 10 lipca.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Junior Młodszy w kolarstwie MTB w XI Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży, Warszawa, 1-2 sierpnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w VI Ogólnopolskim Wyścigu Kolarskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 28 sierpnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w IV Ogólnopolskim Wyścigu Kolarskim o Puchar Burmistrza Żerkowa, Żerków, 24 września.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w wyścigu MTB Łasków, 2 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w VI Wielkopolskim Integryjnym Weekendzie Rowerowym, Wągrowiec, 8 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Chłopcy rocznik 1989/90 w XII Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie Górskim, Kalisz, 23 października.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2005, Wągrowiec, 8 października.

Grzegorz Tomczak – I Wicemistrz Polski w Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w V Ogólnopolskim Crossie Country MTB Antonin 2005.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Dziewicza Góra, Poznań 2005.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior Młodszy, Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Puchar Wielkopolski Thule, Poznań 2005.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii Żak w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kórnik, 20 lutego.

Piotr Tomczak – 4. miejsce w kategorii Żak w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym w Kórniku, marzec.

Piotr Tomczak – 3. miejsce w kategorii klas IV-V w VII Koźminieckim Wyścigu MTB o Puchar Wójta Gminy, eliminacje do Wielkopolskiej Próby Kolarskiej o Puchar Marszałka Województwa Wielkopolskiego, Koźminek, 9 kwietnia.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Żak w VI Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, 10 kwietnia.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Żak w Otwartych Mistrzostwach Chodzieży o Puchar Burmistrza Miasta Chodzieży, Chodzież, 24 kwietnia.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii Żak, rocznik 1993/94, w wyścigach kolarstwa górskiego Wągrowiec MTB 2005, Wągrowiec, 5 czerwca.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Żak w wyścigu kolarstwa górskiego na dystansie 5 km o Puchar Burmistrza Miasta Wołów, Wołów, 10 lipca.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii Żak w VI Ogólnopolskim Wyścigu Kolarskim o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 28 sierpnia.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik, 11-12 lat, w Mistrzostwach Wielkopolski i Lubuskiego, Nędzrzew, 10 września.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w wyścigu MTB, Łaszaków, 2 października.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Żak w VI Wielkopolskim Integracyjnym Week-endzie Rowerowym, Wągrowiec, 8 października.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Chłopcy rocznik 1993 i młodszy w XII Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie Górskim, Kalisz, 23 października.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w Ogólnopolskim Wyścigu Przełajowym „Swarzędz Cross” im. Mariana Kegela, Swarzędz, 13 listopada.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Żak w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Puchar Wielkopolski Thule 2005.

Piotr Tomczak – 5. miejsce w kategorii Chłopcy 11-12 lat w V Ogólnopolskim Crossie Country MTB Antonin 2005.

Piotr Wojciński – 146. miejsce w kategorii Open (na 641 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Karpacz, 30 kwietnia.

Piotr Wojciński – 57. miejsce w kategorii Open (na 168 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Duszniki, 28 lipca.

Piotr Wojciński – 117. miejsce w kategorii Open (na 150 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Bystrzyca, 29 lipca.

Piotr Wojciński – 135. miejsce w kategorii Open (na 136 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Głuszycza, 30 lipca.

Piotr Wojciński – 83. miejsce w kategorii Open (na 142 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Podgórze, 31 lipca.

Piotr Wojciński – 86. miejsce w kategorii Open (na 342 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 7 sierpnia.

Piotr Wojciński – 20. miejsce w kategorii Open (na 374 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Bydgoszcz, 24 września.

Tadeusz Zieleński – 3. miejsce w III Wyścigu Swarzędz Cross im. Mariana Kegla, 13 listopada.

Reprezentacja Zespołu Szkół Politechnicznych we Wrześni – 6. miejsce w drużynowych mistrzostwach Wielkopolski w kolarstwie górskim Szkolnego Związku Sportowego.

Reprezentacja Liceum Ogólnokształcącego we Wrześni – 1. miejsce w drużynowych mistrzostwach Wielkopolski w kolarstwie górskim Szkolnego Związku Sportowego. W składzie znaleźli się: Bartosz Losa, Piotr Jakubowski, Mateusz Nogala i Przemysław Filipek.

2006

Michał Badowski – 101. miejsce w kategorii Open (na 234 startujących), dystans Giga, Liga Bike Maraton, Murowana Goślina, 25 czerwca.

Michał Badowski – 409. miejsce w kategorii Open (na 460 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Poznań, 20 sierpnia.

Michał Badowski – 70. miejsce w kategorii Open (na 74 startujących), dystans Giga, Liga Bike Maraton, Istebna, 16 września.

Kamil Buczkowski – 57. miejsce w kategorii Open (na 460 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Poznań, 20 sierpnia.

Kamil Buczkowski – 9. miejsce w kategorii Junior Młodszy w VII Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, Puszczykowo, 2 kwietnia.

Kamil Buczkowski – 10. miejsce w kategorii Junior Młodszy w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule, Wągrowiec, 14 października.

Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii Masters i 96. w kategorii Open (na 97 startujących), dystans Giga, Eska Fuji Film Bike Maraton, Wrocław, 30 kwietnia.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w kategorii Masters i 193. w kategorii Open (na 200 startujących), dystans Giga, w Eska Fuji Film Bike Maraton, Jelenia Góra, 20 maja.

Dorota Czarnecka – 342. miejsce w kategorii Open (na 438 startujących), dystans Mega, w Eska Gatorade Bike Maraton, Boguszów – Gorce, 10 czerwca.

Dorota Czarnecka – 143. miejsce w kategorii Open (na 143 startujących), dystans Giga, w Eska Gatorade Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 29 lipca.

Dorota Czarnecka – 160. miejsce w kategorii Open (na 215 startujących), dystans Mega, w wyścigu na Festiwalu Rowerowym, Żywiec, 12 sierpnia.

Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii Masters i 154. w Open (na 176 startujących) dystans Giga (90 km, z czasem 4:43:13 h) w Eska Gatorade Bike Maratonie, Poznań, 20 sierpnia.

Dorota Czarnecka – 5. miejsce w swojej kategorii wiekowej, 151. w Open (na 155 startujących), dystans Giga, Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, 2 września.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce (na dystansie 62 km) w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w kategorii Masters (K3), dystans Giga, Eska Fuji Film Bike Maraton, Polanica-Zdrój.

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w kategorii Masters (dystans Giga) w Eska Fuji Film Bike Maraton, Zawoja.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w kategorii Masters (dystans Giga) w Eska Fuji Film Bike Maraton (klasyfikacja generalna).

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w Skoda Maraton, Gniezno.

Tomasz Czarnecki – 335. miejsce w kategorii Open (na 400 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 29 lipca.

Tomasz Czarnecki – 191. miejsce w kategorii Open (na 215 startujących), dystans Mega w wyścigu na Festiwalu Rowerowym, Żywiec, 12 sierpnia.

Tomasz Czarnecki – 155. miejsce w kategorii Open (na 176 startujących), dystans Giga, Eska Gatorade Bike Maraton, Poznań, 20 sierpnia.

Tomasz Czarnecki – 150. miejsce w kategorii Open (na 155 startujących), dystans Giga, Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, 2 września.

Tomasz Czarnecki – 6. miejsce w kategorii Masters (na dystansie 72 km) w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Andrzej Filipek – 16. miejsce w kategorii M4 i 74. w Open (na 97 startujących), dystans Giga, Eska Gatorade Bike Maraton, Wrocław, 30 kwietnia.

Andrzej Filipek – 91. miejsce w kategorii Open (na 332 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Wałbrzych, 18 czerwca.

Andrzej Filipek – 84. miejsce w kategorii M4 i 74. w Open (na 536 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Murowana Goślina, 25 czerwca.

Andrzej Filipek – 179. miejsce w kategorii Open (na 392 startujących), dystans Giga w I Etapie MTB Challenge, 25 lipca.

Andrzej Filipek – 177. miejsce w kategorii Open (na 376 startujących), dystans Giga w II Etapie MTB Challenge, 26 lipca.

Andrzej Filipek – 149. miejsce w kategorii Open (na 370 startujących), dystans Giga w III Etapie MTB Challenge, 27 lipca.

Andrzej Filipek – 193. miejsce w kategorii Open (na 354 startujących), dystans Giga w IV Etapie MTB Challenge, 28 lipca.

Andrzej Filipek – 195. miejsce w kategorii Open (na 354 startujących), dystans Giga w V Etapie MTB Challenge, 29 lipca.

Andrzej Filipek – 10. miejsce w kategorii M4 i 58. w Open (na 176 startujących), dystans Giga, Eska Gatorade Bike Maraton, Poznań, 20 sierpnia.

Andrzej Filipek – 11. miejsce w kategorii M4 i 59. w kategorii Open (na 155 startujących), dystans Giga, Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, 2 września.

Andrzej Filipek – 4. miejsce w kategorii Masters (na dystansie 44 km) w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Andrzej Filipek – 11. miejsce w kategorii M4 i 70. w kategorii Open (na 71 startujących), dystans Giga, Eska Gatorade Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 16 września.

Andrzej Filipek – 9. miejsce w kategorii M4 i 60. w Open na dystansie Giga w Bike Maratonie, Zawoja, 15 lipca.

Andrzej Filipek – 6. miejsce w kategorii M II Grande w Maratonie Kolarskim Cross Country Michałki 2006, Wieleń, 23 września.

Andrzej Filipek – 7. miejsce w kategorii Masters II w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule, Wągrowiec, 14 października.

Andrzej Filipek i Tomasz Miara (Diamant Września Team I) – 13. miejsce w swojej kategorii i 92. w Open w Supermaratonie Bike Challenge, sześciodniowym wyścigu MTB.

Andrzej Filipek i Tomasz Miara – 13. miejsce i 92. w kategorii Open, Bike Challenge (jako Diamant Września Team I), sierpień.

Rodzina Filipków – 3. miejsce w klasyfikacji Rodzinnej Pucharu Wielkopolski, Thule 2006.

Przemysław Filipek – 29. miejsce w kategorii Open (na 536 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Murowana Goślina, 25 czerwca.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii M1 i 32. w Open (na 367 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Zawoja, 15 lipca.

Przemysław Filipek – 6. miejsce w kategorii M1 i 22. w Open (na 400 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maratonie, Świeradów-Zdrój, 29 lipca.

Przemysław Filipek – 4. miejsce w kategorii M1 i 12. w Open (na 460 startujących), dystans Mega (60 km), Eska Gatorade Bike Maratonie, Poznań, 20 sierpnia.

Przemysław Filipek – 4. miejsce w kategorii M1 i 18. w Open (na 417 startujących), dystans Mega (40 km), Eska Gatorade Bike Maratonie, Przesieka, 2 września.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii M1 i 14. w Open (na 441 startujących), dystans Mega (51 km), Eska Gatorade Bike Maratonie, Polanica-Zdrój, 16 września.

Przemysław Filipek – 6. miejsce w kategorii Junior w Otwartych Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 25 lutego.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii Junior w Otwartych Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie MTB, Kalisz, 11 marca.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii Junior w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 11 marca.

Przemysław Filipek – 6. miejsce w kategorii Junior w VII Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, Puszczykowo, 2 kwietnia.

Przemysław Filipek – 1. miejsce w kategorii Junior Grande w Maratonie Kolarskim Cross Country Michałki 2006, Wieleń, 23 września.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior w VII Wielkopolskim Rodzinnym Weekendzie Rowerowym pod patronatem Burmistrza Wągrowca i Starosty Wągrowieckiego, Wągrowiec, 14 października.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii Junior w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cytaclę, Puchar Wielkopolski Thule, Poznań 2006.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior w VIII Otwartych Mistrzostwach Miasta Wągrowca w Kolarstwie Górskim z okazji 625-lecia, Wągrowiec.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii Junior w Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Dziewicza Góra.

Przemysław Filipek – 4. miejsce w kategorii Junior w wyścigu w ramach Wielkopolskiej Ligi Masters, Złotów.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Junior w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule, Wągrowiec, 14 października.

Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii Masters w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim o Puchar Thule, Chodzież, 23 kwietnia.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K4, 15. w Open (na 36 startujących), Eska Gatorade Bike Maraton, dystans Mega, Wrocław, 30 kwietnia.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K4, 12. w Open (na 12 startujących), Eska Gatorade Bike Maraton, dystans Giga, Jelenia Góra, 20 maja.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K4, 17. w Open (na 31 startujących), Eska Gatorade Bike Maraton, dystans Mega, Mistrzostwa Polski Amatorów w Maratonie MTB, Boguszów – Gorce, 10 czerwca.

Małgorzata Gołębiowska – 5. miejsce w kategorii K4, 27. w Open (na 46 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Murowana Goślina, 25 czerwca.

Małgorzata Gołębiowska – 4. miejsce w kategorii K4, 19. w Open (na 29 startujących), Eska Gatorade Bike Maraton, dystans Mega, Świeradów-Zdrój, 29 lipca.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K4, 28. w Open (na 42 startujących), Eska Gatorade Bike Maraton, dystans Mega, Poznań, 20 sierpnia.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K4, 23. w Open (na 36 startujących), Eska Gatorade Bike Maraton, dystans Mega, Przesieka, 2 września.

Małgorzata Gołębiowska – 5. miejsce w kategorii K4, dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 16 września.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii Masters w wyścigu Rowerzyści Zdobyczą Cytadelę, Puchar Wielkopolski Thule 2006, Poznań.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K-4 klasyfikacji generalnej Eska Gatorade Bike Maraton.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii Masters w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2006.

Sebastian Gonet – 9. miejsce w kategorii Open (na 23 startujących), dystans Mega, Liga Bike Board, Karpacz, 6 maja.

Sebastian Gonet – 13. miejsce w kategorii Open (na 17 startujących), Eska Gatorade Bike Maraton, Boguszów Gorce, 10 czerwca.

Sebastian Gonet – 10. miejsce w kategorii Open (na 18 startujących), dystans Giga, Liga Bike Maraton, Murowana Goślina, 25 czerwca.

Sebastian Gonet – 21. miejsce w kategorii Open (na 31 startujących), Eska Gatorade Bike Maraton, Kraków, 2 lipca.

Sebastian Gonet – 33. miejsce w kategorii Open (na 38 startujących), dystans Giga, I Etap, MTB Challenge, 25 lipca.

Sebastian Gonet – 34. miejsce w kategorii Open (na 37 startujących), dystans Giga, II Etap, MTB Challenge, 26 lipca.

Sebastian Gonet – 33. miejsce w kategorii Open (na 36 startujących), dystans Giga, III Etap, MTB Challenge, 27 lipca.

Sebastian Gonet – 33. miejsce w kategorii Open (na 34 startujących), dystans Giga, IV Etap, MTB Challenge, 28 lipca.

Sebastian Gonet – 32. miejsce w kategorii Open (na 35 startujących), dystans Giga, V Etap, MTB Challenge, 29 lipca.

Sebastian Gonet – 17. miejsce w kategorii Open (na 36 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, 2 września.

Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii dziewczyn do lat 18, 1. w Open (na 26 startujących), na dystansie 30 km, Eska Gatorade Bike Maraton, Poznań, 20 sierpnia.

Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii Juniorki w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim o Puchar Thule, Chodzież, 23 kwietnia.

Agata Ignaszak – 2. miejsce w kategorii Juniorki w Otwartych Mistrzostwach Jarocina, Jarocin, 19 sierpnia.

Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii Juniorki w Mistrzostwach Wielkopolski na Dziewiczej Górze, 2 września.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Otwarte Mistrzostwa Kalisza w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 25 lutego.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Mistrzostwa Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 11 marca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Otwarte Mistrzostwa Kalisza w Kolarstwie MTB, Kalisz, 11 marca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, VII Mistrzostwa Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, ORW Wielspin Puszczykowi, 2 kwietnia.

Radosław Lonka – 20. miejsce, Skoda Auto Grand Prix C1 – XCO, Chodzież, 22 kwietnia.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, WLM, Puchar Thule, Chodzież, 23 kwietnia.

Radosław Lonka – 13. miejsce, Skoda Auto Grand Prix C1 – XCO, Głuchołazy, 29 kwietnia.

Radosław Lonka – 21. miejsce, Skoda Auto Grand Prix C1 – XCO, Wałbrzych – Zamek Książ, 6 maja.

Radosław Lonka – 13. miejsce, Skoda Auto Grand Prix C1 – XCO, Sławno koło Opoczna, 3 czerwca.

Radosław Lonka – 11. miejsce, Skoda Auto Grand Prix C1 – XCO, Czarnków, 10 czerwca.

Radosław Lonka – 17. miejsce, Skoda Auto Grand Prix C1 – XCO, Polanica-Zdrój, 17 czerwca.

Radosław Lonka – 20. miejsce, Skoda Auto Grand Prix C1 – XCO, Szczawno-Zdrój, 1 lipca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, Euro-Eco-Cross MTB, Złotów, 2 lipca.

Radosław Lonka – 6. miejsce (na dystansie 72 km) w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, III Piknik „Jedynki”, Puszczykowo, 30 września.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, VII Wielkopolski Rodzinny Weekend Rowerowy pod honorowym patronatem Burmistrza Wągrowca i Starosty Wągrowieckiego, ORW Wielspin, 14 października.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Puchar Wielkopolski Thule, Poznań.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita w wyścigu w ramach Wielkopolskiej Ligi Masters, Złotów.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita, Crossduathlon w ramach Mistrzostw Polski, klasyfikacja generalna, Wągrowiec, 1 października.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, klasyfikacja generalna Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2006, Wągrowiec, 14 października.

Radosław Lonka – 18. miejsce w kategorii Elita w klasyfikacji generalnej Skoda Auto Grand Prix MTB (C1- XCO).

Damian Maciejewski – 152. miejsce w kategorii Open (na 234 startujących), dystans Giga, Liga Bike Maraton, Murowana Goślina, 25 czerwca.

Damian Maciejewski – 15. (13.) miejsce w kategorii M1 i 76. w Open (na 460 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Poznań, 20 sierpnia.

Damian Maciejewski – 3. miejsce w kategorii wiekowej, 14. w Open (na 111 startujących), dystans Mini (25 km), Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, wrzesień.

Damian Maciejewski – 1. miejsce w kategorii Junior (22 km) w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Damian Maciejewski – 6. miejsce w kategorii M1 i 45. w Open (na 71 startujących), dystans Giga, Eska Gatorade Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 16 września.

Damian Maciejewski – 3. miejsce w kategorii Junior Młodszy w Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski na Dziewiczej Górze, wrzesień.

Damian Maciejewski – 13. miejsce w kategorii Junior w Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Górskim Amatorów, Kielce, 9 września.

Damian Maciejewski – 4. miejsce w kategorii Junior Młodszy w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cytadelę w ramach Pucharu Thule, Poznań.

Damian Maciejewski – 7. miejsce w kategorii Junior Młodszy w wyścigu w ramach Wielkopolskiej Ligi Masters, Złotów.

Damian Maciejewski – 21. miejsce w klasyfikacji generalnej Akademickich Mistrzostw Wielkopolski Studentów, Poznań, 21 października.

Damian Maciejewski – 6. miejsce w kategorii Junior Młodszy w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule, Wągrowiec, 14 października.

Jacek Maciejewski – 72. miejsce w kategorii M3 i 249. w Open na dystansie Mega w Bike Maratonie, Poznań, 20 sierpnia.

Jacek Maciejewski – 57. miejsce w kategorii Open na dystansie Mini w Bike Maratonie, Przesieka, 2 września.

Jacek Maciejewski – 95. miejsce w kategorii Open na dystansie Mini w Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 16 września.

Jacek Maciejewski – 307. miejsce w kategorii Open (na 536 startujących), dystans Mega, Liga Bike Board, Murowana Goślina, 25 czerwca.

Jacek Maciejewski – 261. miejsce w kategorii Open (na 460 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Poznań, 20 sierpnia.

Jacek Maciejewski – 62. miejsce w kategorii Open (na 111 startujących), Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, 2 września.

Jacek Maciejewski – 105. miejsce w kategorii Open (na 137 startujących), Eska Gatorade Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 16 września.

Jacek Maciejewski – 9. miejsce w kategorii Masters II w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule, Wągrowiec, 14 października.

Jacek Maciejewski – 7. miejsce w kategorii Masters II w Mistrzostwach Wielkopolski na Dziewiczej Górze, 2 września.

Jacek Maciejewski – 15. miejsce w kategorii Masters (na dystansie 44 m) w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Jacek Maciejewski – 11. miejsce w kategorii Masters II w wyścigu w ramach Wielkopolskiej Ligi Masters, Złotów.

Krzysztof Maciejewski – 1. miejsce, 7. w Open (na 536 startujących), dystans Mega (59 kilometrów, z czasem 2:07:12 h), Kiga Bike Maraton, Murowana Goślina, 25 czerwca.

Krzysztof Maciejewski – 1. miejsce w najmłodszej kategorii wiekowej wśród mężczyzn, 2. w Open (na 176 startujących), Eska Gatorade Bike Maraton, Poznań, 20 sierpnia.

Krzysztof Maciejewski – 58. miejsce w kategorii w Open (na 111 startujących), dystans Giga, Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, 2 września.

Krzysztof Maciejewski – 2. miejsce (na dystansie 72 km) w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Krzysztof Maciejewski – 1. miejsce w kategorii M1, 2. w Open (na 71 startujących), dystans Giga (74 km, czas 3:16:44 h), Eska Gatorade Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 16 września.

Krzysztof Maciejewski – 1. miejsce w kategorii Junior w wyścigu w ramach Wielkopolskiej Ligi Masters, Złotów.

Krzysztof Maciejewski – 2. miejsce w kategorii Junior w Mistrzostwach Wielkopolski na Dziewiczej Górze, wrzesień.

Krzysztof Maciejewski – 2. miejsce w kategorii Junior, w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule, Wągrowiec, 14 października.

Krzysztof Maciejewski – 1. miejsce w klasyfikacji generalnej Akademickich Mistrzostw Wielkopolski Studentów, Poznań, 21 października.

Patrycja Maciejewska – 4. miejsce w kategorii K1, 15. w Open (na 46 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Murowana Goślina, 25 czerwca.

Patrycja Maciejewska – 14. (15.) miejsce w kategorii Open i 4. w kategorii dziewcząt do lat 18 (na 26 startujących), dystans Mini (30 km), Eska Gatorade Bike Maraton, Poznań, 20 sierpnia.

Patrycja Maciejewska – 2. miejsce w kategorii Młodziczki w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Patrycja Maciejewska – 12. miejsce w kategorii Open (na 22 startujących), dystans Mini (25 km), Eska Gatorade Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 16 września.

Patrycja Maciejewska – 8. miejsce w kategorii Młodziczki w VII Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, Puszczykowo, 2 kwietnia.

Patrycja Maciejewska – 4. miejsce w kategorii Młodziczki w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim o Puchar Thule, Chodzież, 23 kwietnia.

Patrycja Maciejewska – 9. miejsce w kategorii K/B (Młodziczki) w Finale Ogólnopolskim XI Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup 2006, Kielce, 9 września.

Patrycja Maciejewska – 1. miejsce w kategorii Młodziczki w wyścigu w ramach Wielkopolskiej Ligi Masters, Złotów.

Patrycja Maciejewska – 3. miejsce w kategorii Młodziczki w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cytadelę w ramach Pucharu Thule, Poznań.

Patrycja Maciejewska – 1. miejsce w kategorii Młodziczki w VIII Otwartych Mistrzostwach Miasta Wągrowca w Kolarstwie Górskim z okazji 625-lecia miasta.

Patrycja Maciejewska – 1. miejsce w kategorii Młodziczki, w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule, Wągrowiec, 14 października.

Rodzina Maciejewskich – 4. miejsce w klasyfikacji Rodzinnej Pucharu Wielkopolski, Thule 2006.

Tomasz Miara – 1. miejsce w kategorii Elita (22 km) w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Tomasz Miara – 76. miejsce w kategorii Open (na 97 startujących), dystans Giga, Eska Gatorade Bike Maraton, Wrocław, 30 kwietnia.

Tomasz Miara – 123. miejsce w kategorii Open (na 166 startujących), dystans Giga, Eska Gatorade Bike Maraton, Boguszów – Gorce, 10 czerwca.

Tomasz Miara – 228. miejsce w kategorii Open (na 536 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Murowana Goślina, 25 czerwca.

Tomasz Miara – 303. miejsce w kategorii Open (na 628 startujących), dystans Mega, Liga Bike Maraton, Kościelisko, 8 lipca.

Tomasz Miara – 179. miejsce w kategorii Open (na 392 startujących), dystans Giga, I etap MTB Challenge, 25 lipca.

Tomasz Miara – 177. miejsce w kategorii Open (na 376 startujących), dystans Giga, II etap MTB Challenge, 26 lipca.

Tomasz Miara – 149. miejsce w kategorii Open (na 370 startujących), dystans Giga, III etap MTB Challenge, 27 lipca.

Tomasz Miara – 193. miejsce w kategorii Open (na 354 startujących), dystans Giga, IV etap MTB Challenge, 28 lipca.

Tomasz Miara – 195. miejsce w kategorii Open (na 354 startujących), dystans Giga, V etap MTB Challenge, 29 lipca.

Tomasz Miara – 185. miejsce w kategorii Open (na 417 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Przesieka, 2 września.

Mirosław Morawski – 1. miejsce w I Mistrzostwach Polski Strażników Miejskich w MTB, Murowana Goślina, 25 czerwca.

Zbigniew Ogródowicz – 7. miejsce w kategorii Masters w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Eryk Ostrowski – 15. miejsce w kategorii Młodzik w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Chłopcy klas III w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 11 marca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Chłopcy klas III w Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie Górskim, Kalisz, 11 marca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Chłopcy klas III w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim, o Puchar Thule, Chodzież, 23 kwietnia.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii do lat 8 w 27 Wielkim Festynie Rowerowym dla Dzieci, Kórnik, 21 maja.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Chłopcy w Euro-Eco-Cross, Złotów, 2 lipca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci w wyścigu MTB o puchar burmistrza Jarocina, Jarocin, 19 sierpnia.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii dzieci w Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Górskim Amatorów, Kielce, 9 września.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w wyścigu MTB w VII Wielkopolskim Integuracyjnym Week-
endzie Rowerowym, Wągrowiec, 14 października.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cyta-
delę, Puchar Wielkopolski Thule, Poznań.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci Młodsze w VIII Otwartych Mistrzo-
stwach Miasta Wągrowca w Kolarstwie Górskim z okazji 625-lecia miasta, Wągrowiec.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii M/A w Finale Ogólnopolskim XI Amatorskich
Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup, Kielce, 9 września.

Wojciech Przybylski – 165. miejsce w kategorii Open (na 499 startujących), dystans
Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Wrocław, 30 kwietnia.

Wojciech Przybylski – 190. miejsce w kategorii Open (na 200 startujących), dystans
Giga, Eska Gatorade Bike Maraton, Jelenia Góra, 20 maja.

Wojciech Przybylski – 210. miejsce w kategorii Open (na 400 startujących), dystans
Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 29 lipca.

Wojciech Przybylski – 10. miejsce w najstarszej kategorii wiekowej, 177. w Open (na
460 startujących), dystans 60 kilometrów, czasie 2:48:44 h, Eska Gatorade Bike Maraton,
Poznań, 20 sierpnia.

Wojciech Przybylski – 9. miejsce w kategorii M5 i 235. (251.) w Open (na 441 startują-
cych), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 16 września.

Wojciech Przybylski – 1. miejsce i tytuł mistrza Polski w kategorii M4 (50 lat i wię-
cej) w Mistrzostwach Polski Lekarzy w Kolarstwie Górskim w Międzybrodziu Żywieckim,
2 września.

Wojciech Przybylski – 7. miejsce w kategorii Masters III w Mistrzostwach Wielkopolski
na Dziewiczej Górze, wrzesień.

Wojciech Przybylski – 10. miejsce w kategorii Masters (na dystansie 44 km) w Marato-
nie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Wojciech Przybylski – 7. miejsce w kategorii Masters III w klasyfikacji generalnej Wiel-
kopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2006, Wągrowiec 14 października.

Wojciech Przybylski – 1. miejsce w kategorii M4 w Mistrzostwach Polski Lekarzy w Ko-
larstwie Górskim, Międzybrodzie Żywieckie, 2 września.

Wojciech Ratajczak – 221. miejsce w kategorii Open (na 499 startujących), dystans
Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Wrocław, 30 kwietnia.

Wojciech Ratajczak – 295. miejsce w kategorii Open (na 438 startujących), dystans
Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Boguszów – Gorce, 10 czerwca.

Wojciech Ratajczak – 9. miejsce w kategorii Masters, 178. w Open (na 234 startują-
cych), dystans Giga, Liga Bike Maraton, Murowana Goślina, 25 czerwca.

Wojciech Ratajczak – 335. miejsce w kategorii Open (na 392 startujących), dystans
Giga, I Etap MTB Challenge, 25 lipca.

Wojciech Ratajczak – 343. miejsce w kategorii Open (na 376 startujących), dystans
Giga, II Etap MTB Challenge, 26 lipca.

Wojciech Ratajczak – 321. miejsce w kategorii Open (na 370 startujących), dystans
Giga, III Etap MTB Challenge, 27 lipca.

Wojciech Ratajczak – 341. miejsce w kategorii Open (na 354 startujących), dystans
Giga, IV Etap MTB Challenge, 28 lipca.

Wojciech Ratajczak – 329. miejsce w kategorii Open (na 354 startujących), dystans Giga, V Etap MTB Challenge, 29 lipca.

Wojciech Ratajczak – 288. miejsce w kategorii Open (na 460 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Poznań, 20 sierpnia.

Wojciech Ratajczak – 17. miejsce w kategorii Masters (na dystansie 44 km) w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Wojciech Ratajczak i Sebastian Gonet (Diamant Września Team II) – 22. miejsce w swojej kategorii i 160. w Open w Supermaratonie Bike Challenge, sześciodniowym wyścigu MTB.

Wojciech Ratajczak i Sebastian Gonet – 22. miejsce (159. w kategorii Open) w Bike Challenge (jako Diamant Września Team II), sierpień.

Wojciech Ratajczak – 8. miejsce w kategorii Masters III w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2006, Wągrowiec, 14 października.

Radosław Sołykowski – 7. miejsce w kategorii M2 (30-40 lat) w Mistrzostwach Polski Lekarzy w Kolarstwie Górskim w Międzybrodziu Żywieckim, 2 września.

Radosław Sołykowski – 2. miejsce w kategorii Masters (22 km) w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Radosław Sołykowski – 2. miejsce w kategorii Mężczyzn Open w Pucharze Delegatury Piłskiej Wielkopolskiej Izby Lekarzy w V Ogólnopolskim Maratonie MTB Lekarzy, Michałki 2006, Wieleń, 23 września.

Radosław Sołykowski – 2. miejsce w kategorii Masters w klasyfikacji generalnej Skoda Bike Maraton, Gniezno 2006.

Andrzej Staszak – 5. miejsce w kategorii III (50-59 lat) w Ogólnopolskim Wyścigu Kolarskim Masters o Puchar Burmistrza Gminy Aleksandrów Łódzki, zaliczanym do Pucharu Polski, Aleksandrów Łódzki, 9 lipca.

Andrzej Staszak – 8. miejsce w kategorii Masters III w XII Ogólnopolskim Wyścigu Kolarskim o Puchar Burmistrza Mogilna, zaliczanym do Pucharu Polski, 23 lipca, Mogilno.

Andrzej Staszak – 7. miejsce w kategorii Masters III w Międzynarodowym Maratonie Kolarskim z okazji Września Jeleniogórskiego, Jelenia Góra, 23 września.

Andrzej Staszak – 12. miejsce w szosowych mistrzostwach Polski w Strawczynie.

Andrzej Staszak – 3. miejsce w kategorii III w Kolarskim Challenge'u na szosie, w ramach Pucharu Polski Masters 2006.

Andrzej Staszak – 1. miejsce w klasie Masters w Kolarskim Challenge'u Wielkopolski 2006 na szosie. Poznań.

Andrzej Staszak – 6. miejsce w klasyfikacji generalnej Polski w klasie Masters w kolarstwie szosowym.

Andrzej Staszak – 3. miejsce w klasyfikacji generalnej Pucharu Polski w klasie Masters w kolarstwie szosowym.

Andrzej Staszak – 11. miejsce w klasie III B, w klasyfikacji górskiej Masters Polskiego Związku Kolarskiego w Kolarstwie Szosowym.

Andrzej Staszak – 3. miejsce w kategorii III B w Punktacji Pucharu Polski.

Grzegorz Tomczak – 149. miejsce w kategorii Open (na 460 startujących), dystans Mega, Eska Gatorade Bike Maraton, Poznań, 20 sierpnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior (na dystansie 44 km) w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Grzegorz Tomczak – 4. miejsce w kategorii Junior w Otwartych Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 25 lutego.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Junior w Otwartych Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie MTB, Kalisz, 11 marca.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Junior w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 11 marca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior w VII Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, Puszczykowo, 2 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim o Puchar Thule, Chodzież, 23 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Junior w wyścigu MTB Euro Eco Cross, Złotów, 2 lipca.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior w wyścigu MTB o puchar burmistrza Jarocina, Jarocin, 19 sierpnia.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii w VII Wielkopolskim Rodzinnym Weekendzie Rowerowym, Wągrowiec, 14 października.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Junior w wyścigu w ramach Wielkopolskiej Ligi Masters, Złotów.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior w VIII Otwartych Mistrzostwach Miasta Wągrowca w Kolarstwie Górskim z okazji 650-lecia miasta, Wągrowiec.

Grzegorz Tomczak – 7. miejsce w klasyfikacji generalnej sezonu 2006 Auto Skoda Grand Prix MTB.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule, Wągrowiec, 14 października.

Piotr Tomczak – 4. miejsce w kategorii Młodzik w Maratonie Skoda Auto Grand Prix, Jankowo Dolne, 10 września.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Chłopcy klas V w Zawodach Rowerowych dla Szkół Podstawowych, Kalisz, 25 lutego.

Piotr Tomczak – 2. miejsce kategorii Żak w VII Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, Puszczykowo, 2 kwietnia.

Piotr Tomczak – 2. miejsce kategorii Żak w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim o Puchar Thule, Chodzież, 23 kwietnia.

Piotr Tomczak – 1. miejsce kategorii Żak w IX Ogólnopolskim Wyścigu MTB o Puchar Burmistrza Kórnik, Kórnik, 21 maja.

Piotr Tomczak – 1. miejsce kategorii Żak w wyścigu MTB Euro Eco Cross, Złotów, 2 lipca.

Piotr Tomczak – 1. miejsce kategorii Żak w wyścigu MTB o Puchar Burmistrza Jarocina, Jarocin, 19 sierpnia.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzik w Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Górskim Amatorów, Kielce, 9 września.

Piotr Tomczak – 1. miejsce kategorii Żak w VII Wielkopolskim Rodzinnym Weekendzie Rowerowym, Wągrowiec, 14 października.

Piotr Tomczak – 2. miejsce kategorii Żak w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Puchar Wielkopolski Thule 2006, Poznań.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii M/B w Finale Ogólnopolskim XI Amatorskim Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup 2006.

Piotr Wojciński – 121. miejsce w kategorii Open (na 215 startujących), dystans Mega, wyścig na Festiwalu Rowerowym, Żywiec, 12 sierpnia.

2007

Michał Badowski – 210. miejsce w kategorii Open (na 356 startujących), dystans Giga, MTB Maraton, Karpacz, 1 maja.

Michał Badowski – 30. miejsce w kategorii Open (na 76 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Murowana Goślina, 13 maja.

Michał Badowski – 60. miejsce w kategorii Open (na 104 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Złoty Stok, 26 maja.

Michał Badowski – 46. miejsce w kategorii Open (na 104 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Nowe Miasto, 23 czerwca.

Michał Badowski – 113. miejsce w kategorii Open (na 455 startujących), dystans Mega, MTB Marathon, Krynica-Zdrój, 7 lipca.

Michał Badowski – 96. miejsce w kategorii Open (na 167 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Głuszyca, 11 sierpnia.

Michał Badowski – 11. miejsce w kategorii Open (na 254 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Kraków, 26 sierpnia.

Michał Badowski – 118. miejsce w kategorii Open (na 533 startujących), dystans Mega, MTB Marathon, Istebna, 22 września.

Kamil Buczkowski – 11. miejsce w kategorii M1 i 104. (105.) w Open, (na 531 startujących), Mio Fujifilm Bike Maraton, dystans Mega, Wrocław, 13 (6) maja.

Kamil Buczkowski – 12. miejsce w kategorii M1 i 74. w Open, (na 489 startujących) Mio Fujifilm Bike Maraton, dystans Mega, Boguszów – Gorce, 26 maja.

Kamil Buczkowski – 13. miejsce w kategorii M1 i 83. (85.) w Open, (na 548 startujących) Mio Fujifilm Bike Maraton, dystans Mega, Świeradów-Zdrój, 4 sierpnia.

Kamil Buczkowski – 24. miejsce w kategorii M1 i 180. (184.) w Open, Mio Fujifilm Bike Maraton, dystans Mega, Poznań, 2 września.

Kamil Buczkowski – 23. w kategorii Open (na 286 startujących), Mio Fujifilm Bike Maraton, dystans Mega, Polanica-Zdrój, 15 września.

Kamil Buczkowski – 1. miejsce w kategorii Junior (na dystansie 56 km) w maratonie w kolarstwie Górskim o Puchar Marszałka Województwa Wielkopolskiego, październik.

Kamil Buczkowski – 5. miejsce w kategorii Junior w etapie Wielkopolskiej Ligi Masters, 10 czerwca.

Kamil Buczkowski – 5. miejsce w III Crossie Rowerowym, Turek, 10 czerwca.

Kamil Buczkowski – 5. miejsce w kategorii Junior w wyścigu w ramach Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule, Chodzież, 17 czerwca.

Kamil Buczkowski – 4. miejsce w kategorii 16-30 lat w zawodach o Puchar Burmistrza Miłosławia, Miłosław, 24 czerwca.

Kamil Buczkowski – 1. miejsce w II edycji VII Grand Prix MTB Paczka Śliwek, Miłosław, 24 czerwca.

Kamil Buczkowski – 4. miejsce w kategorii Junior w Wyścigu Euro Eco Cross. Złotów, 1 lipca.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w kategorii Masters, 9. w Open (na 14 startujących), Skandia MTB Maraton, Chodzież, 29 kwietnia.

Dorota Czarnecka – 16. miejsce w kategorii Open (na 20 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Wrocław, 6 maja.

Dorota Czarnecka – 17. miejsce w kategorii Open (na 40 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Boguszów – Gorce, 26 maja.

Dorota Czarnecka – 23. miejsce w kategorii Open (na 52 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Ustroń, 16 czerwca.

Dorota Czarnecka – 14. miejsce w kategorii Open (na 18 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Kraków, 1 lipca.

Dorota Czarnecka – 19. miejsce w kategorii Open (na 42 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Zawoja, 14 lipca.

Dorota Czarnecka – 24. miejsce w kategorii Open (na 58 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 4 sierpnia.

Dorota Czarnecka – 8. miejsce w kategorii Open (na 8 startujących), dystans Giga, wyścig na Festiwalu Rowerowym, Szklarska Poręba, 18 sierpnia.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w kategorii Masters, 12. w Open (na 44 startujących), dystans Giga (Mega), MIO Fuji Film Bike Maraton, Przesieka, 19 sierpnia.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w kategorii Masters, 9. w Open (na 22 startujących), dystans Giga w II Mistrzostwach Poznania w Maratonie MTB MIO Fuji Film Bike Maraton, Poznań, 1 września.

Dorota Czarnecka – 12. miejsce w kategorii Open (na 16 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 15 września.

Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii Masters XC w Mistrzostwach Wielkopolski, Dziewicza Góra.

Tomasz Czarnecki – 122. miejsce w kategorii Open (na 143 startujących), dystans Mega, Skandia MTB Marathon, Chodzież, 29 kwietnia.

Tomasz Czarnecki – 105. miejsce w kategorii Open (na 121 startujących), dystans Mega, Skandia MTB Marathon, Szczawno-Zdrój, 6 maja.

Tomasz Czarnecki – 459. miejsce w kategorii Open (na 607 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Ustroń, 16 czerwca.

Tomasz Czarnecki – 458. miejsce w kategorii Open (na 486 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Zawoja, 14 lipca.

Tomasz Czarnecki – 105. miejsce w kategorii Open (na 148 startujących), dystans Mega, wyścig na Festiwalu Rowerowym, Szklarska Poręba, 18 sierpnia.

Andrzej Filipek – 177. miejsce w kategorii Open (na 544 startujących), dystans Mega, MTB Maraton, Nieporęt, 15 kwietnia.

Andrzej Filipek – 32. miejsce w kategorii Open (na 40 startujących), dystans Biga, Skandia MTB Marathon, Chodzież 29 kwietnia.

Andrzej Filipek – 132. miejsce w kategorii Open (na 489 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Boguszów – Gorce, 26 maja.

Andrzej Filipek – 172. miejsce w kategorii Open (na 344 startujących), MTB Trophy, Istebna, 7 czerwca.

Andrzej Filipek – 198. miejsce w kategorii Open (na 371 startujących), dystans Giga, MTB Trophy, Istebna, 8 czerwca.

Andrzej Filipek – 155. miejsce w kategorii Open (na 327 startujących), dystans Giga, MTB Trophy, Istebna, 9 czerwca.

Andrzej Filipek – 158. miejsce w kategorii Open (na 285 startujących), dystans Giga, MTB Trophy, Istebna, 10 czerwca.

Andrzej Filipek – 183. miejsce w kategorii Open (na 238 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Kraków, 1 lipca.

Andrzej Filipek – 49. miejsce w kategorii Open (na 148 startujących), dystans Mega, wyścig na Festiwalu Rowerowym, Szklarska Poręba, 18 sierpnia.

Andrzej Filipek – 90. miejsce w kategorii Open (na 148 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Przesieka, 19 sierpnia.

Andrzej Filipek – 83. miejsce w kategorii Open (na 209 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Poznań, 1 września.

Andrzej Filipek – 107. miejsce w kategorii Open (na 518 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 15 września.

Przemysław Filipek – 4. miejsce w kategorii Open (na 414 startujących), dystans Mega, MTB Maraton, Murowana Goślina, 13 maja.

Przemysław Filipek – 29. miejsce w kategorii Open (na 344 startujących), MTB Trophy, Istebna, 7 czerwca.

Przemysław Filipek – 108. miejsce w kategorii Open (na 371 startujących), dystans Giga, MTB Trophy, Istebna, 8 czerwca.

Przemysław Filipek – 83. miejsce w kategorii Open (na 327 startujących), dystans Giga, MTB Trophy, Istebna, 9 czerwca.

Przemysław Filipek – 56. miejsce w kategorii Open (na 285 startujących), dystans Giga, MTB Trophy, Istebna, 10 czerwiec.

Przemysław Filipek – 78. miejsce w kategorii Open (na 688 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Kraków, 1 lipca.

Przemysław Filipek – 12. miejsce w kategorii Open (na 148 startujących), dystans Mega, wyścig na Festiwalu Rowerowym, Szklarska Poręba, 18 sierpnia.

Przemysław Filipek – 48. miejsce w kategorii Open (na 523 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Przesieka, 19 sierpnia.

Przemysław Filipek – 6. miejsce w kategorii Open (na 621 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Poznań, 1 września.

Przemysław Filipek – 13. miejsce w kategorii Open (na 286 startujących), Mio Fujifilm Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 15 września.

Przemysław Filipek – 4. miejsce w kategorii Elita w VIII Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Puszczykowa, 1. miejsce, Elita, ORW Wielspin – Puszczykowo, 1 kwietnia 2007.

Przemysław Filipek – 4. miejsce w kategorii Elita w wyścigu Wielkopolskiej Ligi Masters Rowerzyści Zdobywają Cytadelę w ramach Pucharu Thule, Poznań, kwiecień.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w II edycji VII Grand Prix MTB Paczka Śliwek, Miłośław, 24 czerwca.

Przemysław Filipek 3. miejsce w kategorii Mężczyźni 16-30 lat w zawodach o Puchar Burmistrza Miłośława, Miłośław, 24 czerwca.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w kategorii Elita w ramach Pucharu Thule, Połczyn-Zdrój, 14 lipca.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Elita w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule, Wągrowiec, 6 października.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w kategorii Elita w VIII Wielkopolskim Rodzinnym Weekendzie Rowerowym, Puchar Thule, Wągrowiec.

Przemysław Filipek – 2. miejsce w Akademickich Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Poznań, 27 października.

Przemysław Filipek – 3. miejsce w Akademickich Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Poznań, 27 października.

Małgorzata Gołębiowska – 2. miejsce kategorii K4 i 13. miejsce w kategorii Open (na 14 startujących), dystans Mega, Skandia MTB Maraton, Chodzież, 29 kwietnia.

Małgorzata Gołębiowska – 5. miejsce kategorii K4 i 30. miejsce w kategorii Open (na 54 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Wrocław, 6 maja.

Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce kategorii kobiet powyżej 31 lat w Zawodach o Puchar Burmistrza Miłoślawia, Miłoślaw, 4 czerwca.

Małgorzata Gołębiowska – 7. miejsce kategorii K4 i 47. miejsce w kategorii Open (na 58 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 4 sierpnia.

Małgorzata Gołębiowska – 5. miejsce kategorii K4 i 35. miejsce w kategorii Open (na 65 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Poznań, 1 września.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce kategorii K4 i 34. miejsce w kategorii Open (na 45 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 15 września.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce kategorii Masters w Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Dziewicza Góra.

Małgorzata Gołębiowska – 6. miejsce kategorii K4 w klasyfikacji generalnej, na dystansie Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton 2007.

Sebastian Gonet – 465. miejsce w kategorii Open (na 647 startujących), dystans Mega, MTB Marathon, Karpacz, 1 maja.

Sebastian Gonet – 289. miejsce w kategorii Open (na 386 startujących), dystans Mega, MTB Marathon, Złoty Stok, 26 maja.

Agata Ignaszak – 8. miejsce w kategorii Open (na 21 startujących), Skandia MTB Marathon, Nałęczów, 20 maja.

Agata Ignaszak – 5. miejsce w kategorii Open (na 15 startujących), Skandia MTB Marathon, Białystok, 3 czerwca.

Agata Ignaszak – 36. miejsce w kategorii Open (na 50 startujących), Mio Fujifilm Bike Maraton, Przesieka, 19 sierpnia.

Agata Ignaszak – 8. miejsce w kategorii Open (na 75 startujących), Mio Fujifilm Bike Maraton, Poznań, 1 września.

Agata Ignaszak – 2. miejsce w kategorii Juniorki w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przelajowym, Kazimierz Biskupi, marzec.

Agata Ignaszak – 2. miejsce w kategorii Juniorki w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, marzec.

Agata Ignaszak – 10. miejsce w kategorii Juniorki w I edycji cyklu Auto Skoda Grand Prix MTB, Chodzież, kwiecień.

Agata Ignaszak – 11. miejsce na dystansie 15 km w Skandia Maraton Warszawa, maj.

Agata Ignaszak – 11. miejsce w klasie Juniorki, w etapie Skoda Auto Grand Prix MTB, Szczyrk, maj.

Agata Ignaszak – 2. miejsce w kategorii Juniorki w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kazimierz Biskupi, maj.

Agata Ignaszak – 2. miejsce w swojej kategorii wiekowej w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Kalisz, maj.

Agata Ignaszak – 8. miejsce w kategorii Juniorki w etapie Skoda Auto Grand Prix MTB, Białystok, czerwiec.

Agata Ignaszak – 1. miejsce w kategorii Juniorki w etapie Wielkopolskiej Ligi Masters, 10 czerwca.

Jacek Lonka – 220. miejsce w kategorii Open (na 688 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Kraków, 1 lipca.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii M2, Skandia MTB Maraton, Chodzież, 29 kwietnia.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elite (dystans 60 kilometrów) w Skandia Maraton Warszawa, maj.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii M2, 1. w Open (na 185 startujących), dystans Giga, Ustroń, 16 czerwca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w etapie Skandia Maraton w Białymstoku, czerwiec.

Radosław Lonka – 8. miejsce w kategorii M2, 11. (12.) w Open, (na 518 startujących), dystans Mega, Polanica-Zdrój, 15 września.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii M2, Cross Country Michałki 2007, Maraton MTB, Giga, Wieleń, 29 września.

Radosława Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita (na dystansie 80 km) w Maratonie w Kolarstwie Górskim o Puchar Marszałka Wielkopolski, październik.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Orlik, Mistrzostwa Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kazimierz Biskupi, 24 lutego.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Senior w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kazimierz Biskupi, marzec.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Otwarte Mistrzostwa Kalisza w Kolarstwie MTB, Kalisz, 3 marca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita w Otwartych Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie MTB, Kalisz, 10 marca.

Radosław Lonka – 16. miejsce w kategorii Elita w I edycji cyklu Auto Skoda Grand Prix MTB, Chodzież, kwiecień.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita w wyścigu Wielkopolskiej Ligi Masters Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Poznań, kwiecień.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, VIII Mistrzostwa Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Puszczykowa, ORW Wielspin – Puszczykowo, 1 kwietnia.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii 19-35 lat, VII Ogólnopolski Cross Country MTB Antonin 2007, Antonin, 14 kwietnia.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Puchar Thule, Poznań, 22 kwietnia.

Radosław Lonka – 16. miejsce w pierwszej edycji cyklu Skoda Auto Grand Prix MTB, Chodzież, 28 kwietnia.

Radosław Lonka – 18. miejsce w drugiej edycji cyklu Skoda Auto Grand Prix MTB, Szczawno-Zdrój, 5 maja.

Radosław Lonka – 10. (8.) miejsce w trzeciej edycji cyklu Skoda Auto Grand Prix MTB, Warszawa, 12 maja.

Radosław Lonka – 8. (7.) miejsce w czwartej edycji cyklu Skoda Auto Grand Prix MTB, Nałęczów, 19 maja.

Radosław Lonka – 18. miejsce w kategorii Elita w etapie Skoda Auto Grand Prix MTB, Szczyrk, maj.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Senior w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kazimierz Biskupi, maj.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Kalisz, maj.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita w etapie Skoda Auto Grand Prix MTB, Białystok, 2 czerwca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita w etapie Wielkopolskiej Ligi Masters, 10 czerwca.

Radosław Lonka – 1. miejsce, III Cross Rowerowy, Turek, 10 czerwca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, WLM, Puchar Thule, Chodzież, 17 czerwca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, VIII Wielkopolski Rodzinny Weekend Rowerowy ORW Wielspin, Puchar Thule 2007, Wągrowiec.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, Cross MTB Kopczyń 2007, Mogilno, 7 października.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita, VIII Otwarte Mistrzostwa MTB o Puchar Burmistrza Jarocina i Starosty Powiatu, Jarocin, 13 października.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Open, Akademickie Mistrzostwa Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Poznań, 27 października.

Radosław Lonka – 5. miejsce w klasyfikacji generalnej cyklu Skoda Auto Grand Prix MTB, Białystok, 2 czerwca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, klasyfikacja generalna Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2007, Wągrowiec, 6 października.

Damian Maciejewski – 10. miejsce w kategorii M1 i 146. (150.) w Open (na 285 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maratonie, Wrocław, 13 (6) maja.

Damian Maciejewski – 5. miejsce w kategorii M1 i 70. (72.) w Open, (na 127 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maratonie, Boguszów-Gorce, 25 (26) maja.

Damian Maciejewski – 14. miejsce w kategorii M1 i 119. (123.) w Open (na 200 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maratonie, Świeradów-Zdrój, 4 sierpnia.

Damian Maciejewski – 514. miejsce w kategorii Open (na 523 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maratonie, Przesieka, 19 sierpnia.

Damian Maciejewski – 501. miejsce w kategorii Open (na 621 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maratonie, Poznań, 1 września.

Damian Maciejewski – 58. miejsce w kategorii Open (na 286 startujących), Mio Fujifilm Bike Maratonie, Polanica-Zdrój, 15 września.

Damian Maciejewski – 2. miejsce w kategorii Super Amator w VIII Mistrzostwa Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Puszczykowa, 1. miejsce, Elita, ORW Wielspin – Puszczykowo, 1 kwietnia 2007.

Damian Maciejewski – 6. miejsce w kategorii Junior w etapie Wielkopolskiej Ligi Masters, 10 czerwca.

Damian Maciejewski – 2. miejsce w II edycji VII Grand Prix MTB Paczka Śliwek, Miłosław, 24 czerwca.

Damian Maciejewski – 5. miejsce w kategorii mężczyźni 16-31 lat w zawodach o Puchar Burmistrza Miłosława, Miłosław, 24 czerwca.

Damian Maciejewski – 2. miejsce w zawodach o Puchar Burmistrza Miłosława, czerwiec.

Damian Maciejewski – 1. miejsce w kategorii Super Amator w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cytadelę w ramach Pucharu Thule, Poznań.

Damian Maciejewski – 10. miejsce w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule w kategorii Junior, Wągrowiec, 6 października.

Jacek Maciejewski – 55. miejsce w kategorii M4 i 334. (356.) w Open (na 531 startujących), dystansie Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Wrocław, 13 (6) maja.

Jacek Maciejewski – 55. miejsce w kategorii M4 i 391. (417.) w Open (na 489 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Boguszów – Gorce, 26 maja.

Jacek Maciejewski – 86. miejsce w kategorii M4 i 462. (513.) w Open (na 548 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 4 sierpnia.

Jacek Maciejewski – 30. miejsce w kategorii M4 i 153. (98.) w Open (na 216 startujących), dystans Mini, Mio Fujifilm Bike Maraton, Przesieka, 19 sierpnia.

Jacek Maciejewski – 527. miejsce w Open (na 621 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Poznań, 1 września.

Jacek Maciejewski – 469. miejsce w Open (na 518 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 15 września.

Krzysztof Maciejewski – 3. miejsce w kategorii Open (na 544 startujących), dystans Mega, MTB Maraton, Nieporęt, 15 kwietnia.

Krzysztof Maciejewski – 4. miejsce w kategorii Open (na 143 startujących), dystans Mega, Skandia MTB Marathon, Chodzież, 29 kwietnia.

Krzysztof Maciejewski – 94. miejsce w kategorii Open (na 95 startujących), dystans Mega, Skandia MTB Marathon, Białystok, 3 czerwca.

Krzysztof Maciejewski – 61. miejsce w kategorii Open (na 607 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Ustroń, 16 czerwca.

Krzysztof Maciejewski – 10. miejsce w kategorii Open (na 688 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Kraków, 1 lipca.

Krzysztof Maciejewski – 12. miejsce w kategorii Open (na 548 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 4 sierpnia.

Krzysztof Maciejewski – 13. miejsce w kategorii Open (na 523 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Przesieka, 19 sierpnia.

Krzysztof Maciejewski – 1. miejsce w kategorii Open (na 209 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Poznań, 1 września.

Krzysztof Maciejewski – 3. miejsce w kategorii Open (na 518 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 15 września.

Krzysztof Maciejewski – 2. miejsce w wyścigu Wielkopolskiej Ligi Masters Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Poznań, kwiecień.

Patrycja Maciejewska – 5. miejsce w kategorii K1 i 20 w Open (na 64 startujących), dystans Mini, Mio Fuji Film Bike Maraton, Wrocław, 13 (6) maja.

Patrycja Maciejewska – 6. miejsce w kategorii K1 i 26. w Open (na 47 startujących), dystans Mini, Mio Fujifilm Bike Maraton, Boguszów – Gorce, 26 maja.

Tomasz Miara – 99. miejsce w kategorii Open (na 143 startujących), dystans Mega, Skandia MTB Marathon, Chodzież, 29 kwietnia.

Tomasz Miara – 82. miejsce w kategorii Open (na 121 startujących), dystans Mega, Skandia MTB Marathon, Szczawno-Zdrój, 6 maja.

Tomasz Miara – 192. miejsce w kategorii Open (na 386 startujących), dystans Mega, MTB Marathon, Złoty Stok, 26 maja.

Tomasz Miara – 283. miejsce w kategorii Open (na 434 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Duszniki-Zdrój, 23 lipca.

Tomasz Miara – 305. miejsce w kategorii Open (na 422 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Kraliki, 24 lipca.

Tomasz Miara – 329. miejsce w kategorii Open (na 418 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Stronie Śląskie, 25 lipca.

Tomasz Miara – 277. miejsce w kategorii Open (na 390 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Bardo, 26 lipca.

Tomasz Miara – 287. miejsce w kategorii Open (na 360 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, Głuszycza, 27 lipca.

Tomasz Miara – 115. miejsce w kategorii Open (na 350 startujących), dystans Giga, MTB Challenge, 28 lipca.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii Żak w Pucharze Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kórnik, luty.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii chłopców klas III w Otwartych Mistrzostwach Miasta Kalisza w Kolarstwie Górskim, Kalisz, 10 marca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci w Ogólnopolskim Wyścigu Przełajowym Swarzędz Cross im. Mariana Kegła, Swarzędz, 18 marca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Chłopcy do lat 10 w VIII Mistrzostwach Puszczykowa pod patronatem Burmistrza Puszczykowa, 1 kwietnia.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci w wyścigu Wielkopolskiej Ligi Masters Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Poznań, kwiecień.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Kalisz, maj.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci do lat 10 w zawodach o puchar burmistrza Miłosława, Miłosław, 24 czerwca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w III Crossie Rowerowym, Turek, 10 czerwca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w klasie Żak w wyścigu w ramach Wielkopolskiej Ligi Masters, 10 czerwca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci w otwartych Mistrzostwach Chodzieży w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Miasta Chodzieży, Chodzież, 17 czerwca.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii w Euro Eco Cross, Złotów, 1 lipca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w wyścigu dzieci o Puchar Thule, 2007, Połczyn-Zdrój, 14 lipca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii M/A w eliminacjach dla województwa wielkopolskiego i lubuskiego do XII Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup, Piła, 25 sierpnia.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii M/A w Finale XII Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup, Kielce, 8 września.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci w VIII Otwartych Mistrzostwach w Kolarstwie Górskim o Puchar Burmistrza Jarocina i Starosty Powiatu, Jarocin, 13 października.

Eryk Ostrowski – 3. miejsce w kategorii Żak w Sylwestrowym Wyścigu w Kolarstwie Górskim, Jarocin, 29 grudnia.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci – Chłopcy w VIII Wielkopolskim Rodzinnym Weekendzie Rowerowym, Puchar Thule, Wągrowiec.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii 7-10 lat w VII Ogólnopolskim Cross Country MTB, Antonin 2007.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii Żak w Pucharze Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym w Kórniku.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci Starsze w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Puchar Wielkopolski Thule, Poznań.

Wojciech Przybylski – 70. miejsce w kategorii Open (na 598 startujących), dystans Mega, Mazovia MTB Marathon, Łódź, 22 kwietnia.

Wojciech Przybylski – 408. miejsce w kategorii Open (na 489 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Marton, Boguszów – Gorce, 26 maja.

Wojciech Przybylski – 64. miejsce w kategorii Open (na 148 startujących), dystans Mega, wyścig na Festiwalu Rowerowym, Szklarska Poręba, 18 sierpnia.

Wojciech Ratajczak – 120. miejsce w kategorii Open (na 143 startujących), dystans Mega, Skandia MTB Marathon, Chodzież, 29 kwietnia.

Wojciech Ratajczak – 107. miejsce w kategorii Open (na 121 startujących), dystans Mega, Skandia MTB Marathon, Szczawno-Zdrój, 6 maja.

Wojciech Ratajczak – 69. miejsce w kategorii Open (na 75 startujących), dystans Giga, Skandia MTB Marathon, Warszawa, 13 maja.

Wojciech Ratajczak – 75. miejsce w kategorii Open (na 95 startujących), dystans Mega, Skandia MTB Marathon, Białystok, 3 czerwca.

Wojciech Ratajczak – 429. miejsce w kategorii Open (na 621 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm MTB Maraton, Poznań, 1 września.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior (na dystansie 80 km) w Maratonie w Kolarstwie Górskim o Puchar Marszałka Wielkopolski, październik.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Junior w Pucharze Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kórnik 18 lutego.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, marzec.

Grzegorz Tomczak – 10. miejsce w kategorii Junior w I edycji cyklu Auto Skoda Grand Prix MTB, Chodzież, kwiecień.

Grzegorz Tomczak – 6. miejsce w edycji Skoda Auto MTB, Szczawno-Zdrój, 4 maja.

Grzegorz Tomczak – 10. miejsce (dystans 60 kilometrów) w Skandia Maraton Warszawa, maj.

Grzegorz Tomczak – 6. miejsce kategorii Junior w etapie Skoda Auto Grand Prix MTB, Szczyrk, maj.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii Junior w Otwartych Mistrzostwach Kalisza, Kalisz, maj.

Grzegorz Tomczak – 5. miejsce w kategorii Junior w etapie Skoda Auto Grand Prix MTB, Białystok, czerwiec.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w zawodach o Puchar Burmistrza Miłosławia, czerwiec.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Junior o Puchar Thule, Połczyn-Zdrój, 14 lipca.

Grzegorz Tomczak – 8. miejsce w kategorii Junior w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2007, Wągrowiec, 6 października.

Piotr Tomczak – 11. miejsce (dystans 60 kilometrów) w Skandia Maraton, Warszawa, maj.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzików w Pucharze Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kórnik, luty.

Piotr Tomczak – 6. miejsce w kategorii Młodzik w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kazimierz Biskupi, 24 luty.

Piotr Tomczak – 6. miejsce w kategorii Młodzik w Otwartych Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie MTB, Kalisz, 10 marca.

Piotr Tomczak – 4. miejsce w kategorii Młodzik w VIII Otwartych Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, Puszczykowo, 1 kwietnia.

Piotr Tomczak – 21. miejsce w kategorii Młodzik w I edycji cyklu Auto Skoda Grand Prix MTB, Chodzież, kwiecień.

Piotr Tomczak – 13. miejsce w etapie Skoda Auto Grand Prix MTB, Szczyrk, maj.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzik w etapie Wielkopolskiej Ligi Masters, 10 czerwca.

Piotr Tomczak – 6. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Puchar Thule 2007, Poznań.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w III Crossie Rowerowym, Turek, 10 czerwca.

Piotr Tomczak – 10. miejsce w kategorii Młodzik w etapie Skoda Auto Grand Prix MTB, Białystok, czerwiec.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim, o Puchar Thule, Chodzież, 17 czerwca.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Chłopcy 13-15 lat w zawodach o Puchar Burmistrza Miłosławia, Miłosław, 24 czerwca.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w II edycji VII Grand Prix MTB Paczka Śliwek 2007, Miłosław, 24 czerwca.

Piotr Tomczak – 3. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigu Euro Eco Cross, Złotów, 1 lipca.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzik w wyścigu MTB w Kolarstwie Górskim, Połczyn-Zdrój, 14 lipca.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w VIII Otwartych Mistrzostwach MTB o Puchar Burmistrza Jarocina i Starosty Powiatu, Jarocin, 13 października.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzik w Sylwestrowym Wyścigu w Kolarstwie MTB, Jarocin, 19 grudnia.

Piotr Tomczak – 2. miejsce w kategorii Młodzik w Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Dziewicza Góra, Poznań.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w VIII Wielkopolskim Rodzinnym Weekendzie Rowerowym, Puchar Thule, Wągrowiec.

Piotr Tomczak – 1. miejsce w kategorii Młodzik w klasyfikacji generalnej Wielkopolskiej Ligi Masters o Puchar Thule 2007, Wągrowiec, 6 października.

Tomasz Urbanowicz – 146. miejsce w kategorii Open (na 544 startujących), dystans Mega, MTB Marathon, Nieporęt, 15 kwietnia.

Tomasz Urbanowicz – 498. miejsce w kategorii Open (na 647 startujących), dystans Mega, MTB Marathon, Karpacz, 1 maja.

Tomasz Urbanowicz – 159. miejsce w kategorii Open (na 489 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Boguszów Gorce, 26 maja.

Tomasz Urbanowicz – 41. miejsce w kategorii Open (na 688 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Kraków, 1 lipca.

Tomasz Urbanowicz – 28. miejsce w kategorii Open (na 171 startujących), dystans Mini, Mio Fujifilm Bike Maraton, Zawoja, 14 lipca.

Tomasz Urbanowicz – 582. miejsce w kategorii Open (na 621 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Poznań, 1 września.

2008

Michał Badowski – 32. miejsce w kategorii Open (na 136 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Murowana Goślina, 20 kwietnia.

Michał Badowski – 92. miejsce w kategorii Open (na 177 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Karpacz, 1 maja.

Michał Badowski – 53. miejsce w kategorii Open (na 142 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Bardo, 10 maja.

Michał Badowski – 138. miejsce w kategorii Open (na 268 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Głuszycza, 14 czerwca.

Michał Badowski – 52. miejsce w kategorii Open (na 99 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Międzygórze, 19 lipca.

Michał Badowski – 43. miejsce w kategorii Open (na 100 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Istebna, 9 sierpnia.

Michał Badowski – 57. miejsce w kategorii Open (na 220 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Kraków, 32 sierpnia.

Michał Badowski – 35. miejsce w kategorii Open (na 129 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Krynica, 13 września.

Kamil Buczkowski – 144. miejsce w kategorii Open (na 644 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Wrocław, 20 kwietnia.

Kamil Buczkowski – 5. miejsce w kategorii Junior w Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Dziewicza Góra 2008.

Dorota Czarnecka – 28. miejsce w kategorii Open (na 55 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Wrocław, 20 kwietnia.

Dorota Czarnecka – (?) miejsce w kategorii Open (na 16 startujących), dystans Mega, Skandia MTB Maraton Lang Team, Chodzież, 27 kwietnia.

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w kategorii Masters, 6. w Open (na 7 startujących), dystans Medio (Giga), Skandia MTB Maraton Lang Team, Szczawno-Zdrój, 3 maja.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w kategorii Masters, 8. w Open (na 12 startujących), dystans Medio (Mega), Skandia MTB Maraton Lang Team, Bielawa, 18 maja.

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w kategorii Masters, 10. w Open (na 23 startujących), dystans Medio (Mega), Skandia MTB Maraton Lang Team, Naęczów, 1 czerwca.

Dorota Czarnecka – 22. miejsce w kategorii Open (na 41 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Ustroń, 14 czerwca.

Dorota Czarnecka – 22. miejsce w kategorii Open (na 38 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Zawoja, 19 lipca.

Dorota Czarnecka – 19. miejsce w kategorii Open (na 51 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 2 sierpnia.

Dorota Czarnecka – 9. miejsce w kategorii Open (na 13 startujących), dystans Mega, Skandia MTB Bike Maraton, Jelenia Góra, 17 sierpnia.

Dorota Czarnecka – 20. miejsce w kategorii Open (na 44 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Piechowice, 30 sierpnia.

Dorota Czarnecka – 26. miejsce w kategorii Open (na 52 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Polanica, 27 września.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w kategorii Masters, 10. w Open (na 16 startujących), dystans Grande (Mega), Skandia MTB Maraton Lang Team, Gdańsk, 5 października.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w kategorii Open Uphill Łąbski Szczyt.

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w Kryterium w Szklarskiej Porębie.

Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii Open w Wyścigu Jesiennym MTB w Jakuszycach.

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w klasyfikacji generalnej Karkonosze MTB Tour 2008.

Dorota Czarnecka – 1. miejsce w kategorii Masters w Maratonie w Powidzu.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w kategorii Bez Licencji na dystansie Grande na Festiwalu Rowerowym w Szklarskiej Porębie.

Dorota Czarnecka – 7. miejsce w kategorii Masters w klasyfikacji generalnej MIO Fuji Film Bike Maraton (dystans Giga).

Dorota Czarnecka – 2. miejsce w kategorii Masters Skandia MTB Maraton Lang Team (klasyfikacja generalna).

Tomasz Czarnecki – 188. miejsce w kategorii Open (na 197 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Wrocław, 20 kwietnia.

Tomasz Czarnecki – 6. miejsce w kategorii Open (na 163 startujących), dystans Mini, Skandia Maraton, Chodzież, 27 kwietnia.

Tomasz Czarnecki – 148. miejsce w kategorii Open (na 211 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Chodzież, 27 kwietnia.

Tomasz Czarnecki – 86. miejsce w kategorii Open (na 95 startujących), dystans Giga, Skandia Maraton, Szczawno-Zdrój, 3 maja.

Tomasz Czarnecki – 58. miejsce w kategorii Open (na 191 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Zdzeszowice, 4 maja.

Tomasz Czarnecki – 145. miejsce w kategorii Open (na 154 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Bielawa, 18 maja.

Tomasz Czarnecki – 193. miejsce w kategorii Open (na 308 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Nałęczów, 1 czerwiec.

Tomasz Czarnecki – 392. miejsce w kategorii Open (na 449 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Ustroń, 14 czerwca.

Tomasz Czarnecki – 351. miejsce w kategorii Open (na 421 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Zawoja, 19 lipca.

Tomasz Czarnecki – 331. miejsce w kategorii Open (na 475 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 2 sierpnia.

Tomasz Czarnecki – 167. miejsce w kategorii Open (na 189 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Jelenia Góra, 17 sierpnia.

Tomasz Czarnecki – 256. miejsce w kategorii Open (na 383 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Piechowice, 30 sierpnia.

Tomasz Czarnecki – 321. miejsce w kategorii Open (na 425 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Polanica, 27 września.

Tomasz Czarnecki – 146. miejsce w kategorii Open (na 184 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Gdańsk, 5 października.

Tomasz Czarnecki – 11. miejsce w kategorii Open (na 106 startujących), dystans Mini, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Gdańsk, 5 października.

Andrzej Filipek – 79. miejsce w kategorii Open (na 644 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Wrocław, 20 kwietnia.

Andrzej Filipek – 33. miejsce w kategorii Open (na 211 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Chodzież, 27 kwietnia.

Andrzej Filipek – 50. miejsce w kategorii Open (na 95 startujących), dystans Giga, Skandia Maraton, Szczawno-Zdrój, 3 maja.

Andrzej Filipek – 103. miejsce w kategorii Open (na 464 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Zdzeszowice, 4 maja.

Andrzej Filipek – 88. miejsce w kategorii Open (na 154 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Bielawa, 18 maja.

Andrzej Filipek – 74. miejsce w kategorii Open (na 308 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Nałęczów, 1 czerwca.

Andrzej Filipek – 134. miejsce w kategorii Open (na 475 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Świeradów, 2 sierpnia.

Andrzej Filipek – 103. miejsce w kategorii Open (na 189 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Jelenia Góra, 17 sierpnia.

Andrzej Filipek – 94. miejsce w kategorii Open (na 383 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Piechowice, 30 sierpnia.

Andrzej Filipek – 107. miejsce w kategorii Open (na 364 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Karpacz, 13 września.

Andrzej Filipek – 62. miejsce w kategorii Open (na 184 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Gdańsk, 5 października.

Przemysław Filipek – 49. miejsce w kategorii Open (na 644 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Wrocław, 20 kwietnia.

Przemysław Filipek – 10. miejsce w kategorii Open (na 464 startujących), dystans Mega, Mio Fujiifilm Bike Maraton, Zdzeszowice, 4 maja.

Przemysław Filipek – 39. miejsce w kategorii Open (na 475 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 2 sierpnia.

Przemysław Filipek – 15. miejsce w kategorii Open (na 347 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Poznań, 17 sierpnia.

Przemysław Filipek – 19. miejsce w kategorii Open (na 383 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Piechowice, 30 sierpnia.

Przemysław Filipek – 20. miejsce w kategorii Open (na 364 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Karpacz, 13 września.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii Elita w X Jubileuszowym Wyścigu Kolarskim o Puchar Burmistrza Jarocina i Starosty Powiatu w Kolarstwie Górskim, Jarocin, 24 sierpnia.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii Elita w Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Dziewicza Góra.

Małgorzata Gołębiowska – 4. miejsce w kategorii K-4, na dystansie Mega, I edycja Powerade MTB Marathon, Murowana Goślina, 19 kwietnia.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K-4 i 44. w Open (na 55 startujących), na dystansie Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Wrocław, 20 kwietnia.

Małgorzata Gołębiowska – 2. miejsce w kategorii Masters I i 3. w Open w X Jubileuszowym Wyścigu Kolarskim o Puchar Burmistrza Jarocina i Starosty Powiatu w Kolarstwie Górskim, 24 sierpnia.

Małgorzata Gołębiowska – 37. miejsce w kategorii Open (na 47 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Poznań, 17 sierpnia.

Sebastian Gonet – 241. miejsce w kategorii Open (na 301 startujących), dystans Mega, MTB Marathon, Murowana Goślina, 20 kwietnia.

Sebastian Gonet – 149. miejsce w kategorii Open (na 267 startujących), dystans Mini, Mio Fujifilm Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 2 sierpnia.

Sebastian Gonet – 73. miejsce w kategorii Open (na 134 startujących), dystans Mini, Skandia Maraton, Jelenia Góra, 17 sierpnia.

Agata Ignaszak – 2. miejsce w kategorii Open (na 55 startujących), dystans Mini, Mio Fujifilm Bike Maraton, Wrocław, 20 kwietnia.

Agata Ignaszak – 7. miejsce w kategorii Open (na 50 startujących), dystans Mini, Mio Fujifilm Bike Maraton, Zdzeszowice, 4 maja.

Agata Ignaszak – 8. miejsce w kategorii Open (na 21 startujących), dystans Mini, Skandia Maraton, Jelenia Góra, 17 sierpnia.

Agata Ignaszak – 4. miejsce w kategorii Open (na 30 startujących), dystans Mini, Skandia Maraton, Gdańsk, 5 października.

Jacek Lonka – 9. miejsce w kategorii Open (na 197 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maratonie, Wrocław, 20 kwietnia.

Jacek Lonka – 3. miejsce w kategorii Open (na 67 startujących), dystans Giga, Skandia Maraton, Chodzież, 27 kwietnia.

Jacek Lonka – 5. miejsce w kategorii Open (na 191 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maratonie, Zdzeszowice, 4 maja.

Jacek Lonka – 2. miejsce w kategorii Open (na 308 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Nałęczów, 1 czerwca.

Jacek Lonka – 8. miejsce w kategorii Open (na 184 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Gdańsk, 5 października.

Jacek Lonka – 4. miejsce w kategorii Elita, Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Poznań.

Radosław Lonka – 5. miejsce w kategorii Elita, maraton z cyklu Kujawia XC, 30 marca.

Radosław Lonka – 10. miejsce w kategorii M2, 20. w Open (na 197 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Wrocław, 20 kwietnia.

Radosław Lonka – 6. miejsce w kategorii Open (na 211 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Chodzież, 27 kwietnia.

Radosław Lonka – 5. miejsce w kategorii Open (na 95 startujących), dystans Giga, Skandia Maraton, Szczawno-Zdrój, 3 maja.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii M2 miejsce, 3. w Open (na 191 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Zdzeszowice, 4 maja.

Radosław Lonka – 6. miejsce w kategorii Open (na 308 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Nałęczów, 1 czerwca.

Radosław Lonka – 4. miejsce w kategorii M2, 5. w Open (na 131 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Ustroń, 14 czerwca.

Radosław Lonka – 7. miejsce w kategorii M2, 8. w Open (na 166 startujących), dystans Giga, Fujifilm Bike Maraton, Świeradów-Zdrój, 2 sierpnia.

Radosław Lonka – 30. miejsce w kategorii Open (na 189 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Jelenia Góra, 17 sierpnia.

Radosław Lonka – 18. miejsce w kategorii M2, 33. (32.) w Open (na 129 startujących), dystans Giga, Mio Fujifilm Bike Maraton, Poznań, 17 sierpnia.

Radosław Lonka – 7. miejsce w kategorii M2, 8. w Open (na 383 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Piechowice, 30 sierpnia.

Radosław Lonka – 122. miejsce w kategorii Open (na 363 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Karpacz, 13 września.

Radosław Lonka – 4. miejsce w kategorii M2, 8. w Open (na 184 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Gdańsk, 5 października.

Radosław Lonka – 1. miejsce w West Maratonie, Giga M2 (czas 2:06:33 h), Wałcz.

Radosław Lonka – 1. miejsce w West Maratonie, Giga (czas 2:06:33 h), Wałcz.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, Mistrzostwa Wielkopolski w Kolarstwie Przelajowym, Złotów, 8 marca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii 0 i 2. w Open, VI Ogólnopolski Wyścig Przelajowy Swarzędz Cross im. Mariana Kegela, Swarzędz, 16 marca.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii 19-35 lat, Mistrzostwa Wielkopolski w Kolarstwie MTB, Antonin, 12 kwietnia.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita, IX Mistrzostwa Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Puszczykowa, Puszczykowo, 13 kwietnia.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita w wyścigu MTB VIII Euro Eco Cross, Złotów, 11 maja.

Radosław Lonka – 11. miejsce w kategorii Elita, Bank BPH Grand Prix MTB XCC (dystans 36,8 km, czas 2:06:41 h), Bielawa, 17 maja.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Masters, WLM o Puchar Thule, Chodzież, 25 maja.

Radosław Lonka – 18. miejsce w kategorii Elita, Bank BPH Grand Prix MTB XCC, Nałęczów, 31 maja.

Radosław Lonka – 2. miejsce w IV Crossie Rowerowym, Turek, 8 czerwca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Masters, Memoriał Franciszka Przecinkowskiego i Zbigniewa Jędrzejczaka, 31 sierpnia.

Radosław Lonka – 3. miejsce w Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Dziewicza Góra.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Poznań.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, Dziki Wyścig Rowerowy, Powidz.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, klasyfikacja generalna Pucharu Thule.

Radosław Lonka – 7. miejsce w kategorii Elita, klasyfikacja generalna, Ogólnopolski Wyścig w Kolarstwie Przełajowym o Puchar SOKPOL Sp. z o.o., Puchar Polski, Koziegłowy, 22 listopada.

Patrycja Maciejewska – 1. miejsce w kategorii Młodziczki w wyścigu MTB Euro Eco Cross, Złotów, 2 lipca.

Tomasz Miara – 53. miejsce w kategorii Open (na 211 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Chodzież, 27 kwietnia.

Tomasz Miara – 129. miejsce w kategorii Open (na 394 startujących), dystans Mega, MTB Maraton, Karpacz, 1 maja.

Tomasz Miara – 60. miejsce w kategorii Open (na 95 startujących), dystans Giga, Skandia Maraton, Szczawno-Zdrój, 3 maja.

Tomasz Miara – 44. miejsce w kategorii Open (na 46 startujących), dystans Giga, Skandia Maraton, Bielawa, 18 maja.

Tomasz Miara – 53. miejsce w kategorii Open (na 70 startujących), dystans Giga, Skandia Maraton, Nałęczów, 1 czerwca.

Tomasz Miara – 95. miejsce w kategorii Open (na 189 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Jelenia Góra, 17 sierpnia.

Tomasz Miara – 217. miejsce w kategorii Open (na 364 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Karpacz, 13 września.

Mateusz Nogala – 276. miejsce w kategorii Open (na 347 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Poznań, 17 sierpnia.

Zbigniew Ogrodowicz – 105. (110.) miejsce w kategorii Open [na 255 (267) startujących], dystans Mini, Mio Fujifilm Bike Maraton, Poznań, 17 sierpnia.

Eryk Ostrowski – 4. miejsce w kategorii Chłopcy klas IV-V w X Koźminieckim Wyścigu MTB o Puchar Wójta Gminy Koźminek, 29 marca.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii Chłopcy 7-10 lat w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Antonin, 12 kwietnia.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w wyścigu MTB Euro Eco Cross, Złotów, 11 maja.

Eryk Ostrowski – 3. miejsce w kategorii Żak w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim o Puchar Thule, Chodzież, 25 maja.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim o Puchar Thule, Chodzież, 25 maja.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii M/A w mistrzostwach województwa wielkopolskiego i lubuskiego, Piła, 31 maja (XIII Amatorskie Mistrzostwa Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup).

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii M/A w mistrzostwach województwa wielkopolskiego i lubuskiego, Turek, 6 lipca (XIII Amatorskie Mistrzostwa Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup).

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii Żak w Pucharze Thule 2008, Połczyn-Zdrój, 12 lipca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii roczników 1998 w X Jubileuszowym Wyścigu Kolarskim o Puchar Burmistrza Jarocina i Starosty Powiatu w Kolarstwie Górskim, Jarocin, 24 sierpnia.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w IX Mistrzostwach Puszczykowa w Kolarstwie Górskim pod patronatem Burmistrza Miasta, 13 września.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Dzieci w Finale XIII Amatorskich Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup, Olsztyn, 13 września.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Chłopcy Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Poznań.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w Crossie Rowerowym w Turku, Puchar Thule.

Eryk Ostrowski – 3. miejsce w kategorii Żak, Puchar Thule 2008, Jarocin.

Wojciech Przybylski – 150. miejsce w kategorii Open (na 211 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Chodzież, 27 kwietnia.

Wojciech Przybylski – 130. miejsce w kategorii Open (na 274 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Szczawno-Zdrój, 3 maja.

Wojciech Przybylski – 104. miejsce w kategorii Open (na 154 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Bielawa, 18 maja.

Wojciech Przybylski – 218. miejsce w kategorii Open (na 308 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Nałęczów, 1 czerwca.

Wojciech Przybylski – 180. miejsce w kategorii Open (na 189 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Jelenia Góra, 17 sierpnia.

Wojciech Przybylski – 230. miejsce w kategorii Open (na 383 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Piechowice, 30 sierpnia.

Wojciech Przybylski – 248. miejsce w kategorii Open (na 364 startujących), dystans Mega, Mio Fujifilm Bike Maraton, Karpacz, 13 września.

Wojciech Przybylski – 147. miejsce w kategorii Open (na 184 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Gdańsk, 5 października.

Wojciech Ratajczak – 169. miejsce w kategorii Open (na 211 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Chodzież, 27 kwietnia.

Wojciech Ratajczak – 184. miejsce w kategorii Open (na 274 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Szczawno-Zdrój, 3 maja.

Wojciech Ratajczak – 131. miejsce w kategorii Open (na 154 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Bielawa, 18 maja.

Wojciech Ratajczak – 211. miejsce w kategorii Open (na 308 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Nałęczów, 1 czerwca.

Wojciech Ratajczak – 171. miejsce w kategorii Open (na 189 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Jelenia Góra, 17 sierpnia.

Wojciech Ratajczak – 153. miejsce w kategorii Open (na 184 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Gdańsk, 5 października.

Andrzej Staszak – 7. miejsce w kategorii III B na Mistrzostwach Polskie w Jeździe Indywidualnej na Czas, Skarżysko-Kamienna, 31 maja.

Andrzej Staszak i Marian Fryniarz – 5. miejsce w kategorii III B w Mistrzostwach Polski Dwójkami na Czas, Masters, Bliżyn, 1 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 4. miejsce w kategorii mężczyzn 19-35 lat w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie MTB, Antonin, 12 kwietnia.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Elita w Wielkopolskiej Lidze Masters w Kolarstwie Górskim o Puchar Thule, Chodzież, 25 maja.

Grzegorz Tomczak – 6. miejsce w IV Crossie Rowerowym, Turek, 8 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Elita w Kujawia XC (cykl zawodów w kolarstwie górskim dla amatorów i pasjonatów MTB), 15 czerwca.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Elita w Kujawia XC, 6 lipca.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w kategorii Elita w X Jubileuszowym Wyścigu Kolarskim o Puchar Burmistrza Jarocina i Starosty Powiatu w Kolarstwie Górskim, Jarocin, 24 sierpnia.

Grzegorz Tomczak – 1. miejsce w kategorii M1 na dystansie Mini w V Edycji Maratonu MTB Michałki, Wieleń, 20 września.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Orlik w Ogólnopolskim Wyścigu Sylwestrowym MTB, Jarocin, 28 grudnia.

Grzegorz Tomczak – 5. miejsce w kategorii Elita w wyścigu Rowerzyści Zdobywają Cytadelę, Poznań.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Elita w klasyfikacji generalna, Thule Cup 2008.

Tomasz Urbanowicz – 77. miejsce w kategorii Open (na 136 startujących), dystans Giga, MTB Marathon, Murowana Goślina, 20 kwietnia.

Tomasz Urbanowicz – 55. miejsce w kategorii Open (na 211 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Chodzież, 27 kwietnia.

Tomasz Urbanowicz – 66. miejsce w kategorii Open (na 95 startujących), dystans Giga, Skandia Maraton, Szczawno-Zdrój, 3 maja.

Tomasz Urbanowicz – 43. miejsce w kategorii Open (na 46 startujących), dystans Giga, Skandia Maraton, Bielawa, 18 maja.

Tomasz Urbanowicz – 71. miejsce w kategorii Open (na 308 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Nałęczów, 1 czerwca.

Tomasz Urbanowicz – 87. miejsce w kategorii Open (na 189 startujących), dystans Mega, Skandia Maraton, Jelenia Góra, 17 sierpnia.

2009

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w Intel Powerade Maraton, dystans Giga, Złoty Stok.

Dorota Czarnecka – 3. miejsce w Intel Powerade Maraton, dystans Giga, Międzygórze.

Andrzej Filipek – 1. miejsce w kategorii M4 w edycji Maraton Lang Team, Kwidzyn, 4 października.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii Elita w wyścigu MTB Euro Eco Cross, Złotów, 10 maja.

Przemysław Filipek – 1. miejsce w kategorii Elita w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Złotów, 10 maja.

Przemysław Filipek – 4. miejsce w kategorii M2 w edycji Maraton Lang Team, Kwidzyn, 4 października.

Przemysław Filipek – 4. miejsce w kategorii Elita w klasyfikacji generalnej Pucharu Wielkopolski w Kolarstwie Górskim.

Małgorzata Gołębiowska – 300. miejsce w Open, 6. w kategorii K-4 w I edycji Skandia Maraton Lang Team, na dystansie Medio, Chodzież.

Małgorzata Gołębiowska – 107. miejsce w Open, 4. w kategorii K-4 w II edycji Skandia Maraton Lang Team, na dystansie Medio, Białowieża.

Małgorzata Gołębiowska – 242. miejsce w Open, 4. w kategorii K-4 w III edycji Skandia Maraton Lang Team, na dystansie Medio, Bielawa.

Małgorzata Gołębiowska – 292. miejsce w Open, 2. w kategorii K-4 w IV edycji Skandia Maraton Lang Team, na dystansie Medio, Gdańsk.

Małgorzata Gołębiowska – 233. miejsce w Open, 3. w kategorii K-4 w VI edycji Skandia Maraton Lang Team, na dystansie Medio, Olsztyn.

Małgorzata Gołębiowska – 215. miejsce w Open, 3. w kategorii K-4 w VII edycji Skandia Maraton Lang Team, na dystansie Medio, Kwidzyn.

Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii K-4, na dystansie Mega, Maraton Challenge, Gniezno, 31 maja.

Małgorzata Gołębiowska – 2. miejsce w kategorii K-4, na dystansie Mega, Maraton MTB „Polodowcowa Kraina Drawy i Dębnicy”, 5 lipca.

Małgorzata Gołębiowska – 2. miejsce w kategorii Masters WLM, Puchar Thule, Chodzież, 24 maja.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii Masters WLM, Puchar Thule, Wągrowiec, 10 października.

Małgorzata Gołębiowska – 14. miejsce dla Wrzesińskiej Brygady Kolarskiej w klasyfikacji drużynowej Skandia Maraton Lang Team 2009.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K-4 w klasyfikacji generalnej Skandia Maraton Lang Team 2009

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii Masters w klasyfikacji generalnej Pucharu Wielkopolski w Kolarstwie Górskim.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K-4 w klasyfikacji generalnej cyklu Maratony Wielkopolskie.

Radosław Hulewicz – 2. miejsce w kategorii Masters I w Maratonie MTB „Turystyka na Zmęczenie”, Suchy Las.

Radosław Lonka – 17. miejsce w kategorii Elita (dystans 36,6 km, czas 2:24:22 h), Lang Team Grand Prix MTB, Szczawno-Zdrój, 18 kwietnia.

Radosław Lonka – 3. miejsce, I Edycja Skandia Maraton Lang Team, Chodzież, 26 kwietnia.

Radosław Lonka – 11. miejsce w kategorii Elita, Lang Team Grand Prix MTB 2009 (dystans 34,2 km, czas 1:46:34 h), Bielawa, 15 maja.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Open i 2. w kategorii M2, Maraton MTB (80 km), Polodowcowa Kraina Drawy i Dębnicy, Połczyn-Zdrój, 5 lipca.

Radosław Lonka – 28. miejsce w kategorii M2 i 46. w Open, Bike Maraton, dystans Giga, Świeradów-Zdrój, 1 sierpnia.

Radosław Lonka – 37. miejsce w kategorii Open i 25. w kategorii M2, Uphill Race Śnieżka, Karpacz, 2 sierpnia.

Radosław Lonka – 2. miejsce w VI Edycji Skandia Maraton Lang Team, Olsztyn, 13 września.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii Elita, Kujawia XC, Myślęcinek, I edycja drugiego cyklu zawodów w kolarstwie górskim dla wszystkich amatorów i pasjonatów MTB, Myślęcinek, 22 marca.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii 19-35 lat, IX Cross Country MTB Antonin 2009, Antonin, 4 kwietnia.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Kujawia XC, II edycja drugiego cyklu zawodów w kolarstwie górskim dla wszystkich amatorów i pasjonatów MTB, Wyżyny, 10 maja.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, III edycja Kujawia XC, Ostromecko.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Wielkopolska Liga Masters w Kolarstwie Górskim o Puchar Thule, Chodzież, 24 maja.

Radosław Lonka – 1. miejsce w V Crossie Rowerowym, Turek, 14 czerwca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita w IV Otwartych Mistrzostwach Bydgoszczy w Kolarstwie Górskim, Bydgoszcz, 21 czerwca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Thule Cup 2009, Mistrzostwa Połczyna-Zdroju XC MTB, Połczyn-Zdrój, 4 lipca.

Radosław Lonka – 3. miejsce w kategorii 19-30 lat, Sieniowa MTB 2009, Łągow, 26 lipca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita w XI Wyścigu Kolarskim o Puchar Starosty Jarocińskiego i Burmistrza Jarocina w Kolarstwie Górskim, Jarocin, 23 sierpnia.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Open, Akademickie Mistrzostwa Wielkopolski w Kolarstwie Górskim, Poznań 24 października.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Senior, Sylwestrowy Wyścig Przełajowy, Jarocin, 28-29 grudnia.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, Mistrzostwa Ziemi Obornickiej XC MTB 2009, Oborniki.

Radosław Lonka – 1. miejsce, Grand Prix MTB, Agropol Gniezno, II wyścig górski, Powidz.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita w klasyfikacji generalnej Pucharu Wielkopolski w Kolarstwie Górskim.

Radosław Lonka – 16. miejsce w kategorii Elita w klasyfikacji generalnej Lang Team Grand Prix MTB 2009.

Jacek Maciejewski – 993. miejsce (na 1027 startujących), dystans Mega, Mazovia MTB Maraton, Otwock, 19 kwietnia.

Jacek Maciejewski – 939. miejsce (na 999 startujących), dystans Mega, Mazovia MTB Maraton, Piaseczno, 17 maja.

Jacek Maciejewski – 572. miejsce (na 626 startujących), dystans Mega, Mazovia MTB Maraton, Lublin, 28 czerwca.

Jacek Maciejewski – 697. miejsce (na 767 startujących), dystans Mega, Mazovia MTB Maraton, Józefów, 6 września.

Jacek Maciejewski – 596. miejsce (na 790 startujących), dystans Mega, Mazovia MTB Maraton, Jabłonna, 4 października.

Krzysztof Maciejewski – 2. miejsce w kategorii Elita w klasyfikacji generalnej Pucharu Wielkopolski w Kolarstwie Górskim.

Zbigniew Ogrodowicz – 38. miejsce w kategorii Open (na 99 startujących), dystans Mini (46 km), Skandia Maraton Lang Team, Białowieża, 2 maja.

Zbigniew Ogrodowicz – 143. miejsce w kategorii Open (na 219 startujących), dystans Mini (33 km), Skandia Maraton Lang Team, Bielawa, 17 maja.

Zbigniew Ogrodowicz – 152. miejsce w kategorii Open (na 344 startujących), dystans Mini (32 km), Skandia Maraton Lang Team, Gdańsk, 7 czerwca.

Zbigniew Ogrodowicz – 224. miejsce w kategorii Open (na 408 startujących), dystans Mini, Eska Fujifilm Bikemaraton, Poznań, 6 września.

Zbigniew Ogrodowicz – 161. miejsce w kategorii Open (na 232 startujących), dystans Mega, MTB Maraton Osieczna, Leszno – Osieczna, 13 września.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Chłopcy klas IV w Otwartych Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 7 marca.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii B/M w XIV Amatorskich Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup, Piła, 2 maja.

Eryk Ostrowski – 5. miejsce w wyścigu Euro Eco Cross, Złotów, 10 maja.

Eryk Ostrowski – 3. miejsce w V Crossie Rowerowym, Turek, 14 czerwca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Żak w IV Otwartych Mistrzostwach Bydgoszczy w Kolarstwie Górskim, Bydgoszcz, 21 czerwca.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii Żak w klasyfikacji generalnej Pucharu Wielkopolski w Kolarstwie Górskim.

Wojciech Przybylski – 8. miejsce w kategorii M5 w edycji Maraton Lang Team, Kwidzyn, 4 października.

Wojciech Przybylski – 5. miejsce w kategorii Masters III w klasyfikacji generalnej Pucharu Wielkopolski w Kolarstwie Górskim.

Wojciech Ratajczak – 15. miejsce w kategorii M4 w edycji Maraton Lang Team, Kwidzyn, 4 października.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Elita w Mistrzostwach Wielkopolski w Kolarstwie Przełajowym, Kazimierz Biskupi, 14 lutego.

Grzegorz Tomczak – 2. miejsce w kategorii Elita w Otwartych Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz 7 marca.

Grzegorz Tomczak – 3. miejsce w Drugim Wyścigu Górskim, Powidz, 15 marca.

Piotr Tomczak – 3. miejsce w kategorii Junior Młodszy w klasyfikacji generalnej Pucharu Wielkopolski w Kolarstwie Górskim.

Tomasz Urbanowicz – 10. miejsce na dystansie Grand Fondo (96 km) w edycji Maraton Lang Team, Kwidzyn, 4 października.

Bartosz Zaworski – 2. miejsce w kategorii Żak w Otwartych Mistrzostwach Poznania Cross Country MTB.

Bartosz Zaworski – 1. miejsce w kategorii Żak w Otwartych Mistrzostwach Bydgoszczy MTB.

Bartosz Zaworski – 2. miejsce w kategorii Młodzik w Otwartych Mistrzostwach Piły w MTB.

Bartosz Zaworski – 1. miejsce w kategorii Żak w XC MTB w Pucharze Wielkopolski.

Bartosz Zaworski – 1. miejsce w kategorii Żak w V Otwartych Amatorskich Mistrzostwach Wielkopolski, Dziewicza Góra.

Bartosz Zaworski – 1. miejsce w kategorii Żak w Otwartych Mistrzostwach Ziemi Wągrowieckiej.

Bartosz Zaworski – 1. miejsce w kategorii Żak w V Crossie Rowerowym w Turku.

Bartosz Zaworski – 1. miejsce w kategorii B/M w XIV finale Mistrzostw Polski w Kolarstwie Górskim, Kielce, 5 września.

Bartosz Zaworski – 1. miejsce w kategorii Żak w klasyfikacji generalnej Pucharu Wielkopolski w Kolarstwie Górskim.

2010

Andrzej Filipek – 137. miejsce w kategorii M (dystans Mega – 53 km) w Bike Maratonie, Wrocław, 25 kwietnia.

Przemysław Filipek – 19. miejsce w kategorii M (dystans Mega – 53 km) w Bike Maratonie, Wrocław, 25 kwietnia.

Przemysław Filipek – 5. miejsce w kategorii Elita Open w Pucharze Thule XC MTB, Polczyn-Zdrój, 10 lipca.

Przemysław Filipek – 1. miejsce w kategorii M2 na dystansie Mega w Maratonie MTB, Hermanów, 15 sierpnia.

Małgorzata Gołębiowska – 4. miejsce w kategorii K-4, na dystansie Mega, Powerade MTB Maraton, Dolsk, 10 kwietnia.

Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii K-4, na dystansie Mega, Maraton MTB, Hermanów, 15 sierpnia.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K-4, na dystansie Mega, Maraton MTB, Osieczna, 12 września.

Małgorzata Gołębiowska – 1. miejsce w kategorii K-4, na dystansie Mega, Maraton MTB „Turystyka na zmęczenie”, Suchy Las, 8 sierpnia.

Małgorzata Gołębiowska – 3. miejsce w kategorii K-4 w klasyfikacji generalnej Bike Cross Maraton Wielkopolska.

Radosław Hulewicz – 1. miejsce w kategorii M3 i 3 w Open w VIII wyścigu Swarzędz Cross im. Mariana Kegla, Swarzędz, 14 marca.

Radosław Hulewicz – 3. miejsce w Maratonie MTB, dystans Giga, Hermanów, 15 sierpnia.

Radosław Hulewicz – 10. miejsce w wyścigu Supermasters Jarocin 2010 w ramach Thule Cup 2010.

Radosław Hulewicz – 4. miejsce w kategorii M3 w klasyfikacji generalnej Maratonu 2010 – cykl Bike Cross Maratonu Wielkopolski.

Radosław Hulewicz – 2. miejsce w kategorii Open (kolarstwo przełajowe) w klasyfikacji generalnej Cyklo Cross Wielkopolska Grand Prix 2010.

Radosław Lonka – 4. miejsce w swojej kategorii wiekowej, 7. w Open, Bike Maraton, Mega, Zdzeszowice, 8 maja.

Radosław Lonka – 6. miejsce w kategorii M2 i 7. w Open, dystans Giga, Bike Maraton, Polanica-Zdrój, 5 czerwca.

Radosław Lonka – 4. miejsce w kategorii M2 i 6. w Open, dystans Mega, Bike Maraton, Tarnów, 10 lipca.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, Otwarte Mistrzostwa Kalisza w Kolarstwie Przełajowym, Kalisz, 6 marca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita, Otwarte Mistrzostwa Kalisza w MTB, Kalisz, 13 marca.

Radosław Lonka – 2. miejsce w kategorii Elita w X Euro Eco Cross, Złotów, 9 maja.

Radosław Lonka – 1. miejsce w kategorii Elita, XII Wyścig Kolarski o Puchar Starosty Jarocińskiego i Burmistrza Jarocina w Kolarstwie Górskim, Jarocin, 22 sierpnia.

Radosław Lonka – 3. miejsce w klasyfikacji generalnej maratonów cyklu Skandia.

Zbigniew Ogrodowicz – 85. miejsce w kategorii Open (na 166 startujących), dystans Mini, Powerade MTB Marathon, Dolsk, 10 kwietnia.

Zbigniew Ogrodowicz – 147. miejsce w kategorii Open (na 202 startujących), dystans Mini (30 km), Skandia Maraton Lang Team, Bielawa, 16 maja.

Zbigniew Ogrodowicz – 198. miejsce w kategorii Open (na 315 startujących), dystans Medio (53 km), Skandia Maraton Lang Team, Olsztyn, 13 czerwca.

Zbigniew Ogrodowicz – 244. miejsce w kategorii Open (na 337 startujących), dystans Medio (45 km), Skandia Maraton Lang Team, Sopot, 27 czerwca.

Zbigniew Ogrodowicz – 85. miejsce w kategorii Open (na 120 startujących), dystans Mega, Skoda Maraton MTB Gniezno, Gniezno, 18 lipca.

Zbigniew Ogrodowicz – 304. miejsce w kategorii Open (na 429 startujących), dystans Sport (45 km), I Tour de Pologne Amatorów, Nowy Targ – Bukowina Tatrzańska, 6 sierpnia.

Zbigniew Ogrodowicz – 3. miejsce w kategorii Masters, dystans Mini, Hermanów Maraton MTB 2010, Hermanów, 15 sierpnia.

Zbigniew Ogrodowicz – 336. miejsce w kategorii Open (na 630 startujących), dystans Mega (61 km), Bike Maraton 2010, Poznań, 5 września.

Zbigniew Ogrodowicz – 136. miejsce w kategorii Open (na 272 startujących), dystans Mega, MTB Maraton Osieczna, Leszno – Osieczna, 12 września.

Zbigniew Ogrodowicz – 198. miejsce w kategorii Open (na 315 startujących), dystans Medio (52 km), Skandia Maraton Lang Team, Rzeszów, 26 września.

Eryk Ostrowski – 4. miejsce w kategorii Żak w Otwartych Mistrzostwach Kalisza w Kolarstwie Górskim, Kalisz, 13 marca.

Eryk Ostrowski – 1. miejsce w kategorii Żak, Puchar Thule, Połczyn-Zdrój, 10 lipca.

Eryk Ostrowski – 4. miejsce w kategorii Żak w XII Wyścigu o Puchar Starosty Jarocińskiego i Burmistrza Jarocina w Kolarstwie Górskim, Jarocin, 22 sierpnia.

Eryk Ostrowski – 2. miejsce w kategorii B/M w mistrzostwach województwa wielkopolskiego (XV Amatorskich Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Górskim Family Cup), Turek, 4 lipca.

Wojciech Przybylski – 3. miejsce w klasyfikacji generalnej (kategoria M5), Bike Cross Maraton Wielkopolska.

Wojciech Ratajczak – 2. miejsce w kategorii M6 na dystansie 25 km w Maratonie MTB Polodowcowa Kraina Drawy i Dębicy, Połczyn-Zdrój, 11 lipca.

Tomasz Urbanowicz – 2. miejsce w Bike Maratonie MTB, Poznań.

Tomasz Urbanowicz – 8. miejsce w Tour de Pologne Amatorów.

Tomasz Urbanowicz – 2. miejsce w Bike Maratonie MTB, dystans Mega, Wieleń.

Tomasz Urbanowicz – 3. miejsce w Bike Maratonie MTB, dystans Giga, Gniezno.

Tomasz Urbanowicz – 1. miejsce w Bike Maratonie MTB, dystans Giga, Leszno.

Tomasz Urbanowicz – 1. miejsce w Bike Maratonie MTB, Hermanów.

Tomasz Urbanowicz – 1. miejsce w XC Thule Cup, Jarocin.

Tomasz Urbanowicz – 4. miejsce w Skandia Lang Maraton, dystans Giga, Nałęczów.

Tomasz Urbanowicz – 4. miejsce w Skandia Lang Maraton, dystans Giga, Kwidzyn.

Tomasz Urbanowicz – 6. miejsce w kategorii M4 w klasyfikacji generalnej Cross Maraton Wielkopolska.

Tomasz Urbanowicz – 1. miejsce i mistrzostwo Wielkopolski w maratonach MTB Bike.

Tomasz Urbanowicz – 2. miejsce w klasyfikacji generalnej Thule Cup 2010 XC – Wielkopolska.

Bartosz Zaworski – 1. miejsce w kategorii MM i 31 w Open w Bike Maratonie, Poznań, 5 września.

Bartosz Zaworski – 2. miejsce w kategorii Młodzik w Mistrzostwach Połczyna-Zdroju w XC MTB w ramach Pucharu Thule, 10 lipca.

Bartosz Zaworski – 2. miejsce w kategorii M1 w Maratonie MTB (dystans 25 km), Połodowcowa Kraina Drawy i Dębicy, Połczyn-Zdrój, 11 lipca.

Bartosz Zaworski – 6. miejsce w kategorii Młodzik w XII Wyścigu Kolarskim o Puchar Starosty Jarocińskiego i Burmistrza Jarocina w Kolarstwie Górskim, 22 sierpnia.

Bartosz Zaworski – 5. miejsce w kategorii Młodzik w Ogólnopolskim Wyścigu w Kolarstwie Przełajowym, II seria Pucharu Polski o Puchar Wójtów Gmin: Nagłowice – Oksa – Słupia Jędrzejowska, Nagłowice, 24 października.

Bartosz Zaworski – 2. miejsce w kategorii Młodzik w X Euro Eco Cross, Złotów.

Bartosz Zaworski – 3. miejsce w kategorii Młodzik w Otwartych Mistrzostwach Ziemi Wągrowieckiej.

Bartosz Zaworski – 2. miejsce w Skoda Maraton MTB, Gniezno.

Bartosz Zaworski – 1. miejsce w wyścigu Swarzędz Cross, Memoriał Mariana Kęgla.

Bartosz Zaworski – 2. miejsce w kategorii Młodzik w II Otwartych Mistrzostwach Powiatu Poznańskiego, Poznań.

Bartosz Zaworski – 1. miejsce w kategorii Młodzik w Mistrzostwach Ziemi Średzkiej.

Bartosz Zaworski – 2. miejsce w kategorii Młodzik w VI Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski w XC, Dziewicza Góra.

Bartosz Zaworski – 3. miejsce w kategorii Junior w klasyfikacji generalnej Grand Prix Cyclo Cross Wielkopolska.

Bartosz Zaworski – 2. miejsce w kategorii Młodzik w klasyfikacji generalnej Bike Maraton.

Część II: Sporty motorowe

Sporty Motorowe – charakterystyka ogólna

Rys historyczny

Od zarania sporty motorowe w Polsce powiązane były z Wielkopolską i jej stolicą - Poznaniem. Przyczyniły się do tego międzynarodowe targi prezentujące dorobek techniczny między innymi w dziedzinie sprzętu komunikacyjnego. Oferta targowa oraz potencjał finansowy mieszkańców Poznania miały przełożenie na motorowe zainteresowania i pasje. Niespełna dziesięć lat po odzyskaniu niepodległości, w 1928 roku, rozegrano w Poznaniu I edycję zawodów ogólnopolskich pod nazwą Grand Prix Polski.

Poznań był miastem przodującym w Polsce także w odniesieniu do bazy sportowej. To właśnie tam w okresie tuż po drugiej wojnie istniała jedna z zaledwie kilku tras w Polsce przeznaczonych do uprawiania zawodów motorowych. Prowadziła ona między innymi ulicą Dąbrowskiego i wokół Cytadeli (również w Poznaniu, choć znacznie później, bo w latach siedemdziesiątych XX wieku, powstał jeden z dwóch autodromów przeznaczonych wyłącznie do uprawiania sportów motorowych). Po zakończeniu drugiej wojny światowej jedną z pierwszych większych imprez sportowych w kraju były zawody w Poznaniu - Grand Prix Polski z 1948 roku, przeprowadzone w dwudziestą rocznicę pierwszego GP z 1928 roku.

Miasto nasze miało okazję zapoznać się ze sportem motorowym w 1930, albowiem 3 i 4 maja tego roku odbył się na terenie Wielkopolski dwudniowy rajd. Trasa rajdu liczącego 751 kilometrów prowadziła z Poznania przez Wrześnię, dalej do Gniezna, Bydgoszczy, Grudziądza i przez Czarnków do Leszna, a następnie do Jarocina. Meta owego motoryzacyjnego zdarzenia znajdowała się tam, gdzie start, czyli w Poznaniu. Był to tak zwany rajd kontrolowany, którego głównym celem była regularność jazdy uczestników. Jeszcze nie zawodnicy, ale właśnie uczestnicy startowali klasami, a w każdej z nich było około 60 posiadaczy motocykli. Jadącym towarzyszyły cztery samochody z komandorem otwierającym rajd i wicekomandorem zamykającym pochód motocykli. Od tego czasu jednak sporo czasu musiało upłynąć we Wrześnicy, zanim mieszkańcy naszego miasta i najbliższej okolicy czynnie poczęli uczestniczyć w sporcie motorowym.

We Wrześni, zanim przystąpiono do rywalizacji sportowej, należało zapoznać się z jazdami mechanicznymi oraz ich obsługą. W 1938 roku w „Orędowniku Wrzesińskim” zamieszczono informację o Prywatnej Szkole Kierowców Samochodowych M. Deglera, która we Wrześni organizowała kurs kierowania „wszelkimi pojazdami mechanicznymi”. Cena kursu wynosiła 35 złotych – z dodaniem słowa „jedynie” (w tym czasie 1,20 to cena, jaką musiał zapłacić czytelnik za miesięczną prenumeratę „Orędownika Wrzesińskiego”). Również w 1938 roku w naszym mieście organizowano Kurs Samochodowy Franciszka Jurkowskiego. Osobą nauczającą posługiwania się samochodem był mieszkaniec Wrześni Stanisław Petzold.

Nie wiadomo, jaki poziom nauczania prezentowały te szkoły, ale faktem jest, że na łamach „Orędownika Wrzesińskiego” co rusz pojawiały się informacje o wypadkach – a to

samochodowych, a to motocyklowych. Głównymi bohaterami kraks i kolizji byli wrześnianie. A to kierujący motocyklem uderzył w drzewo, gdyż nie był w stanie pogodzić prowadzenia motoru z przekazywaniem mapy w ręce małżonki siedzącej na tylnym siedzeniu, to znów inny wirtuoz jazdy na motorze rozjechał półtoraroczne dziecko w jednej ze wsi na drodze Miłosław – Września, po czym szybko uciekł do bezpiecznego schronienia we Wrześni. Niezależnie od tego, jaki poziom obowiązywał w wyżej wymienionych szkołach, pamiętać musimy, że pojazdy silnikowe były wówczas w świecie elementami nowymi. Człowiek potrzebował czasu, aby się z nimi zapoznać, jeszcze więcej, aby sprawnie się nimi posługiwać, i znacznie więcej, aby z ich wykorzystaniem prowadzić rywalizację sportową.

Druga wojna była elementem katalizującym motoryzację do człowieka, zbliżyła jednostkę, a później całe społeczeństwa do nowego sprzętu oraz sposobu przemieszczania się. Powoli, acz nieuchronnie w zapomnienie odchodziły powózki i sposób komunikowania się oparty na sile mięśni zwierząt, natomiast na arenę dumnie i głośno wkraczał motor. To właśnie w latach drugiej wojny światowej młodzi Polacy walczący w szeregach wojsk polskich i alianckich oraz radzieckich mieli okazję zapoznania się z motorami i samochodami. Po zakończeniu działań militarnych to przede wszystkim z grona byłych żołnierzy mających za sobą zmechanizowane przejście frontu rekrutowali się zawodnicy sportów motorowych, to z tej grupy wyłaniali się działacze dyscyplin motorowych.

Po drugiej wojnie na ziemiach polskich aż roiło się od motorów i samochodów wcześniej należących do Niemców, a w ostatnich miesiącach wojny pozostawionych przez uciekający do Rzeszy Wehrmacht. Podstawowym jednak przeznaczeniem tych maszyn była użyteczna funkcja komunikacyjna, dopiero w dalszej kolejności sportowa. Po wojnie, w dobie odbudowy kraju, a później szybkiej industrializacji, motocykl był przede wszystkim narzędziem szybkiego dojazdu do miejsca pracy. Tylko w naszym powiecie pod koniec lat pięćdziesiątych było zarejestrowanych 15 tysięcy (sic!) motocykli. Dopiero po pracy lub w dni od niej wolne motocykle mogły służyć jako sprzęt sportowy lub rekreacyjny.

Po drugiej wojnie uprawiano w Polsce tylko dwie dyscypliny motorowe: wyścigi drogowe oraz rajdy szosowo-terenowe. Już w 1946 roku w obu dyscyplinach przeprowadzono zawody na poziomie mistrzostw kraju.

W drugiej połowie lat czterdziestych pojawiły się rajdy obserwowane (1947) i motocrossy (1949) zainicjowane jeszcze przed wojną, pod koniec lat trzydziestych, przez Polski Klub Motocyklowy w Warszawie. Początkowo, ze względu na charakter tras, zarówno motocrossy, jak i rajdy obserwowane łączono z rajdami szosowo-terenowymi. We wszystkich tych dyscyplinach rozgrywano zawody w randze mistrzostw krajowych.

W 1950 roku powstał Polski Związek Motorowy, który był pozorną kontynuacją przedwojennego Polskiego Związku Motocyklowego. Polski Związek Motorowy od początku był organizacją finansowaną z budżetu państwa. Powstanie związku miało ten skutek, że wszystkie dyscypliny motorowe zostały objęte jego patronatem, a co ważniejsze dla rozwoju sportu, poddane organizacji i pomocy finansowej tak niezbędnej dla uprawiania drogich dyscyplin motorowych. Powstanie związku miało jednak i swój cień, ponieważ władze związkowe poprzez licznych współpracowników kontrolowały część ówczesnego społeczeństwa. Tę część, która należała do związku lub miała bezpośrednią z nią styczność. Do dziś w dokumentacji rodzinnej części działaczy oraz zawodników można spotkać legitymacje Ochotniczych Rezerw Milicji Obywatelskiej (ORMO).

Sporty motorowe

Do dyscyplin motorowych obecnych we wrzesińskim życiu sportowym, alfabetycznie rzecz ujmując, zaliczamy: motocross wraz z motocrossem towarzyskim, mały żużel, piłkę nożną na motorach, rajdy patrolowe, rajdy z doganianiem, uniwersalne, szosowo-terenowe, zwane później enduro, oraz wyścigi gokartów (karting) i wyścigi na trawie zwane popularnie trawiastymi.

Niniejsza część nie obejmuje sportu samochodowego, albowiem informacje na jego temat są nader ubogie. Gdziekolwiek można natrafić tylko na nazwisko Mieczysława Śmigórskiego oraz jego wyniki sportowe, ale informacje te, po pierwsze, należą do rzadkości, po wtóre, są niekompletne. Na przykład na jednym z dyplomów jest tylko data zawodów, natomiast pozostałe informacje są nieczytelne; na innym zdatne do odczytania jest tylko miejsce odbycia się imprezy samochodowej, pozostałe fakty uległy zamazaniu lub wyblaknięciu. Zbyt mało tych szczerkowych informacji, aby uknuć z tych strzępków choćby krótki podrozdział.

Charakterystyka dyscyplin motorowych

Motocross

Motocross to biegi motocyklowe w terenie (później na torze) z liczbą około 40 zawodników. Taką krótką definicję tej dyscypliny podają encyklopedie i słowniki sportowe. Przypatrzmy się jej bliżej. Genetycznie wyścigi motocrossowe wywodzą się z rajdów obserwowanych (będą one charakteryzowane w dalszej części niniejszego rozdziału). Samodzielnie mistrzostwa Polski w motocrossie zaczęto przeprowadzać w 1955 roku. Do tego roku motocross wchodził w skład rajdów obserwowanych, jako zawody trzech z ośmiu eliminacji. Punkty ze wszystkich ośmiu eliminacji były liczone do klasyfikacji generalnej mistrzostw Polski w rajdach obserwowanych.

W definicji motocrossu uwzględniono liczbę czterdziestu zawodników, ponieważ to właśnie na szerokość czterdziestu zawodników z motorami szeroka była maszyna startująca (nikt z drugiego rzędu startować zazwyczaj nie chciał). Szerokość maszyny natomiast zależna była od szerokości toru przy linii startu, a ten wymiar z kolei zależny był od decyzji PZMot-u. Zdarzały się zawody, gdzie zawodnicy startowali z drugiego rzędu, ale założeniem pierwotnym było, aby każdy startujący miał tę samą szansę. Kiedy dyscyplina wzbierała na popularności, a zawodników przybywało i na zawodach w poszczególnych kategoriach było sześćdziesięciu lub siedemdziesięciu, organizowano wtedy dwa biegi. Następnie przeprowadzany był bieg finałowy w gronie zawodników, którzy w biegach pierwszym i drugim osiągnęli najlepsze rezultaty. Bieg finałowy wyłaniał zwycięzców poszczególnych kategorii.

W latach pięćdziesiątych odbywały się w Polsce motocrossy dwóch rodzajów. Pierwszym był wyścig na trasie o długości okrążenia do 3 kilometrów, na łącznym dystansie około 40 kilometrów. Drugim był tak zwany motocross radziecki, który miał dłuższą pętlę i tym samym dłuższy dystans całkowity. Motocross radziecki oferował takie atrakcje, jak przejazdy przez bagna, wody, piaski, rozpadliny oraz inne niespodzianki terenowe. Takich wisierek na torcie brakowało w ofercie motocrossu klasycznego. Ostatecznie w Pol-

sce wzięły górę klasyczne motocrossy, rozgrywane najpierw w terenie, a później na tak zwanych crossowiskach. Crossowiska są torami, na których istnieją przeszkody mające charakter terenowy, ale ukształtowane zostały nie przez naturę, ale przez człowieka.

W zawodach motocrossowych startowali zawodnicy w dwóch kategoriach wiekowych: juniorach i seniorach. Zarówno jedni, jak i drudzy, aby uczestniczyć w zawodach, musieli być posiadaczami licencji sportowych wystawianych przez Polski Związek Motorowy. Najpierw zdobywano licencję „R”, czyli rajdową, a następnie uczestniczono w rajdach i jednocześnie podejmowano starania o zdobycie licencji „W”, czyli wyścigowej. Zawodnik posiadający licencję „W” mógł przystąpić do wyścigów w motocrossie. Tak było w początkach istnienia tego sportu w Polsce. Później doszła jeszcze kategoria młodzików, ale są to już najnowsze dzieje rozwoju i funkcjonowania tej dyscypliny.

W latach późniejszych zdobycie licencji umożliwiającej uczestnictwo w zawodach motocrossu było znacznie prostsze. Zawodnik musiał udowodnić, że potrafi w sposób odpowiedzialny prowadzić motor. Lokalne władze sportowe organizowały tak zwane małe rajdy, w trakcie których zawodnicy mogli uzyskać niezbędną licencję. Wiktor Firlik (prezes Unii Poznań) wspomina, jak to onegdaj w Kicinie, gdzie istniał silny ośrodek sportów motorowych LKS Kicin, organizował gymkhany (określenie żargonowe), w trakcie których można było uzyskać licencję Polskiego Związku Motorowego. Gymkhana polegała na przejechaniu w określonym czasie trasy wytyczonej pachołkami na placu manewrowym.

Dziś organizowane są tak zwane motocrossy licencyjne, podczas których adepci dyscypliny mogą zdobywać stosowne formalne wymagania.

Zawody motocrossowe

W Polsce rozgrywano dwa rodzaje zawodów. Pierwszymi były zmagania skupiające na torze wyłącznie zawodników z Polski, drugimi zawody o zasięgu wykraczającym poza granice kraju. Do zawodów pierwszego typu zaliczamy: mistrzostwa Polski, Puchar PZMot-u (zwany później Pucharem Polski) oraz mistrzostwa strefy. Do zawodów drugiego typu zaliczamy: Puchar Przyjaźni i Pokoju Krajów Demokracji Ludowej, mistrzostwa Europy i mistrzostwa świata.

Zawody motocrossowe w Polsce

Mistrzostwa Polski. Podstawą do uczestnictwa w zawodach na najwyższym krajowym szczeblu było posiadanie licencji oraz obecność w czołówce zawodników, którzy odnieśli najwyższe wyniki podczas zawodów strefowych. Zawodnicy, podobnie jak to było w przypadku zawodów strefowych, uczestniczyli w poszczególnych eliminacjach rozgrywanych od wiosny do jesieni. Punkty zdobyte w zawodach eliminacyjnych były liczone do klasyfikacji generalnej mistrzostw Polski. Do lat osiemdziesiątych poszczególne zawody, w ramach których zdobywano punkty do klasyfikacji generalnej mistrzostw Polski, nazywane były eliminacjami. Obecnie są to rundy. Początkowo w obrębie eliminacji-rund przeprowadzano jeden bieg w poszczególnych kategoriach, później dwa oraz bieg finałowy. W mistrzostwach Polski wielokrotnie uczestniczył Jacek Lonka, zdobywając w ciągu trwania kariery sportowej kilkanaście tytułów mistrza kraju – o czym osobno w następnej części niniejszej monografii, odnoszącej się tylko i wyłącznie do wyników wrzesińskich zawodników.

Puchar Polskiego Związku Motorowego (później Puchar Polski). Były to zawody znacznie niższego niż mistrzostwa Polski. Zawodnicy, których poziom przygotowania nie wróżył zajęcia czołowych miejsc w mistrzostwach krajowych, byli asygnowani przez władze rodzimych klubów do startów w Pucharze PZMot-u. Początkowo władzom Polskiego Związku Motorowego zależało na tym, aby zawodnicy, którzy uczestniczą w mistrzostwach Polski, nie startowali jednocześnie w Pucharze PZMot-u, gdyż poziom ich wytrenowania nie dawał szansy zawodnikom B-klasy zajmowania czołowych pozycji. Aby zawodnicy uczestniczący w eliminacjach mistrzostw Polski, używając sformułowań potocznych, „nie jeździli w pucharze”, organizowano eliminacje mistrzostw Polski i Pucharu Polski w tym samym czasie, w miejscach od siebie oddalonych często o kilkaset kilometrów. Tak było w początkach istnienia zawodów pucharowych. W późniejszym okresie w Pucharze PZMot-u (Pucharze Polski) startowała czołówka polskich motocrossowców, bez podziału: lepszy startuje w mistrzostwach Polski, gorszy jedynie w Pucharze PZMot-u.

Mistrzostwa Strefy. Były to imprezy ściągające zawodników kilku województw (okręgów). Zawodnicy z Wrześni bardzo często rozpoczynali i kończyli swoją karierę właśnie na mistrzostwach strefowych, nie uczestnicząc ani w mistrzostwach Polski, ani w Pucharze PZMot-u.

Polska była podzielona na cztery geograficzne strefy. Wielkopolska (ze swoimi województwami) początkowo należała do Strefy Zachodniej Polski. Do 1964 roku podział Polski na strefy (a te na okręgi) przedstawiał się następująco:

- Strefa Wschodnia: Kielce, Kraków, Rzeszów,
- Strefa Zachodnia: Poznań, Szczecin, Koszalin, Zielona Góra,
- Strefa Północna: Gdańsk, Bydgoszcz, Olsztyn,
- Strefa Południowa: Katowice, Opole, Wrocław,
- Strefa Centralna: Warszawa, Białystok, Lublin, Łódź.

W 1964 roku nastąpiła reorganizacja stref, w związku z czym Wielkopolska znalazła się w Strefie Północno-Zachodniej Polski. Zwycięzcy poszczególnych eliminacji, czyli zawodów, zdobywali punkty będące podstawą do klasyfikacji generalnej mistrzostw strefy. Eliminacje rozgrywano między kwietniem a październikiem (sporadycznie ostatnie eliminacje organizowano w listopadzie). Ich liczba nie była stała (to znaczy, jeśli w danym roku biegów eliminacyjnych było pięć, nie oznaczało to, że w następnym sezonie także będzie ich pięć). Liczba startów eliminacyjnych wahała się od kilku do kilkunastu. Ilość zawodów eliminacyjnych zależała od decyzji Polskiego Związku Motorowego, a ten uzależniał ją od ilości klubów i zawodników zgłoszonych do zawodów w mistrzostwach strefowych. Ponadto liczba eliminacji zależała od ilości dyscyplin. Kiedy w Polsce rozgrywano zawody „małego żużla” czy wyścigi na trawie, liczba eliminacji wahała się między czterema a sześcioma, gdyż każda z tych dyscyplin miała swoje zawody eliminacyjne. Kiedy dyscypliny takie jak mały żużel czy wyścigi na trawie wymarły, natychmiast wzrosła ilość eliminacji w motocrossie, i to zarówno w mistrzostwach strefowych, jak i Polski czy Pucharze PZMot-u.

W latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych do strefy należały kluby między innymi ze Szczecina, Mrzeżyna, Koszalina, Chełmna, Więcborka, Głogowa, Poznania, Wrześni, Piły i Kicina.

Obecnie zawodnicy z Wielkopolski startują w Strefie Zachodniej Polski (nastąpił powrót do nazwy sprzed 1964 roku). Nie ma już eliminacji, lecz są rundy. W obrębie jednej rundy są dwa biegi a przed nimi oficjalny trening. W zawodach strefowych (Strefa Zachodnia) startują obecnie następujące zespoły: MKS Nekla, KM Cisy, MK Oborniki Wielkopolskie, KM Chojna, MX Koszalin, OKM Ostrów Wielkopolski, WKK Wschowa, AMK Koźuchów i matecznik sportu motocyklowego w Wielkopolsce – Unia Poznań. Dla nas najistotniejszym klubem jest MKS Nekla, gdyż zawodnicy z Wrześni (i najbliższego jej otoczenia) startują w barwach tego właśnie klubu.

Międzynarodowe zawody motocrossowe

W czasach PRL najpopularniejszą imprezą motocrossową o wydzwiku międzynarodowym był Puchar Przyjaźni i Pokoju Krajów Demokracji Ludowej. Zawody te zwane były popularnie małymi mistrzostwami Europy, gdyż spotykały się na nich zawodnicy z wszystkich krajów europejskich, z tym zastrzeżeniem, że tylko z państw należących do bloku państw socjalistycznych. Prym na tych zawodach wiodli zawodnicy z ZSRR i to nie dlatego, że dzielni Polacy, Czesi czy Węgrzy zostali zmuszeni do ustępowania im miejsca, ale z tej przyczyny, że „Ruscy” – jak wspomina Jacek Lonka – byli po prostu bardzo dobrzy. Po pierwsze, było ich mnogo, co czyniło, że trenerzy mieli szerokie pole do popisu w kompletowaniu kadry narodowej, po wtóre, trenowali u siebie odmianę radziecką – znacznie trudniejszą niż nasza – po trzecie, mieli silne maszyny (Wostok 125 i Woschod 250), po czwarte wreszcie, sportowcy radzieccy u siebie w kraju nie zaznali braków paliwa czy oleju, w związku z czym mogli trenować bez jakichkolwiek ograniczeń. Kiedy nasi zawodnicy i działacze borykali się z takimi problemami, jak niedostatki paliwa czy oleju, ich koledzy ze Związku Radzieckiego mieli pełne cysterny na pstryknięcie palcem. W zawodach Pucharze Pokoju i Przyjaźni KDL wielokrotnymi uczestnikami byli Jacek Lonka i Andrzej Szalbierz (szczegóły w części poświęconej wynikom).

Kolejne z zawodów o randze ponadnarodowej to mistrzostwa Europy. Ze względu na ograniczenia dewizowe, rzutujące między innymi na zaopatrzenie w sprzęt, obecność Polaków (w tym starty zawodników) w mistrzostwach kontynentu był ograniczony. Polacy startujący w ME zajmowali do 1989 roku miejsca w drugiej części tabeli klasyfikacyjnej. Dopiero po 1989, kiedy Europa otworzyła się dla państw byłego bloku socjalistycznego, zaistniała szansa pełnego uczestnictwa w mistrzostwach Europy. Pisząc „pełnego”, mam na myśli także wysiłek organizacyjny Polaków. Międzynarodowa organizacja sportów motorowych FIM przyznała Polsce w 1991 roku prawo do organizacji rundy crossowych mistrzostw Starego Kontynentu.

W przełożeniu na grunt wrzeșiński, startującym w mistrzostwach Europy jest syn naszego wielokrotnego mistrza Polski Jacka Lonki – Łukasz. Łukasz Lonka startował w Mistrzostwach Europy Strefy Wschodniej, to znaczy, że poszczególne eliminacje do mistrzostw europejskich odbywały się we wschodniej części naszego kontynentu. Według opinii zawodników i działaczy są to zawody o znacznie niższym statusie niżli Mistrzostwa Europy Strefy Zachodniej, gdzie wszystkie eliminacje rozgrywane są w krajach Europy Zachodniej.

Start Łukasza Lonki możliwy był dzięki pomocy finansowej Marcina Beerkena, sponsora strategicznego dla Ł. Lonki. M. Beerkens jest przedsiębiorcą z Holandii, który obecnie ma swoje zakłady w Kramsku (w branży stalowej). Nie bez znaczenia była także

wiedza i doświadczenie ojca Łukasza. Bez tych elementów (oraz, rzecz jasna, talentu Łukasza) start w mistrzostwach kontynentu nie byłby tak owocny.

Zawodami motocrossowymi o najwyższej randze są mistrzostwa świata. W Polsce także organizowano ich eliminacje-rundy. Jedną z nich odbyła się w 1979 roku w Szczecinie i stanowiła jednocześnie oficjalne otwarcie sezonu motocrossowego. Ten rodzaj imprez zamarł w Polsce w połowie lat osiemdziesiątych na skutek kryzysu gospodarczego oraz marginalizacji Polski w świecie sportowym po wprowadzeniu stanu wojennego. To znaczy, oficjalnie Polski nikt nie spychał na boczny tor, ale propaganda na świecie czyniła, że niewielu zawodników zgłaszało wolę przybycia do Polski i uczestnictwa w rundzie zorganizowanej przez działaczy Polskiego Związku Motorowego. Ponadto w odniesieniu do naszych zawodników trudno im było uczestniczyć w eliminacjach-rundach rozgrywanych w tak zwanym drugim obszarze płatniczym, gdyż koszty wyprawy zawodnika na eliminację poza Polskę (opłaty za podróż i startowe) były znaczne i płatne w dewizach. Obciążenia finansowe spadały na PZMot, który nie miał środków na tak kosztowne wyjazdy polskich zawodników, tym bardziej że związek pozyskiwał pieniądze tylko i wyłącznie z budżetu państwa przeżywającego ustawiczny kryzys.

Motocross towarzyski

Kolejną dyscypliną uprawianą przez wrześnian był motocross towarzyski. Były to zawody organizowane poza kalendarzem imprez zatwierdzonym przez Zarząd Główny PZMot-u. Zawody motocrossu towarzyskiego odbywały się przed rozpoczęciem sezonu lub po jego zakończeniu. Miejsce zdobyte w wyścigu nie były liczone do rocznej klasyfikacji generalnej mistrzostw strefy, mistrzostw Polski czy zawodów pucharowych. W motocrossie towarzyskim mogli startować zawodnicy nieposiadający licencji, w związku z czym był on doskonałym dla młodzieży sposobem weryfikowania umiejętności przed podjęciem decyzji o nawiązaniu bardziej gorącego romansu z tą dyscypliną sportu. Bardzo popularne wśród wrześnian były motocrossy towarzyskie w Kostrzynie. Powodem tego była niezwykła nagroda, jaka czekała na zwycięzcę biegu motocyklowego. Trofeum tym była gęś, która jednak rzadko lądowała na stole zwycięzcy, gdyż albo uciekła, albo została porwana lub też zagubiona podczas ciężkiej drogi powrotnej zawodników do domu.

Mały żużel

To zawody rozgrywane na bieżni żużlowej dla zawodników na motocyklach o pojemności 125 i 175 ccm. Stąd nazwa „mały” – od niskiej pojemności silników. Niektórzy ze świadków epoki i znawców przedmiotu (T. Kizierowski) twierdzą, że mały żużel dotyczył tylko i wyłącznie pojemności 125 i z pewnością nie dotyczył litrażu 175 ccm.

Zawody małego żużla rozgrywane były nie na obiektach przystosowanych tylko i wyłącznie do uprawiania tej dyscypliny sportu, ale na nawierzchniach żużlowych okalających boisko piłkarskie czy stadion lekkoatletyczny.

W biegu startowało czterech zawodników. We Wrześni dyscyplina ta nie cieszyła się zbyt dużym powodzeniem, a Ryczkowski, Mieczysław Morawski i Wiesław Groblewski (ten trzeci startujący na motorze DKW 125) przez długie lata byli jedynymi reprezentantami Wrześni w tej dyscyplinie sportu.

22 lipca 1949 roku na bieżni stadionu wrzeńskiego odbyły się zawody żużlowe z udziałem zawodników z Gniezna, Poznania, Krotoszyna, Ostrowa i Wrześni. Zwycęstwo drużynowe w tych zawodach odnieśli zawodnicy z gnieźnieńskiej Unii (przed Poznaniem na drugim i Krotoszyńcem na trzecim miejscu). W późniejszych latach gnieźnieńska Unia ewoluowała w stronę Startu Gniezno, a wrześnianie stanowili jedynie grono kibiców tej dyscypliny.

Piłka nożna na motorach

W dyscyplinie tej startowały dwa zespoły po pięciu zawodników w każdej z drużyn. Czterech zawodników grało w polu i jeden w bramce. Tak mówi jedno ze źródeł informacji, inne podają liczbę zawodników od pięciu do siedmiu. Możliwym jest, że liczba ta była zmienna i zależała od ilości chętnych i nieformalnych porozumień między zawodnikami przeciwnych drużyn. Próba adaptacji tej dyscypliny w Poznaniu zakończyła się niepowodzeniem a gracze Unii Poznań, którzy jako jedni z pierwszych grali w piłkę nożną na motorach, szybko wycofali się z jej uprawiania. Dyscyplina nie przetrwała próby czasu w Polsce.

Zawodnicy grali dwa razy po dwadzieścia minut (lub dwa razy po piętnaście) ze zmienną stron. Piłkę między słupki można było wbijać nogą i głową, jak również kołem motoru.

W piłce nożnej na motorach startowali zawodnicy innych sekcji motorowych, jakie były w danym klubie – trawiastej, rajdowej, motocrossowej czy kartingowej. Zawody spędzały sen z powiek działaczom sportowym, gdyż rujnowały nawierzchnię trawiastą boiska sportowego. Jak twierdzą działacze i zawodnicy, ustawiczne niszczenie powierzchni stadionów (i tym samym niezadowolenie piłkarzy i działaczy piłkarskich) spowodowało upadek tej jakże egzotycznej dyscypliny sportowej.

Rajdy

Rajdy stanowiły najwcześniejszą formę ubrania sportu motocyklowego w konkurencji sportową. Jednocześnie była to konkurencja najbardziej masowa, najliczniejsza, najbardziej popularna i najchętniej widziana przez władze.

Po drugiej wojnie światowej mistrzostwa Polski rozgrywano po prostu w rajdach – po raz pierwszy w 1946 roku. Z biegiem lat, z rozwojem dyscyplin sportowych i sprzętu motorowego, zaczęły pojawiać się odmiany rajdów, a z ich odmian wyłaniały się inne dyscypliny. Najszybciej wyspecjalizowały się rajdy obserwowane, a dyscypliną, która wyłoniła się z nich, był motocross. Uczestnictwo w rajdach było obowiązkowe dla zawodników ubiegających się o licencję „W”. Dopiero po terminowaniu w rajdach zawodnik mógł zabiegać o licencję otwierającą mu starty w wyścigach – czyli właśnie licencję „W”.

Rajd patrolowy

Rajd patrolowy był dyscypliną polegającą na pokonaniu w terenie określonego dystansu oraz wykonaniu przewidzianych regulaminem zadań. Rajdy patrolowe przeprowadzano w dwóch kategoriach: indywidualnej i drużynowej. W skład drużyny (patrolu) wchodziło trzech zawodników (dwóch na motocyklu i jeden w bocznym koszu). Zadania patrol

odbierał na starcie (w zalakowanej kopercie), po czym przystępował do ich realizacji. Czytającym zadania i mapy oraz operującym kompasem był zawodnik siedzący w koszu. Zadania, jakie stały przed patrolem, miały charakter sprawnościowy lub krajoznawczy. Zadania sprawnościowe polegały na przykład na wspięciu się na drzewo z wykorzystaniem liny. Poznawcze – na zdobyciu informacji dotyczącej miejsca, w którym patrol się znalazł. Jeśli zawodnicy dotarli do Marzenina, należało przykładowo dowiedzieć się daty powstania tamtejszego kościoła. O zwycięstwie w rajdzie patrolowym decydowała suma zdobytych punktów, przyznawanych przez sędziów za każde zrealizowane w całości lub części zadanie. W zawodach mogli uczestniczyć wszyscy posiadacze licencji „R”, czyli uprawniającej do startów w rajdach.

Rajdy uniwersalne

Były to rajdy szosowo-terenowe. Zawodnicy biorący udział w rajdach szosą dojeżdżali do miejsc w terenie, gdzie rozgrywano konkurencje terenowe. W programie rajdów uniwersalnych była jazda terenowa na czas, próby szybkościowe, odcinki obserwowane i motocross. Trasa rajdu wynosiła nie mniej niż sześćdziesiąt kilometrów, z co najmniej trzydziestoma odcinkami obserwowanymi.

W latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych rajdy uniwersalne przeprowadzano na poziomie mistrzostw okręgu i strefy. W Wielkopolsce klubem specjalizującym się w rajdach uniwersalnych był LZS Kicin.

W związku z tym, że pojazdy rajdowe uczestniczyły w ruchu drogowym, musiały być zarejestrowane, posiadać tablicę rejestracyjną, jak również pełne wyposażenie, na przykład lampy czy błotniki.

Rajd enduro

Zwane również rajdami szosowo-terenowymi. Jednym z nielicznych wrześnian startujących w tej dyscyplinie był Jacek Lonka. Powołany został do kadry narodowej przez trenera reprezentacji Polski Mirosława Malca. Powodem przystąpienia Jacka Lonki do startów w rajdach enduro były kwestie finansowe. W tym czasie J. Lonka znacznie więcej mógł zarobić na enduro, niż jeżdżąc w motocrossie. Jacek Lonka nie zaznaczył jednak na trwałe swojej obecności w rajdach enduro, gdyż, jak sam twierdzi, pierwszą miłością był motocross. Ponadto w jego rodzimym klubie (w tym czasie w Victorii) były naciski działaczy, aby J. Lonka opowiedział się, w jakiej dyscyplinie chce startować. Kolejną kwestią były odcinki rajdowe, liczące często około 300 kilometrów. Nie sam dystans jednak był sprawą najważniejszą, ale fakt, że trasy do przejechania często były bez kontroli, co czyniło, że zawodnicy znający odcinek czynili sobie skróty, ci natomiast, którzy nie mogli przybyć wcześniej i trasy poznać, musieli jechać zgodnie z wyrysem.

Rajd z doganianiem

Rajd z doganianiem był imprezą na zakończenie sezonu. Inna nazwa rajdu to pogoń za lisem, gdyż zawodnik uciekający przed peletonem miał przymocowany do bagażnika lisi ogon. Wyznaczony przez organizatorów zawodnik (najczęściej jeden z czołowych motorow-

ców) wyruszał ze stosownym wyprzedzeniem, a cała reszta uczestników rajdu próbowała go dogonić. Rajd z doganianiem rozpoczął się na Rynku lub w alejce przy ulicy Harcerskiej, dalej prowadził poza Wrześnię, trasą Przyborki – Nowy Folwark do Lasu Marzelewskiego. W lesie był kontynuowany, tam też odbywał się finał rajdu. Organizatorami tej dorocznej imprezy były władze miejskie, sekcje motorowe wrześnińskich klubów i Nadleśnictwo Czarniejewo.

Rajdy propagandowo-masowe

Była to dyscyplina motorowa, której naczelnym celem było propagowanie masowego ruchu sportowo-motocyklowego. Organizatorem były wojewódzkie, powiatowe lub gminne komitety kultury fizycznej – wszystko zależało od zasięgu terytorialnego imprezy rajdowej. W rajdach tłumnie uczestniczyli uczniowie szkół średnich i pracownicy wrześnińskich zakładów przemysłowych.

Rajdy obserwowane

Galerię rajdów uzupełniają rajdy obserwowane. Po raz pierwszy zawody tego rodzaju zostały rozegrane w naszym kraju w 1947 roku. Były one bardzo podobne do rajdów patrolowych, z tą jednak różnicą, że w rajdach obserwowanych na trasie byli rozlokowani sędziowie obserwujący zmagania zawodników. Sędziowie przydzielali zawodnikom punkty lub je zabierali.

Na czym polegała ta dyscyplina? Zespół złożony z kilku zawodników ścigał się w terenie – nie na zamkniętym torze, ale na przykład na obszarze wielkości gminy czy powiatu. Zespół zaopatrzony był w mapę i kompas – akcesoria niezbędne do pokonania przewidzianej w regulaminie trasy.

W 1949 roku regulamin mistrzostw Polski w rajdach zakładał, że najwyższy laur w sezonie przypada zawodnikowi, który zbierze punkty z pięciu rajdów obserwowanych i trzech crossów, czyli wyścigów w terenie. Rozdział dyscypliny, jakim był rajd obserwowany, od crossu nastąpił w 1955 roku. Wtedy to pojawiła się w Polsce dyscyplina zwana motocrosem w dzisiejszym tego słowa znaczeniu.

Wyścigi gokartów – karting

Karting jako dyscyplina zadebiutował w Stanach Zjednoczonych w 1956 roku. Nudzący się na lotniskach amerykańscy piloci oraz członkowie obsługi technicznej mocowali do wózków – przeznaczonych do transportu bomb do samolotów – silniki oraz układy kierownicze, i w taki oto sposób powstawały pojazdy, jakimi ścigali się na płytach lotnisk w chwilach wolnych od służby wojskowej. Już w 1960 roku dyscyplina ta pojawiła się w naszym kraju. 22 lipca tego roku na bieżni stadionu w Częstochowie odbył się pierwszy wyścig gokartów w Polsce. Wzięto w nim udział dziewięciu zawodników. W wyścigu tym startowało trzech Wielkopolan – wszyscy z Delegatury Automobilklubu Wielkopolskiego w Ostrowie Wielkopolskim. Kolejną datą odnoszącą się do Wielkopolski i sportu kartingowego był 1980 rok, kiedy to obchodzono w Poznaniu 20-lecie istnienia tej dyscypliny w Polsce. Jubileusz honorowano oddaniem do użytku w Poznaniu toru o długości 1480 i szerokości 12 metrów.

Od 1982 roku karting systematycznie przeżywał kryzys. Powodem tego były braki w sprzęcie oraz reglamentacja paliw. Brakowało ogumienia do maszyn. Władze zdecydowały się na import akcesoriów z tak zwanego wtedy drugiego obszaru płatniczego, ale finanse związku były ograniczone. Aby pozbyć się trudności, karty przekazywano do szkół – z nadzieją, że władze szkolne i terenowe (samorządowe) wysupłają pieniądze na remont sprzętu. Szkoły jednak nie zajmowały się remontowaniem kartów, ponadto w nikłym stopniu zainteresowane były rozwojem tej dyscypliny. Na domiar złego dla sportu kartingowego, z eksploatacji zostały wyłączone niektóre tory w kraju, między innymi tor w Koźlu odznaczający się bardzo wysokimi parametrami technicznymi.

Początkiem istnienia tej dyscypliny we Wrześni była aktywność zawodników LPŻ, a następnie Zjednoczonych Września – Stanisława Grajka i Stanisława Musielaka. Za prekursora wyścigów gokartów we Wrześni, jednocześnie nieformalnego kierownika sekcji kartingowej Zjednoczonych, uważany jest jednak ten pierwszy. Być może z tego powodu, że jako jedyny wrześninianin S. Grajek był reprezentantem Polski w kartingu na Mistrzostwach Krajów Demokracji Ludowej (Puchar Przyjaźni i Pokoju).

To za sprawą tych panów wrześnianie zaczęli jeździć na kartach, z ich inicjatywy we Wrześni zaczęto organizować zawody i produkować stosowne do uprawiania dyscypliny wózki. Garnitur zawodników uzupełniają: Kazimierz Lisiak (brat Andrzeja i Michała) i Sylwester Miczuga (mechanik w Victorii). Całą czwórkę (Grajek, Musielak, Miczuga, Lisiak) widzimy na liście startowej w zawodach o Puchar Dzieci Wrześnińskich w 1964 roku. Trzecią pozycję w wyścigu pucharowym zdobył S. Musielak, piątą S. Grajek. Na miejscu ósmym na mecie zameldował się S. Miczuga, na pozycji dwunastej K. Lisiak. W biegu finałowym tych samych zawodów drugie miejsce zajął S. Musielak, czwarte S. Grajek, ósme S. Miczuga i czternaste K. Lisiak. Pozostałe pozycje należały do zawodników spoza Wrześni, głównie z Poznania.

Koniec wyścigów gokartów we Wrześni to druga połowa lat osiemdziesiątych XX wieku, co wiązało się z ogólnopolską tendencją schyłku tej dyscypliny sportowej oraz z powstaniem osiedla bloków przy ulicy Kościuszki – o czym w stosowym podrozdziale a propos obiektów wykorzystywanych do uprawiania sportów motorowych.

Dzisiaj sport kartingowy wchodzi w fazę restauracji popularności. W Polsce rozgrywane są następujące imprezy: Puchar Easykart – Briggs and Stratton, Puchar Komisji Głównej Sportu Kartingowego, Kartingowe Mistrzostwa Polski, Bridgestone Cup Poland, Puchar PZM, Puchar Rota Max Challenge, Puchar Ministra Sportu i Turystyki, Red Bull As w Rękawie. Co prawda nikt z Wrześni nie staruje jeszcze w kartingu, ale, zdając sobie sprawę z bogatych tradycji sportów motorowych w naszym mieście, jest to tylko kwestia czasu.

Zawody rozgrywane są na następujących torach: Stary Kisielin, Warszawa, Kielce, Gołyń, Radom, Sopot, Lublin, Biłgoraj, Miedziana Góra, Poznań i Suwałki.

Zawodnicy startują w następujących kategoriach: Młodzik 60, KF-3, KF-2, Mini Max, Junior Max, Senior Max, E-100, E-125 Light, DD2, Open.

Wyścigi na trawie (trawiaste)

Dyscyplina ta uprawiana była (jak sama nazwa wskazuje) na nawierzchni trawiastej. W Wielkopolsce dyscyplina ta cieszyła się dużą popularnością już w okresie poprzedzającym wybuch drugiej wojny światowej. W 1932 roku w Poznaniu klub Unia zorganizował

zawody Złotego Kasku w tej dyscyplinie sportu. W stolicy regionu funkcjonował tor na Ławicy, gdzie rozgrywano wyścigi na trawie. Drugim takim obiektem sportowym w Poznaniu był tor na Woli.

Wyścigi na trawie rozgrywane były również na torze będącym własnością stadniny koni w Racocie. Oba tory (poznańska Ławica i Racot) znajdowały się w gestii Unii Poznań. Ponadto w samej Wielkopolsce istniało kilkadziesiąt innych torów do uprawiania tej dyscypliny sportu, między innymi we Wrześni.

W wyścigach trawiastych uczestniczyli sportowcy biorący udział w innych dyscyplinach motorowych, między innymi w motocrossie. Posiadacz motoru (własnego lub klubowego) brał udział w kilku dyscyplinach, m.in. z tego powodu, że ograniczanie się tylko do jednej dyscypliny znacząco start w zawodach (eliminacjach-rundach) zaledwie kilka razy w roku. Dotyczyło to także zawodników z naszego miasta. Panowie nie ograniczali się tylko do jednej dyscypliny, ale konkurowali w kilku jednocześnie. Liczyła się radość z jazdy na motorze i chęć rywalizowania, nie zaś wąska specjalizacja prowadząca do szerokiej rzeki pieniędzy.

Co roku we Wrześni organizowano wyścigi trawiaste o Puchar Dzieci Wrześnińskich. Trzykrotnym tryumfátorem wyścigu o Puchar Dzieci Wrześnińskich był Jerzy Pałowski, który zdobył to trofeum w trzech kolejnych latach – 1970, 1971 i 1972 – czym wywalczył sobie prawo posiadania pucharu na własność.

Zmierzch tej dyscypliny we Wrześni to 1973 rok, kiedy to po raz ostatni zorganizowano w naszym mieście wyścig tej konkurencji. Wiązało się to z brakiem chętnych do uczestnictwa w wyścigach na trawie. Adeptów tej dyscypliny było jak na lekarstwo, gdyż młodzież uczestnicząca w zawodach motocrossowych, nie chcąc rozmieniać się na drobne, zaczęła poświęcać się w coraz większym stopniu motocrossowi. Motocross stawał się bardziej modny, w motocross inwestowano pieniądze, uprawiający tę dyscyplinę mieli możliwość wyjazdu na zachód Europy, choćby tylko na mecze towarzyskie.

Pod względem organizacyjnym Polska podzielona była na okręgi i to najpierw na poziomie okręgu organizowano mistrzostwa. Do mistrzostw okręgu wliczano punkty z kolejnych eliminacji rozgrywanych między wiosną a jesienią. Września należała do okręgu poznańskiego.

Zanim przystąpiono do rywalizacji

Treningi

W odniesieniu do najstarszych zawodników, startujących do końca lat siedemdziesiątych, trenowano bez fachowej merytorycznej opieki. Panowie jeździli na zawody, podpatrywali innych, a to, co zobaczyli, wdrażali podczas sesji treningowych na miejscu.

Dopiero w czasie istnienia sekcji motorowej Victorii Września zawodnicy – Jacek Lonka, jego bracia Krzysztof oraz później Waldemar, a także Andrzej Szalbierz i Tadeusz Pałowski – otrzymali opiekę trenerską w osobie Mieczysława Morawskiego. M. Morawski nie ograniczał się tylko do trenowania, ale był również sponsorem zawodników, co ci pamiętają po dziś dzień i do dzisiaj są „Mieciowi” niewymownie wdzięczni. Kiedy brakowało na wyjazd na zawody, „Mieciu” wykładał własne pieniądze, i to wcale nie takie małe, po czym zespół mógł udać się w trasę.

Do treningów typowo motorowych wykorzystywano dostępne w okolicy tory. Kondycję zdobywano, biegając w terenie, na przykład w lasku Małpi Gaj lub na trasie Września – Opatówko – Września.

Zimą przeprowadzano zajęcia w salach gimnastycznych, najczęściej w starej, dziś już nieistniejącej sali Zespołu Szkół Rolniczych. Treningi siłowe (z wykorzystaniem sztang i hantli) prowadzono w szatni klubowej w siedzibie klubu.

Siedziba klubu motorowego Zjednoczonych, a następnie Victorii znajdowała się przy ulicy Karola Świerczewskiego (obecnie ulica Paderewskiego), vis-à-vis restauracji Królewska.

Częścią składową wykszolenia zawodników były obozy. W czasach Zjednoczonych władze klubu zezwalały, aby na obozy kondycyjne do Szklarskiej Poręby, na jakie jeździli hokeiści i piłkarze, zabierani byli zawodnicy Motoklubu. Każdego roku w takim obozie uczestniczyło czterech lub pięciu zawodników parających się dyscyplinami motorowymi.

W 1977 roku zawodnicy wrześnińscy trenujący pod banderą Unii Poznań odbywali obóz kondycyjny w Łądku-Zdroju. Z relacji Wiktora Firlika (wtedy trenera) dysponujemy rozkładem zajęć, jaki obowiązywał podczas tego zgrupowania. Plan pracy na obozie przedstawiał się następująco. Po śniadaniu uczestników dzielono na dwie grupy, jedna z nich jeździła na nartach biegowych, druga w tym czasie biegała. Wszyscy zawodnicy nie mogli jednocześnie jeździć na nartach ze względu na niewystarczającą ilość sprzętu narciarskiego (pozyskanego z poznańskiej Akademii Wychowania Fizycznego). Grupa biegająca miała do pokonania dystans około 12 kilometrów, czyli odległość, jaka dzieliła dom wczasowy – gdzie zawodnicy byli zakwaterowali – do strażnicy Wojsk Ochrony Pogranicza. Następnie, po wykonaniu pierwszych zadań, dochodziło do zmiany – narciarze wchodziłi w trampki w celu przebiegnięcia kilkunastu kilometrów, a ci, którzy wcześniej biegali, przypinali do butów narty. I tak do godziny 13.30. Na czternastą przewidziany był obiad. Po obiedzie pływanie w basenie zasilanym wodą, pochodzącą nie z sieci miejskiej, lecz z naturalnego źródła. Po zajęciach w basenie zawodnicy przez godzinę odpoczywali. Po chwili wytchnienia przystępowano do zajęć w sali gimnastycznej. Zajęcia tam trwały około dwóch godzin. Grano przede wszystkim w „rugbę” – na siedząco lub w pozycji stojącej. Po zajęciach w sali zawodnicy schodzili się na kolację. Po niej następowało życie nocne z udziałem substancji eterycznych, co zakończyło się dla kilku naszych zawodników wydalaniem z obozu.

Przed jedną z edycji Pucharu Pokoju i Przyjaźni Krajów Demokracji Ludowej wrześnianie (między innymi Jacek Lonka) przygotowywali się na obozie w Głogowie, zorganizowanym przez tamtejszy Automobilklub.

Obiekty wykorzystywane do uprawiania sportów motorowych

Do uprawiania dyscyplin motorowych (treningów i przeprowadzania zawodów) przede wszystkim wyścigów na trawie i motocrossu, służyły najczęściej wszystkie nieuregulowane tereny położone za opłotkami miast lub w ich granicach.

W przypadku Wrześni do uprawiania sportów motorowych – wyścigów na trawie czy motocrossu – posługiwano się między innymi torem znajdującym się za nieistniejącym już dziś stadionem wojskowym przy ulicy Kościuszki. W odniesieniu do dzisiejszych realiów, tor znajdował się przy narożniku ulicy Kościuszki i Sikorskiego, tam, gdzie obecnie usytuowane jest targowisko miejskie oraz sklep sieci Intermarket.

Teren toru od ulicy Sikorskiego odgradzony był cementowym płotem (podobnie jak sam tor, mur dziś już nie istnieje). Na terenie obiektu znajdowała się wieża oraz przeszkody ziemne. Po likwidacji obiektu wieża została przeniesiona do siedziby straży pożarnej przy ulicy Wrocławskiej. Kiedy tor przestał istnieć, we Wrześni nie było obiektu, na którym można by trenować oraz rozgrywać zawody sportowe, między innymi eliminacje strefowe (motocross) czy eliminacje mistrzostw okręgu (wyścigi na trawie).

Aby móc organizować pod egidą Zjednoczonych eliminacje strefy w motocrossie, zaczęto wyjeżdżać do Sierakowa i tam przeprowadzać je na torze przeznaczonym do zawodów hipicznych. Jednocześnie działacze Zjednoczonych rozglądali się za torem na miejscu. Tymczasowym wyjściem było posługiwanie się lotniskiem sanitarnym, które było usytuowane w Psarach Małych (po prawej stronie, przed lasem i motelem Polonia). Władze poznańskiego lotniska Ławica, w jurysdykcji którego było lądowisko w Psarach, zezwalały na jego eksploatację, pod warunkiem jednak, że na jego terenie nie powstaną żadne trwałe konstrukcje ziemne – podjazdy czy wzniesienia. Taki warunek władz poznańskich utrudniał uprawianie motocrossu – zarówno przeprowadzanie treningów, jak i organizację eliminacji mistrzostw strefowych. Utrudniał, ale nie było to niemożliwe. W takich zatem skromnych warunkach rozwijał się motocross we Wrześni, ale władze klubowe nie zasypiały gruszek w popiele – i w dalszym ciągu rozglądano się za nową lokalizacją dla toru.

Niespodziewanie z pomocą przyszły czynniki niezależne od działaczy sportowych i samych zawodników. Otóż w okolicach Wrześni budowano drogę ekspresową E8. Między linią kolejową trakcji Września – Poznań a dzisiejszym torem do kolarstwa górskiego znajduje się obszar zwany Łąkami Cukrowniczymi. Jak sama nazwa wskazuje, teren ten należał do wrzesińskiej cukrowni. Było to przed drugą wojną światową. Na Łąkach Cukrowniczych znajdowała się baza sprzętowa ekipy budowlanej pracującej przy powstającej E8. Niedaleko składowiska sprzętu budowlanego było wysypisko śmieci – co będzie miało znaczenie dla późniejszych... nazwijmy to: wypadków – a tuż za nim Uroczysko Zawodzie z lasem Małpi Gaj. Z inicjatywy Zdzisława Hedrycha, ówczesnego szefa klubu motorowego Victorii Września, i Mieczysława Morawskiego postanowiono wybudować tor na obrzeżach lasu Małpi Gaj. W związku z tym, że obiekt miał powstać na obszarach będących pod jurysdykcją leśnictwa, pierwsze kroki skierowano do leśniczych. Od nich uzyskano pozwolenie na usunięcie 78 drzew. Dlaczego właśnie tylu, tego dziś nie wiadomo. W rzeczywistości zaś wycięto drzew (jak wspominają działacze) przynajmniej o tysiąc więcej. Przetrzebiono drzewostan, gdyż powstający tor musiał mieć odpowiednią długość i szerokość, aby w ten sposób spełniać parametry obiektu sportowego, na którym można będzie rozgrywać zawody cyklu mistrzostw strefowych. W związku z tym, że powstanie toru wiązało się z uszczerbkiem na drzewostanie, często pracowano nocą. Ciężki sprzęt budowlany zakopywał zarówno strzykawki i bandaże pochodzące z pobliskiego wysypiska śmieci, jak i modrzewie, za ścięcie których dzielnym budowniczym toru groziły konsekwencje prawne. Najaktywniejszym budowniczym toru był Mieczysław Morawski. To on poświęcił swój czas i siły do nadzorowania budowy podwrzesińskiego crossowiska. Kiedy tor już powstał, rozgrywano na nim zawody z cyklu mistrzostw strefowych. Obiekt nie spełniał jednak wymagań narzucanych przez władze Polskiego Związku Motorowego do przeprowadzenia eliminacji z cyklu mistrzostw Polski. Impreza takiej rangi marzyła się wrzesińskim działaczom oraz samemu zawodnikom. Działaczom, gdyż ich część zasiadała we władzach wojewódzkich oraz zarządzie głównym PZMot-u w Warszawie i panowie najzwyczajniej

w świecie chcieli się „pokazać” przed najwyższymi czynnikami wojewódzkimi i centralnymi. Po jakimś czasie, za sprawą aktywności lobby wrześnińskiego w zarządzie wojewódzkim związku, władze PZMot-u postanowiły zorganizować we Wrześni eliminacje zaliczane do cyklu mistrzostw Polski. W ten oto sposób nadarzyła się okazja, aby pod pretekstem organizacji eliminacji mistrzostw krajowych przeprowadzić w Małpim Gaju gruntowną modernizację toru lub powołać do istnienia nowy obiekt. Czasu jednak na budowę było niewiele, bo zaledwie dwa tygodnie.

Jak wspomina Zdzisław Hedrych, wrześnińscy działacze postanowili zaryzykować. Mieli zaledwie czternaście dni na budowę toru i pewnie byłby to czas niewystarczający, gdyby nie aktywna praca Mieczysława Morawskiego i chirurga miejscowego szpitala Zbigniewa Jagielskiego. Za sprawą decydentów w mieście, między innymi Edwarda Rydza, tor postanowiono zlokalizować na miejscu dawnego wyrobiska żwiru w Opatówku. Żwir tam pozyskiwany wykorzystywany był wcześniej do budowy drogi ekspresowej E8. Tuż przy nim biegła linia kolejowa, od strony wschodniej trakcja wysokiego napięcia, było kilka rozpadlin pozostawionych przez ciężki sprzęt budowlany. Ponadto od strony zachodniej był (i jest po dziś dzień) las.

Ze względu na ilość decybeli, jakie emitowały tego rodzaju obiekty, ważnym było, że potencjalna lokalizacja obiektu znajdowała się poza miastem. Znaczenie miała również jakość dróg dojazdowych do toru; łatwy był dojazd zarówno od strony zachodniej, jak i wschodniej.

Kolejnym czynnikiem dogodnym dla kibiców i zawodników, a w chwili padania decyzji ważkim argumentem dla lokalizacji toru w Opatówku był fakt istnienia w pobliskich Podstolicach motelu oraz bazy gastronomicznej.

Kiedy już padła decyzja o rozpoczęciu budowy nowego obiektu, za sprawą zręcznych dłoni chirurga Zbigniewa Jagielskiego, jednocześnie działacza sportów motorowych, zdołano pozyskać – i to na stole operacyjnym we wrześnińskim szpitalu – dyrektora PGR Bieganowo Bogumiła Paula. Tak głosi jedna ze środowiskowych legend. Niemniej jednak za sprawą dyrektorskich decyzji do budowy toru zostały skierowane siły z Bieganowa i Chwałibogowa. Ponadto Bogumił Paul formalnie przeznaczył teren w użytkowanie Urzędowi Miasta i Gminy we Wrześni. W późniejszych latach tor był w gestii władz gminy Nekla.

Kiedy tor był w budowie, we Wrześni Andrzej Lisiak i jego zespół przygotowywali maszynę startową i wieżę obserwacyjną. Po jej zainstalowaniu zasiadali w niej sędziowie, obserwatorzy PZMot-u oraz sporadycznie, ale jednak, ekipy telewizyjne.

Tor powstał pod koniec lat siedemdziesiątych i spełniał parametry, jakie wyznaczano obiektom sportowym ubiegającym się o organizację eliminacji mistrzostw Polski oraz finału mistrzostw krajowych.

Do toru prowadziły stalowe bramy. Obiekt był ogrodzony, ale niedługo, albowiem braki w zaopatrzeniu spowodowały, że siatka okalająca crossowisko stała się łakomym kąskiem dla uczciwych inaczej. Za ich sprawą tor w Opatówku w niedługim czasie pozbył się ogrodzenia. Stanowiska dla motocykli oraz boksy dla poszczególnych ekip znajdowały się w lesie (na terenie należącym do Nadleśnictwa Czerniejewo i od niego użyczanym). Każdy boks dla zawodników i ekip towarzyszących sportowcom zaopatrzone był w toaletę. Przed torem znajdował się punkt gastronomiczny prowadzony przez Jerzego Adamajtisa oraz parking dla kibiców. Na czas zawodów infrastruktura toru wzbogacona była o bufet, kuchnię polową – prowadzoną przez żołnierzy stacjonujących przy ulicy Batorego 8 we

Wrześni – oraz trybunę honorową dla czynników partyjnych z województwa, a nawet ze stolicy, jak również dla władz okręgowych PZMot-u.

W dzień zawodów na teren toru wjeżdżały wozy bojowe Państwowej Straży Pożarnej oraz karetki pogotowia należące do stacjonującej we Wrześni Kolumny Samochodów Sanitarnych. Te ostatnie pojazdy pojawiały się tam za sprawą wymogów oraz interwencji Zbigniewa Jagielskiego. Na torze w Opatówku karierę wdzireja i mistrza ceremonii z powodzeniem rozwijał Jacek Krajniak.

Początkowo klubem uprawnionym do użytkowania toru była Victoria Września, kiedy jednak sekcja motorowa w klubie upadała, tor przeszedł w ręce Unii Poznań. Jak twierdzą władze Unii Poznań, ich klub miał prawo pierwokupu toru, ale ostatecznie ten dostał się w posiadanie przedsiębiorcy z Poznania – Tadeusza Magiery. Działacze Unii Poznań chcą sprawiać wrażenie wysadzonych z siódła przez złych urzędników i podłych kapitalistów, jednak prawda wydaje się bardzo prozaiczna. Otóż pod koniec lat dziewięćdziesiątych, kiedy tor w Opatówku zmieniał właściciela, działaczom Unii dano prawo zakupienia toru, ale okazało się, że panowie z Unii groszem nie śmierdzą, a w kasie klubowej od dawna widać dno. Wielce przedsiębiorczy działacze sportowi ze stolicy Wielkopolski nie mieli wówczas pieniędzy nawet na organizację eliminacji mistrzostw strefy na powierzonym im w Opatówku torze. Cóż, adaptacja do nowych ekonomicznych warunków bywa trudna i nie każdy przechodzi ją pomyślnie.

W chwili zmiany właściciela nie było już bram, maszyny startowej i wieży. Jak głosi wieść, prawie wszystko padło łupem zaradności obywatelstwa powiatu i gminy. Prawie wszystko, gdyż wieża – pieczołowicie budowana przez Andrzeja Lisiaka – stała się obiektem gospodarności działaczy sportów motorowych z Obornik Wielkopolskich. Podobno stoi tam do dziś, ponoć w takim stanie technicznym, że strach ją dotknąć, aby nie rozsyłała się w dłoniach.

Władze wojewódzkie i stołeczne były zachwycone torem w Opatówku do tego stopnia, że planowano wybudować we Wrześni ośrodek sportu motorowego – taką właśnie nazwę miała otrzymać placówka. Ośrodek miał mieć swoją siedzibę nad zalewem Lipówka i miał stanowić bazę szkoleniową dla zawodników dyscyplin motocyklowych. Ostatecznie do powstania ośrodka nie doszło ze względu na przemiany roku 1989. Później do tematu nie wracano, między innymi z tego powodu, że we Wrześni sekcja sportów motorowych Victorii Września przestała istnieć, ponadto motocross wszedł w fazę regresu.

Na terenie Uroczyska Zawodzie, częścią którego jest lasek Małpi Gaj, znajdował się również drugi obiekt sportowy. Był nim tor do przeprowadzania wyścigów trawiastych. Był – lub raczej był. Sytuowano go w miejscu, gdzie obecnie jest Spółdzielnia Inwalidów im. Wiosny Ludów. Bywał, gdyż niewiele trzeba było, aby taki tor powstał; potrzebna była nawierzchnia trawiasta, kilkanaście drewnianych tyczek, guma do przeprowadzenia startu – i można było przystępować do organizacji zawodów.

W dalszej kolejności do uprawiania dyscyplin motorowych wykorzystywano teren, na jakim dzisiaj jest umiejscowiony cmentarz komunalny. Jak wspomina Michał Lisiak, ukształtowanie terenu (a raczej brak jego regulacji) w pełni pozwalało na jazdę motorem w terenie. O dziwo, jedną z pierwszych osób, jakie zostały pochowane w nowej nekropoli, był Hilary Jeżewski – jeden z naszych czołowych przedstawicieli sportów motorowych lat pięćdziesiątych. Tak na marginesie, w chwili obecnej grób H. Jeżewskiego znajduje się na cmentarzu przy ulicy Gnieźnieńskiej.

Ponadto dyscypliny motorowe uprawiano w Parku Hrabiny, wykorzystując do tego celu między innymi tak zwany suchy stawek. Czasami suchy stawek napełniany był wodą, po to by zwiększyć obciążenia treningowe. Park Hrabiny był obiektem wykorzystywanym najpierw przez zawodników Ligi Przyjaciół Żołnierza, a później przez Zjednoczonych Września. Na terenie parku – w przestrzeni między krzewami, w pobliżu dzisiejszego amfiteatru – montowano tor do wyścigów na trawie. Niektórzy jednak zaprzeczają, aby tor trawiasty kiedykolwiek tam istniał, choćby tymczasowo.

Ponadto tor, a raczej nawierzchnia do wyścigów trawiastych, znajdowała się na osiedlu Sokołowskim, na ziemi należącej niegdyś do PGR Sokołowo. Jak wspomniano, wykonanie toru do wyścigów na trawie nie było czymś skomplikowanym – wystarczyło parę hektarów nawierzchni trawiastej, kilkanaście lub góra kilkadziesiąt tyzdek, i obiekt do uprawiania sportu był gotowy. Tor ten dobrze zapamiętał jeden z moich rozmówców – Tadeusz Pawłowski – gdyż jako osiemnastolatek, w 1973 roku, na zawodach zorganizowanych w tym właśnie miejscu zajął drugie miejsce. Pierwsza pozycja przypadła Marianowi Bączkowskemu z Węgierek, trzecia natomiast Wiktorowi Firlikowi (obecnie działaczowi Unii Poznań). Wspominam te zawody także z tej przyczyny, gdyż były to ostatnie zawody wyścigów na trawie w naszym mieście.

Ścigano się również na torze położonym w Sokołowie – na obszarze między linią kolejową a pomnikiem bitwy pod Sokołowem 1848 roku.

Na żuźlowej bieżni stadionu miejskiego przeprowadzano zawody małego żużla. Na bieżni żuźlowej stadionu miejskiego jeździli nawet zawodnicy gnieźnieńskiej Unii, będącej protoplastką pierwszoligowego Startu.

Do wyścigów gokartów wykorzystywano rynek oraz skwer położony przy ulicy Harcerskiej. W bezpośredniej bliskości skweru, to jest przed frontem pałacu Mycielskich na Opieszynie, był parking dla maszyn oraz stanowiska dla zawodników i sędziów. W związku z tym, że ścigano się w środku miasta i przede wszystkim w niedziele, emitując kurz spod kół i hałas z silników, organizatorzy i zawodnicy nie zjednywali sobie sympatii mieszkańców centrum. W związku z tym i działacze, i zawodnicy chcieli dysponować torem przystosowanym tylko i wyłącznie do uprawiania tej dyscypliny. Najlepiej poza miastem. W celu pozyskania nowego toru, w mieście zaczęto przyglądać się kompleksowi obiektów sportowych położonych przy ulicy Kościuszki. Przyglądano się z taką skutecznością, że wkrótce postanowiono tam wybudować tor kartingowy. Decyzja budowy toru padła za prezesury Edwarda Radzińskiego. Wzorem był obiekt położony w Zielonej Górze – dobrze znany wrześnińskim zawodnikom z uczestnictwa w zawodach. Aby przekonać władze miejskie do wydania zgody na budowę, jak również do „położenia na stół” stosownej sumy niezbędnej do budowy, posłużono się argumentem, że w czasie kiedy tor nie będzie wykorzystany przez zawodników sekcji kartingowej, będzie mógł służyć jako alejka do nauki jazdy na rowerze oraz do składania egzaminów na kartę rowerową i motorowerową. Z argumentacją tą zgodzili się władze miejskie. Wkrótce przy ulicy Kościuszki ruszyły prace. Klemens Lipiński i Konrad Hamerski zostali przydzieleni przez władze klubowe Victorii do zarządzania powstającym obiektem. Inwestycja doczekała się betonowych krawężników oraz podkładu pod nawierzchnię bitumiczną, po jakimś czasie jednak budowę zawieszono, a w chwili kiedy padła decyzja postawienia przy Kościuszki osiedla bloków, jasnym stało się, że o torze do gokartów nie może być mowy.

Organizacja zawodów

Zanim w danej miejscowości – w tym przypadku we Wrześni – rozegrano zawody motorowe (wyścigi na trawie czy motocross), Zarząd Wojewódzki PZMot-u musiał wpisać zmagania zawodników do kalendarza imprez firmowanych przez związek. Przedtem jednak na miejsce przybywała komisja PZMot-u, która decydowała, czy przedstawiony jej obiekt nadaje się do przeprowadzenia zawodów, czy nie. Jeśli decyzja padła na tak, władze klubu otrzymywały datę zawodów, do której musiały się dostosować. W dniu przeprowadzania konkurencji na miejscu był obserwator z ramienia PZMot-u, który po zawodnikach dokonywał, w formie pisemnej, oceny kunsztu organizacyjnego działaczy danego klubu.

Sędziów poszczególnych zawodów wyznaczał Zarząd Wojewódzki PZMot-u oraz klub organizujący zawody. ZW PZMot wyznaczał sędziego głównego, startera, sędziego technicznego. Ponadto dwie komisje po minimum dwóch sędziów w chronometrażu oraz kierownika toru. Sędziów bramkowych wyznaczał zarząd klubu.

Po przybyciu na miejsce składu sędziowskiego następował odbiór techniczny toru. Była to kompetencja sędziego technicznego. Kiedy odbiór toru i dopuszczenie go do zawodów przebiegło pomyślnie, sędzia techniczny przystępował do odbioru motocykli. Kiedy i ta weryfikacja przebiegła pomyślnie, można było przystąpić do rozgrywania konkurencji. Czyniono to klasami: od 125 do 500 w wyścigach trawiastych i w motocrossie. Działo się tak początkowo, później kategorii było więcej (np. 50 i 80 w motocrossie). W czasie poszczególnych biegów ekipy chronometrażu czuwały nad prawidłowym pomiarem czasu kolejnych docierających do mety zawodników. Po rozegraniu konkurencji następowało nieoficjalne ogłoszenie wyników, po nim 30-minutowa przerwa, a kiedy żaden z klubów nie zanegował wyników nieoficjalnych, przystępowano do ogłoszenia wyników oficjalnych i sporządzenia protokołu zawodów. Następnie wszyscy zawodnicy uczestniczyli w podsumowaniu całości – kolacji okraszonej przemowami kwiecistymi oraz alkoholem mocnym i czasami schłodzonym. We Wrześni najchętniej bawiono się w restauracji Parkowa – później zamienionej na stołówkę ZWG Tonsil, obecnie (2011) w stanie rozbiórki. To właśnie na schodach tej restauracji życie stracił Stanisław Grajek – nasz czołowy kartingowiec.

Sprzęt nagłaśniający był w gestii Zdzisława Wagnera – sędziego piłkarskiego (brata Wiktora Wagnera – kolarza). Początkowo komentatorem zawodów rozgrywanych we Wrześni był Czesław Hyży. Przed rozpoczęciem pełnienia swojej funkcji C. Hyży został oddelegowany przez zarząd poznańskiego PZMot-u na stosowne szkolenia. C. Hyży był także licencjonowanym sędzią klasy I.

Każde zawody miały zapewnioną opiekę zdrowotną. Czuwającym w trakcie zawodów był doktor Romuald Tomaszewski, zastąpiony później przez Zbigniewa Jagielskiego. Ponadto na miejscu obecne były siły Milicji Obywatelskiej oraz wozy bojowe straży pożarnej.

Kwestie formalne

Przed przystąpieniem zawodników do uczestnictwa w zawodach należało dopatrzeć szeregu formalności. Obowiązek kwestii formalnych spadał na zawodnika oraz władze klubowe. Zawodnik musiał posiadać Kartę Zdrowia Sportowca. Dokument taki wysta-

wiany był przez Poradnię Sportową Przychodni Obwodowej we Wrześni, którą kierował w latach pięćdziesiątych i później Romuald Tomaszewski. W karcie wpisana była grupa krwi zawodnika, wzrost, waga, wynik badania i data wykonania badania. Kolejnym dokumentem, jaki posiadał zawodnik, była Legitymacja Klasyfikacyjna Sportowca wystawiana przez Główny Komitet Kultury Fizycznej w Warszawie i Okręg Poznański Polskiego Związku Motorowego. Były w niej informacje mówiące o przynależności klubowej zawodnika oraz klasie (lub klasach), w której (których) prowadził rywalizację. W dokumencie tym znajdowały się ponadto wyniki sportowe zawodnika oraz wyniki badań lekarskich.

Następnym dokumentem była licencja sportowa wystawiana przez Polski Związek Motorowy. W dokumencie tym znajdowały się tylko wyniki sportowe zawodników, wpisywane po zakończeniu zawodów przez sekretarza klubu organizującego zawody.

Posiadając wyżej wymienione dokumenty, zawodnik mógł przystąpić do zmagani sportowych.

Sprzęt motorowy

Motocykle

Po zakończeniu drugiej wojny światowej jedną z najpoważniejszych trudności dla chcących uprawiać ten rodzaj sportu było nabycie stosownego sprzętu. Zawodnicy początkowo jeździli na motorach, jakia były pod ręką: na przedwojennych wyścigówkach, motocyklach turystycznych czy na sprzęcie stanowiącym pozostałości po przejściu frontu. Popularnymi po zakończeniu wojny sposobami zdobycia motocykla były wyprawy „na rowy”. Otóż w rowach przydrożnych znajdował się sprzęt, jaki pozostawili uciekający na zachód Niemcy. Niemcy porzucali motor, który uległ awarii, ponieważ o usunięciu usterki w takich warunkach nie mogło być mowy.

To właśnie z rowów swój pierwszy motor pozyskał Hilary Jeżewski – jeden z naszych pierwszych mistrzów w sportach motorowych. Kiedy maszyna była niekompletna, a części nie sposób było nabyć w sklepie, dorabiano je w miejscowych zakładach rzemieślniczych. W przypadku H. Jeżewskiego konstruktorem brakujących części był jego ojciec Feliks, tokarz z zawodu.

W późniejszych latach, kiedy to rowy nie były jeszcze wysprzątane, stanowiły zaplecze części zamiennych do motocykli – przede wszystkim ram, kierownic, cylindrów silnikowych czy zbiorników na paliwo.

Po powstaniu Polskiego Związku Motorowego władze zakupiły sprzęt dla zawodników – między innymi angielskie Nortony. Nortony jeździły po polskich drogach w dwóch wersjach: Triumph GT i Triumph Tiger. Z relacji moich rozmówców wynika, że we Wrześni również jeżdżono na Nortonach, jednakże nie wiadomo, czy ich źródłem były zakupy PZMot-u, czy motory te były nabytkiem grona przedstawicieli prywatnej inicjatywy.

Ponadto wrześnianie posiadali motory marki BSA – podobnie jak Nortony, produkowane na Wyspach Brytyjskich. Sprzętu angielskiego, amerykańskiego i niemieckiego jako pozostałości wojennych było w okresie powojennym sporo. Motocykle niemieckie obecne były na ziemiach polskich już od 1939 roku, czyli od chwili rozpoczęcia drugiej wojny światowej. Motocykle amerykańskie i angielskie natomiast trafiały do nas za pośrednictwem wojsk rosyjskich, dozbrajanych zarówno przez Amerykanów, jak i Anglików, od

chwili kiedy Związek Radziecki stał się sojusznikiem aliantów. Na takich maszynach (rosyjskich, angielskich, amerykańskich) wrześnianie uczestniczyli po wojnie w imprezach motorowych, przede wszystkim rajdach.

Po jakimś czasie jednak sprzęt motocyklowy niszczał i zawodnicy musieli rozejrzeć się za nowym. Ten jednak był poza możliwościami finansowymi większości zawodników. Mówimy tu o motocyklach produkowanych w krajach Europy Zachodniej.

W związku z trudnościami czyhającymi na drodze do nabycia motocykli zachodnich władze sportowe w kraju wprowadziły trzy formuły: A-125, B-250 i C-350, z silnikami polskiej produkcji. W ten sposób, nie napinając mięśni na zakup sprzętu za dewizy, uratowano w kraju wyścigi motocyklowe. Jednak po czasie, kiedy na przykład zaprzestano produkcji Junaków 350, a w Polsce nie było sprzętu, na którym można by startować w formule C, dopuszczono do wyścigów motocykle z silnikami produkowanymi w Czechosłowacji i Niemieckiej Republice Demokratycznej.

Ciekawostkę stanowi fakt, że źródłem zaopatrzenia sportowców w motory w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych byli duchowni. Zawodnicy AMK Września posługiwali się motocyklami SHL 125 kupionymi od księży. Kupowano od duchownych, gdyż nowo zakupiony motocykl księża użytkowali najwyżej pół roku, po czym nabywali nowy, a starych pozbywali się, sprzedając między innymi klubom sportowym.

Zawodnicy należący do Ligi Przyjaciół Żołnierza posługiwali się sprzętem, jaki wcześniej służył uczestnikom kursów nauki jazdy. W związku z tym najczęściej, z chwilą kiedy trafiły w ręce zawodników, były to maszyny już wyeksploatowane. Przed przystąpieniem do treningów i uczestnictwa w zawodach należało je zatem gruntownie wyremontować. Remonty prowadzono w garażach klubowych LPŻ znajdujących się przy ulicy Kościuszki, obecnie vis-à-vis boiska Samorządowej Szkoły Podstawowej nr 2. W związku z tym, że zawodnicy ligi nie posiadali mechanika w klubie samodzielnie musieli dokonywać remontów maszyn. Kiedy na rynku części zamiennych brakowało niektórych podzespołów do motocykli, brakujące elementy dorabiano w Tonsilu, a później także w Mikromie. Pomocnym na tym polu był ówczesny dyrektor zakładu Jan Śledziejowski, zezwalający w czasie pracy – i z materiału zakładowego – wytwarzać części do motocykli.

Istotnym elementem były również przeróbki pod kątem uczestnictwa maszyn w wyścigach. Starsze pokolenie zawodników zajmowało się szlifowaniem kanałów, przeróbką wałów korbowych, komór spalania czy przełożeń w skrzyniach biegów. Później (lata siedemdziesiąte i osiemdziesiąte) wystarczyło poprawić produkcję fabryczną – to znaczy, przede wszystkim należało rozebrać silnik i wyczyścić go. Pomocnymi lekturami były następujące książki: *ABC – silnik dwusuwowy* Tadeusza Rychtera (Warszawa 1974) i *Zwiększanie osiągnięć silników do samochodów i motocykli* Czesława Kordzińskiego (Warszawa 1964). Znaczenie miały również wskazówki merytoryczne doświadczonych zawodników. Sylwester Miczuga wspomina, że wiedzę na temat motocykli, przede wszystkim silników, czerpał od Andrzeja Lisiaka, Stanisława Musielaka, przede wszystkim zaś od Stanisława Grajka.

Motocykle wrześnińskich zawodników. Zaczniemy od najstarszego pokolenia zawodników: Jan Dzieciuchowicz jeździł na Junaku 350, Michał Lisiak i Tadeusz Fimiak na WFM, brat Michała Lisiaka – Andrzej – na Javie 250, Hilary Jeżewski na WFM i Javie 125. Bogdan Albrecht jeździł na Zindapie, Mieczysław Śmigórski na BSA. Wiesław Groblewski na WFM 125; w późniejszych latach motocykl ten przeszedł w użytkowanie Mariana Bączkow-

skiego. Waław Bukowski na austriackim motorze Puch 350. Zawodnicy AMK Września dysponowali motorami DKW (Stanisław Kubczak) i Javą (Stanisław Grajek) oraz SHL 125.

W drugiej połowie lat sześćdziesiątych zaczęto jeździć na MZ 125. To właśnie na tej maszynie, zakupionej przez poznańską grę liczbową „Koziołki”, Ryszard Mankiewicz w 1969 roku zajął 7. miejsce w klasyfikacji generalnej mistrzostw świata. Lata siedemdziesiąte i osiemdziesiąte to okres niemieckiej MZ i czeskiej CZ. W Zjednoczonych karierę na MZ-125 zaczynali zawodnicy pokolenia Tadeusza Pawłowskiego i Krzysztofa Lonki – najstarszego z trójki utytułowanych braci.

Pod koniec lat siedemdziesiątych i na początku osiemdziesiątych posługiwano się dwoma modelami Javy – 894.0 i 894.1.

Ponadto zawodnicy jeździli na COD-ach. COD to skrót od Centralnego Ośrodka Doświadczalnego PZMot-u. Na motorze COD 175 jeździł między innymi Stanisław Musielak. Motory COD 175 były maszynami doświadczalnymi, poprzednikami i prototypami Promotów, czyli motocykli, które zostały wyprodukowane w Polsce tylko i wyłącznie dla celów sportowych.

Promoty pojawiły się na rynku, można rzec, w samą porę, gdyż był to czas zapaści w tej branży przemysłu motoryzacyjnego. Były one napędzane silnikami z Emzetek (MZ 125 i MZ 250) o pojemności 175. W Zjednoczonych Września Promoty użytkowane były przez Józefa Kuczę i Romana Wardęskiego.

Pokolenie Jacka Lonki i Andrzeja Szalbierza to przede wszystkim czeskie motory CZ (słynne „Cezety”) – w początkowym okresie kariery tych zawodników, u progu nowych czasów.

W 1989 roku Unia Poznań otrzymała od organizatorów z Niemiec motor Suzuki 250, jako wynagrodzenie za uczestnictwo zawodników zza Odry w obozie sportowym w Polsce. Maszyna ta natychmiast trafiła do Andrzeja Szalbierza, wówczas pierwszoplanową postać w poznańskiej Unii. Od tego czasu w zapomnienie odchodzą CZ i MZ, na arenę wkraczają motocykle marek: Honda, Yamaha, Suzuki, Husqvarna czy KTM.

Dziś (2011) wyżej wymienieni zawodnicy jeżdżą na maszynach: Suzuki, Honda, Yamaha, KTM. O „Kateemach” często mówi się pogardliwie, gdyż – wedle opinii zawodników – są to maszyny „słabe”, ale najlepsze dla osób zaczynających przygodę ze sportem, lub tych, którzy startują w niższych kategoriach.

Sprzęt motorowy (motocykle i gokarty) na przestrzeni dziesięcioleci posiadał ogumienia następujących firm: Barum, Pirelli, Dunlop oraz krajowe, produkcji stomilowskiej (Gorzów, Olsztyn lub Poznań). Niegdyś (w okresie PRL) para ogumienia otrzymanego od klubu lub kupionego na giełdzie musiała wystarczyć często na sezon, w chwili obecnej na dwa lub trzy biegi eliminacji – mistrzostw strefy lub Polski.

Gokarty

Jednym z założeń kartingu było, aby do rywalizacji w tej dyscyplinie sportu przystępował zawodnik-konstruktor. To powodowało, że początkowo kartów nie sposób było nabyć, ponieważ należało je wykonać samodzielnie.

Karty budowano w szkołach średnich, w pracowniach technicznych i warsztatach szkolnych, pracowniach młodzieżowych domów kultury czy – jak to było we Wrześni – w zakładach produkcyjnych. W latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych łatwym był

dość do dokumentacji technicznej. Recepty służące skonstruowaniu karta były w zasięgu ręki. Publikowano je na łamach pism „Motor” i „Horyzonty Techniki”.

Wyłącznie z myślą o sporcie kartingowym uruchomiono w Polsce linie produkujące ogumienie. Stosownej średnicy opony i dętki produkowano w Dębicy i Poznaniu.

W miarę popularyzacji sportu karty zaczęto produkować seryjnie. Inżynierowie zajmowali się ich wytwarzaniem, natomiast zawodnicy tylko i wyłącznie trenowaniem. Chcąc odnosić sukcesy, należało wprowadzić taki właśnie podział.

Seryjnie wytwarzano gokarty w dwóch miejscach w Polsce. Pierwszym był Ośrodek Techniczno-Zaopatrzeniowy Polskiego Związku Motorowego w Warszawie, drugim placówka PZMot-u w Rzeszowie. W 1971 roku w Zespole Szkół Zawodowych w Koszalinie rozpoczęto produkcję gokartów typu Polkart – czyli polskiej wersji wózka do wyścigów.

Na gruncie wrzesińskim zielonego światła udzieliła zawodnikom-konstruktorom dyrekcja ZWG Tonsil. Za sprawą dyrektora Kazimierza Wiącka stworzono kilka czteroosobowych zespołów, które zajmowały się w godzinach pracy tylko i wyłącznie produkcją gokartów, na potrzeby zawodników startujących w barwach Zjednoczonych Września.

Podstawową trudność stanowiło nabycie kół o odpowiednich parametrach technicznych. Było to w okresie poprzedzającym produkcję ogumienia typowego dla kartów (w Dębicy i Poznaniu). Od czego jednak były kontakty z bliżnim Leszmem (gdzie Tonsil miał swój oddział). To właśnie w aeroklubie leszczyńskim zaopatrywano się w koła o odpowiednich rozmiarach. W Lesznie koła o małej średnicy wykorzystywane były do szybówców.

Kolejnym mankamentem były silniki. Czasami, aby zaopatrzyć gokart w siłę napędową, wyciągano silnik (na czas zawodów) z motocykli. Były to jednak praktyki rzadkie. Każdy z zawodników miał własny silnik, o który dbał z niezwykłą pieczołowitością. W tak przygotowanych pojazdach uczestniczono w treningach, a następnie w zawodach.

Następnym mankamentem były zbiorniki na paliwo. Od czego jednak była pomysłowość młodych tonsilowskich techników. Ściągali oni z hal stalowe klosze dwóch lamp, łączyli je spawem – i zbiornik na benzynę był gotowy.

Paliwo i oleje

Paliwo

Czas największej popularności motocrossu we Wrześni przypadł na okres ustawicznych braków na rynku paliw. Benzyna nie dość, że była na kartki, to jeszcze do stacji benzynowych stały bardzo często kilkukilometrowe kolejki. Paliwo, jak prawie wszystko w tamtym czasie, trzeba było załatwić. Przyjazną dłoń na polu załatwiania benzyny wyciągał do motocrossowców Hilary Korzyniewski, dyrektor kombinatu PGR Sokołowo, jak również Bogumił Paul, dyrektor kombinatu PGR Bieganowo. Pomocą służył Edward Zemski, dyrektor Centrali Paliw Napędowych w Słomowie.

Miejscem zaopatrywania się zarówno w paliwo, jak i oleje (oprócz oficjalnych stacji paliw) były okoliczne jednostki wojsk polskich i rosyjskich – między innymi w Babinie, Powidzu czy Gulczewie. Handel z Rosjanami często polegał na wymianie: paliwo za bimber. Pewnego razu na drodze tych niezwykłych transakcji doszło do kolizji. Nasi wcisnęli „Ruskim” zamiast bimbru pozyskany z jednego z zakładów denaturat; następnym razem zamiast paliwa dostali... wodę. I było kwita.

Oleje

Olej jako czynnik smarujący od zawsze był istotnym aspektem przygotowania maszyny do startu. W latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych wykorzystywano do smarowania olej Castrol. Później, ze względu na braki w zaopatrzeniu, jak i z powodu dążenia do uzyskiwania jak największej mocy z maszyny, wykorzystywano oleje, jakimi posługiwano się w wojsku. Olejami tymi były MS-20 i AK-15. Ten drugi był olejem z przeznaczeniem do traktorów.

Kolejnymi olejami były: Ekstra 10, Ekstra 15, Lux-dw i Lux 10. Te dwa ostatnie stosowano w latach osiemdziesiątych. Następnie, kiedy zaopatrzenie uległo poprawie, powrócono do oleju Castrol w odmianie R-40. Najlepszym jednak był olej rycynowy, nabywany między innymi we wrześnińskich aptekach.

Wśród domorosłych znawców sportów motocyklowych popularnym jest mit o stosowaniu do napędu motocykli czystego eteru. Otóż substancja ta nigdy nie była wlewana do zbiorników, gdyż próba zastosowania czystego eteru z pewnością zakończyłaby się dla śmiałka rychłą katastrofą. Mieszanka wlewana do zbiorników musi mieć określony skład chemiczny i na czysty eter miejsca w tym składzie nie ma. Jest natomiast miejsce na eter izopropylowy 108, ale tylko w roli składnika mieszanki wlewanej do zbiorników motocyklowych.

Ubiór

Ubiór był istotnym czynnikiem wyposażenia motocyklisty z tego powodu, że chronił zdrowie i życie adepta sportów motorowych przed utratą. Nie zawsze jednak przykładano do niego wagę, co powodowało, że taki stosunek działaczy czy zawodników do ochrony ciała kończył się czasami tragicznie.

Część pieniędzy na stroje dla zawodników pochodziła z budżetu Polskiego Związku Motorowego, część natomiast z zasobów własnych sportowców. W Warszawie znajdowała się centrala zaopatrzeniowa Polskiego Związku Motorowego, w której władze klubowe i zawodnicy nabywali zarówno sprzęt, jak i części odzienia sportowego.

Zaczynając od góry ciała, zawodnik chroniony był kaskiem. Na głowie noszono zwykle, polskie kaski, popularnie zwano je „skorupami”. Później (w czasie Victorii Września) posługiwano się kaskami marki Bell. Na nie nakładano ochronę dla oczu – okulary firmy Uvex. Okulary te były jednak luksusem, często (przede wszystkim na treningach) zakładano zwykle okulary przeznaczone do ochrony oczu w miejscu pracy.

W latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych obowiązkowym strojem były czarne skórzane spodnie, także kurtka oraz wysokie buty. Całości stroju dopełniał szeroki pas. Towarem deficytowym była wtedy świńska skóra, zdobywano ją więc na różne sposoby. Pozyskiwano ją między innymi z gnieźnieńskiej garbarni oraz od drobnych wytwórców z Wrześni. Pasy, spodnie, kurtki oraz wszelkie elementy garderoby wykonane ze skóry produkowane były we Wrześni przez jeden z zakładów kaletniczych. Ponadto szyciem ekwipunku sportowców zajmowały się przedsiębiorstwa końskich krawców, czyli rymarzy, z tym jednak zastrzeżeniem, że rymarze szyli dla zawodników tylko pasy.

W późniejszych latach skóra zastąpiona została przez skaj, którego nabycie nie stanowiło już takiego problemu. Wielkie zwycięstwo tego ersatzu polega na tym, że po latach na zdjęciach dwa materiały – skóra i skaj – są nie do odróżnienia.

Część ubioru przekazywali wrzesińskim zawodnikom żuźlowcy gnieźnieńskiego Startu. Działo się tak za sprawą znajomości wrzesińskich działaczy – Edwarda Radzińskiego i Czesława Hyżego – którzy, będąc także sędziami, „gwizdali mecze” również w Gnieźnie. Jednak, jak głosi wieść, gnieźnianie byli dość skąpi i do dawania podarków raczej niechętni. I dobrze – dbali przede wszystkim o swój interes.

Od lat osiemdziesiątych pokolenie zawodników Jacka Lonki, Andrzeja Szalbierza czy Tadeusza Pawłowskiego posługiwało się specjalistycznymi kombinezonami marek: Scot, UFO, FLY. Kombinezon uzupełniany był znanymi wrzesińskim zawodnikom kaskami Bell, FLY oraz okularami Uvex.

Obuwie. W początkowym okresie rozwoju sportów motorowych były to wysokie buty z cholewkami – kozaki lub oficerki. Później zastosowanie znalazły buty wojskowe, następnie, w latach siedemdziesiątych, specjalistyczne obuwie marki RG, charakteryzujące się stalowym elementem wtapianym w podeszwę.

Część brzuszna korpusu osłonięta była pasem – także wykonanym ze skóry, po to by – jak wspominają zawodnicy – „wstrząsy im brzucha nie oberwały” lub aby „żołądek nie zjechał na dół”. Obecnie część brzuszna zabezpieczana jest pasami rodzimej produkcji, nabywanymi od Pani Teresy z Gutowa Małego.

Sposób odżywiania

Sportowcy uprawiający dyscypliny motorowe nigdy nie stosowali specjalnych diet. Tak było przed laty, tak jest i dzisiaj. Czasami – jak każdy, kto jest obciążony wzmożonym wysiłkiem fizycznym – przyjmowano więcej pokarmu niżli osoby nieuprawiające sportu. Stanisław Grajek jako członek kadry Polski cieszył się specjalnymi względami żywieniowymi, gdyż pobierał diety pieniężne, które miał wydatkować na spożycie dodatkowej ilości kalorii.

Podczas zawodów jeżdżono zazwyczaj na czczo, gdyż żołądek zawodnika nie mógł być obciążony, ponieważ zapelnienie go treścią pokarmową groziło torsjami. Przyjemności związane z jedzeniem odkładano na czas po zakończeniu wyścigów. Jednak Andrzej Lisiak przed wejściem na motocykl pił kawę oraz jadł czekoladę. Wkrótce w ślad za nim poszli inni zawodnicy Zjednoczonych.

Co innego w przypadku treningów, które były popołudniami lub wieczorem. Siłą rzeczy zawodnik musiał zjeść coś w ciągu dnia przed przystąpieniem do sesji treningowej.

Obecnie zawodnicy także nie stosują specjalnych diet, aczkolwiek ostatnio w modzie są sałatki bananowo-winogronowe. Oprócz sałatek stosuje się czasami dostępne w aptekach preparaty witaminowe.

Rodzinnie

Nietrudno zauważyć, że w przypadku Wrześni sporty motorowe uprawiane były rodzinnie. Pierwszą rodziną byli Lisiakowie: najstarszy z braci i jednocześnie posiadający największe osiągnięcia to Andrzej, drugi Michał i jeżdżący w kartingu Kazimierz. Kolejną rodziną uprawiającą z sukcesami sporty motorowe byli Pawłowscy: Edmund, Jerzy i Tadeusz. Sportem motorowym parali się także synowie Jerzego Pawłowskiego – Marcin i Michał. Michał Pawłowski startuje do dziś.

Następna familia to Lonkowie. Najstarszym z braci był Krzysztof, najmłodszym (rocznik 1965) Waldemar. Między Krzysztofem a Waldemarem najbardziej utytułowany z braci – Jacek. Syn Jacka – Łukasz – odnosi sukcesy w chwili obecnej, między innymi 3. miejsce w mistrzostwach Europy (patrz: rozdział o wynikach). Syn Waldemara – Krystian (rocznik 1996) – podobnie. W roku 2011 Krystian rozpoczął szósty sezon w startach motocrossowych.

Krótki epizod w startach motocrossowych miał Arkadiusz Lonka – syn Jacka. Szkoda, że tak krótki, gdyż według znawców zagadnienia Arek jest osobą niezwykle utalentowaną. Czas pokaże, czy wybierze karierę sportowca na podobieństwo ojca i wujów, czy nie.

Więzy rodzinne łączyły Jana Begiera z Wiesławem Groblewskim. Panowie byli szwagrami. Czesław Kałużny – działacz motoklubu Zjednoczonych Września – był teściem Andrzeja Lisiaka. Zenon Morawski był bratem Mieczysława Morawskiego – człowieka, którego zawodnicy po dziś dzień darzą wyjątkowym szacunkiem i sympatią.

Józefa Lonka (żona Krzysztofa) i Teresa Pawłowska (żona Jerzego) to siostry. I... można by tak prawie że bez końca. Taka jest specyfika miast wielkości naszej Wrześni.

Szybki start, szybki finał

Uderzającym jest fakt, że rzadko który ze sportowców uprawiających sporty motocyklowe dożył lat sędziwych. Wyjątek stanowią: Michał Lisiak, Wiesław Groblewski czy Mieczysław Morawski.

Pozostali zawodnicy na mecie życia pojawiali się stosunkowo wcześniej, jak wcześniej na zawodach. Andrzej Lisiak (1932-1994) zmarł w wieku 62 lat, Tadeusz Fimiak (1937-1989) w chwili śmierci miał dziesięć lat mniej. Jan Dzieciuchowicz (1936-1983) żył zaledwie 47 lat, Edmund Pawłowski (1945-1994) zmarł w wieku 49 lat, Krzysztof Lonka (1959-2010) przeżył 51 lat. Śmierć Krzysztofa Lonki wstrząsnęła całym środowiskiem sportowym we Wrześni oraz gronem zawodników i sympatyków sportu motocrossowego w całej Polsce. Krzysztof Lonka zginął tragicznie we własnym ogrodzie, podczas pracy przy ścinaniu drzewa. Hilary Jeżewski (1932-1964) przeżył zaledwie 32 lata. Zmarł na raka jelita. Stanisław Grajek (1930-1973) dożył wieku 43 lat. Zmarł na skutek następstw nieszczęśliwego upadku ze schodów tonsilowskiej stołówki. Tragicznie zginęli też: Robert Rzepka (na skutek tragicznego zdarzenia w miejscu pracy) i Henryk Łój (w wypadku samochodowym).

Rozdział II

Charakterystyka działalności klubów motorowych i sekcji sportów motorowych

Na przestrzeni kilku dziesięcioleci istnienia sportów motorowych we Wrześni działały w mieście sekcje motorowe następujących klubów: Automobilklubu, Ligi Przyjaciół Żołnierza, Zjednoczonych, Startu, Klubu Motorowego Wrzos, Wrzesińskiego Towarzystwa Motocrossowego Motoklubu Wrzos-OFS Września i MKS Nekla. Przegląd sekcji klubów z ich sekcjami rozpoczynamy od Automobilklubu.

Automobilklub Września – AMK Września

AMK Września był pierwszym wyspecjalizowanym klubem skupiającym amatorów sportów motorowych w naszym mieście. Powstał w 1950 roku z sekcji sportów motorowych, jaka istniała przy Miejskim Klubie Sportowym Victoria Września. Klub nie był jednostką w pełni samodzielną, ale stanowił agendę organizacji ogólnopolskiej funkcjonującej pod nazwą Automobilklub Polski (również jako Automobilklub Polska).

Najwięcej informacji na temat istnienia tego klubu czerpiemy z dokumentacji pochodzącej z 1957 roku. Wtedy to władze polskie dokonały zamachu na wszystkie agendy Automobilklubu, doprowadzając ostatecznie do ich rozwiązania. W tym właśnie, niekorzystnym dla klubowiczów, 1957 roku „papierów” a propos istnienia i funkcjonowania klubu pojawiło się całkiem sporo.

Rozwiązanie agencji Automobilklubu nie było zdarzeniem regionalnym i jednostkowym, lecz odnosiło się do każdego miejsca w Polsce, w którym oddział Automobilklubu istniał. Władze w ten sposób dążyły do podporządkowania grupy ludzi rekrutującej się z grona przedstawicieli prywatnej inicjatywy, czyli tak zwanych prywaciarzy. Grupa ta posiadająca zakłady rzemieśnicze lub sklepy, od czasów przedwojennych nastawiona była antykomunistycznie i ani w głowie im było wyznawanie ideologii zaproponowanej przez Bolesława Bieruta i jego płatnych zbirów.

Prywaciarze głównie zasilali szeregi Automobilklubu, ponieważ to właśnie ich w pierwszej kolejności stać było na drogi sprzęt do uprawiania sportu, benzynę i sporo wolnego czasu na treningi i uczestnictwo w zawodach.

Klub zajmował się przede wszystkim turystyką motorową, ale nie wyłącznie nią. W październiku 1957 roku, na posiedzeniu Komisji Wniosków, przedłożono podanie dotyczące powołania w klubie drugiej sekcji – małego żużla. Chęć jej założenia argumentowano zyskiwaniem tej dyscypliny na popularności, jednocześnie nadmieniano, że we Wrześni istnieją korzystne warunki do jego uprawiania, ze względu na możliwość korzystania z boiska za koszarami.

AMK posiadał również sekcję piłki nożnej na motorach. Główny Komitet Kultury Fizycznej w Warszawie przydzielił nawet sekcji AMK Września motory, których przeznaczeniem było uprawianie tej właśnie dyscypliny. Było to tuż przed rozwiązaniem Automobilklubu w pamiętnym 1957. Podarunkiem było 11 motocykli marki Świdnik 125. Ofiarowanie motocykli wrześnianom spotkało się z ostrą reakcją czynników wojewódzkich,

skonstruowanych niewiedzą centrum a propos zamiaru władz likwidacji niezależnych automobilklubów i przekształcenia ich w organizacje jednolite. Wrześnianie otrzymali maszyny, ale nie cieszyli się nimi zbyt długo. W chwili rozwiązywania klubu pojawił się problem – co począć z tymi motocyklami? Komu je zwrócić – Zarządowi Okręgowemu PZMot-u w Poznaniu czy GKKF w Warszawie? Ostatecznie chłopcy z Poznania okazali się szybsi; to im przypadło 11 maszyn sekcji piłki motorowej rozwiązanego AMK Września.

AMK prowadził także działalność organizacyjną. Między innymi w 1957 roku klub był organizatorem Zjazdu Pakietowego z okazji 109. rocznicy Wiosny Ludów. Przygotowanie tej imprezy było schyłkiem funkcjonowania wrzesińskiego Automobilklubu.

W 1957 roku AMK Września wystąpił do Zarządu Okręgowego PZMot-u w Poznaniu z wnioskiem o dofinansowanie proporcja klubowego na siedmioletnie istnienia klubu. Władze związku na jednym z posiedzeń prezydium nie wyraziły gotowości wspomoczenia finansowego, gdyż – jak argumentowały – „może ulec zmianie symbolika automobilklubów”. Niebawem klub został zlikwidowany, a jego działalność sportowa była kontynuowana przez dwa kluby. Pierwszym z nich był Start Września, drugim Klub Motorowy Ligi Przyjaciół Żołnierza.

U schyłku istnienia klub dysponował 9 maszynami marki SHL oraz motorem marki DKW, użytkowanym przez Stanisława Kubczaka. Jak twierdził jednak sam zainteresowany na jednym z posiedzeń – motor ten nie nadawał się do użytku. Owe dziesięć maszyn i 11, które zostały przyznane przez GKKF w Warszawie, stanowiło pokaźną flotę, na której zawodnicy mogli „wykręcać” wyniki. Niestety, nie było im to dane.

Działaczami AMK byli między innymi: Jan Begier (prezes), Edward Radziński, Stefan Gładyszewski, Bolesław Lieske, Ryszard Laskowski, Kazimierz Musiał, Józef Gąsior, Stefan Grabarek, Marian Nowacki i Edmund Jóźwiak.

W gronie zawodników AMK widzimy tych zawodników, którzy później zasilili składy Startu, Ligi Przyjaciół Żołnierza i Zjednoczonych Września – między innymi Wiesława Groblewskiego i Stanisława Grajka.

W grudniu 1957 roku na walnym zebraniu AMK Września podniesiono kwestię zmian organizacyjnych, które miały dotknąć klub. W obliczu końca przedstawiono na zebraniu trzy możliwości. Pierwsza z nich to wstąpienie do Zjednoczonych Września, drugą było połączenie ze Startem – klubem z Poznania – trzecią natomiast powołanie zupełnie nowego klubu, niezależnego od dwóch wcześniej wymienionych.

8 grudnia 1957 roku na walnym zebraniu członków postanowiono wybrać opcję trzecią – czyli powołać autonomiczny klub pod szyldem Motorowiec Września. Nowa nazwa została poddana pod głosowanie. Przyjęto ją jednogłośnie. Na tym samym zebraniu powołano nowy zarząd i dwie komisje – rewizyjną i dyscyplinarną. W zarządzie znaleźli się: Bolesław Lieske, Józef Gąsior, Kazimierz Musiał, Władysław Izydorek, Henryk Nowak, Ryszard Laskowski, Stefan Gładyszewski, Marian Nowacki, Zygmunt Tabaka, Waclaw Kulecki, Stefan Grabarek i Jan Putko. Do komisji rewizyjnej weszli: Florian Bulczyński, Stanisław Bosacki, Walerian Nowaczyk i Irena Rewers. W Komisji Dyscyplinarnej klubu znaleźli się: Jan Begier, Wiesław Groblewski, Stanisław Kubczak i Stanisław Wronikowski. Ponadto ustalono, że zostanie powołana jeszcze jedna komisja – techniczna. Decyzje jednak co do jej składu miał podjąć zarząd, nie zaś walne zebranie członków.

Zapiski z protokołu z 8 grudnia roku pamiętnego są jedyną wzmianką o klubie Motorowiec Września. Prawdopodobnie wkrótce po tym zebraniu władze państwowe wybiły

z głowy działaczom powołanie do życia organizacji niezależnej i w styczniu roku 1958 ponownie stanęła na wokandzie kwestia – co począć. Pytanie to stawiano jednak już z wykluczeniem trzeciej opcji, jaka pojawiła się jeszcze w grudniu 1957 roku, czyli powołania organizacji samodzielnej.

Ostatni akt istnienia AMK Września rozegrał się w styczniu 1958 roku. 19 stycznia, na nadzwyczajnym walnym zebraniu członków, rozważano dwie możliwości – pierwsza to wstąpienie do Zjednoczonych Września, drugą było wstąpienie do Zrzeszenia Sportowego Start. W toku dyskusji działacze doszli do wniosku, że skoro działalność klubu ma obejmować jednostki uspołecznione, między innymi rzemiosło, lepszym będzie wstąpienie do ZS Start. Na tym spotkaniu powzięto uchwałę, która sankcjonowała akces wrzeșińskiego klubu motorowego do Zrzeszenia Sportowego Start.

Siedziba nowo powstałego klubu mieściła się na ulicy Świata Pracy pod numerem 41. W styczniu 1958 roku kończą się dzieje AMK Września, a rozpoczyna się historia Klubu Motorowego Start.

Liga Przyjaciół Żołnierza

Działalność

Klub Motorowy LPŻ powstał w 1957 roku – jak podaje Roman Łapawiec. Inne natomiast źródła (akta Powiatowej Rady Narodowej we Wrześni) wskazują, że klub został powołany do życia 17 grudnia 1956 roku. Informację tę podaję dla wymienienia obu, jakie występują w materiale źródłowym, choć nie ma ona większego, a raczej... żadnego znaczenia.

Po ukonstytuowaniu się władz klubu przystąpiono do procedur mających na celu przyjęcie LPŻ w poczet członków PZMot-u. W 1957 roku Wrzeșiński Klub Motorowy LPŻ występuje już jako członek rzeczywisty Polskiego Związku Motorowego. Liga należała do okręgu poznańskiego PZMot-u i podlegała wytycznym Zarządu Okręgowego PZMot-u w Poznaniu.

Tuż po powstaniu klub LPŻ liczył 57 członków, z czego większość to młodzież przedpoborowa. Jak napisano w jednym ze sprawozdań, napływ członków jest duży, jednak przyjęcie warunkuje się stażem członkowskim oraz wyróżniającą się postawą na odcinku pracy społecznej. W 1957 roku klub posiadał następujące sekcje: motorowo-sportową (17 członków), turystyczną (30) i szkoleniową (9). Później do owych trzech dodano sekcję sportów ogólnowojskowych, którą kierował Tadeusz Kizierowski – hokeista, piłkarz, pięcioboista, a także szermierz, rajdowiec oraz sędzia motocrossu. Dwa lata później, w 1959 roku, do Klubu Motorowego LPŻ należało 29 sklasyfikowanych zawodników (3 w klasie seniorów, 26 w klasie juniorów). Zawodnicy Klubu Motorowego uczestniczyli we wszystkich imprezach objętych kalendarzem Polskiego Związku Motorowego.

Obecność LPŻ Września w strukturach Polskiego Związku Motorowego miała materialne konsekwencje. Wkrótce po wstąpieniu, w 1958, decyzją Zarządu Okręgowego PZMot-u z 8 lipca Hilaremu Jeżewskiemu – czołowemu zawodnikowi klubu – została przekazana Java 125. Oczywiście w użytkowanie, nie na własność, bowiem maszyny nie stanowiły własności prywatnej, lecz społeczną. O tym, kto będzie jej użytkownikiem, decydowały władze klubów.

Już w początkach działalności (w 1957) ujawniły się talenty organizacyjne klubowiczów. W tymże roku klub zorganizował cztery imprezy: dwa razy pierwszy krok na uzy-

skanie licencji, motocross oraz rajd uniwersalny na drugą licencję. Nie były to jedyne czyny organizacyjne działaczy LPŻ. W 1960 roku LPŻ zorganizował we Wrześni wyścig na trawie. Podobnie było w roku następnym. Oba wyścigi były eliminacjami do mistrzostw okręgu w wyścigach trawiastych.

W 1962 roku Września gościła zawodników, którzy wystartowali w wyścigu trawiastym z okazji Dni Wrześni. Tym razem liga występuje jako współorganizator imprezy. Pozostałymi organizatorami byli Zjednoczeni Września oraz władze gminy i powiatu.

Niekiedy imprezy organizowane przez ligę omawiane były na posiedzeniu zarządu okręgowego PZMot-u w Poznaniu, poddawane były ocenie, która nie zawsze wypadła na piątkę. Na przykład w lipcu 1961 roku Adam Norski – prezes ZO PZMot w Poznaniu – uskarżał się na posiedzeniu zarządu, że we Wrześni „nie grał parking i niezbyt dobrze start”.

Klub motorowy LPŻ po powstaniu szybko włączył się do wojewódzkiej rywalizacji w sportach motorowych. Zawodnicy należący do klubu już w 1957 roku wzięli udział w eliminacjach do mistrzostw okręgu poznańskiego, z miernym jednak powodzeniem, albowiem zespół wrzesiński zajął w nich dopiero siódme miejsce.

Po niedługim czasie nastąpił progres wyników. W 1959 roku Klub Motorowy LPŻ Września zajął 3. miejsce pod względem współzawodnictwa między klubami w okręgu poznańskim. Dwa pierwsze miejsca zajęły składy poznańskie: LPŻ i Unia – legitymujące się przedwojennym rodowodem. Tak więc po stolicy Wielkopolski Września była w terenie wiodącym miastem pod względem osiągnięć w sportach motorowych. Potwierdza to ilość uzyskanych licencji w okręgu. W 1959 roku zawodnikom LPŻ Września wydano 23 licencje sportowe (juniorów), co plasowało klub w okręgu na 2. miejscu (po Unii Poznań).

Również w 1959 roku przeprowadzono we Wrześni I eliminację do mistrzostw motocrossowych okręgu (na cztery, jakie wtedy zorganizowano w roku). Przygotowaniem wyścigu eliminacyjnego zajęła się Liga Przyjaciół Żołnierza. Powierzenie motorowcom wrzesińskim organizacji eliminacji otwierającej sezon świadczyło niewątpliwie o zaufaniu, jakim władze związku darzyły wrzesińskich działaczy.

Głównym celem działalności klubu było prowadzenie aktywności szkoleniowej osób ubiegających się o prawo jazdy na motory i samochody. Członkostwo klubu stanowiła młodzież przedpoborowa, w chwili powstania klub liczył 57 członków. Tak przynajmniej jest w oficjalnej dokumentacji wytworzonej przez władze LPŻ. Faktem było, że trzon klubu motorowego stanowiła nie młodzież klubowa, ale instruktorzy nauki jazdy, którzy pracowali na etacie w Lidze Przyjaciół Żołnierza, a po godzinach z pasją uprawiali sporty motorowe. Panowie pracujący na etacie w LPŻ do południa szkolili młodzież, a po południu trenowali. Istotnym jest również to, że pieniądze pochodzące od kursantów w większości wydawane były na uprawianie tej drogiej pasji. Cóż, pasja nie zna kompromisów.

Pilną potrzebą zawodników i działaczy LPŻ było znalezienie obiektu służącego do treningów i przeprowadzania zawodów. Kolejnym postulatem było, aby (jeśli to możliwe) znajdował się on jak najbliżej siedziby, która usytuowana była przy narożniku dwóch ulic – Kościuszki i Kilińskiego. Dogodne warunki znalazły się po drugiej stronie ulicy, na terenie Parku Hrabiny, elementem którego był tak zwany suchy stawek. Suchy staw wraz z podjazdem-zjazdem nadawał się idealnie do stawiania pierwszych motocrossowych kroków.

Kiedy już wyszukano obiekt, zaczęto rozglądać się za motocyklami, na których można było skutecznie prowadzić rywalizację sportową. Do tej pory trenowano i startowano na wysłużonych maszynach, na których prowadzono zajęcia nauki jazdy. Do poważnej

rywalizacji jednak sprzęt ten się nie nadawał. W związku z tym władze klubowe czyniły starania o nowe motory, a słuchaczami ich próśb byli członkowie zarządu okręgowego PZMot-u w Poznaniu. Zabiegi o pozyskanie nowych motocykli dla naszych zawodników kończyły się często powodzeniem. W protokołach ZO PZMot Poznań spotykamy między innymi decyzję o przekazaniu kilku maszyn LPŻ Września w 1960 roku.

Zawodnicy sekcji motorowej nie tylko trenowali i uczestniczyli w konfrontacji, ale także prowadzili obsługę techniczną maszyn. Remontowano i unowocześniano motory w warsztacie klubowym kierowanym przez pracownika etatowego (starszego mechanika).

Wytrenowani i technicznie przygotowani, nasi zawodnicy mogli przystąpić do rywalizacji sportowej. W 1958 roku zawodnicy KM LPŻ brali udział w 17 imprezach zorganizowanych na terenie województwa oraz w mistrzostwach Polski w Gdyni. Ponadto na terenie powiatu wrzesińskiego zorganizowano II eliminację Rajdowych Mistrzostw Okręgu. Eliminację tę powiązano z obchodami 110. rocznicy Wiosny Ludów w Miłosławiu (18 maja 1958). Kilka miesięcy później (19 października 1958) przeprowadzono motocross towarzyski w związku z 15-leciem Ludowego Wojska Polskiego.

Kierownikiem Klubu Motorowego był w tym czasie Antoni Ciszak. Klub pod jego kierownictwem organizował imprezy motorowe we Wrześni, Nekli, Miłosławiu i Pyzdrach. Należały do nich: motocross, rajdy obserwowane, rajdy patrolowe oraz mały żużel.

W 1961 roku zawodnicy KM LPŻ uczestniczyli w I Okręgowej Olimpiadzie Motorowej. Wrześnińscy motocykliści wywalczyli w niej (w klasyfikacji grupowej) srebrny medal. Wcześniej okręg został podzielony na rejon, a w rejonach przeprowadzano eliminacje powiatowe. We Wrześni odbyła się jedna z eliminacji powiatowych do olimpiady okręgowej. Organizatorem eliminacji była LPŻ. Opiekunami z ramienia PZMot Poznań byli Henryk Skowron i Franciszek Mączyński. H. Skowron był wiceprezesem ds. szkolenia i przewodniczącym Okręgowej Komisji Sportowo-Samochodowej, natomiast F. Mączyński pełnił funkcję przewodniczącego Okręgowej Komisji Sportowo-Motocyklowej. Wsparcie z województwa było dla działaczy LPŻ bardzo ważne, ponieważ w terenie, czyli we Wrześni, wyrastał groźny dla ligowców konkurent – Klub Motorowy Zjednoczonych Września.

Również w 1961 roku odbyła się próba sprawności motorowej na licencję juniora. Drugie miejsce zajął w niej zespół LPŻ Września, ustępując załodze LPŻ z Poznania.

W drugiej połowie lat pięćdziesiątych w pracach klubu wyróżniali się: Mieczysław Śmigórski (kierownik całej Ligi Przyjaciół Żołnierza, nie zaś kierownik klubu motorowego LPŻ), Edward Radziński, Hilary Jeżewski, Stanisław Musielak, Antoni Antczak, Bolesław Lieske. Po Antonim Ciszaku kierownikiem klubu został Antoni Antczak (w 1959 lub 1960 roku). A. Antczak zasiadł także we władzach okręgowych PZMot-u. Był on przewodniczącym Okręgowej Komisji Szkoleniowej, a kompetencje, jakie wówczas tam nabył, przydatne były w czasie, kiedy kierował Ligą Obrony Kraju – następczynią Ligi Przyjaciół Żołnierza.

Kiedy Zarząd Powiatowy Ligi Przyjaciół Żołnierza przejął od Wojskowej Komendy Rejonowej Klub Oficerów Rezerwy, nastąpiła reorganizacja Klubu Motorowego wrzesińskiej LPŻ (1961-1962). Sprzęt sportowy został przekazany Zjednoczonym, a działalność klubu ponownie sprowadzona do szkoleń w ruchu drogowym. Kierownikiem klubu był w tym czasie Stanisław Augustyniak.

Ośrodek w dużej mierze szkolił kadry dla potrzeb wojska. Zarząd Wojewódzki Ligi Przyjaciół Żołnierza przydzielił ośrodkowi szkoleniowemu we Wrześni poborowych z powiatów: Września, Środa, Jarocin, Konin i Sępca.

Następnym kierownikiem klubu motorowego ligi był Mieczysław Śmigórski – zawodowo także związany z motoryzacją, jednak nieco innego profilu. M. Śmigórski był kierownikiem Przedsiębiorstwa Sprzętowo-Transportowego Budownictwa Rolniczego i Okręgowego Zakładu Transportu i Maszyn Drogowych. Pod jego zwierzchnią władzą klub nabrał profilu turystyczno-rajdowego.

W 1962 roku klub motorowy Ligi Przyjaciół Żołnierza przestał istnieć. Jego zawodnicy przeszli do klubu sportów motorowych Zjednoczonych Września, a kompetencje szkoleniowe przejęła nowo utworzona Liga Obrony Kraju.

Zawodnicy

Przez cały okres działalności klubu motorowego Ligi Przyjaciół Żołnierza na wyróżnienie zasługują następujący zawodnicy: Hilary Jeżewski, Dominik Urbanowicz, Stanisław Musielak, Andrzej Lisiak, Tadeusz Fimiak, Zenon Morawski, Mieczysław Morawski, Jan Dzieciuchowicz, Włodzimierz Wysocki, Marian Piechocki, Wiesław Groblewski.

Ponadto w barwach Ligi Przyjaciół Żołnierza startowali: Marian Myszka, Franciszek Broniewski, Bogdan Sobkowiak, Antoni Nawrocki, Kazimierz Dzieciuchowicz, Marian Jaworski, Roman Karaśkiewicz, Jan Konieczny, Wacław Bukowski, Bolesław Hyżorek.

Zjednoczeni i Victoria Września

Początki

Początek działalności klubu motorowego Zjednoczonych związany jest z końcem funkcjonowania sekcji motorowej przy LPŻ Września. Formalnie Motoklub przy Zjednoczonych Września został zawiązany 4 listopada 1961 roku, podczas walnego zgromadzenia członków założycieli. Na tym zebraniu zostały wyłonione władze klubu. Od chwili powstania jednym z naczelnych założeń działaczy i zawodników było, aby klub pozostawał na własnym rozrachunku. Nie dziwi to, zważywszy na fakt, że wielosekcyjny klub sportowy był już obciążony finansowaniem innych sekcji, między innymi pochłaniającej mnóstwo środków finansowych sekcji piłki nożnej czy hokeja na lodzie. Tak narodziła się autonomia klubu.

W 1962 roku zawodnicy rozwiązanej LPŻ przeszli do Zjednoczonych, a wraz z nimi międzyzakładowemu, miejskiemu klubowi zostały przekazane motocykle i cztery gokarty, jak również garaże i warsztaty ślusarskie służące wcześniej zawodnikom LPŻ.

Z 1962 roku posiadamy informację, że do motoklubu Zjednoczonych Września zapisanych było 315 członków. Liczby tej jednak nie można traktować serio. Z dużym prawdopodobieństwem można wysnuć stwierdzenie, że oprócz samych zawodników do klubu zapisani byli ich rodziny znajomi, i znajomi znajomych. Tak czy inaczej, liczba imponująca wyglądała w sprawozdaniach. Ilość członków była doskonałym powodem o ubieganie się o środki finansowe dla prowadzenia tak zasobnej w kapitał ludzki sekcji. Ponadto organizacja o takiej liczebności nigdy nie potrzebowała walczyć z zarzutem, że nie zajmuje się sportem masowym – tak cenionym przez władze PRL-owskie. Władze PZMot-u chciały mieć masówkę – to ją mieli, w rocznych sprawozdaniach wytwarzanych przez klub i słanych do władz okręgowych związku. Władze w dążeniu do umasowienia doszły do tego, że zalecano klubom tworzenie sekcji motoroweryzistów wiejskich.

W 1963 roku sekcja przytyła, nieznacznie, ale jednak – o 34 członków – i liczyła ich 349. Także w tym roku podzielono ją na cztery podsekcje: motocross, wyścigów na trawie, gokartową i turystyczną.

Jak wspomiano, w większości byli to jednak członkowie fikcyjni. Kiedy motoklub i jednocześnie sekcja uległy reformie, w 1970, w sprawozdaniu za ten rok czytamy, że klub posiadał osiemnastu członków i jednego instruktora. Dodając do tej cyfry zarząd i działaczy, motoklub nie liczył więcej niż 30-40 osób. W kolejnych latach liczba członków ulegała dalszej redukcji. W sprawozdaniu z 1972 natrafiamy na informację, że w tym roku motoklub posiadał 9 zawodników oraz dwóch instruktorów.

Siedziba

Początkowo siedziba klubu motorowego Zjednoczonych Września znajdowała się na terenie ZWG Tonsil, w budynku znajdującym się tuż za biurowcem, tam gdzie obecnie usytuowana jest sala bezechowa. W tym miejscu stał niegdyś tak zwany pałacyk, przed wojną będący mieszkaniem właścicieli cukrowni. Kiedy jednak pałacyk został rozebrany i zaczęto budować salę bezechową, działacze sportowi musieli poszukać nowego lokum dla klubu.

W związku z tym siedziba klubu została przeniesiona na ulicę Kolejową, na teren dawnej cukrowni, do bazy POM-u (Państwowego Ośrodka Maszynowego). Było to na rękę zarówno działaczom, jak i zawodnikom, gdyż sprzęt klubowy spoczywał pod czujnym okiem uzbrojonego w broń palną strażnika. Na terenie POM-u klub posiadał świetlicę (stworzona własnymi środkami) garaże i warsztaty ślusarskie.

Dalej posuwając się w czasie, kiedy teren POM-u w całości został zajęty przez Tonsil, siedzibę klubu przeniesiono na ulicę Karola Świerczewskiego (obecnie Ignacego Paderewskiego, vis-à-vis dzisiejszej restauracji Królewska.) Na siedzibę w tym miejscu składały się garaże – dla motocykli i samochodu klubowego, magazyn oraz szatnia dla zawodników. Było to w latach siedemdziesiątych, przed budową osiedla domków jednorodzinnych. Za nowym lokum rozpościerał się teren aż po drogę do Przyborek, który służył jako miejsce do treningów oraz prób dla maszyn – nowych lub też dopiero naprawionych.

Działalność

W sezonie 1965 kierownictwo sekcji składało się z dziesięciu osób. Na jego czele stał prezes. Tak było po małej reformie polegającej na redukcji ilości członków zarządu z dwunastu do dziesięciu właśnie. Sekcja Zjednoczonych Września zgłoszona była w Polskim Związku Motorowym.

W roku 1965 sekcja motorowa prowadziła działalność w trzech dyscyplinach: katingowej (gokarty), trawiastej (motocross) i rajdowo-turystycznej. Dokładanie taki zapis widnieje w sprawozdaniu klubowym, choć jak wiemy motocross a wyścigi na trawie to dwie różne dyscypliny. Ujęcie w nawiasie słowa „motocross” znaczyło, ni mniej, ni więcej, jak to, że zawodnicy jeżdżący na trawie zmagali się także na crossowisku.

W pierwszej z wymienionych dyscyplin startowało 10 zawodników z Wrześni, w drugiej 15, w rajdowo-turystycznej od 40 do 50 osób. W tymże roku sekcja dysponowała sześcioma własnymi gokartami i ośmioma motorami. Ogółem zawodnicy sekcji uczestniczyli w roku w 28 imprezach.

Jak głoszą źródła, po zawiązaniu się sekcji jej działacze przystąpili do organizacji toru o nawierzchni trawiastej. Prace ruszyły w 1963 roku dzięki finansowemu wsparciu Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki. Planowano zakończyć jego budowę w tym samym roku, jednak z powodów pogodowych prace nad nim trzeba było zakończyć już w październiku 1963. Nie wiadomo, jakiego toru ten zapis dotyczy. Być może odnosi się on do obiektu nigdy nieukończonego. Z rozmów z zawodnikami i działaczami wynika, że wytyczenie toru do wyścigów na trawie nie było trudnością. Być może chodziło tutaj o crossowisko na Małpim Gaju lub o inny obiekt, o którym niewiele wiadomo.

Uczestnictwo zawodników Zjednoczonych Września w imprezach motorowych w 1965 roku

Sekcja kartingowa	Ilość imprez	Sekcja trawiasta (Motocross)	Ilość imprez	Sekcja rajdowo-turystyczna	Ilość imprez
Zielona Góra	2	Września	3	Łódź	2
Nowy Tomyśl	1	Wągrowiec	1	Konin	1
Poznań	1	Ostrów Wielkopolski	1	Września	2
Bydgoszcz	1	Gorzów Wielkopolski	3		
Częstochowa	1	Szczecin	1		
Koszalin	1	Człuchów	1		
Chodzież	1	Śrem	2		
		Poznań	1		

Do 1970 roku sekcja motorowa prowadziła samodzielną działalność, to znaczy, na czele sekcji stał zarząd kierujący jej pracami, na czele zarządu prezes.

W 1970 roku samodzielna działalność sekcji motorowej została zlikwidowana i podporządkowana zarządowi klubu Zjednoczeni Września. W tymże roku sekcja pod względem kwalifikacji sportowej należała do ligi międzywojewódzkiej, posiadała 18 aktywnie ćwiczących członków, a pod względem nakładu globalnego na jednego ćwiczącego plasowała się w klubie na drugim miejscu (po sekcji hokeja na lodzie). Dziś trudno dociec, jakie były przyczyny likwidacji samodzielności sekcji, ale jak nie wiadomo, o co idzie, to najprawdopodobniej chodzi o pieniądze. Być może na pieniądze wpływające do sekcji motorowej chrapkę mieli działacze zarządu klubu Zjednoczonych. Taka sytuacja miała już miejsce wcześniej, kiedy pieniądze spłynęły na konto Zjednoczonych, z przeznaczeniem na sekcję hokeja na lodzie, a działacze chcieli inaczej i przeznaczyli je na inny cel. Dofinansowali mianowicie sekcję piłki nożnej.

W 1973 roku Okręg Poznański Polskiego Związku Motorowego w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej reprezentowany był tylko przez Zjednoczonych. Żaden inny klub z okręgu nie wystawił swoich zawodników do zmagania motocrossowych. W mistrzostwach strefy w tym roku brały udział następujące okręgi: poznański, bydgoski, zielonogórski, koszaliński i szczeciński. Mimo sporej konkurencji Zjednoczeni uplasowali się na piątym miejscu w klasyfikacji zespołowej.

Klasyfikacja indywidualna zawodników Zjednoczonych Września w 1973 roku w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej

Imię i nazwisko	Miejsce	Klasa ccm	Liczba Punktów
Marian Bączkowski	VI	125	30
Jerzy Pawłowski	IX	125	12
Józef Kucza	IX	Promot	12
Roman Wardęski	X	Promot	12
Jan Wardęski	XII	250 ccm	18
Tadeusz Pawłowski	XVIII	250	8

Zawodnicy Zjednoczonych nie zostali sklasyfikowani w klasie 500 ccm. Jak na warunki i możliwości niewielkiego miasta w Wielkopolsce, niewątpliwie był to sukces. Mały, bo mały, ale jednak był.

Do dalszych sukcesów można zaliczyć fakt, że w połowie lat siedemdziesiątych sekcja motorowa powołała szkółkę motocrossową, co również w Wielkopolsce stanowiło rzadkość.

Mimo tych i innych osiągnięć, w połowie lat siedemdziesiątych sekcja motorowa Zjednoczonych Września zawiesiła działalność. Przyczynami zawieszenia były między innymi niedostatki finansowe oraz niesnaski w gronie działaczy, których znaczna część (i większość zarządu) zorientowana była na sekcję piłki nożnej. Sekcja motorowa działała w ten sposób niezbyt długo, aż wreszcie doszło do jej zawieszenia. Według Sprawozdania Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Motorowego, w 1978 roku sekcja była zawieszona, a powodem tego stanu (według sprawozdawców) był rozłam wśród wrzesińskich działaczy.

Niebawem jednak sekcja odrodziła się za sprawą między innymi Zbigniewa Jagielskiego – zawodowo związanego z salą operacyjną, chirurga oraz pasjonata dyscyplin motocyklowych, jak również kolekcjonera starych motocykli. Nie podaję daty reaktywacji, ponieważ wymieniane są co najmniej trzy wskazujące na chwilę, kiedy to ponownie uruchomiono działalność sekcji sportów motorowych: 1978, 1979 lub 1980.

Po reaktywacji istniała potrzeba zorganizowania naboru dla zawodników. Pierwszy nabór po odrodzeniu sekcji został przeprowadzony vis-à-vis siedziby przy ulicy Karola Świerczewskiego. W wyniku tej naprędce przeprowadzonej sekcji w klubie znaleźli się Jacek Lonka (podążający na bratem Krzysztofem) oraz Andrzej Szalbierz. W gronie zawodników znalazło się również miejsce dla Tadeusza Pawłowskiego. Pozostali bracia – Jerzy i Edmund – nie byli już zawodnikami klubu. Rzecz poszła o motocykl. Wynikła o niego niesnaska, która spowodowała odejście z klubu Jerzego i Edmunda.

Kolejną nowością, jaka zaistniała w klubie po reaktywacji, były wynagrodzenia dla działaczy za czas i pracę. Nie były to wielkie pieniądze, nikt się na motocrossie nie dorobił, nie wybudował, nie wykształcił intelektualnie ułomnego dziecka na lekarza, niemniej jednak pieniądze za pracę otrzymywali: Sylwester Miczuga – mechanik i kierowca klubowy, Zenon Morawski – gospodarz obiektów zlokalizowanych przy ulicy Świerczewskiego, oraz Mieczysław Morawski – za angaż trenerski.

Niedługo trzeba było czekać na wyniki reaktywowanej sekcji. W 1981 roku drużyna Victorii Września zajęła drugie miejsce drużynowo, wywalczając tym samym tytuł wice-mistrza w mistrzostwach Polski. Na uwagę zasługiwał fakt, że tytuł ten zespół wrzesiński

pod kierownictwem Mieczysława Morawskiego zdobył, dysponując zaledwie czterema zawodnikami. Na fakt ten zwracała uwagę prasa sportowa w kraju.

Niestety, jeszcze w pierwszej połowie lat osiemdziesiątych cały nagromadzony kapitał został roztrwoniony. Sekcja sportów motorowych przestała istnieć. Przyczynami rozpadu były kłótnie wśród działaczy. Jak wspomina jeden z moich rozmówców – każdy chciał rządzić, każdy chciał być prezesem. Kolejnym powodem rozpadu były niedostatki środków finansowych, a co za tym idzie, braki w sprzęcie i deficyt pieniędzy na wyjazdy na zawody i paliwo.

Władze i działacze

W drugiej połowie lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych prezesem klubu motorowego Zjednoczonych był Mieczysław Śmigórski, kolarz z przedwojennym rodowodem, zawodnik dyscyplin motocyklowych i sportu samochodowego. Przed M. Śmigórskim prezesem był (od 1962 roku) Edward Radziński – organicznie związany z motoryzacją, ponieważ w Tonsilu pełnił funkcję kierownika działu transportu. E. Radziński był także licencjonowanym sędzią klasy I. Kolejnym prezesem klubu sportowego był Zdzisław Hedrych.

I tutaj rodzi się problem tytułarny. Jeden z moich rozmówców twierdzi, że prezes był tylko jeden – klubu, najpierw Zjednoczonych, a następnie Victorii Września, a tak zwani prezesi klubów motorowych to po prostu kierownicy sekcji motorowej klubu Zjednoczonych, a następnie Victorii Września. W takiej sytuacji przewodnictwo sekcji wygląda następująco (bez przydzielania tytułu prezesa czy kierownika sekcji): E. Radziński, M. Śmigórski, Z. Hedrych. Może być jednak tak, że skoro do 1970 roku sekcja cieszyła się autonomią, posiadała prezesa, kiedy zaś jej samodzielność została ograniczona, wrócono do tytułu kierownika sekcji. I na tym kompromisowym stwierdzeniu zakończyłbym rozważania na temat niezwykle ważnego pytania – kierownik czy prezes?

Osobami odpowiedzialnymi za funkcjonowanie sprzętu, czyli mechanikami klubowymi, byli: Zbigniew Nowak (lata sześćdziesiąte), a później Sylwester Miczuga, o którym Jacek Lonka wypowiada się, że gdyby nie „Syluch” i jego poświęcenie, wiedza oraz zaangażowanie, nigdy nie byłby mistrzem Polski, a jeśli tak, to z pewnością znacznie później. Poświęcenie Sylwestra Miczugi dla sportu motocyklowego potwierdzają i zawodnicy, i żona Barbara. O ofiarności Sylwestra Miczugi zaświadczać inni zawodnicy. Tadeusz Pawłowski powiada, że jak było trzeba, „Syluch” nad kłopotami (wyjaśnienie dla młodzieży: nad sprzętem motorowym) siedział do białego rana. Później (według relacji zawodników) Sylwester Miczuga stał się wyłącznie mechanikiem Jacka Lonki, co budziło ich zazdrość, a Jacka zadowolenie. Jak trzeba było, to pomógł – mówi jeden z zawodników – ale głównie pracował dla Jacka. Najlepszy pracował dla najlepszego.

Magazyn był pod kontrolą Zenona Morawskiego – brata Mieczysława – trenera drużyny wrzesińskiej, wcześniej także zawodnika, mistrza okręgu (patrz: rozdział poświęcony wynikom).

Od lat sześćdziesiątych do osiemdziesiątych funkcję sekretarza klubu pełnili: Marek Kukła (pierwszy sekretarz klubu), dalej Stefan Antkowiak i Czesław Hyży. To oni zajmowali się wszelkimi kwestiami związanymi z dokumentacją klubową. Dokumenty wytwarzane były w dwóch egzemplarzach – jeden zostawał w klubie, drugi wędrował do siedziby poznańskiego oddziału Polskiego Związku Motorowego (Zarządu Okręgowego).

Grono działaczy uzupełniają: Czesław Kałużny, Konrad Hamerski, Kazimierz Wiącek, Czesław Hyży, Ryszard Wiśniewski, Klemens Lipiński, Marian Gawel, Mieczysław Owsian,

Zdzisław Wolnowski, Czesław Banaszak, Marian Banaszak, Lesław Mielczarek, Stanisław Musielak i Andrzej Lisiak. Dwaj ostatni to utytułowani zawodnicy. Ponadto wymienieni w dokumentach tylko z nazwiska: Karbowski, Witczak, Łuczak, Sowiński, Bulczyński, Rajski.

We władzach ZO PZMot w Poznaniu

Działacze Zjednoczonych nie ograniczali swojej aktywności tylko do Wrześni, ale zasiadali we władzach okręgowych PZMot Poznań oraz we władzach najwyższych związku, czyli w Zarządzie Głównym PZMot w Warszawie.

W 1964 rok E. Radziński pełnił funkcję skarbnika zarządu okręgowego oraz był członkiem Okręgowej Komisji Sportu Motocyklowego. Mieczysław Owsian zasiadał w Okręgowej Komisji Rewizyjnej. W Okręgowej Komisji Turystyki członkował Zdzisław Wolnowski. W 1966 roku wiceprzewodniczącym Okręgowej Komisji Dyscyplinarnej był Czesław Banaszak ze Zjednoczonych, natomiast sekretarzem komisji Marian Banaszak. W roku tym Edward Radziński oprócz pełnienia funkcji skarbnika prezydium ZO PZMot był także zastępcą przewodniczącego Okręgowej Komisji Sportu Motocyklowego. W tymże roku w zarządzie okręgowym zasiadali: Lesław Mielczarek i Stanisław Musielak. W 1975 roku z uczestnictwa w pracach władz okręgowych zrezygnował Zdzisław Hedrych, a jego miejsce zajął zasłużony dla wrzeńskiego sportu Andrzej Lisiak. Pod koniec lat siedemdziesiątych Andrzej Lisiak, będący członkiem Okręgowej Komisji Sportu Motocyklowego, zrezygnował z piastowanej funkcji. Po jego odejściu do komisji weszło trzech działaczy z Wrześni: Zbigniew Jagielski, Zenon Morawski i ponownie Zdzisław Hedrych.

W Zarządzie Głównym PZMot Warszawie

Działaczami Zjednoczonych Września (a później Victorii), którzy zasiadali w ZG PZMot w Warszawie, byli: Zdzisław Hedrych, jako członek podkomisji motocrossowej przy Zarządzie Głównym PZMot, oraz Zbigniew Jagielski i Mieczysław Morawski, będący członkami komisji motocrossowej przy Zarządzie Głównym PZMot.

Organizacja

Już w pierwszym roku funkcjonowania sekcji motorowej w Zjednoczonych działacze i zawodnicy popisali się talentami organizatorskimi. W 1962 roku zorganizowano Rajd Motocyklowy I Kroku z próbą sprawności. Odbył się on na trasie Września – Czarniejewo – Nekla – Miłosław – Pызdry – Września. W tym samym roku (28 października) przeprowadzono zawody na stadionie miejskim we Wrześni. Skoro na stadionie, można domniemywać, że była to rywalizacja w piłce nożnej na motorach lub też wyścigi małego żużla. Tego samego 1962 roku motoklub zorganizował Rajd Trasą Walk Kosynierów. Przyczyną organizacji tej imprezy były obchody 114. rocznicy wybuchu powstania Wiosny Ludów. Trasa rajdu liczyła 80 kilometrów, rozpoczynała się w Nowym Mieście nad Wartą, następnie prowadziła do Książa, dalej do Środy Wielkopolskiej, Giecza i przez Neklę do Wrześni. Pozostałymi imprezami zorganizowanymi przez Zjednoczonych w 1962 roku były: zawody kartingowe z udziałem zawodników z Poznania, Zielonej Góry i Ostrowa Wielkopolskiego, wyścig trawiasty z udziałem między innymi żołnierzy rosyjskich stacjo-

nujących w Legnicy, motocross jako eliminacja mistrzostw okręgu oraz wyścigi gokartów o Puchar Dzieci Wrzesińskich.

Rok 1962 był dla działaczy niezwykle aktywny, co nie dziwi, gdyż w początkach działalności musieli pokazać się w mieście i województwie z jak najlepszej strony. W tym oto roku rozwinięto pracę szkoleniową poprzez organizowanie kursów na „amatorskie pozwolenie jazdy” oraz kursów dla rowerzystów. W kursach przeszkolono 364 osoby, z czego 62 zdobyły „amatorskie pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych”, 42 na motorowery, 260 na rowery.

Rok 1963 był setną rocznicą wybuchu powstania styczniowego, które swoim zasięgiem dotknęło także ziemię wrzesińską. 1 września tego roku Zjednoczeni zorganizowali Rajd Szlakiem Walk Powstania Styczniowego. Start był we Wrześni (na stadionie miejskim) meta w Pyzdrach. Dystans rajdu liczył 100 kilometrów i prowadził przez następujące miejscowości: Strzałkowo, Słupca, Mieczownica, Kleczew, Kazimierz Biskupi, Konin, Zagórów. Zawodnicy startowali klasami (do 125 ccm, do 250 ccm, powyżej 250 ccm). Pierwsza startowała klasa powyżej 250 ccm. Na mecie w Pyzdrach odbyły się trzy próby: sprawności, przyspieszenia i hamowania. Aktem końcowym było wręczenie nagród dla zwycięzców w poszczególnych konkurencjach i upominków dla uczestników.

W 1964 roku działacze Zjednoczonych zorganizowali I eliminację rajdową Turystycznych Mistrzostw Powiatu Wrzesińskiego z okazji XX-lecia PRL. W zawodach wzięło udział 48 zawodników (z których sklasyfikowano 40). Komandorem rajdu był Zdzisław Wolnowski, sekretarzem Ryszard Wiśniewski, sędzią głównym Stanisław Musielak, kierownikiem technicznym Zenon Morawski, a kierownikiem trasy Stanisław Grajek. Trasa rajdu rozpoczęła się we Wrześni, liczyła 110 kilometrów i wiodła poprzez następujące miejscowości: Słupca, Łąd, Pyzdry, Kołaczkowo, Nowa Wieś Królewska, Biechowo, Winna Góra, Miłośław, Środa Wielkopolska, Zaniemyśl. W trakcie rajdu obowiązywały następujące próby rajdowe: jazda szosowa na trasie o długości około 110 km, sprawnościowa, pytania o charakterze krajoznawczym, rozruch silnika na starcie, przestrzeganie przepisów drogowych.

Również w 1964 roku władze Zjednoczonych wzięły na siebie organizację II i IV eliminacji wyścigów na trawie – w ramach mistrzostw okręgu (eliminacje I i III zostały przeprowadzone w Sierakowie). 6 września Zjednoczeni zorganizowali wyścig o Puchar Dzieci Wrzesińskich. Także w 1964 roku siłami motoklubu Zjednoczonych udało się doprowadzić do III eliminacji w ramach mistrzostw w kategorii rajdów propagandowo-masowych.

W 1965 roku Zjednoczeni zorganizowali I eliminację Rajdowych Mistrzostw Okręgu oraz I i III eliminację wyścigów na trawie.

W 1966 roku klub zorganizował we Wrześni I i III eliminację mistrzostw okręgu w wyścigach na trawie. I tak było niemal każdego roku, aż do rozpadu sekcji lub do likwidacji dyscypliny (mały żużel czy wyścigi na trawie).

Zawodnicy

Przez cały okres istnienia sekcji na wyróżnienie zasługują następujący zawodnicy: Wacław Bukowski, Bolesław Hyżorek, Andrzej Antoniowicz, Marian Bączkowski, Jan Dzieciuchowicz, Tadeusz Fimiak, Stanisław Grajek, Wiesław Groblewski, Józef Kucza, Józef Klimczak, Andrzej Lisiak, Michał Lisiak, Kazimierz Lisiak, Krzysztof Lonka, Jacek Lonka,

Waldemar Lonka, Henryk Łój, Zenon Morawski, Mieczysław Morawski, Roman Nowicki, Stanisław Musielak, Paweł Niedzielski, Edmund Pawłowski, Jerzy Pawłowski, Tadeusz Pawłowski, Marian Piechocki, Andrzej Szalbierz, Marian Urbanowicz, Roman Wardęski, Jan Wardęski oraz Zenon Janiszewski, Krzysztof Jaskiewicz, Mieczysław Pawelec, Roman Staniszewski i Kazimierz Nowaczyk.

W chwili upadku sekcji Zjednoczonych/Victorii zawodnicy, którzy chcieli kontynuować karierę, musieli bardzo szybko poszukać nowych klubów. Jacek Lonka znalazł się w składzie zawodników Automobillklubu Głogów (następnie Budowlanych Gdańsk i KS Czerwionka). W gronie zawodników Czerwionki znalazł się także brat Jacka – Krzysztof. Andrzej Szalbierz był zawodnikiem Unii Poznań. Pozostali zakończyli kariery lub je zawiesili, by po okresie zawieszenia przejść w stan nicnierobienia.

Klub Motorowy Start Września

Klub Motorowy Start Września nie był stowarzyszeniem samodzielnym, bo na takie – jak wskazano wcześniej – nie było miejsca, ale był częścią większej organizacji sportowej. Należał mianowicie do Zrzeszenia Sportowego Start – kontrolowanego przez PRL-owskie władze.

We Wrześni Start powstał po rozpadzie AMK Września. Po ukonstytuowaniu się władz klubowych (z Bolesławem Lieskiem jako prezesem) Start wystąpił z wnioskiem do Zarządu Okręgowego PZMot-u w Poznaniu o przyjęciu klubu w poczet kandydatów do członkostwa w związku. W 1959 roku władze okręgowe już miały podjąć decyzję w sprawie przyjęcia klubu do grona członków PZMot-u, ale w 1960 roku na jednym z posiedzeń stwierdzono, że „jeśli Start Września nie rozwinie działalności, zostanie skreślony z listy kandydatów”. Klubu nie skreślono, a wkrótce został on przyjęty do PZMot-u, w związku z czym należy wynosić, że władze klubowe zaspokoily roszczenia władz okręgowych. Siedziba klubu mieściła się przy ulicy Kosynierów 56.

W pierwszym roku działalności (1958) klub borykał się z trudnościami natury finansowej co rzutowało na niedostatki w sprzęcie oraz stan techniczny tego sprzętu, który klub posiadał. Na 10 motocykli, jakie były w tym czasie we władaniu Startu, w pełni sprawna była tylko jedna maszyna.

Pod koniec 1958 roku odbyły się wybory do zarządu klubu. Prezesem został, jak wcześniej, Bolesław Lieske, Marian Nowacki przyjął tękę wiceprezesa, Henryk Nowak sekretarza, a Zygmunt Tabaka objął funkcję skarbnika. Członkami zarządu zostali: Kazimierz Musiał, Władysław Izydorek, Stefan Gładyszewski i Józef Gąsior.

KM Start Września w 1959 roku posiadał jedną sekcję motorową, która, jak głosi fragment „Informacji o działalności sportowej na terenie powiatu Września”, nie uczestniczyła w żadnych zawodach mistrzowskich, jej zawodnicy startowali tylko w zawodach towarzyskich, takich jak rajdy, zjazdy pakietowe, mały żużel i wyścigi terenowe. Wkrótce zostały utworzone trzy inne: brydża, strzelectwa sportowego i tenisa stołowego. W tymże roku zlikwidowano zadłużenie klubu za sprawą sprzedaży części majątku klubowego – trzech motocykli marki SHL.

W 1959 roku zawodnicy Startu, pozbywszy się zadłużenia i dysponując już sprzętem sportowym, startowali w wyścigach motocrossowych zorganizowanych we Wrześni, w Kostrzynie i Turku. Co prawda nie mieli oni większych osiągnięć, ale sam start (z uwzględnieniem warunków finansowych w początkach działalności) był już sukcesem.

W 1960 roku na prezesa klubu wybrany został Stefan Gładyszewski. Przejął on obowiązki po B. Lieskem, który ustąpił ze względu na zmianę stanowiska pracy. W tymże roku na jednej z narad z udziałem władz z województwa został określony profil klubu – orientacja na sport masowy, ze szczególnym uwzględnieniem turystyki. Miało tak się stać kosztem sportu wyczynowego.

Liczba członków w okresie od 1963 do 1966 wynosiła kolejno: 75 w roku 1964, 65 w 1965 i 48 w 1966. Stan ilościowy w 1966 uległ redukcji z powodu skreślenia z ewidencji części członków, dalej na skutek braku zainteresowania działalnością klubu oraz z powodu systematycznego niepłacenia składek, jak również wyprowadzenia się do innego miejsca zamieszkania.

Wróćmy jednak do pierwszej liczby – 75 członków KM Start w 1963. Lista obecności z nadzwyczajnego walnego zebrania pozwala nam ustalić 74 nazwiska spośród składu osobowego klubu. Zatem do klubu należeli (według kolejności z listy): S. Gładyszewski, H. Nowak, B. Lieske, S. Kubczak, Z. Tabaka, R. Frąckowiak, F. Broniewski, L. Unrath, E. Szymański, K. Musiał, R. Laskowski, R. Karaśkiewicz, B. Sobkowiak, K. Sobkowiak, J. Konieczny, J. Borowicz, B. Borowicz, M. Rychlewska, D. Karaśkiewicz, K. Jaśkiewicz, S. Paszkiewicz, A. Pajcz, M. Zgiernicki, W. Bacik, Z. Wilczewska, S. Kajdan, K. Buda, Z. Szykowna, W. Zielińska, H. Zieliński, H. Kaczmarek, T. Dąbrowski, M. Wiśniewski, K. Pajcz, J. Kamiński, M. Gibowska, G. Broniewska, H. Kaczmarek, F. Fengler, K. Wróblewski, Z. Czerniak, T. Lange, S. Jaśkiewicz, B. Szamański, C. Gałgan, D. Metello, K. Michalski, S. Kędziora, M. Lewandowski, M. Obst, E. Obst, W. Szykowny, R. Kwiatkowski, R. Witkowski, R. Nowicki, W. Grześkowiak, W. Banaszak, M. Myszka, J. Nowakowski, J. Bajka, Z. Janczewski, S. Jańczak, T. Lipert, B. Kosiarkiewicz, U. Kubaszewska, S. Ratajczak, K. Dudek, E. Dudek, H. Frąckowiak, M. Nowacki, J. Sotkiewicz, S. Wodniak, A. Wróblewski, H. Szypułski, S. Chromiński, Z. Gaworski, S. Gaworski.

Po 1963 roku w Startcie swą obecność zaznaczyli niewymienieni wyżej: K. Krause, S. Augustyniak, M. Jedwabski, J. Kozłowicz, H. Wojtaszak, M. Haenel, M. Galant, T. Kizierowski, P. Lange, M. Wardęski, Z. Płocki, L. Mróz, S. Bratkiewicz, B. Lis, K. Szkoda, M. Smoczyński, M. Waszak, Z. Czerniak, B. Czerniak, A. Czerniak, B. Zagierski, A. Zagierska, Z. Donaj, I. Donaj, T. Banicki, Z. Staniszewski, U. Pawlaczyk, M. Matczak, D. Matczak.

Wcześniej w barwach Startu występowali niewymienieni wyżej Mieczysław Morawski i Wiesław Groblewski.

Organizacja

Już w pierwszym roku samodzielnej działalności klubu (mimo trudności finansowych) działacze i władze klubowe zorganizowały następujące imprezy: Ogólnopolski Zjazd Plakietowy z okazji Wiosny Ludów, Pierwszy Krok na licencję sportową, Pogoń za Wiosną, Pogoń za Lisem oraz – na zakończenie sezonu sportowego – wyścig terenowy (motocross).

Następny rok (1959) w kwestii organizacji był rokiem posuchy. Klub nie zorganizował żadnej imprezy. Władze klubowe otrzymały dotację finansową z Rady Zrzeszenia Start, ale nadeszła ona zbyt późno – pod koniec sezonu – w związku z czym pieniądze zostały przeznaczone na następny rok.

Z okazji Wiosny Ludów zarząd klubu organizował corocznie Ogólnopolski Zjazd Plakietowy. Impreza trafiła do Startu za jego działaczami. Dla przypomnienia – wcześniej

była organizowana przez AMK Września, z którego rekrutowała się znaczna część zawodników i działaczy. Jeden z takich zjazdów odbył się 12 czerwca 1960 roku z okazji 112. rocznicy Wiosny Ludów.

Od 1961 roku Ogólnopolski Zjazd Plakietowy odbywał się we wrześniu, gdyż został włączony do Dni Wrześni (odbywających się tradycyjnie w miesiącu rozpoczęcia roku szkolnego). Tak więc 10 września 1961 odbył się zjazd z okazji 113. rocznicy Wiosny Ludów, w którym uczestniczyło 123 kierowców.

Zjazd Plakietowy w 1970 roku był imprezą wyjątkową, albowiem składały się na nią dwie okoliczności rocznicowe. Po pierwsze, 90-lecie Spółdzielczości Pracy w Polsce, po drugie, 25-lecie zwycięstwa nad faszyzmem. Zjazd odbył się 30 sierpnia 1970 we Wrześni, a jego organizatorem był nie tylko Start, ale także Koło PTTK we Wrześni działające przy Wrzesińskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Ponadto do organizacji włączyli się: Zarząd Powiatu LOK, Powiatowy Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki oraz Inspektorat Powiatowy PZU we Wrześni. Władze imprezy podzielone były na dwa komitety – honorowy i wykonawczy. W składzie komitetu honorowego znaleźli się między innymi: Franciszek Karłowski (sekretarz Rady Wojewódzkiej Zjednoczenia Sportowego Start we Wrześni) i Stanisław Kubczak (przewodniczący KS Start). Do komitetu wykonawczego weszli: Ryszard Laskowski jako komandor imprezy, wicekomandorzy Zygmunt Tabaka, Stanisław Augustyniak i Stefan Gładyszewski. Sędzią głównym imprezy był Tadeusz Kizierowski, sekretarzem Karol Krause, lekarzem zawodów Romuald Tomaszewski. Ponadto ustanowiono liczne komisje oraz wyznaczono ich przewodniczących. Przewodniczącym komisji propagandy był Dionizy Zdziabeł, komisji imprez Bogdan Sobkowiak, komisji trasy Stanisław Gawroński i Jerzy Lewandowski, komisji zadań Mieczysław Waszak i Jerzy Zagierski. Na czele komisji finansowej stał Bolesław Lieske, gospodarczej Mirosław Matczak, mety Mirosław Haenel, parkingu Zdzisław Gaworski i Jerzy Iwiński, artystycznej Henryk Wojtczak, obliczeń Kazimierz Dudek.

Nagrody na tej imprezie zostały przyznane i wręczone jako trofea następujących imprez: Zjazdu Pakietowego, Turystyczno-Samochodowo-Motocyklowego Rajdu „O Herbową Tarczę Wrześni” oraz Eliminacji Turystycznych Mistrzostw Okręgu w Klasie Motorowerów.

Nie tylko na organizacji zjazdów pakietowych kumulował się zapał organizacyjny działaczy wrzesińskiego Startu. W 1965 roku klub przeprowadził we Wrześni Strefową Eliminację do Turystycznych Motorowych Mistrzostw Polski.

29 maja 1966 roku zawodnicy i działacze przygotowali Turystyczną Spartakiadę Motorową dla uczczenia dwóch wydarzeń. Pierwszym było powstanie Państwa Polskiego, drugim Strajk Dzieci Wrzesińskich.

Kilka miesięcy później, 4 września, z okazji Dni Wrześni zorganizowano Pogoń za Lisem. Start nastąpił o godzinie 10.00 w alejce przy ulicy Harcerskiej. Wtedy to jeden z zawodników ruszył z kitą lisią przyczepioną do siodła, a reszta urządziła za nim pogoń.

21 października 1966 Start brał udział w organizacji Powiatowej Spartakiady Turystycznej. Drugim organizatorem była Rada Powiatowa LZS.

W latach 1964 i 1965 członkowie i członkinie klubu odbyli wycieczki zagraniczne do: Jugosławii, Czechosłowacji, Niemiec i na Węgry.

W 1967 roku Start zorganizował między innymi eliminacje grodzkie i eliminację powiatową w ramach rywalizacji zaliczanych do Złotego Kasku oraz eliminacje gromadzkie i eliminację powiatową do Pucharu Polski (w kategoriach turystycznych). Jednak do naj-

bardziej udanych imprez zaliczyć można Zjazd Plakietowy z okazji Międzynarodowego Dnia Spółdzielczości (25 czerwca 1967). Wzięło z nim udział 150 uczestników, w tym 61 motocyklistów i dwóch kierowców samochodowych.

W 1973 roku Start był jednym z trzech klubów reprezentujących okręg poznański w zawodach TMMP (Turystyczne Motorowe Mistrzostwa Polski). W I eliminacji (Biskupiec, 7-8 lipca) Start zajął 5. miejsce w klasyfikacji zespołowej, a w indywidualnej 1. miejsce zajął M. Matczak. W III eliminacji (Nakło, 25-26 sierpnia) Start był o oczko wyżej niż w Biskupcu, natomiast w klasyfikacji indywidualnej M. Matczak znowu zajął 1. miejsce, a D. Matczak 5. miejsce. Ostatnia eliminacja miała miejsce w Poznaniu, gdzie Start uplasował się na 3. miejscu w Turystycznych Motorowych Mistrzostwach Polski. W tym samym 1973 roku Start wziął udział w Turystycznych Mistrzostwach Okręgu, zajmując w nich 2. miejsce i zdobywając tytuł wicemistrzowski klubowego mistrza okręgu w kategorii motocykli (cały czas mówimy o rywalizacji turystycznej).

Działacze Startu, podobnie jak Ligi Przyjaciół Żołnierza i Zjednoczonych, mieli swoich przedstawicieli we władzach okręgowych PZMot-u. Karol Krause w 1964 roku zasiadał w Okręgowej Komisji Turystyki. W pracach Okręgowej Komisji Sportu Popularnego brał udział Stefan Gładyszewski.

Klub Motorowy Wrzos

Zebrań założycielskie KM Wrzos odbyło się w czerwcu 1986 roku we Wrzesińskim Domu Kultury. Głównym inicjatorem powołania organizacji klubowej o profilu wyłącznie motocrossowym był Mieczysław Morawski – postać, której nie potrzebuję przedstawiać. Pomysł założenia klubu o orientacji typowo motocrossowej wiąże się z ustawicznymi kłótniami wśród działaczy Victorii Września, które w oczywisty sposób wpływały na pracę sekcji.

W pewnej chwili część zawodników i działaczy (wśród których był Mieczysław Morawski) powiedzieli zwaśnionemu towarzystwu „do widzenia” i postanowili założyć własny klub. Na jego funkcjonowanie jednak potrzeba było pieniędzy. W przypadku sportów motorowych nie były to sumy małe.

W owym czasie szefem usługowej spółdzielni we Wrześni był Krzysztof Wojciechowski (późniejszy starosta wrzesiński), co istotne dla funkcjonowania powstającej organizacji klubowej, mający kontakty z prezesami pozostałych wrzesińskich spółdzielni. O pion spółdzielczy, ze względu na potrzeby finansowe klubu, postanowiono oprzeć działalność KM Wrzos. Właśnie w oparciu o koneksje Krzysztofa Wojciechowskiego wsparcie finansowe nadeszło z zasobów pieniężnych niemalże wszystkich wrzesińskich spółdzielni.

Szefem Wrzosu został Krzysztof Wojciechowski. W składzie zarządu znaleźli się: prezes Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska, komendant Państwowej Straży Pożarnej we Wrześni Henryk Zasada, Henryk Krukowski, ówczesny szef Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej, oraz Edward Machyński, naczelnik wrzesińskiej „drogówki”. Grono działaczy uzupełniali: Krzysztof Jeżewski, Zbigniew Jagielski, Sylwester Miczuga, Stefan Malak i Jan Herzog. Z. Jagielski służył pomocą medyczną, natomiast S. Miczuga tradycyjnie zajął się dbałością o sprzęt. S. Malak był elektrykiem, użytecznym przede wszystkim, kiedy działacze Wrzosu przygotowywali imprezę na pobliskim torze w Opatówku.

Na siedzibę klubu obrano pomieszczenia w dziś już nieistniejącej strażnicy przy ulicy Szkolnej. Tam znajdowała się wrzesińska agenda ZSMP – królestwo H. Krukowskiego.

Klub miał do dyspozycji Nysę – zakupioną z pieniędzy spółdzielczych – oraz pomieszczenia na sprzęt w budynkach Zespołu Szkół Zawodowych przy ulicy Wojska Polskiego.

W czasie działalności Wrzосу w jego barwach startowali następujący zawodnicy: Jacek Lonka, Krzysztof Lonka, Waldemar Lonka, Andrzej Szalbierz, Tadeusz Pawłowski i Paweł Niedzielski. Jacek Lonka w chwili tworzenia klubu był pracownikiem usługowej spółdzielni, ale pod względem barw klubowych należał do Automobilklubu w Głogowie. Należało go więc stamtąd „wyciągnąć” i ściągnąć do Wrześni. Kwestią ściągnięcia do Wrześni Jacka Lonki zajęli się K. Wojciechowski, wspomagany mającym na horyzoncie kapitałem (dla przypomnienia: było to trzy lata przed epoką wielkich przemian w naszym kraju). Trenerem składu był Mieczysław Morawski. Zawodnicy jeździli na następujących motorach: Jacek Lonka na Kawasaki 500, Andrzej Szalbierz na Husqvarnie, pozostali na CZ i KTM.

To, co stanowiło siłę Wrzосу – oparcie o pion spółdzielczy – po 1989 roku było jego słabością. Kiedy Polska weszła w okres dynamicznych przemian, spółdzielnie, mając „na głowie” własne problemy, przede wszystkim utrzymały się na powstałym dopiero co wolnym rynku, przestawały łożyć pieniądze na działalność klubu. Działacze próbowali pozyskiwać dotacje z Urzędu Miasta i Gminy we Wrześni, ale burmistrz miasta Celestyn Bachorz był głuchy na ich prośby. W 1990 roku jasnym było, że dni wrzeńskiego Wrzосу są policzone. Ostatni akt istnienia KM Wrzos rozegrał się w sali rozpraw, albowiem Wrzos miał – niewielkie, ale jednak – zobowiązania finansowe wobec osób trzecich.

Wrzeńskie Towarzystwo Motocrossowe Motoklub Wrzos-OFS Września

Po likwidacji Wrzосу we Wrześni nie było klubu, który mógłby przejąć na siebie ciężar organizacji życia motocrossowego w naszym mieście. Już nie motorowego, ale motocrossowego, ponieważ ze wszystkich dyscyplin motorowych ostał się jedynie motocross.

W 2003 roku powstało Wrzeńskie Towarzystwo Motocrossowe Speed-Cross. Prezesem organizacji został Albert Frąckowiak, nauczyciel Gimnazjum nr 2, wiceprezesem Tomasz Urbanowicz, sekretarzem Marzena Urbanowicz (prywatnie żona Alberta Frąckowiaka). Do zarządu wszedł także Marek Nowaczyk. W tym samym roku zaczęto rozglądać się za torem, na którym można by trenować oraz organizować imprezy crossowe. Wybór padł na Osowo – teren w pobliżu wysypiska śmieci – ale sanepid zakwestionował lokalizację i niemożliwym było umiejscowienie w tym miejscu obiektu o charakterze sportowym.

W 2004 roku towarzystwo zorganizowało pierwsze zawody. Okazją do tego było 25-lecie startów wielokrotnego mistrza Polski Jacka Lonki. Wybór toru dla organizatorów był oczywisty – Opatówko. Na tę okazję tor został bezpłatnie użyczony przez jego właściciela Tadeusza Magierę. Niestety, po jego dawnej infrastrukturze nie zostało nic.

Na 25-lecie J. Lonki organizatorzy, czyli działacze WTM, przebudowali tor (między innymi wyrównali go) i przystosowali go do wymagań Polskiego Związku Motorowego. Ponadto zdobyli licencję dla toru oraz zapewnili dla przyjezdnych miejsca parkingowe. Aby nie angażować sędziów z zewnątrz, wszyscy członkowie zarządu zdobyli uprawnienia sędziowskie.

Organizatorzy na imprezę rocznicową Jacka Lonki pozyskali zewnętrznych sponsorów, część wydatków jednak pochodziła ze składek klubowych i własnych zasobów. Fundatorem nagród dla zawodników na imprezę 25-lecia startów J. Lonki był Krzysztof

Wojciechowski (w tym czasie były już starosta wrzesiński) i jego organizacja polityczna – Obywatelskie Forum Samorządowe. Impreza rocznicowa sportowca 90-lecia odbyła się 14 sierpnia i przyciągnęła cztery tysiące kibiców z Wrześni oraz innych części kraju.

W 2005 roku do Wrzesińskiego Towarzystwa Motocrossowego dołączył Krzysztof Wojciechowski – dawny działacz Wrzosu. To wówczas w nazwie pojawiły się trzy litery OFS (Obywatelskie Forum Samorządowe). 12 kwietnia 2005 roku grupa założycieli uchwałą zebrania założycielskiego powołała nowy klub pod nazwą Motoklub Wrzos-OFS Września. W składzie komitetu znaleźli się: Albert Frąckowiak, Marzena Urbanowicz i Henryk Krukowski. 4 maja 2005 roku starosta wrzesiński wydał decyzję o wpisaniu WTM Motoklub Wrzos-OFS Września do ewidencji klubów sportowych działających na terenie powiatu. Na pierwszym walnym zebraniu wybrano zarząd klubu. W jego składzie znaleźli się: Albert Frąckowiak (prezes), Henryk Krukowski (wiceprezes), Marzena Urbanowicz (sekretarz), Janusz Maciaszek (skarbnik) i Krzysztof Jeżewski (członek zarządu).

Celem statutowym organizacji było: propagowanie sportu motocrossowego, zbudowanie na terenie gminy Września bazy lokalowej niezbędnej do uprawiania tej dyscypliny sportu, ułatwiania członkom i sympatykom Towarzystwa Motocrossowego uprawianie motocrossu oraz organizowanie wycieczek na imprezy motocrossowe. W 2006 roku klub liczył 31 członków.

27 sierpnia 2005 roku Motoklub Wrzos-OFS Września zorganizował na torze w Opatówku III Eliminację Motocrossowych Mistrzostw Polski Strefy Północno-Zachodniej oraz II Eliminację Mistrzostw Polski Qadów.

W 2006 roku Albert Frąckowiak przedsięwziął kroki, których celem miało być uruchomienie na terenie miasta toru do zawodów gokartowych i motocrossowych. Było to drugie podejście A. Frąckowiaka do kwestii budowy we Wrześni nowego obiektu sportowego. Rozmowy z władzami miejskimi dały swój rezultat, przynajmniej tak się wydawało początkowo. Podczas pierwszych spotkań ustalono, że tor będzie zlokalizowany na terenie oczyszczalni ścieków. Ostatecznie jednak tor nie powstał, a grunt (początkowo brany pod uwagę jako lokalizacja toru) został przeznaczony pod inwestycje.

Pasjonaci sportu motocrossowego z braku toru we Wrześni trenowali w Opatówku oraz w Krzykosach k. Środy, jak również w Polskiej Wsi pod Kłeckiem – na prywatnym torze. Nieformalnym trenerem składu był utytułowany zawodnik wrzesińskiej Victorii, Unii Poznań i Wrzosu Andrzej Szalbierz.

W 2008 roku Wrzesińskie Towarzystwo Motocrossowe Motoklub Wrzos-OFS Września zakończyło działalność. W tym roku powstał MKS Nekla.

Motorowy Klub Sportowy Nekla

Klub MKS Nekla jest najmłodszą organizacją sportową skupiającą zawodników motocrossu między innymi z Wrześni. Choć, jak sama nazwa wskazuje, nie jest to klub wrzesiński, to jednak organizuje zawody na dawnym tworzonym przez wrześnian torze – w Opatówku. Po drugie, w jego składzie znajdują się sportowcy związani ongiś z wrzesińską Victorią – Tadeusz Pawłowski i Andrzej Szalbierz. Po trzecie, oprócz wyżej wymienionych w składzie MKS znajdują się inni zawodnicy z naszego miasta. To są powody, dla których na stronach niniejszego opracowania znalazł się klub nie pochodzący z naszego miasta.

Klub powstał z inicjatywy Edwarda Wróbla, kiedyś członka Wrzos OFS-Września, i neklanina Marka Begiera. Pierwsze kroki na drodze do założenia klubu panowie poczynili właśnie na gruncie nekielskim, próbując tam wybudować tor do uprawiania motocrossu. Z Nekli pochodzą członkowie zarządu, co ważniejsze dla funkcjonowania klubu, osoby finansujące działalność klubową.

Klub pod nazwą MKS Nekla 30 stycznia 2008 roku, decyzją starosty wrzesińskiego, został wpisany do ewidencji klubów sportowych działających w powiecie wrzesińskim. W tym samym roku (1 kwietnia) Polski Związek Motorowy nadał klubowi licencję. Siedziba klubu mieści się w Nekli.

Obecnie (2011) w składzie zarządu znajdują się: Edward Wróbel (prezes), Marek Begier (wiceprezes), Leszek Stachowiak (skarbnik), Krzysztof Nowakowski (sekretarz) i Ryszard Bandosz (członek zarządu). W komisji rewizyjnej znaleźli się: Maciej Bandosz jako jej przewodniczący, Marcin Matuszewski w funkcji sekretarza i Michał Pawłowski jako członek komisji. Nieformalnym sekretarzem klubu jest Marta Garczyk (córka Edwarda Wróbla).

Sponsorami klubu są właściciele firm budowlanych. Pierwsza nich należy do Ryszarda, Marka i Sławomira Begierów, druga do Leszka Stachowiaka. Niewielką dotację przekazał klubowi Urząd Miasta i Gminy w Nekli. Burmistrz Nekli Karol Balicki sfinansował nagrody na zawody o Puchar Burmistrza Gminy Nekla. Należy zaznaczyć, że dwa z wyżej z wymienionych źródeł – dotacja gminna i pieniądze przekazane przez burmistrza – to kwoty o wymiarze symbolicznym. Główny ciężar utrzymania klubu spoczywa na barkach wspomnianych prywatnych przedsiębiorców.

To za ich sprawą tor w Opatówku został poddany gruntownej renowacji, to z ich kieszeni opłacane są licencje zawodnicze (200 złotych od jednej). To oni (jak miało to miejsce w 2010 roku) ufundowali dla każdego zawodnika po 200 złotych do wykorzystania (zamiany na towar) w sklepie Jacka Lonki.

Opiekę finansową nad klubem sprawuje również firma Jerzego Karlika – i nie jest wykluczone, że w przyszłości zostanie ona strategicznym sponsorem MKS Nekla.

Z osiągnięć sportowych: w 2010 roku klub zajął 4. miejsce w klasyfikacji drużynowej Mistrzostw Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Klub nekielski użytkuje tor w Opatówku, który dla potrzeb treningów i zawodów został przebudowany i odnowiony. Tor obecnie jest własnością przedsiębiorcy z Poznania Tadeusza Magiery. Od nowa wytyczono trasę, ponadto wybudowano drewnianą trybunę do VIP-ów. Nie ma już punktu gastronomicznego sprzed lat, ale firma Greys Grzegorza Pytlasa gwarantuje widzom i zawodnikom obsługę na najwyższym kulinarnym poziomie. Z powierzchni toru (4,3 ha) 1 hektar terenu przeznaczono na parking dla zawodników i ekip biorących udział w zawodach.

Zawodnicy MKS Nekla związani z Wrześnią: Tadeusz Pawłowski (klasa weteran), Michał Pawłowski (otwarta 2), Andrzej Szalbierz (otwarta licencja), Piotr Samoląg (otwarta 2), Bogusław Sulkowski (młodzik licencja C), Sławomir Mikołajczak (quad licencja C). Wymieniono tylko tych zawodników, którzy związani są z Wrześnią – albo poprzez miejsce zamieszkania, albo za sprawą swojego wcześniejszego członkostwa we wrzesińskich klubach, jak Victoria czy Wrzos.

Ciekawostką jest członkostwo w klubie mistrza świata w wyścigach na żuźlu Tomasza Golloba. Jego obecność w klubie miała swój początek w przyjęciu zaproszenia w 2010

roku na jedną z rund Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski. Tomasz Gollob przyjechał do Opatówka najpierw jako gość, później jako zawodnik, złożył stosowne podanie, po czym został oficjalnie przyjęty do klubu w 2011 roku.

Zawodnicy MKS-u Nekla posługują się następującymi motocyklami: Honda (250, 450) Yamaha (250, 450), Suzuki (250, 85) oraz quadami.

Rozdział III

Wyniki wrzesińskich zawodników

Wymienione niżej wyniki sportowe nie są wszystkimi osiągnięciami wrzesińskich zawodników, lecz stanowią tylko ich część – odtworzoną na podstawie sprawozdań Zarządu Okręgowego PZMot-u, sprawozdań Zarządu Głównego PZMot-u, licencji zawodników, dyplomów zawodników i innych źródeł wyszczególnionych w bibliografii.

Ta część publikacji podzielona jest na lata, a te na dyscypliny (ujęte alfabetycznie). W obrębie dyscypliny zawarte są wyniki klasyfikacji końcowej oraz przykłady wyników, jakie zostały osiągnięte przez zawodników w sezonie. Część odnosząca się do wyników osiągniętych w sezonie jest uporządkowana alfabetycznie (nazwiska), ta natomiast, która dotyczy wyników w sezonie, chronologicznie.

1955

Motocross

Przykłady wyników w sezonie:

Mieczysław Śmigórski – 1. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w eliminacji do Mistrzostw Okręgu, Kostrzyn, 29 maja.

1957

Mały żużel

Przykłady wyników w sezonie:

Wiesław Groblewski – 1. miejsce, Zielona Góra, 5 października.

Motocross

Przykłady wyników w sezonie:

Wiesław Groblewski – 1. miejsce w klasie 125 ccm, Turek, 25 sierpnia

Rajdy

Przykłady wyników w sezonie:

Wiesław Groblewski – złoty medal w Rajdzie Uniwersalnym na drugą klasę sportową, Turek, 17 marca

1958

Mały żużel

Przykłady wyników w sezonie:

Wiesław Groblewski – 1. miejsce w klasie 125 ccm, Wągrowiec, 13 lipca.

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Hilary Jeżewski – 1. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Przykłady wyników w sezonie:

Wiesław Groblewski – 1. miejsce w klasie 125 ccm, w motocrossie towarzyskim, Kostrzyn, 28 września.

Rajdy

Klasyfikacja końcowa

Hilary Jeżewski – 2. miejsce, wicemistrzostwo województwa poznańskiego w rajdach uniwersalnych.

Wyniki w sezonie

Hilary Jeżewski – 6. miejsce w klasie 125 ccm, w I Eliminacji Rajdowych Mistrzostw Okręgu Poznańskiego w Pile, 27 kwietnia.

1959

Mały żużel

Wyniki w sezonie

Wiesław Groblewski – 1. miejsce w klasie 125 ccm, Wągrowiec, 7 czerwca.

Wiesław Groblewski – 3. miejsce w klasie 125 ccm, Ogólnopolski Mały Żużel, Wągrowiec, 22 lipca.

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Hilary Jeżewski – 1. miejsce w klasie 125 ccm i Mistrzostwo Okręgu Poznańskiego.

Dominik Urbanowicz – 4. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Mieczysław Morawski – 5. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Stanisław Musielak – 11. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Włodzimierz Wysocki – XIII w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Liga Przyjaciół Żołnierza – 2. miejsce w klasyfikacji klubowej na 1959 rok.

Przykłady wyników w sezonie:

Hilary Jeżewski – 1. miejsce w klasie 125 ccm w IV Eliminacji Motocrossowych Mistrzostw Okręgu Poznańskiego w Kostrzynie, 20 września.

Rajdy

Klasyfikacja końcowa

Dominik Urbanowicz – 3. miejsce w klasie 125 ccm w Rajdowych Mistrzostwach Okręgu.

Stanisław Musielak – 5. miejsce w klasie 125 ccm w Rajdowych Mistrzostwach Okręgu.

Andrzej Lisiak – 6. miejsce w klasie 125 ccm w Rajdowych Mistrzostwach Okręgu.

Tadeusz Fimiak – 15. miejsce w klasie 125 ccm w Rajdowych Mistrzostwach Okręgu.

Zenon Morawski – 16. miejsce w klasie 125 ccm w Rajdowych Mistrzostwach Okręgu.

Jan Dzieciuchowicz – 7. miejsce w klasie 350 ccm w Rajdowych Mistrzostwach Okręgu.

Dominik Urbanowicz – 8. miejsce w klasyfikacji o tytuł Najlepszego Rajdowca Okręgu na 1959 rok.

Andrzej Lisiak – 12. miejsce w klasyfikacji o tytuł Najlepszego Rajdowca Okręgu na 1959 rok.

Liga Przyjaciół Żołnierza w klasyfikacji klubowej wicemistrz Okręgu Poznańskiego na 1959 rok (ze 102 punktami na koncie, 1. miejsce LPŻ Poznań i 120 punktów).

Liga Przyjaciół Żołnierza Września – 2. miejsce w klasyfikacji rocznej Rajdów Patrolowych Mistrzostw Okręgu.

Przykłady wyników w sezonie:

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 125 ccm w IV Eliminacji Rajdowych Mistrzostw Okręgu, 23 sierpnia.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w III Eliminacji Patrolowych Mistrzostw Okręgu, Poznań, 4 października.

1960

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Hilary Jeżewski – 1. miejsce w klasie 125 ccm i tytuł Mistrza Crossowego Okręgu Poznań – Zielona Góra.

Przykłady wyników w sezonie:

Wiesław Groblewski – 2. miejsce w klasie 125 ccm w Motocrossie Towarzyskim, Gniezno, 21 sierpnia.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Motocrossie Towarzyskim, Gniezno, 21 sierpnia.

Andrzej Lisiak – 3. miejsce w klasie 250 ccm w Motocrossie Towarzyskim w Pyzdrach, 6 listopada.

Rajdy

Klasyfikacja końcowa

Jan Dzieciuchowicz – wicemistrz Okręgu Poznańskiego w klasie 350 ccm w Rajdach Motocyklowych.

Przykłady wyników w sezonie:

Rajd patrolowy. Drużyna w składzie: Jan Dzieciuchowicz, Stanisław Musielak, Andrzej Lisiak – 1. miejsce w I Eliminacji Patrolowych Mistrzostw Okręgu, Piła, 13 marca.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w I Eliminacji Patrolowych Mistrzostw Okręgu, Piła, 13 marca.

Rajd obserwowany. Stanisław Musielak – 3. miejsce w klasie 175 ccm w I Eliminacji Motocyklowych Mistrzostw Okręgu, Wągrowiec, 10 kwietnia.

Andrzej Lisiak – 4. miejsce i srebrny medal w I Eliminacji Motocyklowych Mistrzostw Okręgu, Wągrowiec, 10 kwietnia.

Uwaga: Medal oznaczał wynik w swojej kategorii wiekowej z podziałem na junior i senior, czyli podczas wyżej wymienionych zawodów Andrzej Lisiak bez podziału na kategorię (w Open) był czwarty, w swojej kategorii wiekowej natomiast zajął drugie miejsce.

Andrzej Lisiak – 5. miejsce w II Eliminacji Patrolowych Mistrzostw Okręgu, Nowy Tomyśl, 8 maja.

Andrzej Lisiak – 3. miejsce w II Eliminacji Rajdowych Mistrzostw Okręgu, Ostrów, 19 maja.

Jan Dzieciuchowicz – 1. miejsce w klasie 350 ccm w II Eliminacji Rajdowych Motocyklowych Mistrzostw Okręgu Poznańskiego, Ostrów, 29 maja.

Andrzej Lisiak – 3. miejsce w III Eliminacji Rajdowych Mistrzostw Okręgu, Piła, 24 lipca.

Wyścigi na trawie

Przykłady wyników w sezonie:

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 250 ccm i 1. miejsce w biegu finałowym Pucharu Ziemi Wrzesińskiej, Września, 25 września.

Wiesław Groblewski – 2. miejsce w biegu eliminacyjnym i 2. miejsce w biegu finałowym Pucharu Ziemi Wrzesińskiej, Września, 25 września.

1961

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Hilary Jeżewski – 2. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu.

Stanisław Musielak – 2. miejsce w klasie 350 ccm w Mistrzostwach Okręgu

Marian Piechocki – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu

Liga Przyjaciół Żołnierza – II drużynowe miejsce w Mistrzostwach Okręgu

Przykłady wyników w sezonie:

Andrzej Lisiak – 1. miejsce i złoty medal w klasie 250 ccm w I Eliminacji Crossowych Mistrzostw Okręgu Poznańskiego, Poznań, 14 maja.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie powyżej 125 ccm w III Eliminacji Motocrossowych Mistrzostw Okręgu, Turek, 30 lipca.

Rajdy

Klasyfikacja końcowa

Wojciech Jaworski – 1. miejsce w Turystycznych Mistrzostwach Okręgu, kategoria motocykl.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w Okręgowych Mistrzostwach Rajdowych.

Andrzej Lisiak – 4. miejsce w klasyfikacji końcowej Najlepszy Rajdowiec Okręgu na 1961 rok

Stanisław Musielak – 3. miejsce w klasie 175 ccm w Okręgowych Mistrzostwach Rajdowych.

Stanisław Musielak – 3. miejsce w klasyfikacji końcowej Najlepszy Rajdowiec Okręgu na 1961 rok.

Marian Piechocki – 3. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w Okręgowych Mistrzostwach Rajdowych

Marian Piechocki – 5. miejsce w klasyfikacji końcowej Najlepszy Rajdowiec Okręgu na 1961 rok.

Liga Przyjaciół Żołnierza z Wrześni – II drużynowe miejsce w rocznej klasyfikacji klubowej.

Przykłady wyników w sezonie:

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 250 ccm w I Eliminacji Rajdowych Mistrzostw Okręgu Poznańskiego, Wągrowiec, 22 kwietnia.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Rajdzie Obserwowanym, II Eliminacja Mistrzostw Okręgu Poznańskiego, Krotoszyn, 28 maja.

Andrzej Lisiak – 3. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w IV Eliminacji Rajdowych Mistrzostw Okręgu Poznańskiego, Poznań, 3 września.

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Wiesław Groblewski – 8. miejsce w klasie 125 w IV Pucharze Ziemi Kościańskiej, Kościan, 6 sierpnia.

Hilary Jeżewski – 2. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Andrzej Lisiak – 3. miejsce w klasie 350 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Andrzej Lisiak – III nagroda w biegu finałowym o Puchar Ziemi Kościańskiej, Kościan, 6 sierpnia.

Zenon Morawski – 1. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Przykłady wyników w sezonie:

Wiesław Groblewski – 5. miejsce w klasie 125 ccm w II Eliminacji o Mistrzostwo Okręgu, Sieraków.

Wiesław Groblewski – 6. miejsce w klasie 125 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Wągrowiec, 1 października.

Po trzech eliminacjach mistrzostw okręgu:

Zenon Morawski – 3. miejsce w klasie 125 ccm

Wiesław Groblewski – 5. miejsce w klasie 125 ccm

Wiesław Groblewski – 6. miejsce w klasie 175 ccm

1962

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Marian Piechocki – 4. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy.

Wyścigi na trawie

Przykłady wyników w sezonie:

Wiesław Groblewski – 3. miejsce w klasie 125 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Poznań, 22 lipca.

Wiesław Groblewski – 5. miejsce w klasie 175 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Poznań, 22 lipca.

Wiesław Groblewski – 5. miejsce w klasie 175 w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Sieraków, 26 sierpnia.

Michał Lisiak – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Wyścigu Trawiastym O Puchar Dzieci Wrzesińskich, Wrzesnia, 2 wrzesnia.

Michał Lisiak – 2. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w Wyścigu Trawiastym O Puchar Dzieci Wrzesińskich, Wrzesnia, 2 wrzesnia.

Rajdy

Przykłady wyników w sezonie:

Tadeusz Fimiak – 1. miejsce w zawodach motocyklowych „Wyścig z doganianiem”, Wrzesnia, 28 października.

1963

Motocross

Przykłady wyników w sezonie:

Michał Lisiak – 3. miejsce i złoty medal w klasie powyżej 250 ccm II Eliminacji Crossowych Mistrzostw Okręgu, Wrzesnia, 13 wrzesnia.

Michał Lisiak – 3. miejsce w klasie 125 ccm w II Eliminacji Crossowych Mistrzostw Strefy, Kostrzyn nad Odrą, 15 wrzesnia.

Po trzech eliminacjach mistrzostw strefy:

Andrzej Lisiak – 4. miejsce w klasie 250 ccm

Andrzej Lisiak – 4. miejsce i złoty medal w klasie 250 ccm w IV Eliminacji Motocrossowych Mistrzostw Strefy Zachodniej, Poznań, 20 października.

Rajdy

Przykłady wyników w sezonie:

Roman Staniszewski – 3. miejsce po dwóch eliminacjach w Rajdowych Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Wyścigi na trawie

Przykłady wyników w sezonie:

Mieczysław Morawski – 1. miejsce w klasie 125 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Wrzesnia, 28 lipca.

Mieczysław Morawski – 3. miejsce w klasie 175 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Wrzesnia, 28 lipca.

Andrzej Lisiak – 3. miejsce w klasie 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Wrzesnia, 28 lipca.

Mieczysław Morawski – 3. miejsce w klasie 125 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Sieraków, 11 sierpnia.

Mieczysław Morawski – 6. miejsce w klasie 175 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Sieraków, 11 sierpnia.

Andrzej Lisiak – 4. miejsce w klasie 250 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Sieraków, 11 sierpnia.

Andrzej Lisiak – 4. miejsce w klasie 350 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Sieraków, 11 sierpnia.

Mieczysław Morawski – 1. miejsce w klasie 125 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 13 października.

Mieczysław Morawski – 4. miejsce w klasie 175 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 13 października.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 250 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 13 października.

Andrzej Lisiak – 3. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 13 października.

Po trzech eliminacjach do Mistrzostw Okręgu:

Mieczysław Morawski – 2. miejsce w klasie 125 ccm

Tadeusz Fimiak – 2. miejsce w klasie 175 ccm

Zenon Morawski – 3. miejsce w klasie 250 ccm

Zenon Morawski – 3. miejsce w klasie 350 ccm

1964

Karting

Przykłady wyników w sezonie

Stanisław Grajek – 10. miejsce w IV Ogólnopolskim Wyścigu Kartingowym, Czechowice-Dziedzice, 18 października.

Stanisław Grajek – 1. miejsce w biegu pocieszenia w ramach Pucharu AW i „Głosu Wielkopolskiego”.

Stanisław Grajek – 9. miejsce w IV Ogólnopolskim Wyścigu Kartingowym.

Stanisław Musielak – 3. miejsce w wyścigu o Puchar Dzieci Wrzesińskich, Września, 6 września.

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Andrzej Lisiak – 5. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Zachodniej.

Zjednoczeni Września – 6. miejsce w klasyfikacji klubowej mistrzostw strefy, 2. miejsce w okręgu pod względem zdobytych w mistrzostwach strefy liczby punktów.

Przykłady wyników w sezonie:

Wiesław Groblewski – 4. miejsce w klasie 125 ccm w I Eliminacji Motocrossowych Mistrzostw Strefy Zachodniej, 24 kwietnia.

Michał Lisiak – 3. miejsce i złoty medal w IV Eliminacji Mistrzostw Strefy Północno-Zachodniej, 13 września.

Michał Lisiak – 5. miejsce w klasie bezlitrażowej o Puchar Komitetu Powiatowego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Człuchowie, 20 września.

Zjednoczeni Września – 4. miejsce po trzech eliminacjach Mistrzostw Strefy

Rajdy

Klasyfikacja końcowa

Zjednoczeni Września – 3. miejsce w klasyfikacji klubowej Mistrzostw Okręgu Poznańskiego.

Rajdy propagandowo-masowe

Zenon Janiszewski – mistrzostwo powiatu wrzesińskiego.

Krzysztof Jaśkiewicz – 2. miejsce w mistrzostwach powiatu wrzesińskiego

Mieczysław Pawelec – 3. miejsce w mistrzostwach powiatu wrzesińskiego.

Wyścigi na trawie

Klasyfikacje końcowe

Wiesław Groblewski – 1. miejsce w klasie 125 ccm w Pucharze XX-lecia PRL.

Wiesław Groblewski – 1. miejsce i Puchar Zarządu Okręgowego PZMot-u z okazji XX-lecia PRL, 22 lipca. Był to wyścig dodatkowy zorganizowany podczas II Eliminacji Mistrzostw Okręgu.

Wiesław Groblewski – 3. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie 350 ccm w Mistrzostwach Okręgu.

Zjednoczeni Września w klasyfikacji klubowej – 3. miejsce (za dwoma poznańskimi klubami: 1. Unią i 2. AZS-em).

Przykłady wyników w sezonie:

Wiesław Groblewski – 1. miejsce w klasie 125 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Sieraków, 14 czerwca.

Wiesław Groblewski – 1. miejsce w klasie 175 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Sieraków, 14 czerwca.

Wiesław Groblewski – 3. miejsce i 1. w klasie 125 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 22 lipca.

Wiesław Groblewski – 5. miejsce i 2. w klasie 175 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 22 lipca.

Michał Lisiak – 3. miejsce i złoty medal w I Eliminacji Wyścigów Trawiastych do Mistrzostw Okręgu, Sieraków, 14 czerwca.

Po trzech eliminacjach do Mistrzostw Okręgu:

Wiesław Groblewski – 3. miejsce w klasie 125 ccm

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie 250 ccm

Zenon Morawski – 3. miejsce w klasie powyżej 250 ccm

Zjednoczeni Września – 3. miejsce po trzech eliminacjach Mistrzostw Okręgu

Michał Lisiak – 5. miejsce w klasie 250 ccm w IV Eliminacji do Mistrzostw Okręgu, Września, 4 października.

Michał Lisiak – 5. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w IV Eliminacji do Mistrzostw Okręgu, Września, 4 października.

1965

Karting

Przykłady wyników w sezonie

Stanisław Grajek – najlepszy zawodnik Polski w Pucharze „Głosu Wielkopolskiego”.

Stanisław Musielak – 1. miejsce w biegu pocieszenia w Pucharze „Głosu Wielkopolskiego”.

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Andrzej Lisiak – 3. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Zjednoczeni Września – 5. miejsce w klasyfikacji drużynowej Mistrzostw Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Przykłady wyników w sezonie:

Michał Lisiak – 4. miejsce w klasie 250 ccm w III Eliminacji Motocrossowych Mistrzostw Strefy Północno-Zachodniej, Gorzów, lipiec.

Michał Lisiak – 4. miejsce w klasie bezlitrażowej w III Eliminacji Motocrossowych Mistrzostw Strefy Północno-Zachodniej, Gorzów, lipiec.

Wiesław Groblewski – 5. miejsce w klasie 125 ccm w Międzynarodowym Motocrossie, Zielona Góra – Frankfurt, 22 września.

Wiesław Groblewski – 6. miejsce w klasie 175 ccm w Międzynarodowym Motocrossie, Zielona Góra – Frankfurt, 22 września.

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie 350 ccm w Mistrzostwach Okręgu.

Zenon Morawski – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu.

Zenon Morawski – 1. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu.

Przykłady wyników w sezonie:

Wiesław Groblewski – 1. miejsce w klasie 125 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 16 maja.

Wiesław Groblewski – 3. miejsce w klasie 175 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 16 maja.

Michał Lisiak – 4. miejsce w klasie 250 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 16 maja.

Wiesław Groblewski – 3. miejsce w klasie 175 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Śrem, 27 czerwca.

Michał Lisiak – 5. miejsce w klasie 250 ccm II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Śrem, 27 czerwca.

Michał Lisiak – 5. miejsce w klasie powyżej 250 ccm II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Śrem, 27 czerwca.

Michał Lisiak – 5. miejsce i złoty medal w klasie powyżej 250 ccm w III Eliminacji do Mistrzostw Okręgu, Września, 22 lipca.

Michał Lisiak – 3. miejsce i złoty medal w klasie 250 ccm w IV Eliminacji Motocrossowych Mistrzostw Okręgu, Śrem, 8 sierpnia.

Michał Lisiak – 4. miejsce i złoty medal w klasie powyżej 250 ccm w IV Eliminacji Motocrossowych Mistrzostw Okręgu, Śrem, 8 sierpnia.

Wiesław Groblewski – 1. miejsce w Pucharze XX-lecia Zakładu TONSIL. Bieg bez podziału na klasy.

Rajdy

Klasyfikacja końcowa

Start Września – 2. miejsce w klasyfikacji klubowej w działalności turystycznej klubów zrzeszonych w Okręgu Poznańskim Polskiego Związku Motorowego.

1966

Karting

Przykłady wyników w sezonie:

Stanisław Grajek – 4. miejsce w I eliminacji do Mistrzostw Polski

Stanisław Grajek – 5. miejsce w Pucharze AW i „Głos Wielkopolskiego”.

Stanisław Grajek – 5. miejsce w klasyfikacji ogólnopolskiej (Mistrzostwa Polski, jednocześnie po 5 eliminacjach Mistrzostw Polski).

Kazimierz Lisiak – 1. miejsce w I Eliminacji Mistrzostw Strefy.

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Marian Bączkowski – 4. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Strefy.

Andrzej Lisiak – 4. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy.

Andrzej Lisiak – 3. miejsce w klasie bezlitrażowej w Mistrzostwach Strefy.

Zenon Morawski – 5. miejsce w klasie 350 ccm w Mistrzostwach Strefy.

Zjednoczeni Września – 7. miejsce w klasyfikacji klubowej Mistrzostw Strefy.

Rajdy

Klasyfikacja końcowa

Start Września – 4. miejsce w klasyfikacji klubowej okręgu i 3. miejsce na Turystycznej Spartakiadzie Motorowej Powiatu Wrzesińskiego, Września, 23 października.

Przykłady wyników w sezonie:

Bogdan Sobkowiak – 2. miejsce w II Zjeździe Plakietowym Ziemi Śremskiej, Śrem, 4-5 czerwca.

Karol Krause – 4. miejsce w II Zjeździe Plakietowym Ziemi Śremskiej, Śrem, 4-5 czerwca.

Karol Krause – 2. miejsce w kategorii motorowerów w Eliminacji Okręgowej do Turystycznych Motorowych Mistrzostw Polski, 27-28 sierpnia.

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Marian Bączkowski – 3. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Marian Bączkowski – 6. miejsce w klasie 175 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Andrzej Lisiak – 4. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Zenon Morawski – 7. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.
Zenon Morawski – 3. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.
Zenon Morawski – 2. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Zenon Morawski – 2. miejsce w klasie 350 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.
Zjednoczeni Września – 2. miejsce w klasyfikacji klubowej.

Przykłady wyników w sezonie:

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 125 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 12 czerwca.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie 250 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 12 czerwca.

Zenon Morawski – 3. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 12 czerwca.

Zenon Morawski – 4. miejsce w klasie 250 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 12 czerwca.

Andrzej Lisiak – 3. miejsce w klasie 125 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Chodzież, 24 lipca.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Chodzież, 24 lipca.

Michał Lisiak – 3. miejsce w klasie 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Chodzież, 24 lipca.

Michał Lisiak – 4. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Chodzież, 24 lipca.

Zenon Morawski – 4. miejsce w klasie 125 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Chodzież, 24 lipca.

Zenon Morawski – 3. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Chodzież, 24 lipca.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 150 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 28 sierpnia.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 250 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 28 sierpnia.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 28 sierpnia.

Zenon Morawski – 1. miejsce w klasie 250 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 28 sierpnia.

Zenon Morawski – 1. miejsce w klasie 350 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 28 sierpnia.

Andrzej Lisiak – 4. miejsce i złoty medal w klasie 150 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Turek, 18 września.

Andrzej Lisiak – 4. miejsce i złoty medal w klasie 250 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Turek, 18 września.

Zenon Morawski – 3. miejsce w klasie 250 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Turek, 18 września.

Zenon Morawski – 3. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Turek, 18 września.

1967

Motocross

Przykłady wyników w sezonie:

Zenon Morawski – 2. miejsce w klasie 175 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Strefy Północno-Zachodniej, 16 kwietnia.

Zenon Morawski – 1. miejsce w klasie 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Strefy Północno-Zachodniej, 7 maja.

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 350 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Edmund Pawłowski – 2. miejsce w klasie 175 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Edmund Pawłowski – 1. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Przykłady wyników w sezonie:

Andrzej Lisiak – 2. miejsce i złoty medal w klasie 250 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Chodzież, 25 czerwca.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce i złoty medal w klasie powyżej 250 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Chodzież, 25 czerwca.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce i złoty medal w klasie 250 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Chodzież, 25 czerwca.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 16 lipca.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 16 lipca.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 16 lipca.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 250 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 20 sierpnia.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 20 sierpnia.

Zenon Morawski – 1. miejsce w klasie 125 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 20 sierpnia.

Zenon Morawski – 3. miejsce w klasie 175 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 20 sierpnia.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie 250 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Turek, 1 października.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Turek, 1 października.

Zenon Morawski – 2. miejsce w klasie 125 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Turek, 1 października.

Zenon Morawski – 6. miejsce w klasie 175 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Turek, 1 października.

Rajdy

Klasyfikacja końcowa

Stanisław Gaworski – 7. miejsce w klasie motocykli do 175 ccm w Finale Pucharu Polski i Złotego Kasku.

Alicja Tuhy i Stanisław Gaworski – kwalifikacja do finału w klasie motorowerów, w Eliminacji Wojewódzkiego Pucharu Polski i Złotego Kasku.

Alicja Tuhy – 3. miejsce w klasie motorowerów w klasyfikacji pań w Finale Pucharu Polski i Złotego Kasku.

Start Września – 4. miejsce w klasyfikacji klubowej w Zjeździe Gwieździstym na otwarcie sezonu.

Start Września – 4. miejsce w klasyfikacji klubowej w Zjeździe Plakietowym podczas Dni Śremu.

Start Września – 1. miejsce w klasyfikacji klubowej w I Ogólnopolskim Zjeździe Plakietowym w Pabianicach.

Start Września – 2. miejsce w klasyfikacji klubowej w Rajdzie w Nieznane, Śrem.

Start Września – 3. miejsce w klasyfikacji klubowej w Zjeździe Gwieździstym na zakończenie sezonu.

1968

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Edmund Pawłowski – 6. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej.

Wyniki w sezonie

Po trzech eliminacjach:

Andrzej Antonowicz – 3. miejsce w klasie 250 ccm

Andrzej Lisiak – 4. miejsce w klasie 250 ccm

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w Mistrzostwach Okręgu w klasie 250 ccm.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w Mistrzostwach Okręgu w klasie 350 ccm. Oba tytuły analogicznie jak w roku 1967.

Edmund Pawłowski – 2. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Wyniki w sezonie:

I Eliminacja Mistrzostw Okręgu:

Marian Bączkowski – 1. miejsce w klasie 125 ccm.

Marian Bączkowski – 3. miejsce w klasie 175 ccm.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce w klasie 250 ccm.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce w klasie powyżej 250 ccm.

Edmund Pawłowski – 2. miejsce w klasie 125 ccm.
Zjednoczeni Września – 1. miejsce w klasyfikacji klubowej I Eliminacji Mistrzostw Okręgu.
Andrzej Lisiak – 4. miejsce w klasie 250 ccm w Pucharze Koziółków, Poznań, 30 czerwca.
Andrzej Lisiak – 1. miejsce i złoty medal w klasie 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Poznań, 8 września.
Andrzej Lisiak – 2. miejsce i złoty medal w klasie powyżej 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Poznań, 8 września.
Andrzej Lisiak – 1. miejsce i złoty medal w klasie 250 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 29 września.
Andrzej Lisiak – 1. miejsce i złoty medal w klasie powyżej 250 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 29 września.
Michał Lisiak – 5. miejsce w klasie 250 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Września, 29 września.
Andrzej Lisiak – 1. miejsce i złoty medal w klasie 250 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Poznań, 13 października.
Andrzej Lisiak – 3. miejsce i złoty medal w klasie powyżej 250 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Poznań, 13 października.
Zenon Morawski – 1. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Poznań, 13 października.

1969

Motocross

Przykłady wyników w sezonie:

Andrzej Lisiak – 4. miejsce w klasie 250 ccm w III Eliminacji Crossowych Mistrzostw Strefy, 15 czerwca.
Zenon Morawski – 4. miejsce w klasie 175 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Strefy, 16 czerwca.
Andrzej Lisiak – 4. miejsce i złoty medal w klasie 250 ccm w V Eliminacji Mistrzostw Strefy, Poznań, 28 września.
Andrzej Lisiak – 4. miejsce i złoty medal w klasie 125 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Strefy, Człuchów, 5 października.
Andrzej Lisiak – 5. miejsce i srebrny medal w klasie 250 ccm w IV Eliminacji Mistrzostw Strefy, Człuchów, 5 października.

Uwaga: Najpierw odbyła się według kalendarza zaplanowana eliminacja piąta, dopiero po niej przesunięta na późniejszy termin, już w trakcie rozgrywek, eliminacja czwarta. W późniejszych latach była to praktyka dość częsta. Eliminacje przesuwane były z różnych przyczyn – a to pogodowych, a to politycznych, na przykład wybuch strajków czy interwencja wojsk Układu Warszawskiego w Czechosłowacji.

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Edmund Pawłowski – 2. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Przykłady wyników w sezonie:

Andrzej Lisiak – 2. miejsce i złoty medal w klasie 250 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Poznań, 8 czerwca.

Andrzej Lisiak – 1. miejsce i złoty medal w klasie powyżej 250 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Poznań, 8 czerwca.

Zenon Morawski – 1. miejsce w klasie 175 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Poznań, 8 czerwca.

Zenon Morawski – 4. miejsce w klasie 250 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Okręgu, Poznań, 8 czerwca.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce i złoty medal w klasie 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, 27 lipca.

Andrzej Lisiak – 2. miejsce i złoty medal w klasie powyżej 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, 27 lipca.

Zenon Morawski – 2. miejsce w klasie 175 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Okręgu, 27 lipca.

Zenon Morawski – 3. miejsce w klasie 175 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, 10 sierpnia.

Zenon Morawski – 2. miejsce w klasie 250 ccm w III Eliminacji Mistrzostw Okręgu, 10 sierpnia.

Zenon Morawski – 2. miejsce w klasie 175 ccm w XXVII Złotym Kasku – Bieg o Puchar Koziołków, Poznań, 29 czerwca.

1970

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Zenon Morawski – 1. miejsce w klasie 175 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Edmund Pawłowski – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Edmund Pawłowski – 2. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Jerzy Pawłowski – 1. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Przykłady wyników w sezonie:

Andrzej Lisiak – I nagroda biegu finałowego z okazji 25-lecia PRL. Ufundowana przez Zarząd Zakładu ZWG Tonsil.

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jerzy Pawłowski – 3. miejsce w klasie 175 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej

1971

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Edmund Pawłowski – 1. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Edmund Pawłowski – 1. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Jerzy Pawłowski – 2. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

1972

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Edmund Pawłowski – 1. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Edmund Pawłowski – 1. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Jerzy Pawłowski – 1. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Przykłady wyników w sezonie:

Jerzy Pawłowski – 1. miejsce w biegu finałowym Poznańskich Koziołków (zaliczany do I Eliminacji Mistrzostw Okręgu Poznańskiego), Poznań, 7 maja.

1973

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Marian Bączkowski – 1. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Marian Bączkowski – 2. miejsce w klasie 175 ccm w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego.

Zjednoczeni Września – 2. miejsce w klasyfikacji zespołowej Okręgu Poznańskiego na 1973 rok.

1974

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Andrzej Lisiak – 3. miejsce w Mistrzostwach Motocrossowych Strefy Zachodniej Polski.

1975

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Zjednoczeni Września – 3. miejsce w Motocrossowych Mistrzostwach Strefy Zachodniej Polski.

1976

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Zjednoczeni Września – 3. miejsce w Motocrossowych Mistrzostwach Strefy Zachodniej Polski.

1979

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Krzysztof Lonka – 1. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Tadeusz Pawłowski – 1. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Północnej Polski.

Tadeusz Pawłowski – 6. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Tadeusz Pawłowski – 8. miejsce w klasie 500 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Przykłady wyników w sezonie:

Krzysztof Lonka – 3. miejsce w klasie 125 ccm, II Puchar Głogowa, Głogów, 4 listopada.

1980

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 12. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Jacek Lonka – 7. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Michał Pawłowski – 5. miejsce w klasie 50 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Tadeusz Pawłowski – 1. miejsce w klasie 500 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Tadeusz Pawłowski – 1. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Andrzej Szalbierz – 4. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Andrzej Szalbierz – 5. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Przykłady wyników w sezonie:

Tadeusz Pawłowski – 2. miejsce w klasie 500 ccm w III Eliminacji Motocrossowych Mistrzostw Strefy Północno-Zachodniej, Oborniki Wielkopolskie, 15 czerwca.

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Tadeusz Pawłowski – Mistrz Strefy Północno-Zachodniej Polski w klasie 250 ccm.

Tadeusz Pawłowski – Mistrz Strefy Północno-Zachodniej Polski w klasie 500 ccm.

1981

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 4. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Polski.

Jacek Lonka zostaje zakwalifikowany do kadry Polski w klasie 125 ccm, do starów w Pucharze Pokoju i Przyjaźni Krajów Demokracji Ludowej.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce i tytuł I wicemistrza w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Polski.

Andrzej Szalbierz zostaje powołany do kadry Polski w klasie 125 ccm, do startów w Pucharze Pokoju i Przyjaźni Krajów Demokracji Ludowej.

Victoria Września – 2. miejsce w klasyfikacji zespołowej Mistrzostw Polski.

Przykłady wyników w sezonie:

Tadeusz Pawłowski – 5. miejsce w klasie 250 ccm w Ogólnopolskim Motocrossie, Głogów, 14-15 marca.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie 125 ccm w V Eliminacji Motocrossowych Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Szczecin, 5 października.

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Strefy Polski Zachodniej.

1982

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Polski.

Jacek Lonka ponownie zostaje zakwalifikowany do kadry Polski w klasie 125 ccm, do starów w Pucharze Pokoju i Przyjaźni Krajów Demokracji Ludowej.

Jacek Lonka – 24. miejsce w klasie 125 ccm w Pucharze Pokoju i Przyjaźni Krajów Demokracji Ludowej.

Tadeusz Pawłowski – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy.

Andrzej Szalbierz – 4. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Polski.

Andrzej Szalbierz ponownie zostaje powołany do kadry Polski w klasie 125 ccm, do startów w Pucharze Pokoju i Przyjaźni Krajów Demokracji Ludowej.

Zjednoczeni Września – 7. miejsce w klasyfikacji drużynowej Mistrzostwach Polski.

UWAGA: Mimo że w 1979 roku nastąpił powrót Miejskiego Klubu Sportowego do historycznej nazwy Victoria Września, w dokumentacji archiwalnej i sprawozdaniach nadal widnieje nazwa Zjednoczonych.

Przykłady wyników w sezonie:

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w klasie 250 ccm w VII Eliminacji Motocrossowych Mistrzostw Polski, Poznań, 2 października.

Wyścigi na trawie

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Strefy Zachodniej Polski.

Waldemar Lonka – 3. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Tadeusz Pawłowski – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

1983

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Polski.

Krzysztof Lonka – 6. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Polski.

Waldemar Lonka – 6. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Polski.

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej.

Victoria Września – 6. miejsce w klasyfikacji klubowej Mistrzostw Polski (na 22 sklasyfikowane kluby).

Przykłady wyników w sezonie:

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w klasie 250 ccm w I eliminacji Mistrzostw Strefy Północno-Zachodniej. Głogów, 15 maja.

Tadeusz Pawłowski – 5. miejsce w Grand Prix Torunia, 750-lecie miasta Torunia.

Krzysztof Lonka – 4. miejsce w Grand Prix z okazji 750-lecie Torunia.

Krzysztof Lonka – 1. miejsce w I Zimowym Motocrossie organizowanym w ramach Akcji Zima, Poznań.

1984

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Strefy

Jacek Lonka – 13. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Jacek Lonka – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Krzysztof Lonka – 3. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Waldemar Lonka – 2. miejsce i tytuł wicemistrza w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Andrzej Szalbierz – 14. miejsce w klasie 125 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Tadeusz Pawłowski – 9. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Tadeusz Pawłowski – 9. miejsce w klasie 500 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski (sic!).

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie 125 ccm.

Jacek Lonka – 20. miejsce w klasie 500 ccm.

Waldemar Lonka – 6. miejsce w klasie 125 ccm.

Krzysztof Lonka – 7. miejsce w klasie 250 ccm.

Tadeusz Pawłowski – 24. miejsce w klasie 500 ccm.

Tadeusz Pawłowski – 17. miejsce w klasie 250 ccm.

Andrzej Szalbierz – 4. miejsce w klasie 125 ccm.

Inne osiągnięcia:

Jacek Lonka – 5. miejsce w klasie 125 ccm (i pierwsze miejsce wśród Polaków) w Pucharze Pokoju i Przyjaźni Krajów Demokracji Ludowej.

Victoria Września – 5. miejsce w klasyfikacji klubowej Mistrzostw Polski (wyprzedzając między innymi Unię Poznań, KM Szczecin czy Pałac Młodzieży Warszawa).

Przykłady wyników w sezonie:

Jacek Lonka – 18. miejsce w klasie 250 ccm w Międzynarodowym Motocrossie w Czechosłowacji, 22 kwietnia.

Krzysztof Lonka – 2. miejsce w klasie 250 ccm w XIX i XX Eliminacji Mistrzostw Polski, Poznań, 22 września.

1985

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Strefy

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie 125 ccm.

Jacek Lonka – 4. miejsce w klasie 500 ccm.

Krzysztof Lonka – 2. miejsce w klasie 500 ccm.

Waldemar Lonka – 2. miejsce w klasie 125 ccm.

Artur Pośpieszała – 15. miejsce w klasie 50 ccm.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie 250 ccm.

Andrzej Szalbierz – 12. miejsce w klasie 500 ccm.

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 4. miejsce w klasie 125 ccm.

Przykłady wyników w sezonie:

Krzysztof Lonka – 3. miejsce w XI i XII Eliminacji Motocrossowych Mistrzostw Polski w klasie 500 ccm, Głogów.

1986

Motocross

Przykłady wyników w sezonie:

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie 250 ccm w Pucharze Pokoju i Przyjaźni Krajów Demokracji Ludowej, Lidzbark Warmiński, 10-11 maja

1987

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Strefy

Artur Pośpieszała – 1. miejsce i tytuł mistrza w klasie 50 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie 500 ccm.

Krzysztof Lonka – 11. miejsce w klasie 500 ccm.

Andrzej Szalbierz – 5. miejsce w klasie 250 ccm.

Artur Pośpieszała – 14. miejsce w klasie 50 ccm Sport.

Wrzos Września – 7. miejsce w klasyfikacji drużynowej Mistrzostw Polski.

1988

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie 500 ccm w Mistrzostwach Polski.

Przykłady wyników w sezonie:

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie 500 ccm w II Eliminacji MP, Szczecin, 17 kwietnia.

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie Otwartej w II Eliminacji MP Szczecin, 17 kwietnia.

Rajdy (enduro)

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 2. miejsce (I wicemistrz) w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Polski Rajdów Enduro.

Przykłady wyników w sezonie:

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w I Eliminacji Mistrzostw Polski „Enduro 88”, Kielce, 9 kwietnia.

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie powyżej 250 ccm w II Eliminacji Mistrzostw Polski „Enduro 88”, Kielce, 10 kwietnia.

1989

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Strefy

Andrzej Szalbierz – 1. miejsce w klasie Otwartej w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Mistrzostwa Polski

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie 250 ccm.

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie 500 ccm.

Waldemar Lonka – 2. miejsce w klasie 500 ccm.

1990

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Strefy

Andrzej Szalbierz – 1. miejsce i tytuł mistrza w klasie Otwartej w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Mistrzostwa Polski

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce i tytuł II wicemistrza w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Polski.

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie 500 ccm w Mistrzostwach Polski.

Waldemar Lonka – 2. miejsce i tytuł I wicemistrza Polski w klasie 500 ccm.

Przykłady wyników w sezonie:

Krzysztof Lonka – 3. miejsce drużynowe w I Eliminacji Mistrzostw Polski Strefy Południowej, Leszczyny, 13 maja.

Andrzej Szalbierz – 1. miejsce w klasie Otwarta Eliminacji Mistrzostw Strefy Północno-Zachodniej Polski, 18 czerwca, Człuchów.

1991

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Strefy

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce i tytuł II wicemistrza w klasie Licencja Otwarta Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie 500 ccm.

1992

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Strefy

Michał Pawłowski – II wicemistrz w klasie 50 ccm w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie 250 ccm.

Waldemar Lonka – 1. miejsce w klasie 500 ccm.

Marcin Pawłowski – klubowy wicemistrz Polski młodzików w klasie 50 ccm.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie 500 ccm.

1993

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Strefy

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie Otwartej.

Waldemar Lonka – 8. miejsce w klasie 125 ccm.

Robert Rzepka – 15. miejsce w klasie 125 ccm.

Andrzej Szalbierz – 6. miejsce w klasie Otwartej.

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie 250 ccm.

Waldemar Lonka – 5. miejsce w klasie 250 ccm.

Marcin Pawłowski – 2. miejsce w klasie 50 ccm Młodzik.

Robert Rzepka – 25. miejsce w klasie 500 ccm.

Andrzej Szalbierz – 8. miejsce w klasie 500 ccm.

Przykłady wyników w sezonie:

Marcin Pawłowski – 2. miejsce w klasie 50 ccm w II Rundzie Motocrossowych Mistrzostw Strefy Północno-Zachodniej, Głogów, 19 września.

1994

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Polski.

1995

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 2. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Polski.

1996

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 4. miejsce w klasie 250 ccm w Mistrzostwach Polski.

1997

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 3. miejsce i tytuł II wicemistrza Polski w klasie powyżej 175 ccm.

1998

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 2. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w Mistrzostwach Polski.

1999

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 4. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w Mistrzostwach Polski.

2000

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 4. miejsce w klasie Otwartej w Mistrzostwach Polski.

Wyniki w sezonie

Mistrzostwa Polski

Udział Jacka Lonki w klasie Otwartej Mistrzostw Polski 2000 r.

Runda	Miejsce w klasyfikacji indywidualnej	Miejscowość i data zawodów.
I	XIII	Chelmino, 15-16 IV
II	III	Gdańsk, 29-30 IV
III	XI	6-7 V
IV	III	Olsztyn, 3-4 VI
V	XII	Lidzbark Warmiński, 1-2 VII
VI	II	Nowogard, 19-20 VIII
VII	VI	Wschowa, 9-10 IX

2001

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 8. miejsce w klasie Otwartej w Mistrzostwach Polski.

Przykłady wyników w sezonie:

Mistrzostwa Polski

Udział Jacka Lonki w klasie Otwartej Mistrzostw Polski 2001 r.

Runda	Miejsce w klasyfikacji indywidualnej	Miejscowość i data zawodów
I	VIII	Chełmno, 21-22 IV
II	IV	Lidzbark Warmiński, 30 IV – 1 V
III	VIII	Stryków, 30 VI – 1 VII
IV	X	Więcbork, 21-22 VII
V	XI	Głogów, 18-19 VIII
VI	(nie startował)	Wschowa, 8-9 IX
VII	(nie startował)	Gdynia, 6-7 X

2002

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 4. miejsce w klasie Otwartej w Mistrzostwach Polski.

Przykłady wyników w sezonie:

Mistrzostwa Polski

Udział Jacka Lonki w klasie Otwartej Mistrzostw Polski 2002 r.

Runda	Miejsce w klasyfikacji indywidualnej	Miejscowość i data zawodów
I	V	Nowogard, 27-28 IV
II	IX	Głogów 11-12 V
III	X	Olsztyn, 25-26 V
IV	VII	Chełmno, 15-16 VI
V	VIII	Stryków, 6-7 VII
VI	VII	Wschowa, 31 VIII – 1 IX
VII	VI	Gdynia, 14-15 IX

2004

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Jacek Lonka – 2. miejsce w klasie Otwartej i wicemistrzostwo Polski.

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie Weteran w Pucharze Polski.

Jacek Lonka – 2. miejsce w Zespołowych Mistrzostwach Polski w klasie Otwartej, klasyfikacja indywidualna, Człuchów, 10 października.

Przykłady wyników w sezonie:

Jacek Lonka – 3. miejsce w XXVII Pucharze Głogowa, 30 maja. Puchar ufundowany przez prezydenta miasta Głogowa Z. Rybkę.

Mistrzostwa Polski

Udział Jacka Lonki w klasach: Otwartej i 125 ccm Mistrzostw Polski 2004 r.

Runda	Miejsce w klasyfikacji indywidualnej	Miejscowość i data zawodów
I	IX (Otwarta)	Cieszyn, 18 IV
II	XIX (125 ccm)	Chełmno, 3 V
III	XXIV (125 ccm)	Nowogard, 9 V
IV	(nie startował)	Głogów, 29 V
V	V (Otwarta)	Głogów, 30 V
VI	III (Otwarta)	Olsztyn, 30 VI
VII	(nie startował)	Gdańsk, 27 VI
VIII	(nie startował)	Lidzbark Warmiński, 4 VII
IX	IX (Otwarta)	Stryków, 18 VII
X	II (Otwarta)	Człuchów, 25 VII
XI	I (Otwarta)	Oborniki, 15 VIII
XII	(nie startował)	Olsztyn, 29 VIII
XIII	III (Otwarta)	Gdańsk, 5 IX
XIV	(nie startował)	Więcbork, 3 X

Łukasz Lonka – 21. miejsce w klasie 125 ccm Junior w XI Rundzie MP, Oborniki, 15 sierpnia.

Łukasz Lonka – 21. miejsce w klasie 125 ccm Junior w XII Rundzie MP, Olsztyn, 29 sierpnia.

Łukasz Lonka – 25. miejsce w klasie 125 ccm, Więcbork, 3 października.

2005

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 5. miejsce w klasie MX Otwarta.

Jacek Lonka – 7. miejsce w klasie MX 2.

Jacek Lonka – 11. miejsce w klasie Otwartej w Zespołowych Mistrzostwach Polski, Człuchów, 8 października.

Łukasz Lonka – 5. miejsce w klasie MX2 Junior.

Łukasz Lonka – 7. miejsce w klasie 125 ccm Junior w Zespołowych Mistrzostwach Polski, Człuchów, 8 października.

Przykłady wyników w sezonie:

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w klasie weteran-amator w II Rundzie Motocrosso-
wych Mistrzostw Okręgu, Oborniki, 19 czerwca.

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w klasie weteran-amator w VI Rundzie Motocrosso-
wych Mistrzostw Okręgu, Oborniki, 8 października.

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 27. miejsce w klasie Otwarta w I Rundzie MP, Człuchów, 2 maja.

Łukasz Lonka – 11. miejsce w klasie 125 ccm Junior w I Rundzie MP, Człuchów, 2 maja.

Łukasz Lonka – 22. miejsce w klasie 125 ccm Junior w II Rundzie MP, Więcbork, 3 maja.

Łukasz Lonka – 24. miejsce w klasie 125 ccm Junior w III Rundzie MP, Olsztyn, 15 maja.

Jacek Lonka – 5. miejsce w klasie Otwarta w V Rundzie MP, Lidzbark Warmiński, 4 czerwca.

Łukasz Lonka – 6. miejsce w klasie 125 ccm Junior w V Rundzie MP, Lidzbark Warmiński, 4 czerwca.

Jacek Lonka – 4. miejsce w klasie 125 ccm w VI Rundzie MP, Lidzbark Warmiński, 5 czerwca.

Jacek Lonka – 14. miejsce w klasie Otwarta w VII Rundzie MP, Cieszyn, 25 czerwca.

Łukasz Lonka – 5. miejsce w klasie 125 ccm w VII Rundzie MP, Cieszyn, 25 czerwca.

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie 125 ccm w VIII Rundzie MP, Cieszyn, 26 czerwca.

Łukasz Lonka – 7. miejsce w klasie 125 ccm Junior w IX Rundzie MP, Stryków, 24 lipca.

Jacek Lonka – 4. miejsce w klasie Otwarta w IX Rundzie MP, Stryków, 24 lipca.

Łukasz Lonka – 11. miejsce w klasie 125 ccm Junior w X Rundzie MP, Nowogard, 7 sierpnia.

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie Otwarta w X Rundzie MP, Nowogard, 7 sierpnia.

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie 125 ccm w XII Rundzie MP, Oborniki, 28 sierpnia.

Łukasz Lonka – 4. miejsce w klasie 125 ccm Junior w XIII Rundzie MP, Chełmno, 24 września.

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie Otwarta w XIII Rundzie MP, Chełmno, 24 września.

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie Otwarta w XIV Rundzie MP, Chełmno, 25 września.

2006

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 10. miejsce w klasie MX2 w Mistrzostwach Polski.

Jacek Lonka – 2. miejsce w klasie MX1 i tytuł I wicemistrza w Mistrzostwach Polski.

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w Mistrzostwach Polski.

Łukasz Lonka – 8. miejsce w klasie 125 ccm Junior w Mistrzostwach Polski.

Łukasz Lonka – 2. miejsce w klasie MX2 Junior w Mistrzostwach Polski.

Puchar PZMot-u

Łukasz Lonka – 66. miejsce w klasie 125 ccm w Pucharze PZMot-u.

Andrzej Szalbierz – 19. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w Pucharze PZMot-u.

Andrzej Szalbierz – 6. miejsce w klasie weteran w Pucharze PZMot-u.

Jacek Lonka – III miejsce w klasie powyżej 175 ccm w Pucharze PZMot-u.

Mistrzostwa Europy

Łukasz Lonka – 24. miejsce w klasie MX2 Junior w Mistrzostwach Europy.

Zespołowe Mistrzostwa Polski, Olsztyn, 7 października

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie powyżej 175 ccm.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie 125 ccm Junior.

Przykłady wyników w sezonie:

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w klasie weteran-amator, II Runda Motocrossowych Mistrzostw Okręgu, Oborniki, 25 czerwca.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie weterana-amator w IV Rundzie Mistrzostw Okręgu, Oborniki, 8 października.

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w I Rundzie MP, Człuchów, 30 kwietnia.

Łukasz Lonka – 2. miejsce w klasie 125 ccm Junior w I Rundzie MP, Człuchów, 30 kwietnia.

Jacek Lonka – 11. miejsce w klasie 125 ccm w I Rundzie MP, Więcbork, 1 maja.

Łukasz Lonka – 7. miejsce w klasie 125 ccm w I Rundzie MP, Więcbork, 1 maja.

Łukasz Lonka – 3. miejsce w klasie 125 ccm Junior w II Rundzie MP, Głogów, 13 maja.

Jacek Lonka – 8. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w II Rundzie MP, Głogów, 13 maja.

Łukasz Lonka – 10. miejsce w klasie 125 ccm w II Rundzie MP, Głogów, 14 maja.

Jacek Lonka – 6. miejsce w klasie 125 ccm w II Rundzie MP, Głogów, 14 maja.

Jacek Lonka – 8. miejsce w klasie 125 ccm w III Rundzie MP, Gdańsk, 28 maja.

Jacek Lonka – 8. miejsce w klasie 125 ccm w IV Rundzie MP, Olsztyn, 4 czerwca.

Łukasz Lonka – 10. miejsce w klasie 125 ccm w IV Rundzie MP, Olsztyn, 4 czerwca.

Łukasz Lonka – 4. miejsce w klasie 125 ccm Junior w III Rundzie MP, Chełmno, 25 czerwca.

Jacek Lonka – 7. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w III Rundzie MP, Chełmno 25 czerwca.

Łukasz Lonka – 6. miejsce w klasie 125 ccm w V Rundzie MP, Nowogard, 2 lipca.

Jacek Lonka – 23. miejsce w klasie 125 ccm w V Rundzie MP, Nowogard, 2 lipca.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie 125 ccm Junior w IV Rundzie MP, Stryków, 23 lipca.

Jacek Lonka – 4. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w IV Rundzie MP, Stryków, 23 lipca.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie 125 ccm Junior w V Rundzie MP, Oborniki, 6 sierpnia.

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w VI Rundzie MP, Wschowa, 20 sierpnia.

Łukasz Lonka – 4. miejsce w klasie 125 ccm Junior w VII Rundzie MP, Lidzbark Warmiński, 24 września.

2007

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Strefy

Tadeusz Pawłowski – 9. miejsce w klasie Weteran w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Andrzej Szalbierz – 1. miejsce i tytuł mistrza w klasie Licencja w Mistrzostwach Strefy Północno-Zachodniej Polski.

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 17. miejsce w klasie MX2.

Jacek Lonka – 6. miejsce w klasie MX1.

Krystian Lonka – 52. miejsce w klasie 80 ccm.

Krystian Lonka – 65. miejsce w klasie 65 ccm.

Łukasz Lonka – 7. miejsce w klasie 125 ccm.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie 125 ccm Junior.

Mistrzostwa Europy

Łukasz Lonka – 11. miejsce w klasie MX2 Junior w Mistrzostwach Europy.

Puchar PZMot-u

Jacek Lonka – 61. miejsce w klasie powyżej 175 ccm.

Łukasz Lonka – 63. miejsce w klasie 125 ccm.

Waldemar Lonka – 5. miejsce w klasie powyżej 175 ccm.

Waldemar Lonka – 1. miejsce w klasie Weteran.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Weteran.

Zespołowe Mistrzostwa Polski, Lidzbark Warmiński, 5 października.

Jacek Lonka – 6. miejsce w klasie powyżej 175 ccm.

Krystian Lonka – 14. miejsce w klasie 80 ccm.

Waldemar Lonka – 16. miejsce w klasie powyżej 175 ccm.

Mistrzostwa Strefy Zachodniej Polski

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Otwarta Licencja.

Przykłady wyników w sezonie:

Mistrzostwa Strefy i inne

Tadeusz Pawłowski – 1. miejsce w klasie powyżej 40 lat (weteran) w VIII Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej w Motocrossie, Koszalin, 14 października.

Tadeusz Pawłowski – 2. miejsce w zawodach Kenny Racing Cup o Puchar Prezydenta Miasta Leszna, Leszno, 28 października.

Puchar Polski

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie Licencja Weteran w I Rundzie PP, Głogów, 2 maja.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie Weteran w II Rundzie PP, I bieg, Chełmno, 13 maja.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Weteran w II Rundzie PP, II bieg, Chełmno, 13 maja.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Weteran PP, bieg I, CAMK Człuchów, 2 czerwca.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie Weteran w I wyścigu IV Rundy PP, Nowogard, 24 czerwca.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie weteran w V Rundzie PP, bieg I, CAMK Człuchów, 29 lipca.

Mistrzostwa Polski

Krystian Lonka – 36. miejsce w klasie 80 ccm w I Rundzie MP, Głogów, 2 maja.

Łukasz Lonka – 3. miejsce w klasie 125 ccm w I Rundzie MP, Głogów, 2 maja.

Jacek Lonka – 11. miejsce w klasie 125 ccm w I Rundzie MP, Głogów, 2 maja.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie 125 ccm Junior w I Rundzie MP, Głogów, 3 maja.

Jacek Lonka – 11. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w I Rundzie MP, Głogów, 3 maja.

Krystian Lonka – 34. miejsce w klasie 80 ccm w II Rundzie MP, Chełmno, 13 maja.

Jacek Lonka – 24. miejsce w klasie 125 ccm w III Rundzie MP, Człuchów, 2 czerwca.

Krystian Lonka – 13. miejsce w klasie 65 ccm w II Rundzie MP, Człuchów, 3 czerwca.

Łukasz Lonka – 3. miejsce w klasie 125 ccm Junior w II Rundzie MP, Człuchów, 3 czerwca.

Jacek Lonka – 6. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w II Rundzie MP, Człuchów, 3 czerwca.

Krystian Lonka – 11. miejsce w klasie 65 ccm w III Rundzie MP, Nowogard, 23 czerwca.

Łukasz Lonka – 2. miejsce w klasie 125 ccm Junior w III Rundzie MP, Nowogard, 23 czerwca.

Jacek Lonka – 5. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w III Rundzie MP, Nowogard, 23 czerwca.

Krystian Lonka – 24. miejsce w klasie 80 ccm w IV Rundzie MP, Nowogard, 24 czerwca.

Łukasz Lonka – 9. miejsce w klasie 125 ccm w IV Rundzie MP, Nowogard, 24 czerwca.

Jacek Lonka – 8. miejsce w klasie 125 ccm w IV Rundzie MP, Nowogard, 24 czerwca.

Krystian Lonka – 12. miejsce w klasie 65 ccm w IV Rundzie MP, Stryków, 1 lipca.

Łukasz Lonka – 3. miejsce w klasie 125 ccm Junior w IV Rundzie MP, Stryków, 1 lipca.

Jacek Lonka – 8. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w IV Rundzie MP, Stryków, 1 lipca.

Waldemar Lonka – 13. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w IV Rundzie MP, Stryków, 1 lipca.

Krystian Lonka – 15. miejsce w klasie 65 ccm w V Rundzie MP, Oborniki, 22 lipca.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie 125 ccm w V Rundzie MP, Oborniki, 22 lipca.

Jacek Lonka – 7. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w V Rundzie MP, Oborniki, 22 lipca.

Łukasz Lonka – 5. miejsce w klasie 125 ccm w V Rundzie MP, Człuchów, 29 lipca.

Krystian Lonka – 24. miejsce w klasie 80 ccm w VI Rundzie MP, Gdańsk, 1 września.

Łukasz Lonka – 2. miejsce w klasie 125 ccm w VI Rundzie MP, Gdańsk, 1 września.

Krystian Lonka – 5. miejsce w klasie 65 ccm w VI Rundzie MP, Olsztyn, 2 września.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie 125 ccm w VI Rundzie MP, Olsztyn, 2 września.

Jacek Lonka – 7. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w VI Rundzie MP, Olsztyn, 2 września.

Krystian Lonka – 6. miejsce w klasie 65 ccm w VI Rundzie MP, Wschowa, 16 września.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie 125 ccm Junior w VI Rundzie MP, Wschowa, 16 września.

Jacek Lonka – 2. miejsce w klasie powyżej 175 ccm w VI Rundzie MP, Wschowa, 16 września.

Uwaga: od następnego sezonu nie obowiązuje już klasyfikacja z oznaczeniem pojemności silnika. Związane to było, po pierwsze, z odejściem od motocykli o silnikach dwusuwowych i przejściem na motory z silnikami czterosuwowymi, a także z ujednoczeniem oznaczeń poszczególnych klas w Europie.

2008

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Strefy Zachodniej Polski

Jacek Lonka – 18. miejsce w klasie Licencja.

Krystian Lonka – 13. miejsce w klasie Młodzik.

Waldemar Lonka – 22. miejsce w klasie Licencja.

Waldemar Lonka – 1. miejsce w klasie Weteran.

Tadeusz Pawłowski – 12. miejsce w klasie Weteran.

Tadeusz Pawłowski – 27. miejsce w klasie Licencja.

Andrzej Szalbierz – 1. miejsce w klasie A+B.

Andrzej Szalbierz – 1. miejsce w klasie Licencja.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Weteran.

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 8. miejsce w klasie MX1.

Jacek Lonka – 23. miejsce w klasie MX2.

Krystian Lonka – 29. miejsce w klasie MX85.

Łukasz Lonka – 2. miejsce w klasie MX2 Junior.

Łukasz Lonka – 11. miejsce w klasie MX2.

Łukasz Lonka – 17. miejsce w klasie MX1.

Waldemar Lonka – 10. miejsce w klasie MX1.

Puchar PZMot-u

Krystian Lonka – 15. miejsce w klasie MX85.

Waldemar Lonka – 3. miejsce w klasie MX1.

Waldemar Lonka – 1. miejsce w klasie Weteran.

Tadeusz Pawłowski – 13. miejsce w klasie Weteran.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Weteran.

Zespołowe Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 3. miejsce w ZMP w klasie MX1.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w ZMP w klasie MX2 Junior

Łukasz Lonka – 8. miejsce w ZMP w klasie MX2.

Mistrzostwa Europy

Łukasz Lonka – 3. miejsce w klasie MX2 Junior.

Przykłady wyników w sezonie:

Tadeusz Pawłowski – 2. miejsce w klasie Weteran zawodach Kenny Racing Cup o Puchar Prezydenta Miasta Leszna, Leszno, 19 września.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Licencja, Puchar Prezydenta Miasta Leszna – Kenny Racing Cup, Leszno, 19 września.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Licencja Otwarta w I Rundzie Motocrossowych Mistrzostw Okręgu, Puchar Prezydenta Ostrowa Wielkopolskiego. Ostrów Wielkopolski, 25 maja.

Puchar PZMot-u

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Weteran w II Rundzie Pucharu PZM, Chełmno, 1 czerwca.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Weteran w IV Rundzie Pucharu PZM, II wyścig, Rosówek – Kołbaskowo.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie weteran w VI Rundzie Pucharu Polski PZM, bieg I, CAMK Człuchów, 24 sierpnia.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie Weteran w VI Rundzie Pucharu PZM, II bieg, CAMK Poltarex Człuchów, 24 sierpnia.

Mistrzostwa Strefy Polski Zachodniej

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Licencja, w I Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Ostrów Wielkopolski, 25 maja.

Krystian Lonka – 3. miejsce w klasie Młodzik w II Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Wschowa, 22 czerwca.

Andrzej Szalbierz – 1. miejsce w klasie Licencja w II Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Wschowa, 22 czerwca.

Tadeusz Pawłowski – 12. miejsce w klasie Licencja w II Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Wschowa, 22 czerwca.

Tadeusz Pawłowski – 8. miejsce w klasie Weteran w IV Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Oborniki, 27 lipca.

Krystian Lonka – 8. miejsce w klasie Młodzik w IV Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Oborniki, 27 lipca.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Licencja w IV Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Oborniki, 27 lipca.

Arkadiusz Lonka – 6. miejsce w klasie Młodzik w IV Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Oborniki, 27 lipca.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Licencja w V Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Ostrów Wielkopolski, 14 września.

Tadeusz Pawłowski – 4. miejsce w klasie Weteran w VI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nekla, 28 września.

Krystian Lonka – 5. miejsce w klasie Młodzik w VI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nekla, 28 września.

Waldemar Lonka – 2. miejsce w klasie Licencja w VI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nekla, 28 września.

Andrzej Szalbierz – 4. miejsce w klasie Licencja w VI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nekla, 28 września.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Licencja w VIII Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Oborniki, 26 października.

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie Licencja w VIII Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Oborniki, 26 października.

Tadeusz Pawłowski – 6. miejsce w klasie Weteran w VIII Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Oborniki, 26 października.

Mistrzostwa Polski

Krystian Lonka – 25. miejsce w klasie MX85 w II Rundzie MP, Oborniki, 11 kwietnia

Jacek Lonka – 10. miejsce w klasie MX1 w I Rundzie MP, Gdańsk, 27 kwietnia.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2 w II Rundzie MP, Olsztyn, 31 maja.

Jacek Lonka – 10. miejsce w klasie MX1 w II Rundzie MP, Olsztyn, 31 maja.

Krystian Lonka – 29. miejsce w klasie MX85 w II Rundzie MP, Chełmno, 1 czerwca.

Łukasz Lonka – 11. miejsce w klasie MX2 w II Rundzie MP, Chełmno, 1 czerwca.

Jacek Lonka – 23. miejsce w klasie MX2 w II Rundzie MP, Chełmno, 1 czerwca.

Krystian Lonka – 18. miejsce w klasie MX85 w IV Rundzie MP, Stryków, 29 maja.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2 Junior w II Rundzie MP, Głogów, 6 lipca.

Łukasz Lonka – 7. miejsce w klasie MX1 w II Rundzie MP, Głogów, 6 lipca.

Krystian Lonka – 21. miejsce w klasie MX85 w V Rundzie MP, Rosówek, 12 lipca.

Jacek Lonka – 8. miejsce w klasie MX2 w V Rundzie MP, Rosówek, 12 lipca.

Jacek Lonka – 8. miejsce w klasie MX1 w III Rundzie MP, Nowogard, 13 lipca.

Krystian Lonka – 24. miejsce w klasie MX85 w VI Rundzie MP, Gdańsk, 26 lipca.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2 w VI Rundzie MP, Gdańsk, 26 lipca.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2 Junior w IV Rundzie MP, Lipno, 27 lipca.

Jacek Lonka – 6. miejsce w klasie MX1 w IV Rundzie MP, Lipno, 27 lipca.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2 Junior w V Rundzie MP, Lidzbark Warmiński, 3 sierpnia.

Waldemar Lonka – 17. miejsce w klasie MX1 w VI Rundzie MP, Wschowa, 10 sierpnia.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2 Junior w VII Rundzie MP, Człuchów, 23 sierpnia.

Jacek Lonka – 8. miejsce w klasie MX1 Junior w VII Rundzie MP, Człuchów, 23 sierpnia.

Krystian Lonka – 22. miejsce w klasie MX85 w VII Rundzie MP, Człuchów, 24 sierpnia.

Łukasz Lonka – 2. miejsce w klasie MX2 w VII Rundzie MP, Człuchów, 24 sierpnia.

2009

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Strefy Polski Zachodniej.

Jacek Lonka – 9. miejsce w klasie Open.

Krystian Lonka – 7. miejsce w klasie Młodzik Licencja.

Łukasz Lonka – 17. miejsce w klasie Open.

Waldemar Lonka – 55. miejsce w klasie Open.

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w klasie Weteran.

Michał Pawłowski – 5. miejsce w klasie powyżej 30 lat.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Open.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Licencja.

Mistrzostwa Polski

Jacek Lonka – 5. miejsce w MP w klasie MX1.

Krystian Lonka – 20. miejsce w MP w klasie MX85

Łukasz Lonka – 1. miejsce w MP w klasie MX2.

Łukasz Lonka – 15. miejsce w MP w klasie MX2 Junior

Łukasz Lonka – 4. miejsce w MP w klasie MX1.

Waldemar Lonka – 16. miejsce w MP w klasie MX1.

Zespołowe Mistrzostwa Polski, Chełmno, 17 października, klasyfikacja indywidualna:

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2.

Waldemar Lonka – 6. miejsce w klasie MX1.

Puchar Polski

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie Weteran.

Waldemar Lonka – 2. miejsce w klasie Weteran.

Przykłady wyników w sezonie:

Mistrzostwa Strefy Polski Zachodniej

Tadeusz Pawłowski – 4. miejsce w klasie Weteran w I Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Leszno, 29 marca.

Michał Pawłowski – 10. miejsce w klasie powyżej 30 lat w I Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Leszno, 29 marca.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie Open w I Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Leszno, 29 marca.

Jacek Lonka – 2. miejsce w klasie Open w I Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Leszno, 29 marca.

Andrzej Szalbierz – 4. miejsce w klasie Open w I Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Leszno, 29 marca.

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w klasie Weteran w II Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Nekla, 5 kwietnia.

Krystian Lonka – 3. miejsce w klasie Młodzik w II Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Nekla, 5 kwietnia.

Michał Pawłowski – 9. miejsce w klasie powyżej 30 lat w II Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Nekla, 5 kwietnia.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie Open w II Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Nekla, 5 kwietnia.

Jacek Lonka – 2. miejsce w klasie Open w II Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Nekla, 5 kwietnia.

Andrzej Szalbierz – 6. miejsce w klasie Open w II Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Nekla, 5 kwietnia.

Tadeusz Pawłowski – 4. miejsce w klasie Weteran w III Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Oborniki, 19 kwietnia.

Michał Pawłowski – 8. miejsce w klasie powyżej 30 lat w III Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Oborniki, 19 kwietnia.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Open w III Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Oborniki, 19 kwietnia.

Tadeusz Pawłowski – 2. miejsce w klasie Weteran w IV Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Ostrów Wielkopolski, 10 maja.

Michał Pawłowski – 6. miejsce w klasie powyżej 30 lat w IV Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Ostrów Wielkopolski, 10 maja.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie Open w IV Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Ostrów Wielkopolski, 10 maja.

Tadeusz Pawłowski – 5. miejsce w klasie Weteran w V Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nowy Tomyśl, 14 czerwca.

Michał Pawłowski – 10. miejsce w klasie powyżej 30 lat w V Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nowy Tomyśl, 14 czerwca.

Andrzej Szalbierz – 4. miejsce w klasie Open w V Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nowy Tomyśl, 14 czerwca.

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w VI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nekla, 5 lipca.

Krystian Lonka – 4. miejsce w klasie Młodzik Licencja w VI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nekla, 5 lipca.

Michał Pawłowski – 5. miejsce w klasie powyżej 30 lat w VI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nekla, 5 lipca.

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie Open w VI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nekla, 5 lipca.

Andrzej Szalbierz – 7. miejsce w klasie Open w VI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nekla, 5 lipca.

Waldemar Lonka – 19. miejsce w klasie Open w VI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Nekla, 5 lipca.

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w klasie Weteran w VII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Koszalin, 30 sierpnia.

Michał Pawłowski – 7. miejsce w klasie powyżej 30 lat w VII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Koszalin, 30 sierpnia.

Andrzej Szalbierz – 4. miejsce w klasie Open w VII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Koszalin, 30 sierpnia.

Jacek Lonka – 1. miejsce w klasie Open w VIII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nowy Tomyśl, 6 września.

Andrzej Szalbierz – 16. miejsce w VIII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nowy Tomyśl, 6 września.

Tadeusz Pawłowski – 2. miejsce w klasie Weteran w IX Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Ostrów Wielkopolski, 13 września.

Michał Pawłowski – 5. miejsce w klasie powyżej 30 lat w IX Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Ostrów Wielkopolski, 13 września.

Andrzej Szalbierz – 6. miejsce w klasie Open w IX Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Ostrów Wielkopolski, 13 września.

Tadeusz Pawłowski – 4. miejsce w klasie Weteran w X Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Oborniki, 27 września.

Michał Pawłowski – 9. miejsce w klasie powyżej 30 lat w X Rundzie Mistrzostw Strefy Zachodniej Polski, Oborniki, 27 września.

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w klasie Weteran w XI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Koźuchów, 4 października.

Krystian Lonka – 4. miejsce w klasie Młodzik Licencja w XI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Koźuchów, 4 października.

Michał Pawłowski – 5. miejsce w klasie powyżej 30 lat w XI Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Koźuchów, 4 października.

Tadeusz Pawłowski – 4. miejsce w klasie Weteran w XII Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Leszno, 18 października.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Open w XII Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Leszno, 18 października.

Tadeusz Pawłowski – 7. miejsce w klasie Weteran w XIII Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Wschowa, 25 października.

Krystian Lonka – 2. miejsce w klasie Młodzik w XIII Rundzie Mistrzostw Strefy Polski Zachodniej, Wschowa, 25 października.

Mistrzostwa Polski 2009

Łukasz Lonka – 2. miejsce w klasie MX2 w I Rundzie MP, Gdańsk, 19 kwietnia.

Łukasz Lonka – 9. miejsce w klasie MX2 Junior w I Rundzie MP, Rosówek, 9 maja.

Jacek Lonka – 4. miejsce w klasie MX1 w I Rundzie MP, Rosówek, 9 maja.

Łukasz Lonka – 10. miejsce w klasie MX1 w I Rundzie MP, Rosówek, 9 maja.

Waldemar Lonka – 12. miejsce w klasie MX1 w I Rundzie MP, Rosówek, 9 maja.

Krystian Lonka – 21. miejsce w klasie MX85 w II Rundzie MP, Nowogard, 10 maja.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2 w II Rundzie MP, Nowogard, 10 maja.

Łukasz Lonka – 8. miejsce w klasie MX2 Junior w II Rundzie MP, Lublin, 6 czerwca.

Łukasz Lonka – 13. miejsce w klasie MX1 w II Rundzie MP, Lublin, 6 czerwca.

Jacek Lonka – 9. miejsce w klasie MX1 w II Rundzie MP, Lublin, 6 czerwca.

Waldemar Lonka – 28. miejsce w klasie MX1 w II Rundzie MP, Lublin, 6 czerwca.
Krystian Lonka – 20. miejsce w klasie MX85 w III Rundzie MP, Lublin, 7 czerwca.
Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2 w III Rundzie MP, Lublin, 7 czerwca.
Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX1 w III Rundzie MP, Stryków, 14 czerwca.
Krystian Lonka – 17. miejsce w klasie MX85 w V Rundzie MP, Głogów, 21 czerwca.
Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX1 w IV Rundzie MP, Lipno, 26 lipca.
Jacek Lonka – 8. miejsce w klasie MX1 w IV Rundzie MP, Lipno, 26 lipca.
Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX1 w V Rundzie MP, Człuchów, 9 sierpnia.
Jacek Lonka – 10. miejsce w klasie MX1 w V Rundzie MP, Człuchów, 9 sierpnia.
Waldemar Lonka – 14. miejsce w klasie MX1 w V Rundzie MP, Człuchów, 9 sierpnia.
Krystian Lonka – 18. miejsce w klasie MX85 w V Rundzie MP, Lidzbark Warmiński,
16 sierpnia.
Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2 w V Rundzie MP, Lidzbark Warmiński, 16 sierpnia.
Jacek Lonka – 6. miejsce w klasie MX1 w VI Rundzie MP, Wschowa, 30 sierpnia.
Łukasz Lonka – 8. miejsce w klasie MX1 w VI Rundzie MP, Wschowa, 30 sierpnia.
Krystian Lonka – 14. miejsce w klasie MX85 w VI Rundzie MP, Olsztyn, 27 września.
Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2 w VI Rundzie MP, Olsztyn, 27 września.

2010

Motocross

Klasyfikacja końcowa

Mistrzostwa Strefy Polski Zachodniej

Jacek Lonka – 28. miejsce w klasie Licencja Otwarta.

Krystian Lonka – 2. miejsce w klasie Młodzik.

Łukasz Lonka – 22. miejsce w klasie Licencja Otwarta.

Waldemar Lonka – 10. miejsce w klasie Licencja Otwarta.

Michał Pawłowski – 5. miejsce w klasie Otwarta 2.

Tadeusz Pawłowski – 6. miejsce w klasie Weteran.

Bogusław Sulkowski – 4. miejsce w klasie Młodzik Licencja C.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Otwarta Licencja.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Licencja Otwarta.

Mistrzostwa Polski 2010 – klasyfikacja generalna

Jacek Lonka – 6. miejsce w klasie MX1.

Jacek Lonka – 2. miejsce w klasie Weteran

Krystian Lonka – 9. miejsce w klasie MX85.

Łukasz Lonka – 4. miejsce w klasie MX2.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX1.

Waldemar Lonka – 9. miejsce w klasie MX1.

Waldemar Lonka – 1. miejsce w klasie Weteran

Zespołowe Mistrzostwa Polski, Człuchów, 19 września, klasyfikacja indywidualna:

Jacek Lonka – 7. miejsce w klasie MX1.

Krystian Lonka – 5. miejsce w klasie MX85.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX1.

Waldemar Lonka – 5. miejsce w klasie MX1.

Puchar Polski

Jacek Lonka – 2. miejsce w klasie Weteran.

Krystian Lonka – 6. miejsce w klasie MX85.

Waldemar Lonka – 4. miejsce w klasie MX1.

Waldemar Lonka – 1. miejsce w klasie Weteran.

Andrzej Szalbierz – 6. miejsce w klasie Weteran.

Mistrzostwa Europy

Łukasz Lonka – 3. miejsce w klasie EMX Open w Mistrzostwach Europy.

Przykłady wyników w sezonie:

Mistrzostwa Strefy Polski Zachodniej

Andrzej Szalbierz – 4. miejsce w klasie Otwarta Licencja w I Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Miocin Dolny, 25 kwietnia.

Bogusław Sulkowski – 1. miejsce w klasie Młodzik Licencja C w II Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nekla, 1 maja.

Waldemar Lonka – 1. miejsce w klasie Otwarta Licencja w II Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nekla, 1 maja.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie Otwarta Licencja w II Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nekla, 1 maja.

Krystian Lonka – 2. miejsce w klasie Młodzik w III Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Głogów, 16 maja.

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w klasie Weteran w III Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Głogów, 16 maja.

Michał Pawłowski – 5. miejsce w klasie Otwarta 2 w III Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Głogów, 16 maja.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie Otwarta Licencja w III Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Głogów, 16 maja.

Jacek Lonka – 3. miejsce w klasie Otwarta Licencja w III Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Głogów, 16 maja.

Waldemar Lonka – 5. miejsce w klasie Otwarta Licencja w III Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Głogów, 16 maja.

Andrzej Szalbierz – 13. miejsce w klasie Otwarta Licencja w III Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Głogów, 16 maja.

Tadeusz Pawłowski – 5. miejsce w klasie Weteran miejsce w IV Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Oborniki, 22 maja.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Otwarta Licencja w IV Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Oborniki, 22 maja.

Tadeusz Pawłowski – 3. miejsce w klasie Weteran w V Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nowogard, 13 czerwca.

Michał Pawłowski – 7. miejsce w klasie Otwarta 2 w V Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nowogard, 13 czerwca.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Otwarta Licencja w V Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nowogard, 13 czerwca.

Tadeusz Pawłowski – 6. miejsce w klasie Weteran w VI Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Chojna, 27 czerwca.

Krystian Lonka – 2. miejsce w klasie Młodzik w VI Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Chojna, 27 czerwca.

Michał Pawłowski – 4. miejsce w klasie Otwarta 2 w VI Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Chojna, 27 czerwca.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Otwarta Licencja w VI Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Chojna, 27 czerwca.

Bogusław Sulkowski – 3. miejsce w klasie Młodzik Licencja C w VII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Wschowa, 18 lipca.

Michał Pawłowski – 5. miejsce w klasie Otwarta 2 w VII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Wschowa, 18 lipca.

Andrzej Szalbierz – 5. miejsce w klasie Otwarta Licencja w VII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Wschowa, 18 lipca.

Bogusław Sulkowski – 4. miejsce w klasie Młodzik Licencja C w VIII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nekla, 25 lipca.

Michał Pawłowski – 4. miejsce w klasie Otwarta 2 w VIII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nekla, 25 lipca.

Krystian Lonka – 2. miejsce w klasie Młodzik w VIII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nekla, 25 lipca.

Waldemar Lonka – 1. miejsce w klasie Licencja Otwarta w VIII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nekla, 25 lipca.

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Licencja Otwarta w VIII Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Nekla, 25 lipca.

Bogusław Sulkowski – 1. miejsce w klasie Młodzik Licencja C w IX Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Wschowa, 12 września.

Michał Pawłowski – 7. miejsce w klasie Otwarta 2 w IX Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Wschowa, 12 września.

Tadeusz Pawłowski – 5. miejsce w klasie Weteran w IX Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Wschowa, 12 września.

Andrzej Szalbierz – 1. miejsce w klasie Licencja Otwarta w IX Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Wschowa, 12 września.

Bogusław Sulkowski – 2. miejsce w klasie Młodzik Licencja C w X Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Ostrów Wielkopolski, 26 września.

Michał Pawłowski – 7. miejsce w klasie Otwarta 2 w X Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Ostrów Wielkopolski, 26 września.

Tadeusz Pawłowski – 12. miejsce w klasie Weteran w X Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Ostrów Wielkopolski, 26 września.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie Licencja Otwarta w X Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Ostrów Wielkopolski, 26 września.

Bogusław Sulkowski – 4. miejsce w klasie Młodzik Licencja C w XI Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Mirocin Dolny, 3 października.

Michał Pawłowski – 5. miejsce w klasie Otwarta 2 w XI Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Mirocin Dolny, 3 października.

Tadeusz Pawłowski – 4. miejsce w klasie Weteran w XI Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Mirocin Dolny, 3 października.

Andrzej Szalbierz – 4. miejsce w klasie Licencja Otwarta w XI Rundzie Mistrzostw Polski Strefy Zachodniej, Miocin Dolny, 3 października.

Puchar Polski

Andrzej Szalbierz – 2. miejsce w klasie Weteran w I wyścigu III Rundy PP, Lipno, 8 sierpnia.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie Weteran w III Rundzie PP, II wyścig, Lipno, 8 sierpnia.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie Weteran w I Rundzie PP, I wyścig, Radom, 23 maja.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie Weteran w I Rundzie PP, II wyścig, Radom, 23 maja.

Andrzej Szalbierz – 3. miejsce w klasie Weteran w II Rundzie PP, Gdańsk, 11 lipca.

Udział Łukasza Lonki w rundach Mistrzostw Europy 2010

Runda	Pozycja w klasyfikacji indywidualnej	Miejsce
I	9	Siaulici (Litwa)
II	6	Chernivtsi (Ukraina)
III	3	Sentrid Pri Stinci (Słowenia)
IV	3	Zarnesti (Rumunia)
V	3	Człuchów
VI	2	Teri (Estonia)
VII	6	Nelidovo (Rosja)
VIII	3	Sevlievo (Bułgaria)

Mistrzostwa Polski 2010

Łukasza Lonka – 1. miejsce w klasie MX1 w I Rundzie MP, Olsztyn, 9 maja.

Jacek Lonka – 7. miejsce w klasie MX1 w I Rundzie MP, Olsztyn, 9 maja.

Waldemar Lonka – 9. miejsce w klasie MX1 w I Rundzie MP, Olsztyn, 9 maja.

Łukasza Lonka – 1. miejsce w klasie MX1 w II Rundzie MP, Radom, 22 maja.

Jacek Lonka – 7. miejsce w klasie MX1 w II Rundzie MP, Radom, 22 maja.

Waldemar Lonka – 14. miejsce w klasie MX1 w II Rundzie MP, Radom, 22 maja.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2 w I Rundzie MP, Radom, 23 maja.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX1 w III i IV Rundzie MP, Stryków, 27 czerwca.

Jacek Lonka – 8. miejsce w klasie MX1 w III i IV Rundzie MP, Stryków, 27 czerwca.

Waldemar Lonka – 17. miejsce w klasie MX1 w III i IV Rundzie MP, Stryków, 27 czerwca.

Krystian Lonka – 20. miejsce w klasie MX85 w II Rundzie MP, Gdańsk, 11 lipca.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX2 w II Rundzie MP, Gdańsk, 11 lipca.

Krystian Lonka – 7. miejsce w klasie MX85 w III Rundzie MP, Lipno, 8 sierpnia.

Łukasz Lonka – 7. miejsce w klasie MX2 w III Rundzie MP, Lipno, 8 sierpnia.

Krystian Lonka – 8. miejsce w klasie MX85 w IV Rundzie MP, Bartoszyce, 22 sierpnia.

Łukasz Lonka – 1. miejsce w klasie MX1 w V Rundzie MP, Chełmno, 5 września.

Jacek Lonka – 9. miejsce w klasie MX1 w V Rundzie MP, Chełmno, 5 września.

Waldemar Lonka – 7. miejsce w klasie MX1 w V Rundzie MP, Chełmno, 5 września.

Krystian Lonka – 3. miejsce w klasie MX85 w V Rundzie MP, Rosówek, 12 września.

Łukasz Lonka – 8. miejsce w klasie MX2 w V Rundzie MP, Rosówek, 12 września.

BIBLIOGRAFIA

Źródła archiwalne:

Archiwum Państwowe w Poznaniu, oddział w Gnieźnie:

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej we Wrześni, sygnatury: 239, 2109, 2110, 2113, 2115, 2117, 2122, 2123, 2132, 2134, 2135.

Starostwo Powiatowe we Wrześni 1919-1939, sygnatury: 121.

Archiwum Polskiego Związku Motorowego w Poznaniu:

Protokoły posiedzeń Prezydium i Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Motorowego w Poznaniu, akta bez sygnatur, lata: 1957, 1958, 1959, 1960, 1961.

Sprawozdania z działalności Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Motorowego w Poznaniu (akta bez sygnatur i wydania wewnętrzne) lata: 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1968, 1973, 1975-1978, 1979-1982, 1991, 1992, 1993.

Sprawozdania Zarządu Głównego Polskiego Związku Motorowego w Warszawie za lata: 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1988.

Archiwum Wrzesińskiej Brygady Kolarskiej (w posiadaniu Zbigniewa Ogrodowicza):

Segregatory z dokumentacją Wrzesińskiej Brygady Kolarskiej, dokumenty bez sygnatur, segregatory opatrzone numerami od I do X.

Archiwalia KS Start Września (w posiadaniu Karola Krausego):

Protokoły Zarządu i Komisji Rewizyjnej za lata 1966-1968, akta luźne, bez sygnatur.

Sprawozdania za lata 1961-1967, akta luźne, bez sygnatur.

Archiwum Wielkopolskiego Związku Kolarskiego w Kaliszu:

Materiały Zjazdowe Wielkopolskiego Związku Kolarskiego na Sprawozdawczo-Wyborcze Walne Zebranie Delegatów za lata 2004 i 2007.

Sprawozdanie z Zarządu Poznańskiego Okręgowego Związku Kolarskiego za rok 1969.

Sprawozdania z działalności Wielkopolskiego Związku Kolarskiego w Kaliszu za lata 2008-2010.

Sprawozdania Zarządu, Kolegium Sędziów, Rady Trenerów na Sprawozdawczo-Wyborcze Walne Zebranie Delegatów Wielkopolskiego Związku Kolarskiego za okres 2000-2002.

Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej Wielkopolskiego Związku Kolarskiego za okres 2001-2004.

Sprawozdanie Zarządu Wielkopolskiego Związku Kolarskiego za okres 2004-2008.

Inne:

Dokumenty będące w posiadaniu rozmówców, których pełna lista znajduje się na końcu rozdziału, jak na przykład kontakt zawodowy Jacka Lonki czy umowa zawarta między rodziną Maciejewskich a PPHU Rolmus.

Firlik Wiktor, *Zestawienie wyników sportowych wrześniaków startujących w barwach Unii Poznania* (rękopis, 6 stron).

Frąckowiak Albert, *Wrześnińskie Towarzystwo Motocrossowe Motoklub Wrzos-OFS Września* (maszynopis, 1 strona).

Dyplomy:

Henryka Bachorza, Jerzego Ciesielskiego, Doroty Czarneckiej, Jana Dzieciuchowicza, Andrzeja Filipka, Przemysława Filipka, Tadeusza Fimiaka, Małgorzaty Gołębiowskiej, Jana Grobelniaka, Radosława Hulewicza, Hilarego Jeżewskiego, Bolesława Kuleckiego, Jacka Lonki (motocross), Jacka Lonki (kolarstwo), Radosława Lonki, Mieczysława Morawskiego, Jacka Maciejewskiego, Damiana Maciejewskiego, Patrycji Maciejewskiej, Krzysztofa Maciejewskiego, Eryka Ostrowskiego, Edmunda Pawłowskiego, Wojciecha Ratajczaka, Wojciecha Przybylskiego, Andrzeja Staszaka, Andrzeja Szalbierza, Mieczysława Śmigórskiego, Wiktora Wagnera, Grzegorza Tomczaka, Piotra Tomczaka, Piotra Wojcińskiego, Bartosza Zaworskiego, Tadeusza Zielińskiego.

Pozostałe:

Kronika Państwowej Szkoły Doksztalczącej we Wrześni.

Kronika Rodziny Tomczaków dokumentująca osiągnięcia Grzegorza i Piotra.

Licencje zawodników wystawiane przez Polski Związek Motorowy (Andrzeja Lisiaka, Michała Lisiaka, Wiesława Groblewskiego, Tadeusza Kizierowskiego, Mieczysława Morawskiego, Zenona Morawskiego, Mariana Urbanowicza).

Jak również:

Proporzycyki wystawiane przez Zarząd Okręgowy Polskiego Związku Motorowego w Poznaniu (między innymi Hilarego Jeżewskiego, Andrzeja Lisiaka, Edmunda Pawłowskiego, Jerzego Pawłowskiego), tabliczki z pucharów, puchary z wybitymi informacjami.

www.cyklopedia.mazovia.mtb.pl

Monografie:

Elantkowski Andrzej, Rakowski Florian, *Historia gnieźnieńskiego żużla 1947-1991*, Gniezno 1992.

Garczarczyk Stanisław, Mika Zbigniew, Warzych Tadeusz, Wesołowski Janusz, *Ludowe Zespoły Sportowe w Województwie Poznańskim 1946-1986*, Poznań 1986.

Głuszek Marian, Wesołowski Janusz, *Ludowe Zespoły Sportowe w Wielkopolsce 1946-2006*, Poznań 2006.

Paczkowski Adam, Antoniewicz Zdzisław, *50 lat działalności sportowej Unii 1915-1965*, Poznań 1967.

Poprawska-Munster Bożena, Musiał-Rutkowska Krystyna, Poprawska-Serba Alfreda, *Genealogia rodzin wielkopolskich XVII-XX stulecia*, Poznań 2010.

Porycki Janusz Witold, *Tour de Pologne nad Łyną*, Olsztyn 2006.

Zakrzewski Adam, *Auto-Moto PRL, Władcy dróg i poboczy*, Demart, Warszawa 2010.

40 lat w służbie motoryzacji, historia Polskiego Związku Motorowego, praca zbiorowa komitetu redakcyjnego w składzie: Niziołek Edward, Pietrzak Władysław, Szelichowski Stanisław, Witkowski Andrzej, Warszawa 1991.

Prasa:

Kronika Miasta Poznania, Sport, 1/2010

„Głos Wielkopolski” (1966-1986)

„Express Poznański” (1966-1986)

„Orędownik Wrzesiński” (1919-1939)

„Trybuna Ludu” (1966-1986)

„Wiadomości Wrzesińskie” (1990-2011)

„Wieści z Ratusza” (1998-2010)

Relacje ustne, rozmowy, wywiady:

Kolarstwo:

Ambrożak Teresa (żona Andrzeja)
Bachorz Henryk
Bandosz Andrzej
Buczowski Kamil
Ciesielski Marek (syn Jerzego)
Czarnecka Dorota
Czarnecki Tomasz
Drozd Jolanta (córka Wiktora Wagnera)
Filipczak Stefan
Filipek Andrzej
Filipek Przemysław
Gołębiowska Małgorzata
Gonet Sebastian
Grobelniak Jan
Hulewicz Radosław
Kulecki Bolesław
Lonka Jacek (syn Krzysztofa)
Lonka Radosław
Maciejewski Jacek
Maciejewski Damian
Miara Tomasz
Ogrodowicz Zbigniew
Ostrowska Beata (matka Eryka)
Ratajczak Wojciech
Rożek Konrad
Smoliński Tadeusz
Sołykowski Radosław
Staszak Andrzej
Tomczak Stefan (ojciec Grzegorza i Piotra Tomczaków)
Tomczak Grzegorz
Tomczak Piotr
Urbanowicz Tomasz
Wagner Zofia (żona Wiktora Wagnera)
Wasielewski Lucjusz
Wojciński Piotr
Zaworski Andrzej
Zaworski Bartosz
Zieliński Tadeusz

Sporty motorowe:

Antkowiak Stefan
Bączkowski Marian
Dzieciuchowicz Paweł (syn Jana)
Fimiak Marianna (żona Tadeusza)
Firlik Wiktor
Frackowiak Albert
Garczyk Marta
Groblewski Wiesław
Hedrych Zdzisław
Hyży Czesław
Jagielski Zbigniew
Jeżewska Aurelia (żona Hilarego)
Jeżewski Krzysztof
Kizierowski Tadeusz
Krause Karol
Lisiak Danuta (żona Andrzeja)
Lisiak Michał (brat Andrzeja)
Lisiak Michał (syn Andrzeja)
Lonka Jacek
Lonka Waldemar
Miczuga Sylwester
Morawska Stanisława (żona Zenona Morawskiego)
Morawski Mieczysław
Musielak Andrzej (syn Stanisława)
Pawłowski Jerzy
Pawłowski Marcin
Pawłowski Tadeusz
Sobczak-Jankiewicz Magdalena (wnuczka Mieczysława Śmigórskiego)
Strużyna Krzysztof
Szalbierz Andrzej
Urbaniak Aneta (córka Edmunda Pawłowskiego)
Wojciechowski Krzysztof
Wróbel Edward

KOLARSTWO

Własność Komrada Rożka

Od lewej: K. Rożek, J. Matuszewski, S. Gadziński, R. Kostrzewski. Tylny rząd: Kamiński, Kosmowski, Pęczkowski

Własność Komrada Rożka

Od lewej: Rożek, J. Matuszewski, S. Gadziński, R. Kostrzewski

Własność Konrada Rożka

W gronie zawodników między innymi: Kulecki, Pęczkowski, Gadziński, Rożek, Kostrzewski

Własność Wiktora Wagnera

Lata 50. XX w. Pierwszy z lewej W. Wagner, trzeci B. Kulecki, ostatni A. Marciniak

Własność Konrada Rożka

Od lewej: (podium): Kulecki, Marciniak, Rożek

Własność Konrada Rożka

Od lewej: Grajek, Rożek, Marciniak, Jankowiak, Kulecki

Własność Stefana Filipczaka

Zespół LZS. Lata 60. Od lewej: Jan Surdyk, J. Ciesielski, E. Radke, S. Filipczak

Własność Stefana Filipczaka

Zespół LZS. Lata 60. Od lewej: J. Ciesielski, M. Krzeszczak, S. Kozłowski, S. Filipczak, J. Surdyk, E. Radke

Własność: Jana Grobelniaka

Sekcja LZS Stokbet Września

Własność: Andrzeja Staszaka

Zgrupowanie 1968 LZS Wielkopolska. Od prawej Janusz Kowalski, Stefan Jesionowski, Marian Paździor, trener Marian Krzeszczak, Andrzej Staszak

Własność Henryka Bachorza

Wyjazd z wrzeńskiego stadionu

Własność Andrzeja Ambrożaka

Andrzej Ambrożak

Własność: Andrzej Ambrożak

Andrzej Ambrożak – przerwa w treningu

Własność: Henryka Bachorza

Start w wyścigu o drużynowe mistrzostwo województwa poznańskiego. II miejsce w czasie 1.26.00 na dystansie 52 km. Poznań, 29 września 1957 roku. Skład: Bachorz, Kęndzich, Kudliński, Mokołajewski

Własność Henryka Bachorza

Wyścig uliczny 35 km w Lesznie (czerwiec 1957). Trzeci z lewej H. Bachorz

Własność Konrada Rożka

H. Bachorz i K. Rożek

Własność Henryka Bachorza

Żabikowo, 2 czerwca 1957. Na pierwszym planie Henryk Bachorz

Własność Henryka Bachorza

Konin, 15 września 1957. Trzeci z lewej Henryk Bachorz

Własność Stefana Filipczaka

Od lewej: J. Ciesielski, S. Filipczak

Własność Stefana Filipczaka

Od lewej: Stefan Filipczak, Janusz Stefaniak z Gniezna, Jerzy Ciesielski

Własność Jana Grobelniaka

Jan Grobelniak na dachu klubowego samochodu

Własność Jana Grobelniaka

Stadion we Wrześni. Start do biegu australijskiego. W środku Jan Grobelniak

Własność Jana Grobelniaka

Jan Grobelniak

Własność Henryka Barchorza

Start do wyścigu na 20 km. Września, 15 maja 1955 roku. Czwarty z lewej Bolesław Kulecki

Własność Bolesława Kuleckiego

Bolesław Kulecki w środku

Własność Bolesława Kuleckiego

Bolesław Kulecki

Własność Konrada Rożka

Bolesław Kulecki „Kulejda”

Własność Konrada Rożka

B. Kulecki

Własność Bolesława Kuleckiego

Bolesław Kulecki w trakcie treningu

Własność Konrada Rożka

Bolesław Kulecki „Kulejda”

Własność Komrada Rożka

Aleksander Marciniak

Własność Wiktora Wagnera

Aleksander Marciniak

Własność Andrzeja Staszaka

Andrzej Staszak, 1967 r.

Własność Wiktora Wagnera

Gwardia Poznań. Trzeci z prawej W. Wgner. Lata 50. XX w.

Własność Wiktora Wagniera

Zawodnicy Gwardii Poznań – Wagner i Ograbisz

Własność Wiktora Wagniera

Zawodnicy Gwardii Poznań – Wagner i Ograbisz

Własność Wiktora Wągniera

Wiktor Wagner

Własność Wiktora Wągniera

Wiktor Wagner w ogrodzie przy ulicy Warszawskiej (obecnie ulica Wielkopolska)

Własność Magdaleny Sobczak-Jankiewicz

KOLARSTWO GÓRSKIE (po 1989 roku)

Własność Zbigniewa Ogradowicza

Wyścig OKS w ramach Dni Promocji Zdrowia. Start i meta Camping przy ulicy Świętokrzyskiej. Wrzesień 1998

Własność: Zbigniewa Ogródowicza

Family Cup. Malta. Poznań 1999

Własność: Zbigniewa Ogródowicza

Festiwal Rowerowy – Maraton Bike Action. Szklarska Poręba 20 sierpnia 2000.
Pierwsi wrześniacy maratończycy – S. Gonet i Z. Ogródowicz

Własność Zbigniewa Ogradowicza

Puchar MTB Servisco. Dziewicza Góra 2000

Własność Zbigniewa Ogradowicza

Festiwal Rowerowy – Maraton Bike Action. Szklarska Poręba 20 sierpnia 2000.
Jedni z pierwszych wrzeșińskich maratończyków – S. Gonet i Z. Ogradowicz

Własność Zbigniewa Ogródowicza

Zakończenie II Crossu MTB. Września 2002

Własność Doroty Czarnockiej

Wrześnińska Brygada Kolarska w 2002 roku

Własność Zbigniewa Ogradowicza

Zakończenie Grand Prix „Paczka Śliwek”, Września, 2005 r.

Własność Zbigniewa Ogradowicza

Zakończenie Grand Prix „Paczka Śliwek”, Września, 2008 r.

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Zawody w Kaliszu – 26 X 2003. Od lewej: Stefan Tomczak, Grzegorz Tomczak, Radosław Lonka, Małgorzata Gołębiowska, Andrzej Staszak

Własność Zbigniewa Ogrodowicza

Start i Meta zawodów z cyklu Paczka Śliwek. Września 2004

Własność Doroty Czarneckiej

Bike Maraton. Przesieka 2007. Trzecia z lewej D. Czarnecka

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Uczestnicy mistrzostw Miłosławia w kolarstwie górskim. 24 czerwca 2007

Własność Małgorzaty Gołębiewskiej

Mistrzostwa Europy i Maraton MTB – 25 lipca 2009. Od lewej: Wojciech Przybylski, Radosław Sołtykowski, Wojciech Ratajczak, Sebastian Gonet i Tomasz Miara

Własność Małgorzaty Gołębiewskiej

Skandia Maraton. 2 maja 2009. Zawodnicy z Wielkopolski z Lechem Piaseckim

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Dekoracja po IX Crossie Kolarzy Górskich. Września 2009

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

XII Rodzinny Rajd Rowerowy we Wrześni. 3 maja 2009. od lewej: Tomasz Kałużny, Ryszard Szurkowski, B. Kaczmarek, W. Ratajczak, M. Gołębiowska

Własność Jacka Maciejewskiego

Rodzina Maciejewskich: drugi z lewej Damian, trzeci Krzysztof, czwarty Jacek, u dołu Patrycja oraz Piotr Ratajczak – pierwszy z lewej i Bartosz Losa – pierwszy z prawej

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Od lewej: A. Filipek, K. Maciejewski, T. Zieliński, B. Kaczmarek, J. Stępiak, K. Buczkowski, P. Tomczak, E. Ostrowski, M. Gołębiowska, A. Ignaszak

Od lewej: M. Gołębiowska, B. Kaczmarek, S. Gonet, P. Filipek, A. Ignaszak, B. Gołębiowski. Dół: D. Maciejewski, T. Miara, W. Ratajczak

VIII Cross Kolarzy Górskich. Dekoracja. Od lewej: P. Guzik, M. Zelmer z córką, D. Czarnecka, M. Gołębiowska, J. Gałązka, E. Swat, B. Krzyżanek, W. Grześkowiak

Własność Wojciecha Ratajczaka

Czerwonak k. Poznania. Czwartego od lewej W. Ratajczak, dalej: W. Przybylski, A. Staszak, Z. Ogrodowicz. R. Lonka

Własność Zbigniewa Ogrodowicza

Mistrzostwa Wrześni w 2010 roku

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Przy torze w Małpim Gaju. Od lewej: Tomasz Miara, Małgorzata Gołębiowska, Lech Piasecki, Czesław Lang, Zbigniew Ogrodowicz, Sebastian Gonet, Wojciech Ratajczaj i Tomasz Woś

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Thule Cup (Wielkopolska Liga Masters). E. Swat (I miejsce), K. Zozulińska (II miejsce), M. Gołębiowska (III miejsce) i M. Zelmer (IV miejsce)

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Kolarze górscy z Wrześni: W. Przybylski, M. Gołębiowska, Z. Ogrodowicz, W. Ratajczak, B. Kaczmarek

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Wrześnianki: pierwsza z lewej – Agata Ignaszak, czwarta – Dorota Czarnecka, piąta – Małgorzata Gołębiowska

Własność Doroty Czarnieckiej

Tomasz Miara, Czesław Lang, Wojciech Ratajczak, Sebastian i Dorota Czarnieccy

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Start do maratonu w Jastrzębiej Górze. Drugi z lewej Sebastian Gonet, dalej: Tomasz Miara, Małgorzata Gołębiowska, Wojciech Przybylski

Własność Grzegorza i Piotra Tomczaków

Od lewej Albert Fokt, Maciej Paterski, Grzegorz Tomczak, w samochodzie Aleksandra Dawidowicz. Kielce, 2005, Mistrzostwa Polski Klubowe w Kolarstwie Górskim

Własność Radosława Sołtykowskiego

Schronisko „Pod Snieżką”, Od lewej R. Sołtykowski, T. Miara, W. Ratajczak, S. Gonet. 2007

Własność: Zbigniewa Ogrodowicza

Wyścig OKS w ramach Dni Promocji Zdrowia. Start i meta Camping przy ulicy Świętokrzyskiej. Września 1998

Własność: Zbigniewa Ogrodowicza

Wyścig o Puchar Servisco Malta 2001. Od lwej W. Ratajczak, R. Sołtykowski, Z. Ogrodowicz

Własność Małgorzaty Gałęzowskiej

Zjazd w Przesiece. Start honorowy

Własność Zbigniewa Ogrodowicza

Grand Prix MTB Września 2000. Tor Małpi Gaj. T. Zieliński, Z Ogrodowicz, R. Sołtykowski

Własność: Zbigniewa Ogrodowicza

Dekoracja po Grand Prix MTB. Września 2001. R. Sołtykowski, W. Ratajczak i Z. Ogrodowicz

Własność: Doroty Czarnieckiej

Małpi Gaj. 2001. Dekoracja po zawodach Paczka Śliwek. Od lewej: poseł B. Dankowski, starosta K. Wojciechowski, D. Czarniecka, M. Gołębiowska – pierwsza z prawej

Własność Zbigniewa Ogradowicza

Mistrzostwa Wielkopolski. Family Cup – Kalisz 2001. II Miejsce Z. Ogradowicz, IV – Z. Przybylski

Własność Kamila Buczkowskiego

Mistrzostwach Wielkopolski, Nędzrzew, 24 sierpnia 2002. Łukasz Lonka – I miejsce w kategorii Młodzików, II miejsce Kamil Buczkowski

Własność Zbigniewa Ogrodowicza

Grand Prix MTB. Września 2002. Z. Ogrodowicz, R. Sołtykowski, W. Ratajczak, Z. Przybylski

Własność Kamila Buczkowskiego

Kamil Buczkowski – I miejsce w kategorii dzieci do 12 lat w Otwartych Mistrzostwach Śremu w Kolarstwie Górskim, Śrem 29 IX 2002

Własność Grzegorza i Piotra Tomczaków

Grzegorz Tomczak – pierwszy raz na podium w prestiżowym wyścigu – Skoda Auto Grand Prix MTB, Polanica Zdrój, 4 maja 2002

Własność Grzegorza i Piotra Tomczaków

Piotr Tomczak – pierwszy na podium wyścigu „Wągrowiec MTB 2003”

Własność Grzegorza i Piotra Tomczaków

Piotr Tomczak na najwyższym podium Mistrzostw Polski. 2003 r.

Własność Małgorzaty Cielebrowskiej

Dekoracja w kategorii K-4. Jelenia Góra 20 maja 2006. Pierwsza z prawej M. Gołębiowska, dalej: W. Dolińska, E. Jurecka

Własność: Andrzej i Przemysław Filipków

Od lewej: Małgorzata Gołębiowska, Przemysław Filipek, Dorota Czarnecka. Polanica Zdrój. 2006

Własność: Małgorzaty Gołębiowskiej

Dekoracja Mistrzostw Polski Amatorów w Maratonie MTB. Boguszów – Gorce. 10 czerwca 2006. Trzecia z lewej M. Gołębiowska (3 miejsce), dalej: M. Durlik (II miejsce) i A. Mazgaj (I miejsce)

Własność Andrzeja i Przemysława Filipków

Na najwyższym stopniu podium Andrzej Filipkiewicz, Skandia Maraton, Kwidzyn 2008

Własność Doroty Czarneckiej

Świeradów Zdrój. 2008. Od lewej Anna Szafraniec, Dorota Czarnecka i mistrzyni świata Maja Włoszczowska

Własność Sebastiana Gonet

Od lewej Tomasz Miara, Wojciech Ratajczak i Sebastian Gonet. Mistrzostwa Europy w Wałbrzychu, 2004

Własność Radosława Sołtykowskiego

Po I Edycji Paczki Śliwek. Od lewej: Tadeusz Zieliński, Zbigniew Ogrodowicz, Radosław Sołtykowski

Własność Andrzeja i Przemysława Filipków

Od lewej W. Przybyłski, A. Filipek, W. Ratajczak

Własność Grzegorza i Piotra Tomczaków

Grzegorz i Piotr Tomczakowie z Lechem Piaseckim

Własność Doroty Czarnecy

Dorota i Tomasz Czarnecy. Łabski Szczyt. 2008

Własność Zbigniewa Ogrodowicza

Zbigniew Ogrodowicz w towarzystwie mistrza świata F. Mosera przed startem I Tour de Pologne Amatorów

Własność Doroty Czarneckiej

Tomasz i Dorota Czarnecy. Bielawa

Własność Doroty Czarneckiej

D. Czarnecka i M. Galiński

Własność Doroty Czarneckiej

D. Czarnecka i mistrz świata Brian Lopes. Zawody w four cross. Szczawno Zdrój, 2008

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Małgorzata Gołębiowska z Markiem Galińskim

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Pierwsza edycja Grand Prix w kolarstwie górskim, 2000 r. Z numerem 211 Małgorzata Gołębiowska

Własność Andrzeja i Przemysława Filipków

Wojciech Ratajczak i Andrzej Filipkiewicz w strojach Diamant

Własność Andrzeja i Przemysława Filipków

Prezes Corratec Piotr Pawlak i Andrzej Filipek. Września, Małpi Gaj

Własność Andrzeja i Przemysława Filipków

Ojciec i syn Andrzej i Przemysław Filipkowie

Własność: Andrzej i Przemysław Filipków

Andrzej Filipek i Tomasz Miara, Bike Challenge, Lipiec 2005

Własność: Andrzej i Przemysław Filipków

Przemysław Filipek i Radosław Lonka. Puszczkowo 2008

Własność Grzegorza i Piotra Tomczaków

Grzegorz Tomczak z ojcem Stefanem

Własność Grzegorza i Piotra Tomczaków

Piotr Tomczak i mistrzyni świata Maja Włoszczowska

Własność Doroty Czarneckiej

Dorota Czarnecka. Szczawno Zdrój. 2008

Własność Doroty Czarneckiej

Dorota Czarnecka podczas maratonu w Jankowie Dolnym. 2006

Własność Andrzejka i Przemysława Filipków

Przemysław Filipków. Szklarska Poręba

Własność Sebastianiana Gonet

Sebastian Gonet na starcie Maratonu MTB w Przesiece

Własność: Sebastiana Goneta

Sebastian Gonet po finiszu na feldze. Mistrzostwa Europy w Wałbrzychu, 2003

Własność: Małgorzaty Gołębiowskiej

Małgorzata Gołębiowska podczas maratonu w Złotym Stoku. 2005

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

M. Gołębiowska na podjeździe w Bielawie. Skandia Maraton. 17 maja 2009

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Małgorzata Gołębiowska w Małpim Gaju

Własność Zbigniewa Ogradowicza

Zbigniew Ogradowicz. Puchar MTB Servisco. Dziewicza Góra 2000

Własność Radosława Sołtykowskiego

Radosław Sołtykowski z rowerem Kona. Trening w okolicach Wrześni. 2001

Własność Grzegorza i Piotra Tomczaków

Grzegorz Tomczak w samotnym przekraczaniu linii mety. Głuchołazy, 17 kwietnia 2004. I rok w kategorii Junior Młodszy

Własność Grzegorza i Piotra Tomczaków

Piotr Tomczak jako zawodnik Techpak Września, Koźminek, 3 kwietnia 2004

Własność Grzegorza i Piotra Tomczaków

Grzegorz Tomczak – zwycięzca wyścigu w swojej kategorii

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Sprzęt po walce

Własność Andrzeja i Przemysława Filipków

Broń po ustaniu zgiełku bitwy

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Tor w Małpim Gaju

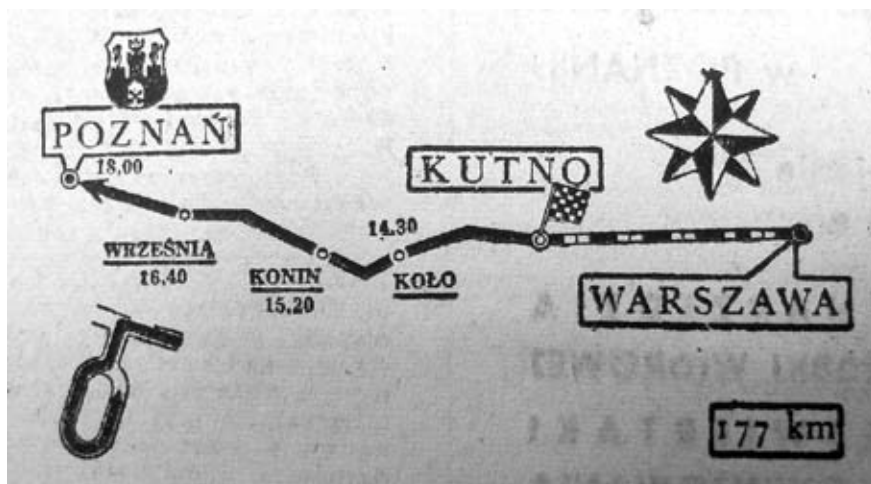
Własność Małgorzaty Gałębowskiej

Podjazd pod górkę zwaną „śmierć”. Małpi Gaj. Na pierwszym planie W. Ratajczak

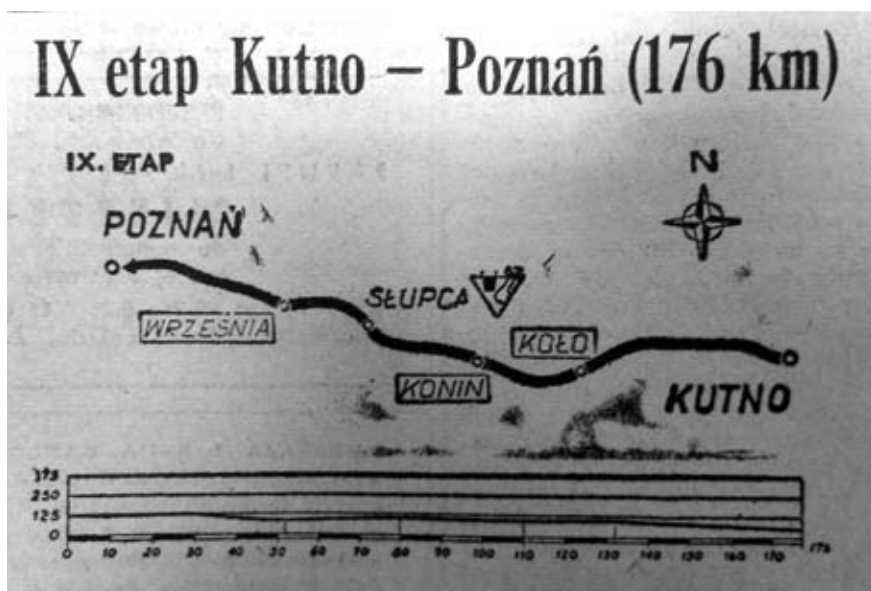

Własność Zbigniewa Ogrodowicza

Tor na Malcie. Family Cup. Poznań 1999

Mapka przedstawiająca trasę IX etapu XIX Wyścigu Pokoju (18.05.1966). Wrzesnia miejscem lotnego finiszu

Mapka przedstawiająca trasę jednego z etapów XIII Wyścigu Pokoju (1960 r.). Wrzesnia miejscem lotnego finiszu

Starosta Wrzesiński
Burmistrz Miasta i Gminy Wrzesnia
Wrzesińska Brygada Kolarska
TECHPAK Wrzesnia
P.T.C w Poznaniu

zapraszają na
**IV CROSS
KOLARZY GÓRSKICH
MTB**

Honorowy patronat - Czesław Lang

sobota 2 października 2004 r.
o godz. 13.30
wyciąg główny o godz. 16.00

Wrzesnia - Tor „Małpi Gaj”
ul. Działkowców
dopjazd ul. Wesołowskiej

szczególne informacje www.wrzesnia.powiat.pl

PIMAX Massive Cimax TECHPAK

Własność Zbigniewa Ogródowicza

Plakat Crossu Kolarzy Górskich MTB

Starosta Wrzesiński
Burmistrz Miasta i Gminy Wrzesnia
Wrzesińska Brygada Kolarska

zapraszają na
**VI CROSS
KOLARZY
GÓRSKICH
MTB**

sobota 7 października 2006 r.
od godz. 13.30

Wrzesnia - Tor „Małpi Gaj”
ul. Działkowców
dopjazd ul. Wesołowskiej

WYŚCIGI GŁÓWNE
godz. 15.00 i 16.15

szczególne informacje:
www.wrzesnia.powiat.pl
www.wrzesnia.pl
www.gopolnib.pl

W UPC PIMAX Massive Cimax TECHPAK

Własność Zbigniewa Ogródowicza

Plakat Crossu Kolarzy Górskich MTB

Własność Zbigniewa Ogródowicza

Logo Crossu Kolarzy Górskich MTB

Własność Małgorzaty Gołębiowskiej

Numery startowe z kolekcji Małgorzaty Gołębiowskiej

Własność Zbigniewa Ogrodowicza

Numery startowe z kolekcji Zbigniewa Ogrodowicza

SPORTY MOTOROWE

Własność Aurelii Jeżewskiej

Reprezentacja Polski w motocrossie na zawodach w Niemczech. W dolnym rzędzie mistrzowie poszczególnych okręgów: 4. z lewej Hilary Jeżewski, mistrz okręgu poznańskiego. W górnym rzędzie 4. z lewej Mieczysław Śmigórski

Własność Stanisławy Morawskiej

Obóz w Szklarskiej Porębie – 22 luty 1968. Zawodnicy sekcji piłki nożnej, hokeja na lodzie i sekcji motorowej

Własność Tadeusza Kizierowskiego

Wśród zawodników między innymi Tadeusz Fimiak, Wiesław Groblewski i Jerzy Kochański. Park Hrabiny. Lata sześćdziesiąte

Własność Aurelii Jeżewskiej

Z numerem 16 Hilary Jeżewski

Własność: Aurelii Jeżewskiej

Na motocyklu z numerem 13 H. Jeżewski

Własność: Aurelii Jeżewskiej

Na motocyklu z numerem 91 Hilary Jeżewski

Własność Aurelii Jeżewskiej

Start do wyścigu trawiastego. Pierwszy z lewej Hilary Jeżewski

Własność Aurelii Jeżewskiej

Z numerem 13 Hilary Jeżewski, z 12 Stanisław Musielak

Własność Aurelii Jeżewskiej

Na motocyklu z numerem 10 Hilary Jeżewski

Własność Andrzeja Musielaka

Drugi z prawej Stanisław Grajek, trzeci Stanisław Musielak, drugi z lewej Stanisław Chromiński

Własność Tadeusza Kizierowskiego

Pierwszy z lewej Waclaw Bukowski na motorze Puch. Pierwszy z prawej Stanislaw Musielak. Park Hrabiny. Lata sześćdziesiąte

Własność Wiesława Groblewskiego

Wiesław Groblewski i WFM 125. Września, ulica Sienna

Własność Marianny Fimiak

Kostrzyn nad Odrą, Od lewej Tadeusz Fimiak, Andrzej Lisiak, Michał Lisiak i Bogdan Urbanowicz

Własność Marianny Fimiak

Tadeusz Fimiak, Stanisław Grajek i Michał Lisiak przy motorze Promot. Przed motorem córka S. Grajka

Własność Wiesława Groblewskiego

Pierwszy z prawej Wiesław Groblewski. Wyścigi na trawie. Września 1964

Własność Aurelii Jeżewskiej

Z numerami 2 drużyna w składzie: H. Jeżewski, S. Musielak, Z. Kaczmarek. Z tyłu A. Antczak i M. Śmigórski

Własność Aurelii Jeżewskiej

Na motocyklu z numerem 122 H. Jeżewski

Własność Aurelii Jeżewskiej

Park Hrabiny we Wrześni. Na motocyklu z numerem 248 Hilary Jeżewski

Własność Aurelii Jeżewskiej

Przy motorze siedzi H. Jeżewski, za nim Antoni Antczak

Własność Tadeusza Kizierowskiego

Mieczysław Śmigórski – w środku w jasnej koszuli. Park Hrabiny. Lata sześćdziesiąte

Własność Mieczysława Morawskiego

Zapchnięcie motoru do startu w małym żużlu (ze względu na brak starterów w motocyklach)

Własność Michała Lisiaka

Przed portiernią ZWG Tonsil. Przed wyjazdem na zawody. Od lewej: Zenon Młynarek, Michał Lisiak, Bogdan Urbanowicz

Własność Damuty Lisiak

Andrzej Lisiak, Zenon Morawski i Michał Lisiak podczas zawodów przy klubowym starze

Własność Michała Lisiaka

Posiłek na masce „Warszawy” w trakcie wyścigów. Od lewej: Michał Lisiak, Zenon Morawski i Andrzej Lisiak

Własność Darnuty Lisiak

Moto Klub Zjednoczeni Września przed pochodem pierwszomajowym. Drugi z lewej w pozycji siedzącej S. Grajek

Własność Wiesława Groblewskiego

Pierwszy z lewej Wiesław Groblewski, drugi Władysław Wywrocki, 6. Zenon Morawski. Drugi z prawej Bogdan Albrecht

Własność Damuty Lisiak

Andrzej Lisiak z teściem Czesławem Kałużnym (z lewej)

Własność Damuty Lisiak

Janusz Strzelczyk „Marago” z zawodnikiem Motoru Piła

Własność Michała Lisiaka

Od lewej: Andrzej i Michał Lisiak

Własność Michała Lisiaka

Wypoczynek pod samochodem. Na drugim planie Andrzej Lisiak, na pierwszym jego brat Michał

Własność Michała Lisiaka

Od lewej: M. Lisiak i Tadeusz Fimiak „Wazon”

Własność Andrzeja Musielaka

Hilary Jeżewski i Stanisław Musielak „Mucha”

Własność: Marianny Fimiak

Tadeusz Fimiak przy WSK 125

Własność: Wiesława Groblewskiego

Wiesław Groblewski. Mały żużel. Wągrowiec, lipiec 1958

Własność Wiesława Groblewskiego

Wiesław Groblewski

Własność Wiesława Groblewskiego

Wiesław Groblewski w skórzanym stroju. Tuż przed planowanym wyjazdem do Francji

Własność Wiesława Groblewskiego

Wiesław Groblewski. Turek 30 lipca 1961

Własność Janusza Bukowskiego

Wacław Bukowski. Park hrabiny. Lata 50. XX wieku

Własność Pawła Dzieciuchowicza

Na pierwszym planie Jan Dzieciuchowicz

Własność Wiesława Groblewskiego

Wiesław Groblewski. Mały żużel

Własność Wiesława Groblewskiego

Wiesław Groblewski i WFM 125 na podjeździe

Własność Aurelii Jęzewskiej

Marian Nowicki, instruktor w LPŻ

Własność Aurelii Jeżewskiej

Z numerem 91 Hilary Jeżewski

Własność Aurelii Jeżewskiej

Przy motorze z numerem 91 Hilary Jeżewski

Własność Aurelii Jeżewskiej

Hilary Jeżewski w środku

Własność Aurelii Jeżewskiej

Pierwszy z prawej Hilary Jeżewski

Własność Aurelii Jeżewskiej

Hilary Jeżewski

Własność Aurelii Jeżewskiej

Na motocyklu z numerem 91 Hilary Jeżewski

Własność: Aurelii Jeżewskiej

Hilary Jeżewski w trakcie wyścigu motocrossowego

Własność: Aurelii Jeżewskiej

Hilary Jeżewski w trakcie wyścigu motocrossowego

Własność: Aurelii Jeżewskiej

Hilary Jeżewski – upadek podczas motocrossu

Własność: Aurelii Jeżewskiej

Hilary Jeżewski podczas wyścigu na trawie

Własność Aurelii Jeżewskiej

Hilary Jeżewski podczas wyścigu na trawie

Własność Aurelii Jeżewskiej

Park Hrabiny. Hilary Jeżewski

Własność Tadeusza Kizierowskiego

Jerzy Kocharński na DKW 125. Park Hrabiny. Lata sześćdziesiąte

Własność Tadeusza Kizierowskiego

Jerzy Kocharński w środku na DKW 125. W roli sędziego, z opaską na ramieniu Stanisław Musielak. Park Hrabiny. Lata sześćdziesiąte

Własność Tadeusza Kizierowskiego

Tadeusz Kizierowski na Jawie

Własność Tadeusza Kizierowskiego

6. Sylwester Kizierowski na motorze Indian. Przed 1939 r.

Własność Danuty Lisiak

Andrzej Lisiak w trakcie biegu trawiastego. Września 1966

Własność Andrzeja Lisiaka

Andrzej Lisiak na Javie 250. Wyścig trawiasty. Lata pięćdziesiąte XX wieku

Własność Andrzeja Lisiaka

Andrzej Lisiak z Javą 250. Wyścig trawiasty. Lata pięćdziesiąte XX wieku

Własność Michała Lisiaka

Michał Lisiak

Własność Andrzeja Lisiaka

Andrzej Lisiak Przy Javie 250. Zawody rajdowe. Motor w pełnym rynsztunku – między innymi z lampami. Lata pięćdziesiąte XX wieku

Własność Andrzeja Lisiaka

Andrzej Lisiak – „prysznic” po zawodach

Własność Damuty Lisiak

Andrzej Lisiak z Javą 250. Październik 1963

Własność Damuty Lisiak

Andrzej Lisiak na MZ 250 przed biegiem trawiastym we Wrześni. 1966 rok

Własność Stanisławy Morawskiej

Mieczysław Morawski

Własność Stanisławy Morawskiej

Mieczysław Morawski

Własność Stanisławy Morawskiej

Mieczysław Morawski na WFM 125

Własność Mieczysława Morawskiego

Mieczysław Morawski

Własność Mieczysława Morawskiego

Mieczysław Morawski na WFM 125

Własność Stanisławy Morawskiej

Mieczysław Morawski przy WFM 125. W tle fanki

Własność Stanisławy Morawskiej

Zenon Morawski odbierający dyplom – maj 1971

Własność Aurelii Jeżewskiej

Zenon Morawski

Własność Aurelii Jeżewskiej

Stanisław Musielak w trakcie wyścigu motocrossowego

Własność Aurelii Jeżewskiej

1 maja. Pierwszy z lewej S. Musielak (226), z numerem 88 Hilary Jeżewski

Własność Aurelii Jezewskiej

Stanisław Musielak

Własność Andrzeja Musielaka

Stanisław Musielak

Własność Andrzeja Musielaka

Start w Rynku wrzesińskim do rajdu patrolowego. Trzeci z prawej (w białej czapce) Antoni Ciszak

Własność Andrzeja Musielaka

Start w Rynku wrzesińskim do rajdu patrolowego. Z prawej Stanisław Bosacki

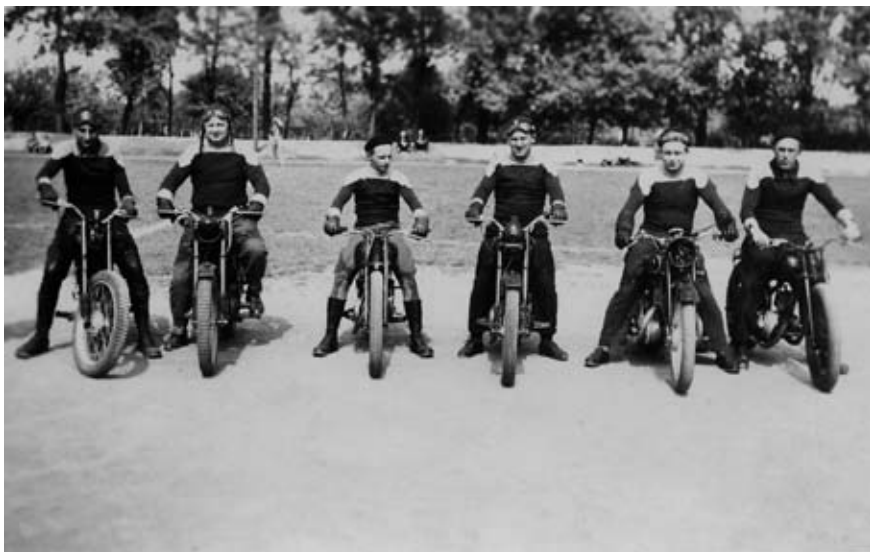
Własność Stanisławy Morawskiej

Przed rajdem na rozpoczęcie sezonu. Alejka przy ulicy Harcerskiej

Własność Stanisławy Morawskiej

Rajd – na rozpoczęcie sezonu. Alejka przy ulicy Harcerskiej

Własność Eugeniusza Józwiaka

Zespół Zjednoczonych Wrześni w piłce nożnej na motorach

Własność Eugeniusza Józwiaka

Piłka nożna na motorach

Własność Eugeniusz Józwiaka

Piłka nożna na motorach

Własność Eugeniusz Józwiaka

Piłka nożna na motorach

Własność Eugenisza Józwiaka

Piłka nożna na motorach

Własność Michała Lisiaka

Andrzej Lisiak i jego Java CZ

Własność Michała Lisiaka

Michał Lisiak z motorem Jawa 250

Własność Damoty Lisiak

Andrzej Lisiak przy MZ 125. Września 1966

Własność Michała Listaka

Jawa CZ 250 ccm

Własność Zbigniewa Jagalskiego

Motocykl Iż rocznik 1946 (rosyjska wersja DKW). W tle fragment nieistniejącej wieży toru w Opatówku

Własność Michała Lisiaka

Start do wyścigi gokartów we Wrześni przy ulicy Harcerskiej. Z numerem 21 Kazimierz Lisiak „Kajtek”

Własność Stanisławy Morawskiej

Gokarty, w środkowym Zenon Morawski

Własność Andrzeja Musielaka

Stanisław Musielak w gokarcie

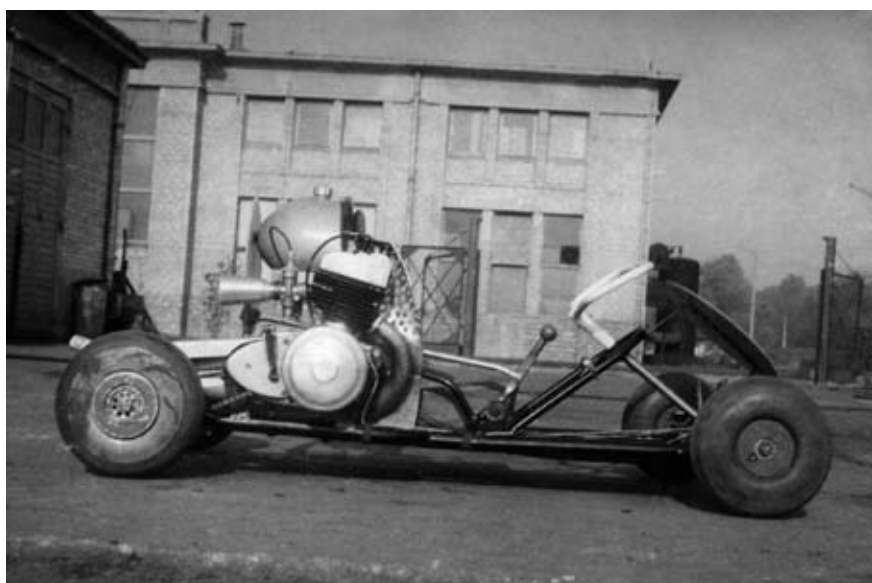
Własność Damuty Lisiak

Zawody gokartowe w Wągrowcu. Czerwiec 1963

Własność Michała Lisiaka

Gokart „produkcji wrzesińskiej” Kazimierza Lisiaka i S. Grajka

Własność Michała Lisiaka

Gokart wykonany przez Michała Lisiaka i Stanisława Grajka. Po lewej fragment garaży ZWG Tonsil. 1962 rok

Własność Sylwestra Mirczugi

Od lewej Roman Wardęski, Roman Nowicki, Jan Wardęski, Marian Bączkowski. Szczecin

Własność Mariana Bączkowskiego

Eliminacje do mistrzostw Polski w Szczecinie. Marian Bączkowski z numerem 86 i Roman Nowicki z numerem 85. Obaj na CZ 250

Własność Sylwestra Mieczugi

Od lewej: Jan Wardęski, Roman Nowicki i Marian Bączkowski. Szczecin

Własność Mariana Bączkowskiego

Eliminacje do mistrzostw Polski w Szczecinie. Marian Bączkowski

Własność Mariana Baczkowskiego

Marian Baczkowski na Promocie 250

Własność Sylwestra Miczugi

Od lewej: Sylwester Miczuga, J. Wardęski. Szczecin

Własność: Sylwester Miczuga

Na pierwszym planie Jan Wardęski, w fotelu mechanik Sylwester „Złota Rączka” Miczuga

Własność: Mariana Bączkowskiego

Marian Bączkowski na motorze WFM, pierwszy z prawej Wiktor Firlik

Własność Danuty Lisiak

Od prawej: Zenon Morawski, Marian Bączkowski (pochylony) przy motorze COD 125

Własność Mariana Bączkowskiego

Od lewej: Zbigniew Nowak – mechanik, Czesław Chyży, Marian Bączkowski, tym-
łem Mieczysław Morawski, Zdzisław Walczak – pomocnik w klubie

Własność Stanisławy Morawskiej

Zespół Victorii Września, koniec lat siedemdziesiątych lub początek osiemdziesiątych. Od lewej: Zenon Morawski, Krzysztof Lonka, Henryk Łój, Józef Klimczak „Gentelmen toru”, Roman Nowicki „Kaskader”, Tadeusz Pawłowski, Edmund Pawłowski

Własność Sylwestra Miczuga

Od prawej: Krzysztof Lonka, Jacek Lonka, Andrzej Szalbierz, Tadeusz Pawłowski, Zbigniew Jagielski z synem Przemysławem, Sylwester Miczuga, Waldemar Lonka. Sulnówko Świecie 1979 rok

Własność Sylwestra Miczugi

Motocrossowe Mistrzostwa Polski. 12 sierpnia 1981. Grodków. Od lewej: Sylwester Miczuga, Mieczysław Morawski, Jacek Lonka, Krzysztof Lonka, Waldemar Lonka. Dolny rząd: Andrzej Szalbierz, Zbigniew Miczuga (syn Sylwestra)

Własność Andrzeja Szalbieza

Tor w Opatówku. 1981 rok. Od lewej: Andrzej Szalbierz, Jacek Lonka, Waldemar Lonka, Mieczysław Morawski. W dalszej kolejności członkowie innych drużyn

Własność Tadeusza Pawłowskiego

Zebranie założycielskie Wrzосу. Wrzesiński Dom Kultury. Czerwiec 1986. Od lewej: Jan Szarzyński, Tadeusz Pawłowski, Jerzy Pawłowski – pierwszy z prawej

Własność Tadeusza Pawłowskiego

Od lewej: Andrzej Szalbierz, Mieczysław Morawski, Teresa Pawłowska (żona Tadeusza), Tadeusz Pawłowski

Własność Sylwestra Miczugi

Od lewej: Krzysztof Lonka, Sylwester Miczuga, Jacek Lonka. Głogów 1984

Własność Sylwestra Miczugi

Od lewej: Waldemar Lonka, Sylwester Miczuga, Jacek Lonka i Paweł Niedzielski (kibic wrzesińskich zawodników). Głogów 1984

Własność Sylwestra Mierzugi

Od lewej: Waldemar, Jacek i Krzysztof Lonka. Głogów 1984

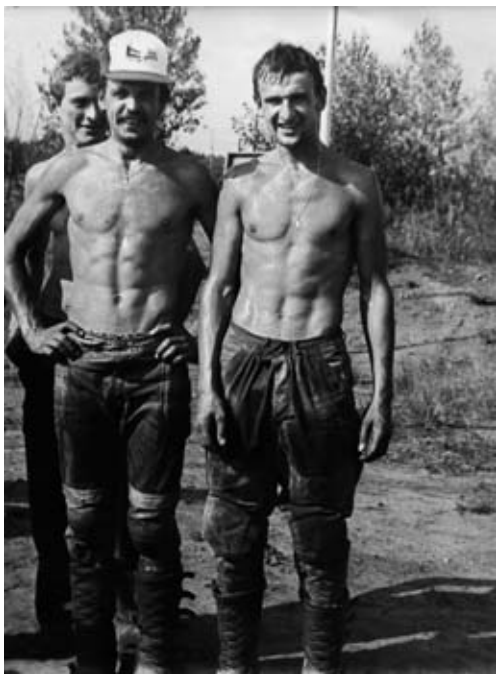
Własność Radosława Lonki

Krzysztof Lonka i Mieczysław Morawski. Początek lat osiemdziesiątych

Własność Radosława Lonki

Krzysztof Lonka na CZ 125. Początek lat osiemdziesiątych

Własność Radosława Lonki

Od lewej: Zbigniew Stecko (mechanik), Krzysztof Lonka (w czapce), Jacek Lonka.
Tor w Antoninie. Początek lat osiemdziesiątych

Własność Jacka Lonki

Jacek Lonka na CZ 500, tor w Czerwionce

Własność Jacka Lonki

Puchar Przyjaźni i Pokoju Krajów Demokracji Ludowej 1985 r. Jacek Lonka na KTM 125

Własność Jacka Lonki

Jacek Lonka na Hondzie 450

Własność Jacka Lonki

Jacek Lonka na CZ125

Własność Jacka Lonki

Jacek Lonka na CZ500

Własność Jacka Lonki

Jacek Lonka na Kawasaki 500

Własność Jacka Lonki

Od lewej: Jacek Lonka, Łukasz Lonka i M. Beerkens – sponsor Łukasza

Własność Tadeusza Pawłowskiego

Teresa Pawłowska i Jacek Lonka. Zawody Motocrossowe 29 czerwca 1986

Własność Jacka Lonki

Jacek Lonka

Własność Waldemara Lonki

Od lewej: Z. Przybyła, J. Olszewski, A. Szalbierz, R. Gancewski, J. Lonka, W. Lonka. Mistrzostwa Polski w Czerwoncu

Własność Waldemara Lonki

J. Lonka, W. Lonka, Jarosław Pomirski, Mistrzostwa Polski w Czerwionce

Własność Waldemara Lonki

Waldemar Lonka na motorze Husqvarna 125

Własność Waldemara Lonki

Waldemar Lonka na Kawasaki 500

Własność Waldemara Lonki

Waldemar Lonka – na najwyższym stopniu podium. Mistrzostwa Polski w Czerwionce. Po lewej Ryszard Gancewski, trzecie miejsce Iżi Stodulka

Własność: Waldemara Lonki

Waldemar Lonka – pierwszy z prawej, na najwyższym stopniu podium Z. Przybyła, pierwszy z lewej Robert Korna. Tor we Wschowie

Własność: Jacka Lonki

Od lewej: Waldemar Lonka, Jacek Lonka, Andrzej Szalbierz. Mistrzostwa Polski weteranów 2010

Własność Waldemara Lonki

Krystian Lonka – na KTM 65

Własność Waldemara Lonki

Krystian Lonka – na Suzuki 85

Własność Waldemara Lonki

Bartosz Lonka i Łukasz Lonka

Własność Radosława Lonki

Tadeusz Pawłowski, Krzysztof Lonka, Mieczysław Morawski. Lata osiemdziesiąte

Własność Tadeusza Pawłowskiego

Tadeusz Pawłowski, Teresa Pawłowska i Mieczysław Morawski

Własność Stanisławy Morawskiej

Tadeusz Pawłowski i Krzysztof Lonka

Własność Tadeusza Pawłowskiego

Zespół Unii Poznań. Obóz kondycyjny w Łądku Zdrój, 1977 rok. Drugi z prawej Tadeusz Pawłowski

Własność Tadeusza Pawłowskiego

Zespół Unii Poznań. Obóz kondycyjny w Łądku Zdrój, 1977 rok. Dół, drugi z lewej Tadeusz Pawłowski. drugi z prawej Wiktor Firlik

Własność Tadeusza Pawłowskiego

Żona Tadeusza Pawłowskiego, Teresa, na CZ 250

Własność Mieczysława Morawskiego

Andrzej Szalbierz

Własność Andrzeja Szalbierza

Dekoracja po jednej z rund Mistrzostw Polski. Pierwszy z lewej Andrzej Szalbierz. Pierwszy z prawej M. Jackowski

Własność Andrzeja Szalbierza

Andrzej Szalbierz na motorze CZ w klasie 125 ccm. Puchar Przyjaźni i Pokoju Krajów Demokracji Ludowej

Własność: Andrzej Szalbierz

Andrzej Szalbierz na motorze CZ w klasie 125 ccm. Puchar Przyjaźni i Pokoju Krajów Demokracji Ludowej

Własność: Andrzej Szalbierz

Po wyścigu na torze trawiastym. Andrzej Szalbierz na pierwszym planie. Racot 1989

Własność Sylwestra Miczugi

S. Miczuga i Andrzej Szalbierz przy motorze Husqvarna

Własność Andrzeja Szalbieza

Tor w Opatówku. Dekoracja. Pierwszy z lewej Andrzej Szalbierz. Pierwszy z prawej Jacek Krajniak

Własność: Andrzej Szalbierza

Racot. 1989 rok. Pierwszy z lewej Andrzej Szalbierz

Własność: Andrzej Szalbierza

Dekoracja po jednej z rund Mistrzostw Polski. Lidzbark Warmiński. II miejsce Andrzej Szalbierz

Własność Rafała Szamburskiego

Edward Radziński – kierownik Motoklubu Zjednoczeni Września, kierownik transportu w ZWG Tonsil

Własność Rafała Szamburskiego

A. Ziętek, J. Jakubczak i W. Lonka na posiedzeniu KS Victoria Września

Własność Aurelii Jeżewskiej

Antoni Antczak i Hilary Jeżewski

Własność Sylwestra Miczugi

Od lewej: S. Miczuga, Andrzej Szalbierz, Waldemar Lonka (tyłem) i Jacek Lonka. Sulnówko Świecie 1979 rok

Własność Sylwestra Miczugi

Tadeusz Szwemin z Człuchowskiego Klubu Motorowego i S. Miczuga. Przy torze w Szczecinie

Własność Sylwestra Miczugi

S. Miczuga przy klubowym autobusie. Lidzbark Warmiński

Własność Sylwestra Miczugi

Po prawej poganiacz wrzesińskich motocrossowców Sylwester Miczuga

Własność Andrzeja Szalbierza

Start do jednego z wyścigów. U dołu ramię maszyny startowej

Własność Stanisławy Morawskiej

Stanisław Musielak i Zenon Morawski. Z tyłu Zdzisław Hedrych

Własność Czesława Hyżego

Czesław Hyży – działacz i sędzia – pierwszy z lewej, dalej Nowak i Sobkowiak

Własność Mariana Bączkowskiego

Czesław Chyży i Marian Bączkowski przy WSK 125

Własność Zbigniewa Jagielskiego

Zbigniewa Jagielski z synem Przemysławem. Tor w Opatówku. Sierpień 1979

Własność Zbigniewa Jagielskiego

Zbigniewa Jagielski na motocyklu IŻ. Obok syn Przemysław. Tor w Opatówku

Własność Rafała Szamburskiego

Posiedzenie KS Victoria Września, od lewej: Waldemar Lonka, Krzysztof Lonka, Jacek Lonka i Marian Jackowski

Własność Rafała Szamburskiego

Posiedzenie KS Victoria Września, z lewej Marian Jackowski, z prawej Zbigniew Kaminski, Janusz Kamiński, stoi Zdzisław Hedrych, poniżej Z. Hedrycha Jerzy Wojtaszek

SIEDZIBY MOTOKLUBÓW

Własność Andrzeja Musielaka

Garaż LPŻ, od lewej: Stanisław Musielak i Ludwik Menes – mechanik, pierwszy z prawej Michał Lisiak. Wyżej wymienieni przy przedwojennym Oplu

Własność Michała Listaka

Klubowa Warszawa Ligi Przyjaciół Żołnierza z dwoma motorami marki Java 250

Własność Aurelii Jeżewskiej

Flota naziemna Ligi Przyjaciół Żołnierza we Wrześni

Własność: Danuta Lisiać

Siedziba klubu motorowego MZKS Zjednoczeni Września oraz garaże w Tonsilu

Własność: Danuta Lisiać

Siedziba klubu motorowego MZKS Zjednoczeni Września oraz garaże w Tonsilu.
Przy WSK Wiesław Groblewski

Własność: Damuty Lisjak

Siedziba klubu oraz garaże w Tonsilu

CROSSOWISKA I TORY

Własność: Andrzej Szalbierza

Tor w Antoninku

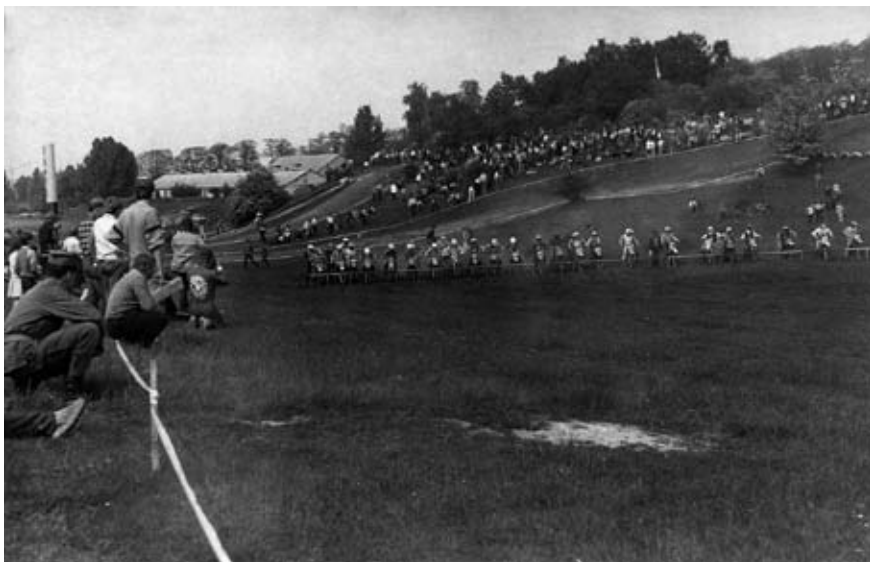
Własność Waldemara Lonki

Tor w Czerwionce

Własność Andrzeja Szalbierza

Tor w Czerwionce. Andrzej Szalbierz na motorze CZ 250

Własność: Mieczysława Morawskiego

Tor w Głogowie

Własność: Mieczysława Morawskiego

Tor w Głogowie

Własność Mieczysława Morawskiego

Tor w Głogowie

Własność Mieczysława Morawskiego

Tor w Głogowie

Własność: Marianna Bączkowskiego

Tor motocrossowy na Małpim Gaju

Własność: Marianna Bączkowskiego

Tor motocrossowy na Małpim Gaju

Własność Mariana Bączkowskiego

Tor motocrossowy na Małpim Gaju

Własność Mariana Bączkowskiego

Tor motocrossowy na Małpim Gaju

Własność: Radosław Łonka

Tor w Opatówku. Krzysztof Lonka (z numerem 61) na CZ 250, Jacek Lonka (z numerem 58) także na CZ 250

Własność: Rajata Szamburskiego

Tor w Opatówku.

Własność Rafała Szamburskiego

Tor w Opatówku.

Własność Rafała Szamburskiego

Tor w Opatówku.

Własność: Radosława Lonki

Tor w Opatówku. Na pierwszej pozycji Stanisław Olszewski na Husqvarnie 250 – wielokrotny mistrz Polski. Tuż za nim Krzysztof Lonka

Własność: Andrzej Szalbierza

Tor w Opatówku. Z numerem 16 Andrzej Szalbierz

Własność Andrzeja Szalbierza

Racot. 1989 rok. Na torze Andrzej Szalbierz

Własność Mieczysława Morawskiego

Tor w Wągrowcu (zawody małego żuźla)

Własność Stanisławy Morawskiej

Zawody Małego żużla. Tor w Wągrowcu

Własność Mieczysława Morawskiego

Tor w Wągrowcu (zawody Małego żużla)

Własność Stanisławy Morawskiej

Zawody Małego Żużla. Tor w Wągrowcu

Własność Danuty Lisiać

Tor we Wrześni przy ulicach Kościuszki/ Sikorskiego. 1968 rok

Własność Damoty Lisiak

Tor we Wrześni przy ulicach Kościuszki/ Sikorskiego. 1968 rok

Własność Michała Lisiaka

Tor we Wrześni za dawnym stadionem wojskowym przy ulicy Kościuszki

Własność Michała Lisiaka

Tor za dawnym stadionem wojskowym przy ulicy Kościuszki

Własność Stanisławy Morawskiej

Tor „za koszarami”. Września. Próba sprawnościowa. Stanisław Musielak na COD 175

Własność Czesława Hryzego

Próba motorowa lub jedna z konkurencji rajdowych. Tor „za koszarami”. Na motocyklu Java Zbigniew Czerniak

DOKUMENTY, DYPLOMY, PAMIĄTKI

KOLEDZE PREZESOWI
 z okazji imienin
 w uznaniu dużych osiągnięć na odwieku sportowym - zdobycia
 „Złotego Kasku” i pierwszego miejsca w „Grand Prix” w r. 1953
 okładzina: *[Signature]*
 Poznań, 1 stycznia 1953r. *[Signature]*

Własność Magdaleny Sobczak-Jankiewicz

Grupa krwi O Rh - ujemny

POLSKI ZWIĄZEK MOTOROWY

LICENCJA SPORTOWA

zawodnika Juniora R-W
Nr 3/69

Imię Zerona

Nazwisko Morawski

Urodzony dn. 20.12.1934r.

Adres Wrocław, H. Polki 2

Przynależność Klubowa
Zjednoczenie Wrocław
St. 1000

Podpis Morawski
Podpis posiadacza licencji

Placec Pa dn. 19.3.69
Komisja Sportowa P.Z.M.

Własność Stanisławy Morawskiej

POLSKI ZWIĄZEK MOTOROWY

LICENCJA SPORTOWA

zawodnika Juniora R-W
Nr 41/66

Imię Maxian

Nazwisko Urbanowicz

Urodzony dn. 6.2.1948r.

Adres Wrocław, 4. Kłosałło

Przynależność Klubowa 2KKS Motor Ostroja

Podpis Urbanowicz M.
Podpis posiadacza licencji

Placec Pa dnia 25.5.66r.
Insp. d/s Sportu
Komisja Sportowa P.Z.M.

Własność Mieczysława Morawskiego

Własność Aurelii Jeżewskiej

Własność Aurelii Jeżewskiej

Własność Marianny Firziak

Własność Mariana Bączkowskiego

Zdjęcie reklamowe Zjazdu Gwiazdzistego we Wrześni – 9 maja 1965

Własność Czesława Hyżokiego

Zaproszenia z 1975 roku MZKS Zjednoczeni Września na zakończenie sezonu motorowego

Własność Rafała Szamburskiego

MOTOCROSSOWE MISTRZOSTWA POLSKI • GRODKÓW - 12-VII-1981

Własność Radosława Lonki

Motocrossowe Mistrzostwa Polski – Grodków, 12 sierpnia 1981

MOTOCROSSOWE MISTRZOSTWA POLSKI - CZERWIONKA • 5-IV-1981

Własność Andrzeja Szalbierza

Motocrossowe Mistrzostwa Polski. Czerwionka. 5 kwietnia 1981

MOTOCROSSOWE MISTRZOSTWA POLSKI - OSTRÓDA - 8-IX-1984

Jacek Lonka na CZ380 (klasa 500)

Własność Jacka Lonki

MOTOCROSSOWE MISTRZOSTWA POLSKI - GDAŃSK - 1-IV-1984

Tadeusz Pawłowski na Motocrossowych Mistrzostwach Polski. Gdańsk. 1 kwietnia 1984

Własność Tadeusza Pawłowskiego

Własność: Andrzej Szalbierz

Motocrossowe Mistrzostwa Polski – Ostróda. 8 września 1984. Błotnisty podjazd. Przy motorze CZ Andrzej Szalbierz

Własność: Andrzej Szalbierz

Motocrossowe Mistrzostwa Polski. Ostróda. 8 Września 1984. Na motorze z numerem 69 Andrzej Szalbierz

MOTOCROSSOWE MISTRZOSTWA POLSKI - GŁOGÓW - 1985-04-28

Jacek Lonka na CZ125

Własność Jacek Lonki

MOTOCROSSOWE MISTRZOSTWA POLSKI - GŁOGÓW - 31·V·1987
FOT. STEFAN KACZOROWSKI

Motocrossowe Mistrzostwa Polski – Głogów, 31 maja 1987. Krzysztof Lonka (z numerem 261) na CZ 250

Własność Radosława Lonki

Własność Sylwestra Miczuga

Motocrossowe Mistrzostwa Polski. 9 maja 1987. Olsztyn. Jacek Lonka. Na drugim planie Sylwester Miczuga

Własność Sylwestra Miczuga

Motocrossowe Mistrzostwa Polski. 9 maja 1987. Olsztyn. Jacek Lonka

MOTOCROSSOWE MISTRZOSTWA POLSKI – LIDZBARK WARM. - 28. V. 1989

Własność Jacek Lonka

Jacek Lonka na Kawasaki 500

INTER - MOTOCROSS Sopot '89 (Fot. Stefan Kaczorowski)

Własność Jacek Lonka

Jacek Lonka na Kawasaki 500

MOTOCROSSOWE MISTRZOSTWA POLSKI — GŁOGÓW - 7·V·1989

Własność Jacek Lonki

Jacek Lonka na Kawasaki 500

WOSR

www.wosr.wrzesnia.pl